أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ بِقٰدِرٍ عَلٰٓى أَنْ
آیانه دے | هغه ذات چه | پیدا ئے کړل | آسمانونه | او زمکه | قادر | په دے چه
آیا هغه الله تعالیٰ چاچه آسمانونه او زمکه پیدا کړل په دے خبرے قادر نه دے چه هغه به دَ دوئ
يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ ۚ بَلٰى ۚ وَهُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾ إِنَّمَآ أَمْرُهُۥٓ إِذَآ
پیدا کړی | په شان دَ دوی | ولے نه | هم دے هر څه پیدا کوونکے | پوهه دے | دَ ده حکم خو دا دے | هر کله چه
غوندے نور (خلق) را پیدا کړی؟ ولے نه! هم هغه خو پیدا کوونکے او پوهه دے، دَ هغه شان دا دے چه څه وخت
أَرَادَ شَيْـًٔا أَنْ يَقُولَ لَهُۥ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾ فَسُبْحٰنَ الَّذِي
دَ اراده وکړی | دَ څه څیز | نو دے فرمائی | هغه څیز ته | چه شه | پس هغه شی | پس پاک دے | هغه ذات چه
هغه دَ څه څیز اراده وکړی نو ورته وائی چه شه نو هغه شی ۔ پس پاک دے هغه الله تعالیٰ
بِيَدِهِۦ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾ ع
په لاس کښے دَ ده | بادشاهی ده | دَ هر | څیز | او طرف دَ ده ته | به تاسو واپس کړے شئ
چه دَ چا په لاس کښے دَ هر یو څیز پوره پوره اختیار دے او تاسو ټول به هغهٔ ته پسته ورځئ ۔

سُوْرَةُ الصّٰفّٰتِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مِائَةٌ وَّ سورهٔ صٰفّٰت په مکه کښے نازل شوه او په	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (شروع) دَ الله په نوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے	اِثْنَتَا وَّثَمَانُوْنَ اٰيَةً وَّخَمْسُ رُكُوْعَاتٍ دے کښے ١٨٢ ایتونه او ٥ رکوع کانے دی

دَ الله په نامهٔ شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

وَالصّٰٓفّٰتِ صَفًّا ﴿١﴾ فَالزّٰجِرٰتِ زَجْرًا ﴿٢﴾ فَالتّٰلِيٰتِ ذِكْرًا ﴿٣﴾ إِنَّ
قسم دے په صف تړونکو فرښتو باندے | پس قسم دے په هغه ټولی چه شړونکی دی په شړلو سره | بیا تلاوت کوونکو | دَ قرآن | بیشکه
قسم دے په هغه ټولګو چه په صفو نو کښے په قطار ولاړ دی او په هغه کسانو چه (شیطانان) په کلکه رټی او په هغه کسانو چه دَ قرآن تلاوت کوی بیشکه
إِلٰهَكُمْ لَوٰحِدٌ ﴿٤﴾ رَّبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
ستاسو معبود | یو دے | چه رب دے | دَ آسمانونو | او دَ زمکے | او هغه څه چه | دَ دوی په مینځ کښے دی | او رب دے
ستاسو معبود یو دے ۔ هغه دَ آسمانونو او دَ زمکے او دَ دے ترمینځهٔ دَ ټولو څیزونو رب دے او دَ نمر راختلو
الْمَشٰرِقِ ﴿٥﴾ إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوٰكِبِ ﴿٦﴾
دَ مشرقونو | بیشکه | مونږ بښائست ورکړو | آسمان | دَ دُنیا ته | په ښائست | دَ ستورو سره ۔
دَ ځایونو رب دے ۔ دا مونږ یو چه دَ دُنیا آسمان مو په یو عجیبه رونق یعنی په ستورو ښائسته کړے دے ۔
وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ مَّارِدٍ ﴿٧﴾ لَا يَسَّمَّعُونَ إِلَى الْمَلَإِ الْأَعْلٰى
او بچ مو ساتلو | له هر شیطان | سرکش نه | غوږ نه شی ایښوے | طرف دَ فرښتو | اعلیٰ ته
او دَ هر یو سرکش شیطان نه مو دَ هغے حفاظت کړے دے ۔ (شیطانان) (دَ فرښتو دَ) مجلس اعلیٰ هیڅ خبره نهٔ شی
وَيُقْذَفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ﴿٨﴾ دُحُورًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ
او دوی ویشتلے شی | له هر | طرف نه | دَ تښتولو دَ پاره | او دوی دَ پاره | عذاب دے
اورید ے او دَ هر طرف نه دَ دوی دَ تښتولو دَ پاره په دوی باندے (سرو ټکے) غورځولے شی او دَ دوی دَ پاره دائمی

وَّاصِبٌ ⑨ اِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَاَتْبَعَهٗ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ⑩

همیشه | مگر هغه څوک | چه را وتښتوی | بو را تښتول | نو ور پسے شی دهٔ پسے | شعله | سوزونکے

عذاب دے ۔ البته کهٔ چا یکښے چرته یو نیم خبر وتښتولو نو یوه گرمه ځلنده شعله ورپسے ورروانه شی

فَاسْتَفْتِهِمْ اَهُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمْ مَّنْ خَلَقْنَا ؕ اِنَّا خَلَقْنٰهُمْ

پس تپوس وکړه له دوئ نه | آیا دَ دوئ | پیدا کول ډیر سخت دی | یا دَ هغه چا | چه پیدا کړل مونږ | بیشکه مونږ پیدا کړل دوئ

نو دَ دوئ نه تپوس وکړه چه دَدے خلقو پیدا کول سخت دی یا دَ هغه نورو خیزونو کوم چه مونږ پیدا کړی دی، مونږ دا خلق دَ یوے

مِّنْ طِيْنٍ لَّازِبٍ ⑪ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُوْنَ ⑫ وَاِذَا ذُكِّرُوْا

له خټے | مَښتینے نه | بلکه | تعجب وکړو تا | او دوی توقے کوی | او هر کله چه | دوئ ته نصیحت کولے شی

ښلیښناکے خټے نه راپیدا کړی دی بلکه تهٔ خو (دَ دوئ په انکار) تعجب کوے او دوئ (په تا پورے) خندا کانے کوی او هر کله چه دوئ

لَا يَذْكُرُوْنَ ⑬ وَاِذَا رَاَوْا اٰيَةً يَّسْتَسْخِرُوْنَ ⑭ وَقَالُوْٓا اِنْ هٰذَآ

(نو) دوی نصیحت نهٔ قبلوی | او هر کله چه | دوی وینی | څهٔ نخښه | نو دوئ ئے په خندا اخلی | او وائی | نهٔ دی | دا (څهٔ نور)

پوهولے شی نو دوئ نهٔ پوهیږی ۔ او هر کله چه دوی یوه معجزه ووینی نو په هغے پورے ملنڈے کوی ۔ او دا وائی چه دا خو

اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ⑮ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ ⑯

مگر | جادو | ښکاره | آیا هر کله چه مونږ مړهٔ شو | او خاورے شو | او هډوکی | آیا مونږ به | دوباره راپاڅولے شو؟

ښکاره جادو دے ۔ آیا هر کله چه مونږ مړهٔ شو او خاورے او هډوکی شو نو لا بیا به راژوندی کیږو ؟

اَوَ اٰبَآؤُنَا الْاَوَّلُوْنَ ⑰ قُلْ نَعَمْ وَاَنْتُمْ دٰخِرُوْنَ ⑱ فَاِنَّمَا هِيَ

آیا زمونږ پلاران | پخوانی (هم) | ووایه | هو (ضرور) | او تاسو به | ذلیل یئ | پس هغه خو به وی

او آیا زمونږ پلار نیکهٔ به هم لا راژوندی کیږی ؟ تهٔ ووایه هو! او تاسو به ذلیل او خوار یئ ۔ قیامت به بس هیله

زَجْرَةٌ وَّاحِدَةٌ فَاِذَا هُمْ يَنْظُرُوْنَ ⑲ وَقَالُوْا يٰوَيْلَنَا هٰذَا يَوْمُ

یوه چغه | پس ناڅاپه به دوی | گوری | او دوئ به وائی | هائے زمونږ بدبختی! | هم دا دهٔ | ورځ

یوه چغه وی ـ نو دوئ تول به لیدل کتل شروع کړی ۔ او دا به ووائی چه هائے زمونږه بدنصیبه ! دا خو دَ قیامت

الدِّيْنِ ⑳ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ㉑ اُحْشُرُوا

دَ جزا | هم دا دهٔ | ورځ | دَ فیصلے | کومه چه به | تاسو دروغ گڼڼله | راجمع کړئ

ورځ (په بڼتیا) راغله ، دا هم هغه دَ فیصلے ورځ ده چه تاسو به دروغ گڼڼله ، تول ظالمان خلق

الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا وَاَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ ㉒ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

کوم چه | ظلم وکړو | او دَ دوئ ملگری | او دَ کومو | چه دوئ عبادت کولو | دَ الله نه سیوا

او دَ هغوئ ملگری او ورسره دَ هغوئ معبودان راجمع کړئ چه دَ الله نهٔ بغیر به ئے دوئ عبادت کولو

فَاهْدُوْهُمْ اِلٰى صِرَاطِ الْجَحِيْمِ ㉓ وَقِفُوْهُمْ اِنَّهُمْ مَّسْئُوْلُوْنَ ㉔ الربع

پس تاسو ښایئ دوئ ته | لاره | دَ دوزخ | او ورا ایسار کړئ دوی | بیشکه له دوئ نه | به تپوس کولے شی

او بیا دوئ دَ دوزخ په لاره روان کړئ او دوئ را ایسار کړئ دوئ نه به یوه پوښتنه کیږی ۔

ع ٢١/٥

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُوْنَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُوْنَ ﴿٢٦﴾

څه وشو په تاسو | چه د یو بل سره مدد نه کوئی | بلکه | دوئ | نن ورځ | فرمانبرداردی ۔

چه دا اوس څه چل دے چه تاسو د یو بل امداد نه کوئی بلکه دوئ ټول به په دغه ورځ (د شرم نه) سرونه ټیټ ولاړ وی

وَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَسَآءَلُوْنَ ﴿٢٧﴾ قَالُوْٓا اِنَّكُمْ

او راتلل مخ به شی | ځینے له دوی نه په ځنو باندِ | چه له یو بل نه به تپوس کوی | دوی به وائی | بیشکه تاسو

او یو بل ته به وګوری او تپوسونه به شروع کړی ۔ مریدان به ورته وائی چه تاسو به په مونږ

كُنْتُمْ تَاْتُوْنَنَا عَنِ الْيَمِيْنِ ﴿٢٨﴾ قَالُوْا بَلْ لَّمْ تَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٢٩﴾

راتللئ مونږ ته | له ښی طرف نه | دوی به وائی | بلکه | نه وئ تاسو | مؤمنان

باندِ د ښئ ډډے نه ډیر په زور کښے راتللئ ۔ مشران به ورته جواب ورکوی چه نا بلکه تاسو خو به په خپله ایمان نه راوړو۔

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ ۚ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طٰغِيْنَ ﴿٣٠﴾

او نه وو | زمونږ | په تاسو باندِ | څه زور | بلکه | وئ تاسو | خلق له حد نه تیریدونکی

او زمونږ خو په تاسو څه زور نه وو ، خو تاسو به په خپله سرکشی کوله ۔

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَآ ۖ اِنَّا لَذَآىِٕقُوْنَ ﴿٣١﴾ فَاَغْوَيْنٰكُمْ اِنَّا

پس ثابته شوه | په مونږ باندِ | خبره | زمونږ د رب | بیشکه مونږ | څکوونکی یو | پس مونږ بے لارے کړئ تاسو | بیشکه مونږ

نو اوس په مونږ ټولو باندِ د خپل رب خبره ثابته شوه ، او س مونږ ضرور (د عذاب) مزه څکو بیشکه چه مونږ تاسو ګمراه کړئ (ځکه مونږ

كُنَّا غٰوِيْنَ ﴿٣٢﴾ فَاِنَّهُمْ يَوْمَىِٕذٍ فِى الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ ﴿٣٣﴾

وو | بے لاره ے | پس بیشکه دوی به | په دغه ورځ | په عذاب کښے | شریک دی

په خپله هم ګمراه وو ، نو دا ټول به په دغه ورځ په عذاب کښے شریک دی ۔

اِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِيْنَ ﴿٣٤﴾ اِنَّهُمْ كَانُوْٓا اِذَا قِيْلَ

بیشکه مونږ | هم دغه شان | کوؤ | د مجرمانو سره | بیشکه دوی | ؤو (داسے) | چه هرکله به | وویلے شو

مونږ داسے مجرمانو سره هم دغه شان کوؤ دوئ داسے خلق ؤو چه ورته به وویلے شو چه د

لَهُمْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ ۙ يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُوْلُوْنَ اَىِٕنَّا لَتَارِكُوْٓا

دوی ته | چه نشته دے بل څوک معبود | سیوا د الله نه | نو دوی به تکبر کولو | او دوی به وئیل | چه آیا مونږ پریږدو

الله نه بغیر بل معبود نشته ، نو دوئ به تکبر کولو ۔ او دا به ئے وئیل چه آیا مونږ د یو لیونی

اٰلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُوْنٍ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَآءَ بِالْحَقِّ وَ صَدَّقَ

خپل معبودان | د (په وینا د) یو شاعر | دیوانه | بلکه | دهٔ خو راوړے دے | حق (دین) | او دهٔ تصدیق وکړو

شاعر په وینا خپل معبودان پریږدو ؟ نا ! بلکه دے پیغمبر یو رښتینے دین راوړے دے او د ټولو پیغمبرانو

الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٣٧﴾ اِنَّكُمْ لَذَآىِٕقُوا الْعَذَابِ الْاَلِيْمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُجْزَوْنَ

د پیغمبرانو | بیشکه تاسو | څکونکی یئ | د عذاب | دردناک | او بدله به نه شی درکولے

تصدیق کوی ۔ تاسو ټول به د دردناک عذاب خوند څکئ ۔ او تاسو ته به نور څهٔ نه

إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾

مگر | دَهغهٔ | چه تاسو به کول | مگر | بندګان دَ الله | خالص کړی شوی

خو بس تش دَ خپل عمل بدله به درکولے شي ، مگر دَ الله تعالیٰ مخلص بندګان به دَ عذاب نه خلاص وی

أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤١﴾ فَوَاكِهُ ۖ وَهُم مُّكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾

هم دا خلق دی | چه دوی دَپاره | رزق دے | معلوم | میوے | او دوی به | عزتمند وی ۔

هغوئ له دا سے خوراکونه مقرر دی چه دَ هغے حال معلوم دے، قسم قسم میوے دی او هغوی به ډیر په درناوی ناست وی ۔

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾ عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾ يُطَافُ عَلَيْهِم

په باغونو کښے | دَ نعمت | په تختونو بانډِ (به وی) | یو بل ته مخامخ | ګرځولے به شي | په دوی بانډِ

دَ آرام په باغونو کښے ، په تختونو به یو بل ته مخامخ ناست وی ۔ دَ بهیدونکو شرابو ډک ډک جامونه

بِكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿٤٥﴾ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِّلشَّارِبِينَ ﴿٤٦﴾ لَا فِيهَا

یو جام | له جاری شرابونه | سپین | خوندورکوونکی | څښونکو ته | نهٔ به په دے کښے

به پرے ګرځولے شي ، تک سپین چه دَ څښونکو دَپاره به ډیر خوندناک وی ، نهٔ به پرے سر

غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِندَهُمْ قَاصِرَاتُ

درد دَ سروی | او نهٔ به دوی | له دے نه | نشه شي | او دوی سره (به ښځے وی) | ښکته ساتونکی

ګرځوی او نهٔ به ورله په عقل کښے فتور راولی ۔ او ورسره به دَ حیا نه ښکته کتونکے دَ غټو غټو

الطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿٤٩﴾ فَأَقْبَلَ

دَ نظر | غټو سترګو والا | لکه چه دوی | اګئی دی | په پرده کښے پټے کړے شوے | پس را مخامخ به شي

سترګو والا ښځے وی ۔ لکه چه اګئی په پرده کښے سنبالے پټے پرتے وی ۔ نو بیا هغوئ به

بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ

ځنے له دوی نه | په ځنو بانډِ | (او) په خپل مینځ کښے به تپوسونه کوی | وُبه وائی | یو ویونکے | له دوی نه

یو بل ته مخامخ شي او تپوسونه به کوی ۔ یو تن به په کښے ووائی چه زما یو

إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾ يَقُولُ أَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ﴿٥٢﴾ أَإِذَا

بیشکه وو زما | یو ملګرے | هغهٔ به وئیل | چه آیا ته یئے | له تصدیق کوونکو نه؟ | آیا هر کله چه

ملاقاتی وو ، هغه به ماته وئیل چه آیا ته (هم) دَ قیامت تصدیق کوے ؟ آیا مونږ

مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ

مونږ مړهٔ شو | او شُو مونږ | خاورے | او هډوکی | (نو) آیا مونږ ته به | بدله راکولے شي | ارشاد به وُشی | آیا

چه مړهٔ شو او خاورے او هډوکی شو نو آیا مونږ ته به جزا یا سزا راکولے شي؟ ورته به ووئیلے شي چه

أَنتُم مُّطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾ فَاطَّلَعَ فَرَآهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ

تاسو | کتل غواړئ؟ | پس دے به وګوری | نو وُبه وینی دے | په مینځ | دَ دوزخ کښے | دے به ووائی

تاسو (په هغهٔ پسے) ښکته کتل غواړئ؟ نو هغه به وګوری او خپل ملګرے به دَ دوزخ په مینځ کښے پروت بیاموی ۔ دے به ووائی

تَاللّٰهِ اِنْ كِدْتَّ لَتُرْدِيْنِ ﴿۵۶﴾ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّيْ لَكُنْتُ

قسم په الله | نزدے وے ته دے ته | چه زه به دِ هلاک کړے وم | او که چرته نه وے | فضل | زما دَ رب | نو زه به ضرور وم

چه قسم دے په الله! ته خو زه تباه کولم ۔ او که په ما دَ خپل رب فضل شوے نه وے ، نو زه به هم (لکه

مِنَ الْمُحْضَرِيْنَ ﴿۵۷﴾ اَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِيْنَ ﴿۵۸﴾ اِلَّا مَوْتَتَنَا

له حاضر کړے شوو (مجرمانو) نه | پس آیا نه یُو | مونږ | مړه کیدونکی | مگر | مړه کیدل زمونږ

ستا) رانیولے شوے وم ۔ آیا (دا یقیني نه ده چه) مونږ به بیا نه مرو؟ سیوا (دَ دُنیا) دَ وړومبی

الْاُوْلٰى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ﴿۵۹﴾ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَوْزُ

دَ وړومبی ځل | او نه یُو مونږ | عذاب راکړے شوونه | بیشکه | هم دا ده | کامیابي

مرگ نه او نه به چرے راته عذاب راکولے شی؟ بیشکه دا ډیره لویه کامیابي

الْعَظِيْمُ ﴿۶۰﴾ لِمِثْلِ هٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعٰمِلُوْنَ ﴿۶۱﴾ اَذٰلِكَ خَيْرٌ

ډیره لویه | دَ دا سے (کامیابئ) دَ پاره | پکار دی چه عمل وکړی | عمل کوونکی | آیا دا ده | ښه

ده ۔ هم دَ دا سے کامیابئ دَ پاره عمل کوونکو له عمل کول پکار دی آیا دا میلمستیا غوره

نُّزُلًا اَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّوْمِ ﴿۶۲﴾ اِنَّا جَعَلْنٰهَا فِتْنَةً لِّلظّٰلِمِيْنَ ﴿۶۳﴾

میلمستیا | یا | اُونه | دَ زقوم | بیشکه مونږ جوړ کړے دا | یو آزمیښت | دَ ظالمانو دَ پاره

ده او که دَ زقوم اُونه ؟ مونږ دغه اُونه دَ ظالمانو دَ پاره یوه فتنه دَ عذاب جوړه کړے ده

اِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِيْٓ اَصْلِ الْجَحِيْمِ ﴿۶۴﴾ طَلْعُهَا كَاَنَّهٗ رُءُوْسُ

بیشکه دا | یوه اونه ده | چه راوځی | په مینځ | دَ دوزخ کښے | چه غونچکه دَ هغے | لکه چه هغه | چچے دی

دغه یوه داسے اونه ده چه دَ دوزخ په ویخ کښے راتوکیږی ۔ دَ هغے غونچکه داسے ده لکه دَ مارانو

الشَّيٰطِيْنِ ﴿۶۵﴾ فَاِنَّهُمْ لَاٰكِلُوْنَ مِنْهَا فَمَالِـُٔوْنَ مِنْهَا

دَ مارانو | پس بیشکه دوی به | خامخا خوری | له هغے نه | بیا چکے به کړی دوی | له هغے نه

چچے ۔ نو دوی به دَ هغے نه خوراک کوی او هم دَ هغے نه به خیټے

الْبُطُوْنَ ﴿۶۶﴾ ثُمَّ اِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيْمٍ ﴿۶۷﴾

خیټے | بیا به | بیشکه دوی دَ پاره | دَ دِے دَ پاسه | گډوډ (دَ نوونو) دی | له یشید نو اُوبو نه

دکوی ، بیا به ورته دَ دِے دَ پاسه یشیدلے خړوبوړنے اوبهٔ ورکولے شی ۔

ثُمَّ اِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَاِاِلَى الْجَحِيْمِ ﴿۶۸﴾ اِنَّهُمْ اَلْفَوْا اٰبَآءَهُمْ

بیا | بیشکه | بیرته گرځیدل دَ دوی به | طرف دَ دوزخ ته دی | بیشکه دوی | موندلی وو | خپل پلار نیکهٔ

بیا به دوی له دَ دوزخ طرف ته واپس گرځیدل وی ۔ بیشکه دوی خپل مشران گمراه

ضَآلِّيْنَ ﴿۶۹﴾ فَهُمْ عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ يُهْرَعُوْنَ ﴿۷۰﴾ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ

بے لارے | پس دوی (هم) | دَ هغوئ دَ قدمونو په نشان | په منډه روان وو | او بیشکه بے لارے شوی وو | وړاندی له دوی نه

موندلی وو ۔ نو دوئ هم ورپسے قدم په قدم په منډه روان وو ۔ او دَ دوئ نه وړاندی هم اکثر مخکنی

أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٧٢﴾ فَانْظُرْ

ډیر | پخوانی خلق | او بیشکه | مونږ لیږلی وو | په هغوئ کښے (هم) | ویروُنکی | پس وګوره چه

خلق ګمراه شوی ؤو ۔ او مونږ په هغوئ کښے هم ویروُنکی لیږلی ؤو ، نو ته وګوره چه

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ﴿٧٣﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾ ع

څنګه | شو | انجام | دَ ویروَلی شوو | سیوا | دَ بندګانو | دَ الله | خالص کړے شوو نه

دَ هغه ویرولی شو خلقو انجام څۀ شو ؟ سیوا دَ الله تعالیٰ دَ خاصو بندګانو نه ۔

وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ

او بیشکه | آواز وکړو مونږ ته | نوحؑ | پس (مونږ) څۀ ښۀ | جواب ورکوونکی یُو | او خلاصے ورکړه مونږ دۀ ته | او دَ دۀ کوروالو ته

او نوحؑ مونږ ته آواز وکړو نو مونږ ډیر ښۀ فریاد رس یو ۔ او مونږ هغه هم او دَ هغۀ دَ کور خلق هم

مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا

له مصیبت | ډیر لوئے نه | او کړو مونږ | اولاد دَ دۀ | هم دوی باقی پاتے کیدونکی دی | او پریښود له مونږ

دَ ډیر دروند غم نه خلاص کړل ۔ او صرف هم دَ هغۀ اولادمو باقی پاتے پریښودو ۔ او په وروستو راتلونکو

عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾ سَلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾ إِنَّا كَذَٰلِكَ

په دۀ (ثنائیکه) | په وروستو راتلونکو خلقو کښے | سلام دے وی | په نوحؑ باندِ | په ټولو جهانونو کښے | بیشکه مونږ | هم دغه شان

خلقو کښے مو دا خبره دَ هغۀ دَ پاره پاتے پریښوده چه په ټول مخلوق کښے دِ په هغۀ سلام دِ ویلے شی ۔ مونږ نیکانو له هم

نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا

جزا ورکوُو | نیکانو خلقو ته | بیشکه دے | زمونږ له مؤمنانو بندګانو نه دے | بیا | غرق کړل مونږ

دغسے بدله ورکوُو ۔ هغه زمونږ یو ایماندار بنده وو ۔ بیا مونږ نور خلق (یعنی کافران)

الْآخَرِينَ ﴿٨٢﴾ وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ وقف لازم

نور خلق | او بیشکه | دَ دۀ دَ طریقے په خلقو کښے | ابراهیمؑ هم وو | هر کله چه دے راغے | خپل ربّ ته

ډوب کړل ۔ او دَ هغۀ دَ طریقے په خلقو کښے ابراهیمؑ (هم) وو چه خپل رب ته په صفا روغ

بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾

په زړۀ | صفا سره | هر کله چه دۀ ووئیل | خپل پلار ته | او خپل قوم ته | دَ څۀ څیز | عبادت کوئ تاسو ؟

زړۀ متوجه شو ۔ څۀ وخت چه هغۀ خپل پلار ته او خپل قوم ته ووئیل چه تاسو دَ څۀ څیز عبادت کوئ ؟

أَئِفْكًا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

آیا دَ دروغو | معبودان | سیوا | دَ الله نه | تاسو غواړئ | پس څۀ خیال دے ستاسو | په رب دَ ټولو جهانونو

آیا دَ الله تعالیٰ نه بغیر ځان له د دروغو معبودان لټوئ نو دَ رب العالمین په حقله ستاسو څۀ خیال دے؟

فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ

بیا دۀ وکتل یو نظر | ستورو ته | بیا ئے ووئیل | بیشکه زۀ | بیمار یم | پس دوی واپس شول | له دۀ نه

بیا (ابراهیمؑ) دَ ستورو طرف ته وُکتل ۔ او دائے ووئیل چه زۀ ناجوړه یم ۔ غرض دا چه هغوئ ترے نه لاړل

مُدْبِرِيْنَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ اِلٰٓى اٰلِهَتِهِمْ فَقَالَ اَلَا تَاْكُلُوْنَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ

شا کرځونکی | پس په پټه ورغی دے | دَ دوئی معبودانو ته | پس وے وئیل | آیا تاسو خورئ نه ؟ | ځه وشول په تاسو

روان شول ۔ ابراهیمؑ دَ هغوئی معبودانو ته ورغی نو ورته ئے وویل چه آیا تاسو خوراک څښاک نهٔ کوئ ؟ داڅهٔ درباندې

لَا تَنْطِقُوْنَ ﴿٩٢﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِيْنِ ﴿٩٣﴾ فَاَقْبَلُوْٓا اِلَيْهِ

چه تاسو خبرے نهٔ کوئ | پس متوجه شوے | په دوی باندې | په وهلو | په ښی لاس سره | پس را مخامخ شول دوی | دهٔ ته

وشو، تاسو خبرے هم نهٔ کوئ ؟ بیا په ښی لاس یعنی پوره قوت سره ئے دَ دوئی ماتول شروع کړل ۔ نو هغه خلق ورله په منډه

يَزِفُّوْنَ ﴿٩٤﴾ قَالَ اَتَعْبُدُوْنَ مَا تَنْحِتُوْنَ ﴿٩٥﴾ وَ اللّٰهُ

په منډه | دهٔ ووئیل | آیا تاسو عبادت کوئ | دَ هغه څهٔ چه | تاسو ئے پخپله تراشئ | او | الله

(پسته) راغلل ۔ ابراهیمؑ ورته ووئیل چه تاسو دَ هغه بتانو عبادت کوئ چه په خپلو لاسو ئے تراشئ ۔ حال دا چه تاسو هم

خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا ابْنُوْا لَهٗ بُنْيَانًا فَاَلْقُوْهُ

پیدا کړی تاسو | او څهٔ چه | تاسو جوړوئ | دوی ووئیل | جوړ کړئ | دهٔ دَ پاره | یو مکان | پس واچوئ دے

او ستاسو جوړ کړی ټول څیزونه هم صرف الله پیدا کړی دی، هغوئی ووئیل چه دهٔ له یو اور تیار کړئ نو دے په سُور انګار

فِي الْجَحِيْمِ ﴿٩٧﴾ فَاَرَادُوْا بِهٖ كَيْدًا فَجَعَلْنٰهُمُ الْاَسْفَلِيْنَ ﴿٩٨﴾

په ډیر اور کښے | پس اراده وکړه دوی | دَ دهٔ خلاف | دَ فریب کولو | پس مونږ کړل دوی | ښکته

کښے ورګوزار کړئ ۔ غرض دا چه هغوئی دَ ابراهیمؑ خلاف سازش وکړو نو مونږ هغوئی ښکته وغورزول ۔ او

وَقَالَ اِنِّيْ ذَاهِبٌ اِلٰى رَبِّيْ سَيَهْدِيْنِ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِيْ

او دهٔ ووئیل | بیشکه زهٔ | تلونکے یم | خپل ربّ طرف ته | او س به ئے ما ته لاره ښائی | اے زما ربه ! | را کړه | ما ته

ابراهیمؑ ووئیل چه زهٔ خپل رب طرف ته روان یم هغه به ما ته سمه لاره ښائی ۔ اے زما ربه ! ما له یو نیک ځوئے

مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنٰهُ بِغُلٰمٍ حَلِيْمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ

(ځوئے) له صالحانو نه | پس مونږ زیرے ورکړو دهٔ ته | دَ یو هلک | بُردبار | بیا هر کله چه | دے ورسید | دَ دهٔ سره

راکړه ! نو مونږ دهٔ ته دَ یو صابره هلک زیرے ورکړو ۔ نو بیا څهٔ وخت چه هغه دَ خپل پلار

السَّعْيَ قَالَ يٰبُنَيَّ اِنِّيْٓ اَرٰى فِي الْمَنَامِ اَنِّيْٓ اَذْبَحُكَ فَانْظُرْ

دَ منډے (عمر ته) | دهٔ ووئیل | اے زما ځویه ! | بیشکه زهٔ | وینم | په خوب کښے | چه زهٔ ذبح کوم تا | پس وګوره

سره دَ کرځیدو عمر ته ورسیدو نو ابراهیمؑ ورته ووئیل چه اے ځویه ! په خوب کښے ځهٔ ګورم چه تا حلالوم نو ته هم غور وکړه (او

مَاذَا تَرٰى ۭ قَالَ يٰٓاَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ ۡ سَتَجِدُنِيْٓ

ستا څهٔ رائے ده ؟ | دهٔ ووئیل | اے زما پلاره ! | وکړه | څهٔ چه | تا ته حکم شوے دے | ته به ومومے ما

ما ته ووایه) چه ستا څهٔ رائے ده ؟ ځوئے ورته ووئیل چه اے بابا ! تا ته چه څهٔ حکم شوے دے هغه په ځائے کړه ۔ انشاء الله

اِنْ شَاۗءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٠٢﴾ فَلَمَّآ اَسْلَمَا وَتَلَّهٗ لِلْجَبِيْنِ ﴿١٠٣﴾

که چرے الله وغواړی | له صبر کوونکو نه | بیا هر کله چه | دواړو (حکم) ومنلو | او وائے چولو دے | په طرف دَ تندی

ما به صابره بیا مومے ۔ بیا چه دے دواړو دَ الله حکم ومنلو او پلار ځوئے په طرف دَ مخ څملولو

وَنَادَيْنٰهُ اَنْ يّٰۤاِبْرٰهِيْمُ ﴿١٠٤﴾ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَا ۚ اِنَّا

او آواز وکړو مونږ دهٔ ته | چه | اے ابراهیمؑ ! | بیشکه تا رښتیا کړو | خوب | بیشکه مونږ

او مونږ ورته آواز وکړو چه اے ابراهیمؑ ! تا خوب واقعی رښتیا کړو ، بیشکه مونږ

كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٠٥﴾ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْبَلٰٓؤُا الْمُبِيْنُ ﴿١٠٦﴾

دغه شان | بدله ورکوؤ | نیکانو ته | بیشکه | هم دا دے | آزمیښت | ښکاره -

نیکانو بندګانو ته هم دغه شان بدله ورکوو . واقعی دا یو ډیر لوئے آزمیښت وو -

وَفَدَيْنٰهُ بِذِبْحٍ عَظِيْمٍ ﴿١٠٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى الْاٰخِرِيْنَ ﴿١٠٨﴾ ۖ

او مونږ بدل کښے ورکړه دهٔ ته | .یوه حلاله لویه | او پریښود له مونږ | په دهٔ (ثنا نیکه) | په وروستو راتلونکو خلقو کښے

او مونږ دَ دِے په بدله کښے دهٔ ته یوه لویه قربانی ورکړه .او په راتلونکو خلقو کښے مو دا خبره دَ دهٔ په نامه باقی پریښوده

سَلٰمٌ عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ ﴿١٠٩﴾ كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١١٠﴾ اِنَّهٗ

(چه) سلام دِ وی | په ابراهیمؑ باندِ | دغه شان | مونږ جزا ورکوؤ | نیکانو ته | .بیشکه دے وو

چه په ابراهیمؑ دِ سلام وی - مونږ نیکانو بندګانو ته هم دغه شان بدله ورکوو بیشکه هغه

مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١١﴾ وَبَشَّرْنٰهُ بِاِسْحٰقَ نَبِيًّا

زمونږ له ایماندارو بندګانو نه | او مونږ زیرے ورکړو دهٔ ته | دَ اسحاق | چه نبی به وی

زمونږ له مؤمنانو بندګانو نه وو او مونږ (ابراهیمؑ) ته دَ اسحاق زیرے ورکړو چه نبی او

مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١٢﴾ وَبٰرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلٰٓى اِسْحٰقَ ؕ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا

له صالحانو خلقو ته | او برکت ورکړو مونږ | دهٔ ته | او اسحاق ته | او دَ دِے دواړو له اولاده

نیک بخت به وی - او مونږ ابراهیمؑ او اسحاقؑ دَ برکتونو خاوندان کړل ، او دَ دِے دواړو په اولاد کښے

مُحْسِنٌ وَّظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ مُبِيْنٌ ﴿١١٣﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلٰى مُوْسٰى

(څوک) نیکوکار دی | او (څوک) ظالمان دی | په خپلو ځانونو باندِ | ښکاره | او بیشکه | مونږ احسان کړے وو | په موسیٰؑ

نیکان خلق هم دی او په خپلو ځانونو باندِ ښکاره ظلم کوونکی هم دی - او مونږ په موسیٰؑ او په هارونؑ هم

وَهٰرُوْنَ ﴿١١٤﴾ ۚ وَنَجَّيْنٰهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿١١٥﴾ ۚ

او (په) هارون | او نجات ورکړو مونږ دِے دواړو ته | او دَ دوی قوم ته | له مصیبت | ډیر لوئے نه

احسان وکړو. او دوئ دواړه مو سره دَ خپله قومه دَ لوئے مصیبت نه خلاص کړل -

وَنَصَرْنٰهُمْ فَكَانُوْا هُمُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿١١٦﴾ ۚ وَاٰتَيْنٰهُمَا الْكِتٰبَ

او مونږ مدد وکړو دَ دوی | پس وُو | دوی | غالب | او ورکړو مونږ دِے دواړو ته | یو کتاب

او مونږ دَ دوئ امداد وکړو نو دوئ (په فرعونیانو) غلبه بیاموندهٔ - او مونږ دِے دواړو له روښانه

الْمُسْتَبِيْنَ ﴿١١٧﴾ ۚ وَهَدَيْنٰهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ﴿١١٨﴾ ۚ وَتَرَكْنَا

واضحه | او وُښود له مونږ دِے دواړو ته | لاره | سمه | او باقی پریښود له مونږ

کتاب ورکړو او مونږ دِے دواړو ته سمه لاره وُښود له او مونږ دِے دواړو دَ پاره

عَلَيْهِمَا فِى الْاٰخِرِيْنَ ﴿١١٩﴾ سَلٰمٌ عَلٰى مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١٢٠﴾ اِنَّا

پہ دِے دواړو | پہ وروستنو خلقو کښے | سلام دِ دوی | پہ موسیٰؑ | او هارونؑ | بیشکہ مونږ

پہ وروستو راتلونکو خلقو کښے دا (ذکرِ خیر) باقی وُساتلو، چہ پہ موسیٰؑ او هارونؑ دِ سلام وی۔ بیشکہ مونږ

كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٢١﴾ اِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٢٢﴾

دغہ شان | بدلہ ورکوُو | نیکی کوونکو تہ | بیشکہ دوی دواړہ وُو | زمونږ لہ ایماندارو بندګانو نہ

دغہ شان نیکانو خلقو تہ بدلہ ورکوُو، دوئ دواړہ زمونږ ایماندارہ بندګان وو۔

وَاِنَّ اِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٢٣﴾ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٢٤﴾

او بیشکہ | اِلیاس | لہ رسولانو نہ وو | هر کلہ چہ دۂ وویٔل | خپل قوم تہ | آیا تاسو ویریږئ نہ!

او الیاسؑ هم پہ پیغمبرانو کښے شامل دے۔ څۂ وخت چہ هغۂ خپل قوم تہ وویٔل چہ آیا تاسو دَ الله نہ نۂ ویریږئ؟

اَتَدْعُوْنَ بَعْلًا وَّتَذَرُوْنَ اَحْسَنَ الْخٰلِقِيْنَ ﴿١٢٥﴾ اللّٰهَ رَبَّكُمْ

آیا بلئ تاسو | بعل (بت) | او تاسو پریږدئ | دَ ټولو نہ ښۂ | خالق | الله | چہ رب دے ستاسو

آیا تاسو دَ بعل عبادت کوئ او خالق مو پریښودے دے چہ ډیر ښکلے مخلوق ئے پیدا کړے دے، یعنی الله چہ ستاسو رب

وَرَبَّ اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٢٦﴾ فَكَذَّبُوْهُ فَاِنَّهُمْ لَمُحْضَرُوْنَ ﴿١٢٧﴾

او رب دے | دَ پلارانو نیکونو ستاسو | پس دوی دروغژن وګڼلو دے | نو بیشکہ دوی بہ | ضرور حاضر کړے شی

دے او ستاسو دَ پلار نیکۂ هم رب دے۔ هغوئ الیاسؑ دروغژن وګڼلو نو ټول بہ راوو نیولے شی۔

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿١٢٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ

مګر | کوم چہ بندګان دی | دَ الله | خالص کړی شوی | او پریښودلہ مونږ | پہ دۂ باندِ (ثناء نیکہ)

سیوا دَ هغہ خلقو نہ چہ دَ الله تعالیٰ خاص بندګان دی۔ او پہ راتلونکو خلقو کښے مونږ دَ هغۂ پہ حقلہ

فِى الْاٰخِرِيْنَ ﴿١٢٩﴾ سَلٰمٌ عَلٰٓى اِلْ يَاسِيْنَ ﴿١٣٠﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى

پہ وروستو خلقو کښے | (چہ) سلام دِ دوی | پہ الیاسؑ باندِ | بیشکہ مونږ | دغہ شان | بدلہ ورکوو

داخبرہ پریښودہ چہ پہ الیاسؑ دِ سلام وی یقیناً مونږ هم دغہ شان نیکانو خلقو تہ

الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٣١﴾ اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٣٢﴾ وَاِنَّ لُوْطًا

نیکانو تہ | بیشکہ دے وو | زمونږ لہ نیکانو بندګانو نہ | او بیشکہ | لوطؑ (هم)

بدلہ ورکوو۔ بیشکہ هغہ زمونږ (یو کامل) ایماندار بندہ وو۔ او بیشکہ لوطؑ هم

لَّمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٣٣﴾ اِذْ نَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهٗٓ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٣٤﴾

لہ رسولانو نہ وو | هر کلہ چہ خلاصے ورکړو مونږ دۂ تہ | او دَ دۂ کور والو | ټولو تہ

لہ پیغمبرانو نہ وو۔ څۂ وخت چہ مونږ هغہ او دَ هغۂ تعلقداران ټول بچ کړل۔ خو بس

اِلَّا عَجُوْزًا فِى الْغٰبِرِيْنَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِيْنَ ﴿١٣٦﴾ وَاِنَّكُمْ

سیوا دَ یوے بوډئ ښځے نہ | چہ دَ وروستو پاتے کیدونکو نہ وہ | بیا | مونږ هلاک کړل | نور خلق | او بیشکہ تاسو

یوہ بوډئ (هلاکہ شوہ) چہ پہ وروستو پاتے کیدونکو کښے وہ، بیا مو نور ټول خلق تباہ کړل۔ او تاسو خلق

لَتَمُرُّوْنَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِيْنَ ۝۱۳۷ وَبِالَّيْلِ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۳۸ وَاِنَّ

تیریږئ | په دوئ باندې | دَ سحر په وخت | او په وخت دَ شپې هم | پس آیا تاسو عقل نهٔ لرئ | او بیشکه

دَ هغوئ په علاقو تیریږئ ، دَ سحر هم او دَ شپې هم نو آیا تاسو دومره نهٔ پوهیږئ ؟ او

يُوْنُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ۝۱۳۹ اِذْ اَبَقَ اِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ۝۱۴۰

یونس ؑ (هم) | له پیغمبرانو نه وو | هر کله چه وُتښتیدلو دے | طرف دَ کشتئ ته | چه ډکه شوے وه ۔

یونس ؑ هم یو پیغمبر وو ، څهٔ وخت چه وتښتیدو (او یوے) ډکے کشتئ ته وُرسیدو ۔

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِيْنَ ۝۱۴۱ فَالْتَقَمَهُ الْحُوْتُ وَهُوَ

پس قرعهٔ واچوله | پس شو دے | له مغلوبانو نه | پس لواړ تیر کړو دے | کَب | او دے وو

نو په هسک کښې شریک شو نو ملزم شو ۔ بیا دے یو مهی لواړ تیر کړو او (حال دا وو) چه

مُلِيْمٌ ۝۱۴۲ فَلَوْلَاۤ اَنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِيْنَ ۝۱۴۳ لَلَبِثَ فِيْ بَطْنِهٖۤ

پښیمانه | پس که چرے نهٔ وے | (دا خبره) چه دے وو | له تسبیح کوونکو نه | نو پاتے شوے به وو دے | دَ هغې په خیټه کښې

دے (سخت) پښیمانه وو ۔ بیا که چرے دے دَ الله تعالیٰ تسبیح کوونکے نهٔ وے نو دَ دغه مهی په خیټه کښې به

اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ۝۱۴۴ فَنَبَذْنٰهُ بِالْعَرَآءِ وَهُوَ سَقِيْمٌ ۝۱۴۵

تر هغې ورځې پورے | (چه پکښې) به خلق راپاڅولے شي | پس واچولو مونږ دے | په میدان کښې | او دے وو | بیمار ۔

تر قیامته پروت وو ۔ نو مونږ دے په یو هوار میدان کښې واچولو چه ډیر کمزورے شوے وو ۔

وَاَنْۢبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَّقْطِيْنٍ ۝۱۴۶ وَاَرْسَلْنٰهُ

او راؤ تو کوله مونږ | په دهٔ باندې | یوه اُونه | زیلئی داره (کدو) | او | وُلیږلو مونږ دے

او مونږ په دهٔ باندې یوه زیلئی داره اُونه راؤ تو کړه ۔ او مونږ دے یو لک

اِلٰى مِائَةِ اَلْفٍ اَوْ يَزِيْدُوْنَ ۝۱۴۷ فَاٰمَنُوْا فَمَتَّعْنٰهُمْ اِلٰى حِيْنٍ ۝۱۴۸

سلو زرو (یو لک خلقو) ته | یا دَ دے نه زیات | پس دوی ایمان راوړو | نو مونږ فائده ورکړه دوئ ته | تر څهٔ موده پورے

یا دَ دے نه زیاتو خلقو طرف ته لیږلے وو ، نو دوئ ایمان راوړو پس مونږ دوئ ته یو مقرر وخت پورے موقع ورکړه

فَاسْتَفْتِهِمْ اَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُوْنَ ۝۱۴۹

پس تپوس وکړه له دوئ نه | آیا ستا دَ رب دَ پاره | لونړه دی | او | دوی دَ پاره | ځامن ؟

نو اوس دَ دوئ نه تپوس وکړه چه آیا ستا دَ رب لونړه دی او دَ دوئ دَ پاره ځامن ؟

اَمْ خَلَقْنَا الْمَلٰٓئِكَةَ اِنَاثًا وَّهُمْ شٰهِدُوْنَ ۝۱۵۰ اَلَاۤ

یا مونږ پیدا کړی دی | فرښتے | ښځے | او دوئ | ګواه وو | داؤره !

آیا مونږ فرښتے ښځے پیدا کړی دی او دوئ هلته موجود وو (کتل ئے ورته) ؟ اے پیغمبره !

اِنَّهُمْ مِّنْ اِفْكِهِمْ لَيَقُوْلُوْنَ ۝۱۵۱ وَلَدَ اللّٰهُ ۙ وَاِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ۝۱۵۲

بیشکه دوی | له خپلے دروغ وینا نه | وائی | (چه) اولاد دے | دَ الله | او بیشکه دوی | دروغژن دی

نهٔ واؤرے! دوئ یقینًا دروغ وائی چه دَ الله تعالیٰ اولاد دے او دوئ بالکل دروغ وائی ۔

اَصۡطَفَى الۡبَنَاتِ عَلَى الۡبَنِيۡنَ ؕ﴿۱۵۳﴾ مَا لَكُمۡ ۟ كَيۡفَ تَحۡكُمُوۡنَ ﴿۱۵۴﴾

آیا دهٔ خوښے کړے | لونړه | په ځامنو | په تاسو څهٔ شوی دی؟ | څنګه | تاسو فیصله کوئ؟

آیا دَ الله تعالیٰ دَ ځامنو په مقابله کښې لونړه زیاتے خوښے دی، دا په تاسو څهٔ شوی دی دا څنګه (غلط) حکمونه لګوئ؟

اَفَلَا تَذَكَّرُوۡنَ ﴿۱۵۵﴾ اَمۡ لَكُمۡ سُلۡطٰنٌ مُّبِيۡنٌ ۙ﴿۱۵۶﴾ فَاۡتُوۡا بِكِتٰبِكُمۡ

پس آیا تاسو غور نهٔ کوئ؟ | یا تاسو سره | (څهٔ) دلیل دے | ښکاره | پس راوړئ | خپل کتاب

بیا تاسو ولے نهٔ پوهیږئ؟ آیا تاسو سره (په دے خبرو) څهٔ ښکاره دلیل شته؟ نو (هغه) خپل (زوړ) کتاب هو

اِنۡ كُنۡتُمۡ صٰدِقِيۡنَ ﴿۱۵۷﴾ وَجَعَلُوۡا بَيۡنَهٗ وَبَيۡنَ الۡجِنَّةِ نَسَبًا ؕ

کهٔ چرے یئ تاسو | رښتینی | او دوئ مقرر کړه | په مینځ دَ الله | او په مینځ دَ پیریانو کښے | یوه رشته

راوړاندے کړئ کهٔ تاسو رښتینی یئ؟ او دوئ دَ الله تعالیٰ او دَ پیریانو تر مینځهٔ (هم یوه) خپلوی جوړه کړے ده

وَلَقَدۡ عَلِمَتِ الۡجِنَّةُ اِنَّهُمۡ لَمُحۡضَرُوۡنَ ۙ﴿۱۵۸﴾ سُبۡحٰنَ اللّٰهِ

او بیشکه پوهه دی | پیریان | چه بیشکه دوی به | حاضرولے شی | پاک دے | الله

او په خپله دَ پیریانو خو دا عقیده ده چه هغوئ به راښولے شی ۔ (یاد ساتئ چه) الله تعالیٰ دَ هغه خبرو

عَمَّا يَصِفُوۡنَ ﴿۱۵۹﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الۡمُخۡلَصِيۡنَ ﴿۱۶۰﴾

له هغه څهٔ نه | چه دوی یئ بیانوی | مګر | کوم چه بندګان دی | دَ الله | خالص

نه پاک دے کوم چه دا خلق بیانوی، سیوا دَ هغه خلقو نه چه دَ الله تعالیٰ خالص بندګان دی ۔

فَاِنَّكُمۡ وَمَا تَعۡبُدُوۡنَ ۙ﴿۱۶۱﴾ مَاۤ اَنۡتُمۡ عَلَيۡهِ بِفٰتِنِيۡنَ ۙ﴿۱۶۲﴾

پس بیشکه تاسو | او هغه څهٔ | چه تاسو یئ عبادت کوئ | نهٔ یئ تاسو | دَ الله نه | اړووُنکی

پس تاسو او ستاسو ټول معبودان (چه راغونډ شی نو) هیڅوک دَ الله تعالیٰ نه اړولے نهٔ شی ۔

اِلَّا مَنۡ هُوَ صَالِ الۡجَحِيۡمِ ﴿۱۶۳﴾ وَمَا مِنَّاۤ اِلَّا لَهٗ

مګر | هغه څوک چه | هغه ننوتونکے وی | دوزخ کښے | او نشته | له مونږ نه (هیڅوک) | مګر | دَ هغهٔ

سیوا دَ هغه کس نه چه جهنّم ته تلونکے دے ۔ او (فرښتے وائی چه) په مونږ کښے هر یو تن له یوه

مَقَامٌ مَّعۡلُوۡمٌ ۙ﴿۱۶۴﴾ وَّاِنَّا لَنَحۡنُ الصَّآفُّوۡنَ ﴿۱۶۵﴾ وَاِنَّا لَنَحۡنُ الۡمُسَبِّحُوۡنَ ﴿۱۶۶﴾

ځائے | معلوم دے | او بیشکه مونږ | صف تړونکی یو | او بیشکه مونږ | تسبیح ویونکی یو

مقرره درجه مقرره ده، او مونږ ټول په صف کښے (په ادب) ولاړ یو او مونږ ټول دَ هغهٔ پاکی بیانوو ۔

وَاِنۡ كَانُوۡا لَيَقُوۡلُوۡنَ ۙ﴿۱۶۷﴾ لَوۡ اَنَّ عِنۡدَنَا ذِكۡرًا مِّنَ الۡاَوَّلِيۡنَ ۙ﴿۱۶۸﴾

او بیشکه | دوی (کافرانو) به وئیل | کهٔ چرے وے | مونږ سره | کتاب | دَ پخوانو خلقو ۔

او دِ دے خلقو (یعنی دَ مکے کافرانو) به وئیل کهٔ مونږ ته دَ پخوانو خلقو غونډے یو (د) نصیحت (کتاب) راغلے وے ۔

لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الۡمُخۡلَصِيۡنَ ﴿۱۶۹﴾ فَكَفَرُوۡا بِهٖ

نو مونږ به وُو | بندګان | دَ الله | خاص | پس دوی انکار وکړو | دَ دِے (قرآن)

نو مونږ به ضرور دَ الله تعالیٰ خاص بندګان وو ۔ بیا دوئ دَ دِے (قرآن) نه انکار وکړو

فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٧٠﴾ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٧١﴾

نو ژر به | دوی پوهه شی | او له وړاندې نه مقرر شوی دی | زموږ حکم | زموږ د بندګانو (په حق کښې) | چه پیغمبران دی.

نو ژر به ورته حال معلوم شي. او زموږ پیغمبرانو بندګانو له زموږ دا خبره د پخوانه مقرر شوی ده چه

اِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُوْرُوْنَ ﴿١٧٢﴾ وَاِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿١٧٣﴾ فَتَوَلَّ

چه بیشکه هم دوی دی | چه مدد دیه ورکولے شی | او بیشکه | لښکر زموږ | هم دا دے | غالب | پس ته مخ واړوه

هم د دوی به مدد کولے شی. او هم زموږ لښکر به غالب راځی. نو ترڅه موده پورے

عَنْهُمْ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿١٧٤﴾ وَّاَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُوْنَ ﴿١٧٥﴾ اَفَبِعَذَابِنَا

له دوی نه | ترڅه موده | او ګوره دوی ته | پس ژر به | دوی (هم) وګوری | پس آیا زموږ عذاب

د دوی د خبرو پروا مه ساته. او لږ د دوی حال ته ګوره دوی به پخپله هم ژر (خپل انجام) وګوری، آیا دوی زموږ

يَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿١٧٦﴾ فَاِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَآءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿١٧٧﴾

دوی ژر غواړی | نو هر کله چه | هغه نازل شی | د دوی په میدان کښې | نو بد به وی | سحر | د دغه ویرولی شوو

عذاب ژر غواړی. نو څه وخت چه دغه عذاب د دوی په میدان کښې راکوزشی نو د ویرولی شوو خلقو د پاره به هغه سحر ډیر خراب سحر وی

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿١٧٨﴾ وَّاَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُوْنَ ﴿١٧٩﴾

او مخ واړوه | له دوی نه | ترڅه موده | او ګوره | نو ډیر ژر به | دوی (هم) وګوری

او ته ترڅه موده پورے د دوی پروا مه ساته او دوی ته ګوره دوی به ډیر ژر (د) خپل عمل (نتیجه) ووینی

سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿١٨٠﴾

پاک دے | رب ستا | چه رب دے | د عزت والا | له هغه څه نه | چه دوی ئے بیانوی.

ستا رب چه د عزت خاوند دے، د دوی د بیان کړو خبرو نه پاک دے.

وَسَلٰمٌ عَلَى الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٨٢﴾ ۵

او سلام دی | په پیغمبرانو | او ټول تعریفونه | الله د پاره دی | چه رب دے | د ټولو جهانونو

او په ټولو پیغمبرانو د سلام وی، او ټول تعریفونه الله تعالیٰ لره دی چه د ټولو جهانونو رب دے.

سُوْرَةُ صٓ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ ثَمَانٍ وَّ	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	ثَمَانُوْنَ اٰيَةً وَّخَمْسُ رُكُوْعَاتٍ
سورة صٓ په مکه کښې نازل شوی او	(شروع) د الله په نوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے	په دے کښې ۸۸ آیتونه او ۵ رکوع ګانے دی

د الله په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے.

صٓ وَالْقُرْاٰنِ ذِى الذِّكْرِ ﴿١﴾ بَلِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِىْ عِزَّةٍ

صٓ. | قسم دے په قرآن | چه نصیحت ورکوونکے دے | بلکه | کوم خلق چه | منکر دی هغوی | په تکبر کښې

صٓ. په قرآن باندې قسم دے چه د نصیحت نه ډک (کتاب) دے، بلکه دا کافران تش په غرور او په مخالفت کښې (بوخت)

وَّشِقَاقٍ ﴿٢﴾ كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَّلَاتَ

او مخالفت (کښې پراته دی) | څومره | موږ هلاک کړل | له دوی نه وړاندې | قومونه | پس فریاد به وکړو دوی | او نه وو پټے

پراته دی. د دوی نه وړاندے موږ ډیر امتونه هلاک کړی دی نو هغوی ډیرے نعرے سورے ووهلے

حِيْنَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾ وَعَجِبُوْٓا اَنْ جَآءَهُمْ مُّنْذِرٌ مِّنْهُمْ ز

وخت | دَخلاصي | او دوی تعجب وکړو | چه | راغے دوی ته | ویرَوُنکے | له دوی نه

دَخلاصي وخت پرے تیرشوے وو او دوئ په دےخبره تعجب وکړو چه هم له دوئ نه یو ویروُنکے (نبی) راغلے دے

وَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ هٰذَا سٰحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٤﴾ اَجَعَلَ الْاٰلِهَةَ

او ووئیل | کافرانو | چه دے (خو) | یو جادوګر دے | دروغژن | آیا جوړکړل دهٔ | ډیر معبودان

او کافرانو ووئیل چه دا خو یو دروغژن جادوګر دے۔ ښه! دهٔ دَ دومره ډیرو خدایانو په

اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ﴿٥﴾ وَانْطَلَقَ الْمَلَاُ

صرف یو معبود ؟ | بیشکه | دا (خو) | یو څیز دے | عجیبه | او روان شول | سرداران

ځائے هیله یو خدائے باقی پاتے کړو؟ دا خو څهٔ ډیره نا آشنا خبره ده او دَ دوئ مشرانو په تلو تلو کښے

مِنْهُمْ اَنِ امْشُوْا وَاصْبِرُوْا عَلٰٓى اٰلِهَتِكُمْ ۚ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ

له دوی نه | چه | لاړ شئ | او ټینګ وُسیږئ | په خپلو معبودانو | بیشکه | دا | یوهٔ خبره ده

ووئیل چه تاسو لاړ شئ ، او په خپلو معبودانو ټینګ ولاړ وُسیږئ ، په دے کښے (دَ دے سړی) ضرور

يُّرَادُ ﴿٦﴾ مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِ ۚ اِنْ هٰذَآ اِلَّا

دَغرض | نهٔ ده آوُریدلے مونږ | داخبره | په دین | دروستنی کښے | نهٔ ده | دا خبره | مګر

څهٔ دَمطلب خبره ده، مونږ خو دا خبره هیچرے په زوړ مذهب کښے اوُریدلے نهٔ ده، دا خو بس دَ ځان نه جوړه

اخْتِلَاقٌ ﴿٧﴾ ءَاُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا ۭ بَلْ هُمْ فِيْ شَكٍّ

له ځان نه جوړه شوے | آیا نازل شو | په دهٔ باندِ | قرآن | زمونږ له مینځ نه | (نه) بلکه دوی | په شک کښے دی

شوے خبره ده ، آیا په مونږ ټولو کښے هیله په دهٔ باندِ دَ الله تعالیٰ کلام نازل شوے دے؟ (الله فرمائی چه نه) بلکه دوئ

مِّنْ ذِكْرِيْ ۚ بَلْ لَّمَّا يَذُوْقُوْا عَذَابِ ﴿٨﴾ اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَآئِنُ

زما له نصیحت نه | (نه) بلکه | لا نهٔ دے څکلے دوی | زما عذاب | یا | دوی سره | خزانے دی

ته زما په نصیحت کښے شک دے بلکه (تراوسه) دوئ زما دَعذاب مزه نهٔ ده څکلے۔ آیا دوئ سره ستا دَ زبردست

رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيْزِ الْوَهَّابِ ﴿٩﴾ اَمْ لَهُمْ مُّلْكُ السَّمٰوٰتِ

دَ رحمت | ستادَ رب | چه ډیر غالب | ډیر ورکوونکے دے | یا | دوی دَ پاره | بادشاهت | دَ آسمانونو

عطا کوونکی رب خزانے دی ؟ آیا دوئ ته دَ آسمانونو او دَ مزکے او دَ دوی ترمینځه

وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۣ فَلْيَرْتَقُوْا فِي الْاَسْبَابِ ﴿١٠﴾ جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ

او زمکے (دے) | او څهٔ چه دَ دوی مینځ کښے دی | نو دوی دِ وُ خیژی | اسبتلی په رسو | یو لښکر دے | کوم چه په | هلته

دَ څیزونو واک اختیار حاصل دے؟ که داسے وی نو بیا دوئ له پکار دی چه دَ پړو په ذریعه (آسمان ته) وُخیژی دا هم دَ خلقو یوه ډله ده

مَهْزُوْمٌ مِّنَ الْاَحْزَابِ ﴿١١﴾ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّعَادٌ

شکست خوری | له دے ښکرو نه | دروغژن ګڼلے وو | له دوی نه وړاندِ | قوم | دَ نوح ؑ | او عاد

کوم ته چه به دَ نورو ډلو دَ طرف نه شکست وی ، دَ دوئ نه وړاندِ دَ نوح ؑ قوم او عادیانو او فرعون چه مو ګیٔ تکو هلی

وَّفِرْعَوْنُ ذُو الْاَوْتَادِ ⑫ وَثَمُوْدُ وَقَوْمُ لُوْطٍ وَّاَصْحٰبُ لْـَٔيْكَةِ ؕ اُولٰٓئِكَ

او فرعون | او میخونو والوړ | او ثمودیانو | او قوم دَ لوط | او دَ بنړ اُوسیدونکو | هم دادی هغه

دد ، او ثمودیانو او دَ لوط قوم او دَ بنړ اُوسیدونکو هم خپل پیغبران دروغژن گڼلی وو ، هم دالوئے لوئے

الْاَحْزَابُ ⑬ اِنْ كُلٌّ اِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ⑭ ع

لښکرے | دے ټولو دروغژن گڼلی وو | پیغمبران | پس راپریوتو | زما عذاب

ډلے وے ، دوئ ټولو خپل رسولان دروغژن گڼلی وو ، نو زما دَ عذاب مستحق شول .

وَمَا يَنْظُرُ هٰٓؤُلَآءِ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ⑮

او انتظار نهٔ کوی | دا خلق | مگر | دَ یوے درنے چغے | چه نشته دَ هغے | هیڅ وقفه

او دا خلق صرف دَ یوے درنے چغے انتظار کوی چه دَ هغے په مینځ کښے به هیڅ وقفه نهٔ وی

وَقَالُوْا رَبَّنَا عَجِّلْ لَّنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ⑯ اِصْبِرْ

او دوی ووئیل | اے زمونږ ربه! | ژر راکړه | مونږ ته | زمونږ حصه | وړاندے | له ورځے دَ حساب نه | صبر وکړه

او دا خلق (دَ خندا نه) وائی چه اے زمونږه ربه! دَحساب دَ ورځے نه وړاندے ژر مونږ له زمونږ حصه راکړه ۔ ته دَ دوئ په دے خبرو

عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوٗدَ ذَا الْاَيْدِ ۚ اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ ⑰

په هغه څهٔ | چه دوی یے وائی | او یاد کړه | زمونږ بنده | داؤد | چه ډیر طاقت ور وو | بیشکه دے | رجوع کوونکے وو

صبر کوه ، او زمونږ بنده داؤد رایاد کړه چه ډیر طاقت والا وو او بیا بیا یے الله تعالیٰ ته رجوع کوله

اِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهٗ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِشْرَاقِ ⑱ وَالطَّيْرَ

بیشکه مونږ | تابع کړی وو | غرونه | دَ دهٔ سره | چه تسبیح به کوله دوی | دَ ماښام | او د سحر | او مارغان (هم)

مونږ غرونه تابع کړی وو چه سحر او ماښام به یے دَ دهٔ سره تسبیح کوله ۔ او مارغان به هم

مَحْشُوْرَةً ؕ كُلٌّ لَّهٗٓ اَوَّابٌ ⑲ وَشَدَدْنَا مُلْكَهٗ وَاٰتَيْنٰهُ

چه را جمع کیدل به | دوی ټول | دهٔ ته | رجوع کوونکی وو | او مونږ مضبوطه کړے وه | دَ دهٔ بادشاهی | او مونږ ورکړے وو دهٔ ته

دَ دهٔ سره جمع کیدل او تسبیح به یے کوله دا ټول دَ دهٔ دَ فرمان تابع وُو او مونږ دَ دهٔ حکومت ډیر مضبوط کړے وو او مونږ دهٔ ته

الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ الْخِطَابِ ⑳ وَهَلْ اَتٰىكَ نَبَؤُا الْخَصْمِ ۘ وقف لازم

حکمت | او فیصله کول | دَ خبرے | او آیا | راغلے دے تاته | خبر | دَ جګړه کوونکو

حکمت او فیصله کوونکے تقریر وربخښلے وو ۔ او (اے پیغمبره!) آیا تاته دَ هغه دعویدارو خبره معلومه دَه هرکله

اِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ㉑ اِذْ دَخَلُوْا عَلٰى دَاوٗدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوْا

هرکله چه هغوئ په دیوال راواوړیدل | جُومات ته | هرکله چه هغوئ دننه راغلل | داؤد ته | نو دے وویریدلو | له دوئ نه | دوی ووئیل

چه هغوئ په دیوال راواوړیدل او په عبادت خانه کښے داخل شول هرکله چه داؤد له راغلل نو دے تر دے نه وویریدو هغوئ ورته ووئیل

لَا تَخَفْ ۚ خَصْمٰنِ بَغٰى بَعْضُنَا عَلٰى بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا

مهٔ ویریږه | دوه جګړے والا یُو | چه زیاتے وکړو | له مونږ نه یو | په بل باندِ | نو ته فیصله وکړه | زمونږ په مینځ کښے

چه مهٔ ویریږه ، مونږه دوه معامله دار یُو چه په معامله کښے مو لاندے باندے راغلے یو نو زمونږ تر مینځه په انصاف

بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَآ اِلٰى سَوَآءِ الصِّرَاطِ ﴿۲۲﴾ اِنَّ هٰذَآ اَخِیْ
په انصاف | او بې انصافي مه کوه | او مونږ ته وښايه | سمه لاره | بیشکه | دا | زما ورور دے
فیصله وکړه او فرق مه ساته ، او مونږ ته سمه لاره وښايه ، دا سړے زما ورور دے ،

لَهٗ تِسْعٌ وَّتِسْعُوْنَ نَعْجَةً وَّلِیَ نَعْجَةٌ وَّاحِدَةٌ فَقَالَ اَكْفِلْنِیْهَا
دۀ سره | نهه نوی (۹۹) | ګډے دی | او ما سره ګډه ده | صرف یوه | پس دۀ ووئیل | هغه ما ته وسپاره
چه دۀ سره یو کم سل ګډے دی ، او ما سره یوه ګډه ده ، نو دے ما ته وائی چه دغه یوه هم ماله راکړه

وَعَزَّنِیْ فِی الْخِطَابِ ﴿۲۳﴾ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ
او سختی وکړه دۀ په ما | په خبره کولو کښے | داؤد ووئیل | یقینًا | دۀ ظلم وکړو په تا | په غوښتلو | ستا د ګډے
او په خبرو کښے را باندے ډیر غلبه دے۔ داؤد ورته ووئیل ، دے چه ستا ګډه په خپلو ګډو کښے یو ځائے کول غواړی نو دا

اِلٰى نِعَاجِهٖ وَاِنَّ كَثِیْرًا مِّنَ الْخُلَطَآءِ لَیَبْغِیْ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ
خپلو ګډو کښے یو ځائے کولو د پاره | او بیشکه | ډیر | شریکان | ظلم کوی | په یو بل باندے
واقعی په تا زیاتے کوی. او (هم دغسے) اکثر شریکان په یو بل باندے زیاتے کوی ، خو

اِلَّا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَقَلِیْلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ
مګر | هغه خلق چه | ایمان ئے راوړے دے | او عمل ئے وکړو | نیک | او لږ دی | دا سے خلق | او خیال وکړو
هغه خلق چه ایماندار دی او نیک کار د ونه کوی (هغوی زیاتے نه کوی) او دا سے کسان ډیر لږ دی ، او داؤد دا

السجدة ۱۰

دَاوٗدُ اَنَّمَا فَتَنّٰهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهٗ وَخَرَّ رَاكِعًا وَّ اَنَابَ ﴿۲۴﴾ السجدة
داؤد | چه مونږ آزمیښت وکړو په دۀ | پس دۀ معافی وغوښتله | د خپل رب نه | او پریوتلو | په رکوع کښے | او | رجوع ئے وکړه
خیال وکړو چه مونږ د هغۀ امتحان اخستے دے نو خپل رب نه ئے توبه ووښتله او په سجده پریوتلو او خدائے ته ئے رجوع وکړه

فَغَفَرْنَا لَهٗ ذٰلِكَ وَاِنَّ لَهٗ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَ حُسْنَ
نو مونږ معاف کړه | د دۀ | دا خبره | او بیشکه | دۀ د پاره | مونږ سره | نزدیوالے دے | او | ښه
نو مونږ ورته د دغے خبرے معافی وکړه او هغه مونږ ته نزدے دے او انجام ئے ډیر ښه

مَاٰبٍ ﴿۲۵﴾ یٰدَاوٗدُ اِنَّا جَعَلْنٰكَ خَلِیْفَةً فِی الْاَرْضِ فَاحْكُمْ
ځائے د ورتلو | اے داؤد! | بیشکه مونږ | ته جوړ کړے | خلیفه | په زمکه کښے | پس فیصله وکړه
دے۔ اے داؤده! مونږ ته په زمکه حاکم کړے یئے ، نو د خلقو ترمینځه

بَیْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰى فَیُضِلَّكَ عَنْ سَبِیْلِ
د خلقو په مینځ کښے | په انصاف سره | او پیروی مه کوه | د خواهش | پس هغه به ګمراه کړی تا | د لارے نه
په انصاف سره فیصله کوه او په خپلو خواهشونو پسے هیڅکله مه ځه کنی د الله د لارے نه به دې بے لارے

اللّٰهِ اِنَّ الَّذِیْنَ یَضِلُّوْنَ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ
د الله | بیشکه | هغه کسان | چه ګمراه شول | د الله د لارے نه | هغوی د پاره | عذاب دے
کړی ، څوک چه د الله د لارے نه بے لارے شی ، هغوی له سخت عذاب مقرر

شَدِيدٌۢ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ۝٢٦ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ

سخت | په سبب د هغې | چه هیره کړه دوی | ورځ د حساب | او نه دی پیدا کړی مونږ | آسمان | او زمکه

دے څکه چه د حساب ورځے هیره کړے وه - او مونږ آسمان او زمکه او د دے دواړو په مینځ کښے

وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ۚ ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ

او څه چه | د دوی په مینځ کښے دی | بے کاره | دا خو | خیال دے | د هغه کسانو | چه کافران دی | پس هلاکت دے د هغو دپاره

څیزونه بے مطلبه نه دی پیدا کړی ، دا خو د هغه چا گمان دے چه کافران دی ، نو کافرانو له غنټ لویه بربادی

كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ۝٢٧ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

چه منکر دی | له عذاب د اُور نه | آیا کړو مونږ | هغه کسان چه | ایمان ئے راوړے دے | او هغوی عمل وکړو | نیک

مقرره ده چه (د دوزخ) اور دے - آیا مونږ به د ایمان او د نیک عمل خاوندان د هغه چا سره برابر گڼړو چه

كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ۝٢٨ كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ

په شان د فساد کوونکو | په زمکه کښے | یا کړو مونږ | پرهیزګاران | په شان د بدکارانو | دا کتاب دے | چه نازل کړو مونږ

په ملک کښے فساد ونه خوروی ، آیا مونږ به پرهیزګاران د بدکارو سره یو شان گڼړو ؟ دا (قرآن) یو

إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ۝٢٩ وَوَهَبْنَا

په تا باندې | برکت والا دے | چه دوی غور وکړی | د دے په آیتونو کښے | او چه نصیحت حاصل کړی | عقل والا | او ورکړو مونږ

برکتی کتاب دے چه مونږ په تا باندې د دے غرض نازل کړے دے چه دوی د دے په آیتونو کښے فکر وکړی او عقلمند ترے نه نصیحت حاصل کړی او مونږ

لِدَاوُودَ سُلَيْمَانَ ۚ نِعْمَ الْعَبْدُ ۖ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝٣٠ إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ

داؤد ته | سلیمان | ښه بنده وو | بیشکه هغه | رجوع کوونکے وو | هرکله چه پیش کړے شول | ده ته

داؤد ته (ځوئے) سلیمان عطا کړو چه ډیر ښه بنده وو او (الله ته) ډیر رجوع کوونکے وو ، هغه واقعه رایاده کړه چه په ماښام کښے هغه

بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ ۝٣١ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ

په ماښام کښے | اصیل اسونه | تیز رفتار | نو ده ووئیل | بیشکه ما | خوښ کړو | د مال محبت

ته اصیل ښه اسونه پیش کړے شول - نو هغه ووئیل چه زه د مال په محبت کښے د خپل رب د یاده لو نه غافله

عَن ذِكْرِ رَبِّي حَتَّىٰ تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۝٣٢ رُدُّوهَا عَلَيَّ ۖ فَطَفِقَ

د خپل رب په یاد باندې | تر دے چه | پټ شو (نمر) | په پرده کښے | را واپس کړئ هغه | ما ته | پس شروع وکړه ده

پاتے شوم ، تر دے چه نمر (د مغرب) په پرده کښے پټ شو - دا (اسونه) خو لږ را واپس کړئ - او هغه د هغوی

مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ۝٣٣ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا

په لاس رسولو | د هغوی پنډو | او څټونو ته | او بیشکه مونږ آزمیښت وکړو | په سلیمان | او واچولو مونږ

په پنډو او څټونو د هغو لاس شروع وکړه - او مونږ سلیمان په یو آزمیښت کښے واچولو او د هغه په

عَلَىٰ كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ۝٣٤ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي

په تخت د ده | یو نیمګړے جسم | بیا ده رجوع وکړه | وئے وئیل اے زما ربه! | بخښنه وکړه ما ته | او عطا کړه | ما ته

تخت مو یو نیمګړے جسم واچولو ، نو بیا هغه (الله ته) رجوع وکړه ، ده دعا وکړه چه اے زما ربه! ما ته معافی وکړه او دا سے

مُلْكًا لَّا يَنۢبَغِى لِأَحَدٍ مِّنۢ بَعْدِىٓ ۚ إِنَّكَ أَنتَ ٱلْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ فَسَخَّرْنَا

بادشاهي | چه حاصله نهٔ شي | هیچاته | پس له مانه | بیشکه تهٔ | ډېر زیات بخښنه کوونکے یې | پس مونږ تابع کړله

بادشاهي راته راکړه چه زمانه بغیر (په دے زمانه کښے) بل هیچا ته حاصله نهٔ شي بیشکه تهٔ ډېر زیات بخښنه کوونکے یې، نو مونږ باد ته

لَهُ ٱلرِّيحَ تَجْرِى بِأَمْرِهِۦ رُخَآءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَٱلشَّيَٰطِينَ

دهٔ دپاره | هوا | چه تله به | د دهٔ په حکم | په نرمئ | چرته چه به | دهٔ تلل غوښتل | او دیوات

د هغهٔ تابع کړل چه د هغهٔ په حکم په قابو دننه الوتل کم خوا چه به د هغهٔ خوښه وه ، او ټول عمارت جوړونکی

كُلَّ بَنَّآءٍ وَغَوَّاصٍ ﴿٣٧﴾ وَءَاخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِى ٱلْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هَٰذَا

چه ټول عمارت جوړونکی | او غوپه وهونکی وو | او نور (دیوان) | چه تړلی به پراته وو | په زنځیرونو کښے | دا دے

او غوپه وهونکی پیریان مو د هغهٔ تابع کړل او نور پیریان هم چه په زنځیرونو کښے به تړلی پراته وو دا زمونږ

عَطَآؤُنَا فَٱمْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَإِنَّ لَهُۥ عِندَنَا

زمونږ بخشش | پس ورکړه کوے | او که ئان سره یږدے | بغیر | د حساب نه | او بیشکه دهٔ دپاره | مونږ سره

درکول دی نو که تهٔ چاله ورکړه کوے او که نهٔ کوے ستا نه به د دے هیڅ پتوس پوښتنه نهٔ کیږي. او هغه مونږ ته ډېر نژدے

لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَـَٔابٍ ﴿٤٠﴾ وَٱذْكُرْ عَبْدَنَآ أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥٓ

نژدیوالے | او ښهٔ ځائے د ورتلو دے | او یاد کړه | زمونږ بنده | ایوب | هرکله چه | دهٔ آواز کړو | خپل رب ته

دے او انجام ئے ډېر ښهٔ دے . او زمونږ بنده ایوب رایاد کړه ، څهٔ وخت چه هغهٔ خپل رب ته آواز وکړو

وقف لازم

أَنِّى مَسَّنِىَ ٱلشَّيْطَٰنُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ﴿٤١﴾ ٱرْكُضْ بِرِجْلِكَ ۖ هَٰذَا

چه رسولے دے ماته | شیطان | تکلیف | او عذاب | وُوهه (په زمکه) | خپله ښپه | دا

چه شیطان زهٔ په رنځ او په آزار اخته کړے یم (جواب ورته وُشو چه) تهٔ خپله ښپه په زمکه وُوهه (او وا خله)

مُغْتَسَلٌۢ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿٤٢﴾ وَوَهَبْنَا لَهُۥٓ أَهْلَهُۥ وَمِثْلَهُم

د غسل اوبهٔ دی | یخے | او د څښلو | او مونږ ورکړل | دهٔ ته | د دهٔ د کور خلق | او په شان د دوی (نور)

دا یوه یخه چینه (راوتلے) ده د لامبلو او څښلو د پاره. او مونږ ورته ټول خپلخانه پستنه وُبخښله او د هغوئ هومره ورسره

مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولِى ٱلْأَلْبَٰبِ ﴿٤٣﴾ وَخُذْ بِيَدِكَ

د دوی سره | په خپل رحمت سره | او په طور د نصیحت | عقلمندو د پاره | او وا خله | په خپل لاس کښے

نور ، دا زمونږ مهرباني ده او د عقلمندو د پاره د عبرت سبق وو او (اے ایوبه!) تهٔ په خپل لاس کښے یو

ضِغْثًا فَٱضْرِب بِّهِۦ وَلَا تَحْنَثْ ۗ إِنَّا وَجَدْنَٰهُ صَابِرًا ۚ نِّعْمَ

یو موټے ډکی | بیا وُوهه | په دے سره | او قسم مهٔ ماتوه | بیشکه مونږ | بیا موندو دے | صابره | دے څنګه ښهٔ

موټے ډکی واخله او په دے (خپله بي بي) ووهه او قسم مهٔ ماتوه ، مونږ واقعي هغه ډېر صابره بیا موندو ، هغه ډېر ښهٔ

ٱلْعَبْدُ ۖ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٌ ﴿٤٤﴾ وَٱذْكُرْ عِبَٰدَنَآ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ

بنده وو | بیشکه دے ډېر رجوع کوونکے وو | او یاد کړه | بندګان زمونږ | ابراهیمؑ | او اسحاقؑ | او یعقوبؑ

بنده وو ، او مونږ ته ډېر رجوع کوونکے وو . او زمونږ بندګان ابراهیمؑ ، اسحاقؑ او یعقوبؑ رایاد کړه .

اُولِی الْاَیْدِیْ وَالْاَبْصَارِ ﴿۴۵﴾ اِنَّآ اَخْلَصْنٰهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى

خاوندان دَ لاسونو | او سترګو | بیشکه مونږ | غوره کړی وُو دوی | یو خاص فضیلت سره | چه یاد دے

چه دَ (مضبوطو) لاسونو او د (سترګو) خاوندان وو مونږ هغوئی په یوه خاص خبره کښے مخصوص کړی وو چه هغه دَ آخرت

الدَّارِ ﴿۴۶﴾ وَاِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَیْنَ الْاَخْیَارِ ﴿۴۷﴾ وَاذْكُرْ اِسْمٰعِیْلَ

دَ آخرت | او بیشکه دوی | زمونږ په نزد | غوره شوی | بهترین خلق (وو) | او یاد کړه | اسماعیل

یادساتنه ده - دغه خلق مونږ سره چونړ شوی او ډیر نیکان خلق دی او اسماعیل او الیسع

وَالْیَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْاَخْیَارِ ﴿۴۸﴾ هٰذَا ذِكْرٌ وَاِنَّ

او الیسع | او ذوالکفل | او هر یو | له نیکانو نه وو | دا | نصیحت دے | او بیشکه

او ذوالکفل هم دا یاد کړه او دوئی ټول په نیکانو خلقو کښے شامل وو دا دَ نصیحت یو بیان وُشو او پرهیزګارانو

لِلْمُتَّقِیْنَ لَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿۴۹﴾ جَنّٰتِ عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ

پرهیزګارانو دَ پاره | ښه | ځائے دَ ورتلو دے | باغونه دی | دَ همیشه وُسیدلو | پرانستلے شوی به وی | دوی دَ پاره

له ډیر ښه ځائے دَ ورتلو دے . دَ همیشه اُوسیدو باغونه دی دَ کومو دروازے چه به دوی

الْاَبْوَابُ ﴿۵۰﴾ مُتَّكِـِٕیْنَ فِیْهَا یَدْعُوْنَ فِیْهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِیْرَةٍ وَّشَرَابٍ ﴿۵۱﴾

دروازے | تکیه به ئے لګولی وی | په هغے کښے | غواړی به | په هغے کښے | میوے | ډیرے | او شراب

دَ پاره پرانستے پرتے وی دوئی به په دغه باغونو کښے ډډے وهلے وی او ډیرے ډیرے میوے او شربتونه به راغواړی

وَعِنْدَهُمْ قٰصِرٰتُ الطَّرْفِ اَتْرَابٌ ﴿۵۲﴾ هٰذَا مَا تُوْعَدُوْنَ

او دوی سره (به ښځے وی) | ښکته ساتونکے | دَ سترګو | دَ یو بل همزولے | هم دا ده | دَ څه چه | تاسو سره وعده کولے شو

او ورسره به (دَ حیا نه) سترګے کوزے ساتونکے همزولے جینکئی ناستے وی، دا هغه نعمتونه دی چه تاسو سره دَ حساب دَ

لِیَوْمِ الْحِسَابِ ﴿۵۳﴾ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهٗ مِنْ نَّفَادٍ ﴿۵۴﴾ هٰذَا

دَ پاره دَ ورځے | دَ حساب | بیشکه | دا | زمونږ روزی ده | نشته دے دَ دے | ختمیدل | دا ده

ورځے دَ پاره دَ هغے وعده کیږی، دا زمونږ هغه ورکړه ده چه دَ هغے هیڅکله خلاصے نشته، دا خبره خو وُشوه

وَاِنَّ لِلطّٰغِیْنَ لَشَرَّ مَاٰبٍ ﴿۵۵﴾ جَهَنَّمَ یَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿۵۶﴾

او بیشکه | سرکشانو دَ پاره | ډیر بد ځائے دَ ورتلو دے | دوزخ دے | دننه به ورځی دوی هغے ته | پس هغه بد ځائے دے

او سرکشانو له ډیر خراب ځائے دَ ورتلو دے یعنی دوزخ چه دوئی به ورته ورننوځی نو هغه ډیر زیات خراب ځائے دے

هٰذَا فَلْیَذُوْقُوْهُ حَمِیْمٌ وَّغَسَّاقٌ ﴿۵۷﴾ وَّاٰخَرُ مِنْ شَكْلِهٖۤ اَزْوَاجٌ ﴿۵۸﴾

دا دے | پس وڅکئ | دا | یشیدلے اُوبۀ | او زوے | او دَ دے نه علاوه | دَ دے په شکل | ډیر قسمونه (به وی)

دا یشیدلے اُوبۀ او زوے دی نو دوئی دِ اوس دَ دے مزه وُڅکی او دغه شان نور ډیر څیزونه دی -

هٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًۢا بِهِمْ اِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿۵۹﴾

دا دے | یو فوج | دننه راتلونکے | تاسو سره | دوی دِ چرے خوشحاله نه شی | بیشکه دوی | داخلیدونکی دی | دوزخ کښے

دا یوه بله ډله تاسو سره ننوزی دوی دِ چرے هم خوشحاله نۀ وی دوئی په دوزخ کښے پریوتونکی دی

الثلثة

قَالُوْا بَلْ اَنْتُمْ قف لَا مَرْحَبًۢا بِكُمْ ؕ اَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوْهُ لَنَا ۚ فَبِئْسَ

دوئ به وائي | (نه) بلکه | هم تاسو ته دِ | خوشحالي نصيب نهٔ شي | هم تاسو | را مخکښې کړے دے دا (عذاب) | مونږ دپاره | نو ډيره خرابه

هغوئ به وائي چه نا بلکه هم ستا دِ چرے خوشحالي نصيب نهٔ شي، هم تاسو خو راته دا (دوزخ) را مخکښې کړے دے، نو دا ډير خرابه

الْقَرَارُ ۞٦٠ قَالُوْا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا

هستوګنه ده | دوئ به وائي | اے زمونږ ربه ! | چا چه را مخکښې کړے دے | مونږ دپاره | دا (عذاب) | نو زيات کړه هغهٔ دپاره | عذاب

هستوګنه ده هغوئ به وائي چه اے زمونږ ربه ! دا مصيبت چه مونږ ته چا را مخکښې کړے دے هغهٔ له په دوزخ کښې يو په

ضِعْفًا فِى النَّارِ ۞٦١ وَقَالُوْا مَا لَنَا لَا نَرٰى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ

دوچنده | په دوزخ کښې | او دوی به وائي | په مونږ څهٔ وشو | چه مونږ نهٔ وينو | هغه سړی | چه شميرل به مونږ هغوئ

دوه عذاب ورکړه ۔ او وائي به چه څهٔ خبره ده چه مونږ هغه خلق (دلته) نهٔ وينو کوم چه به مونږ په

مِّنَ الْاَشْرَارِ ؕ ۞٦٢ اَتَّخَذْنٰهُمْ سِخْرِيًّا اَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْاَبْصَارُ ۞٦٣

په خرابو خلقو کښې | آيا مونږ کولے هغوئ سره | تو قے | يا | آوړيدلی دی | له هغوئ نه | (زمونږ) سترګے ۔

شريرانو کښې شميرل ۔ دا مونږ ورپورے هسے ټوقے کولے کهٔ نه زمونږ نظر نه هغوئ نه اوړيدلی راوړيدلی

اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ اَهْلِ النَّارِ ۞٦٤ قُلْ اِنَّمَآ اَنَا مُنْذِرٌ ۖ

بيشکه | دا | برحق دی | جګړه کول | دَ دوزخيانو | ووايه | بيشکه | زهٔ | يو ويرونکے يم

دی ۔ دَ دوزخيانو تر مينځه دا جنګ جګړه بالکل حقه خبره ده ۔ ته اعلان وکړه چه زهٔ خو صرف يو ويرونکے يم ۔

وَّمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۞٦٥ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

او نشته | بل څوک معبود | سيوا دَ الله نه | چه يو دے | ډير غالب | رب دے | دَ آسمانونو | او دَ زمکے

او بغير دَ يو غالب الله نه بل هيڅوک معبود نشته ۔ هغه دَ آسمانونو او دَ زمکے او دَ دوئ تر مينځه

وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيْزُ الْغَفَّارُ ۞٦٦ قُلْ هُوَ نَبَؤٌا عَظِيْمٌ ۞٦٧ اَنْتُمْ

او دَ هغه څهٔ چه دَ دوی په مينځ کښې دی | ډير غالب | ډير بخښونکے دے | ووايه | هغه (قيامت) | خبر دے | ډير لوئے | تاسو (خلق)

دَ ټولو څيزونو رب دے زبردست دے ډير بخښونکے دے ۔ ته ووايه چه هغه (قيامت) يو لوئے خبر دے دَ کوم نه چه

عَنْهُ مُعْرِضُوْنَ ۞٦٨ مَا كَانَ لِىَ مِنْ عِلْمٍۭ بِالْمَلَاِ الْاَعْلٰٓى اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ۞٦٩

له هغه نه | مخ ګرځونکی يئ | نهٔ وو | ماته | هيڅ علم | دَ برنئ دُنيا دَ فرښتو | هر کله چه هغوئ بحث کولو

تاسو بے پروا شوی يئ ۔ ماته دَ برنئ دنيا دَ فرښتو هيڅ خبر نهٔ وو هر کله چه هغوئ په خپل مينځ کښې (په پيدا وښت دَ آدم) بحث کولو

اِنْ يُّوْحٰٓى اِلَىَّ اِلَّآ اَنَّمَآ اَنَا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۞٧٠ اِذْ قَالَ رَبُّكَ

نهٔ شی کولے وحی | ماته | مګر دا چه | زهٔ خو صرف | ويرونکے يم | ښکاره | هر کله چه وفرمائيل | ستا رب

ماته خو دَ وحی په ذريعه صرف هم دا ښودلے شی چه زهٔ ښکاره ويرونکے يم ۔ هر کله چه ستا رب فرښتو ته

لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّىْ خَالِقٌۢ بَشَرًا مِّنْ طِيْنٍ ۞٧١ فَاِذَا سَوَّيْتُهٗ وَنَفَخْتُ

فرښتو ته | چه بيشکه زهٔ | پيدا کوونکے يم | يو انسان | له خټے نه | بيا هر کله | چه زهٔ دے برابر کړم | او ډيوکړم

دا ووئيل چه زهٔ له خټے نه انسان جوړول غواړم ۔ بيا هر کله چه زهٔ هغه پوره جوړ کړم او دَ خپل اړخ

فِيْهِ مِنْ رُّوْحِيْ فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِيْنَ ﴿۷۲﴾ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ

په دهٔ کښې | دوح خپل | بس پريوزئ | ده ته | سجده کوونکي | پس سجده وُکړه | فرښتو

نه روح پو کښې وُپوکم، نو تاسو ټول هغهٔ ته په سجده پريوځئ. نو ټولو فرښتو په جمع سجده

كُلُّهُمْ اَجْمَعُوْنَ ﴿۷۳﴾ اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ اِسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۷۴﴾

ټولو | په جمع | سيوا | دَ ابليس نه | هغهٔ تکبر وکړو | او هغه شو | له کافرانو نه

وُکړه. خو يو ابليس وُنهٔ کړه ځان ته غاوره شو او کافر شو.

قَالَ يٰٓاِبْلِيْسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ ؕ

وُئے فرمائيل | اے ابليس! | څهٔ څيز منع کړے تهٔ | له دے نه چه | تهٔ سجده وکړے | ده تهٔ | کوم چه ما پيدا کړو | په خپل لاس

(الله) تپوس وکړه (چه) اے ابليسه! تهٔ څهٔ څيز هغهٔ ته دَ سجدے کولو نه منع کړے کوم چه ما په خپلو لاسونو جوړ کړے

اَسْتَكْبَرْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِيْنَ ﴿۷۵﴾ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ ؕ خَلَقْتَنِيْ

آيا تا تکبر وکړو | يا تهٔ يې | دَ اُوچتے درجے؟ | دهٔ ووئيل | زهٔ | غوره يم | له دهٔ نه | تا پيدا کړم زهٔ

دے؟ آيا تهٔ په غرور کښے راغلے يا تهٔ دَ لوئے مرتبے خاوند يے؟ ابليس ووئيل زهٔ له دهٔ نه غوره يم، زهٔ تا دَ اور نه

مِنْ نَّارٍ وَّ خَلَقْتَهٗ مِنْ طِيْنٍ ﴿۷۶﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ

له اور نه | او | تا پيدا کړو دے | له خټے نه | وُئے فرمائيل | پس اُوځه تهٔ | دِدے ځائے نه | پس بيشکه تهٔ

پيدا کړے يم او دے دِ له خټو نه پيدا کړے دے. حکم وُشو چه دَ دِے دلبار نه بهر وُځه تهٔ رټلے شوے

رَجِيْمٌ ﴿۷۷﴾ وَّاِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِيْٓ اِلٰى يَوْمِ الدِّيْنِ ﴿۷۸﴾ قَالَ رَبِّ

رټلے شوے يئے | او بيشکه | په تا باندِ | زما لعنت دے | تر ورځے دَ قيامت | دهٔ ووئيل | اے زما ربه!

يئے. او په تا به دَ قيامت تر ورځے پورے زما لعنت وريږی. هغهٔ ووئيل چه اے زما ربه! ما ته

فَاَنْظِرْنِيْٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ﴿۷۹﴾ قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ﴿۸۰﴾ اِلٰى يَوْمِ

پس مهلت راکړه ما ته | تر هغے ورځے پورے | چه خلق دوباره راپاڅولے شي | وفرمائيل | بيشکه تا ته | مهلت درکړے شو | تر هغے ورځے پورے

تر هغے ورځے مهلت راکړه کله چه به مړی دوباره راپاڅولے شي. الله وفرمائيل چه ځه! تا ته مهلت دے. دَ يوے ټاکلے

الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ﴿۸۱﴾ قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۸۲﴾ اِلَّا عِبَادَكَ

چه دَ هغے وخت | معلوم دے | دهٔ ووئيل | قسم دے ستا په عزت | خامخا به گمراه کړم دوی | ټول | سيوا ستا دَ هغه بندګانو

ورځے پورے. (ابليس) ووئيل، چه ستا په عزت مِ دِ قسم وی چه زهٔ به دوی ټول ګمراه کوم، سيوا ستا دَ هغه

مِنْهُمُ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿۸۳﴾ قَالَ فَالْحَقُّ ز وَالْحَقَّ اَقُوْلُ ﴿۸۴﴾ لَاَمْلَئَنَّ

له دوی نه | چه خالص کړے شوی دی | وئے فرمائيل | پس هم دا حق دے | او هم حق | زهٔ وايم | چه زهٔ به ضرور ډک کړم

بندګانو نه چه مخلص دی. الله وفرمائيل چه زهٔ د رتنه رښتيا وايم او زهٔ خو تل رښتيا وايم چه زهٔ به له تا نه

جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۸۵﴾ قُلْ مَآ اَسْئَلُكُمْ

دوزخ | له تا نه | او له هغه چا نه چه پيروی کوی ستا | له دوی | ټولو نه | فُوايه | نهٔ غواړم له تاسو نه

او ستا دَ ټولو منونکو نه دوزخ ډک کړم، (اے پيغمبره!) تهٔ ووايه چه زهٔ تاسو نه په

عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ وَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِيْنَ ﴿٨٦﴾ اِنْ هُوَ

په دے | څۀ مزدوری | او نۀ یم زۀ | له تکلف کوونکو نه | نۀ دے دا (قرآن)

دے قرآن باندې هیڅ اجر نۀ غواړم ، او نۀ زۀ تکلف کوونکے یم ، دا خو د دنیا

اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿٨٧﴾ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَاَهٗ بَعْدَ حِيْنٍ ﴿٨٨﴾ ع

مګر | نصیحت | د ټولو جهانونو د پاره | او تاسو به ضرور وُپیژنئ | د دے حال | څۀ موده پس

خلقو له یو نصیحت دے ، او یقیناً ډیر زر به دے خلقو ته د دے حقیقت معلوم شی۔

سُوْرَةُ الزُّمَرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ خَمْسٌ وَّ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | سَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّثَمَانُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ زمر په مکه کښے نازل شو په | شروع کوم په نوم د الله چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | دے کښے ۷۵ آیتونه او اته رکوع گانے دی

د الله په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے۔

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿١﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ

نازل کړے شوے دے | دا کتاب | د الله د طرف نه | چه ډیر غالب | حکمت والا دے | بیشکه | مونږ نازل کړو | ستا طرف ته

دا کتاب د الله تعالیٰ د طرف نه نازل شوے دے چه غالب دے د حکمتونو خاوند دے۔ مونږه دا کتاب په حقه سره

الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّيْنَ ﴿٢﴾ اَلَا لِلّٰهِ

دا کتاب | برحق | پس عبادت کوه د الله | خالص کوونکے | د هٔ د پاره | عبادت | داوړه! | الله د پاره

ستا طرف ته را کوز کړے دے ۔ نو ته په اخلاص سره د الله تعالیٰ عبادت کوه ، یاد ساته! خالصه بندګی

الدِّيْنُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءَ ۘ مَا نَعْبُدُهُمْ

عبادت دے | خالص | او کوم چه | نیولی دی | سیوا د الله نه | دوستان | چه نۀ | کوو مونږ عبادت د دوی

هم د الله تعالیٰ د پاره ده ۔ او چا چه د الله تعالیٰ نه سیوا نور شریکان جوړ کړی دی (او وائی) چه مونږ خو بس حکه

اِلَّا لِيُقَرِّبُوْنَآ اِلَى اللّٰهِ زُلْفٰى ۚ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِيْ مَا

مګر د پاره د دے چه نزدے کړی دوی مونږ | الله ته | ډیر نزدے | بیشکه الله به | فیصله وکړی | د دوی په مینځ کښے | په هغه خبر کښے

د دوی عبادت کوو چه الله تعالیٰ ته مونږه نزدے کړی۔ بیشکه (یو ورځ به راشی) هغه چه الله تعالیٰ د دوی په مینځ کښے د هغې خبرے

هُمْ فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ مَنْ هُوَ كٰذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٣﴾

په کوم کښے چه دوی | اختلاف کوو | بیشکه الله | لاره نۀ ښائی | هغه چا ته چه | دروغژن | ناشکره دے

فیصله وکړی په کوم کښے چه دوی جګړه کوله ۔ الله تعالیٰ داسے سړے په سمه لاره نۀ راولی چه دروغژن او انکار کوونکے وی۔

لَوْ اَرَادَ اللّٰهُ اَنْ يَّتَّخِذَ وَلَدًا لَّاصْطَفٰى مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۙ

که چرے غوښتلے | الله چه | ونیسی | څوک ځوئے | نو غوره کړے به ئے وو | له خپل مخلوقات نه | څوک ئے چه غوښتلے

که الله تعالیٰ ځان له اولاد نیول غوښتلے نو په خپل مخلوق کښے څوک چه ئے خوښ وو هغه به ئے چونړ کړے وو۔

سُبْحٰنَهٗ ۚ هُوَ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤﴾ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

د هٔ خو پاک دے | هم دے الله دے | یو از دے | ډیر غالب | دهٔ پیدا کړل | آسمانونه | او زمکه

دے پاک دے هغه دا سے الله دے چه یو دے زبردست دے ، دهٔ آسمانونه او زمکه په حکمت پیدا

بِالْحَقِّ ۚ يُكَوِّرُ الَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الَّيْلِ وَسَخَّرَ

برحق | دے رانغاړی شپه | په ورځ | او رانغاړی | ورځ | په شپه | او دهٔ تابع کړل

کړی دی. هغه شپه په ورځ بانِدِ رانغاړی او ورځ په شپه بانِدِ رانغاړی ، او نُور او

الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ۗ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ

نُوَر | اوسپوږمۍ | هر يو روان دے | يو وخت | مقرر پورے | واوره | هم دے | غالب

سپوږمۍ ئے په کار لګوی دی چه هر يو يه تر ټاکلے نيټے پورے روان دی. ياد ساته چه هغه غالب دے

الْغَفَّارُ ﴿٥﴾ خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا

بخښونکے | دهٔ پيدا کړی تاسو | له يو کس (آدم) نه | بيا | دهٔ پيدا کړه | له دهٔ نه | بی بی دَ دهٔ

ډير بخښونکے دے. هغه تاسو دَ يو تن نه راپيدا کړئ ، بيائے دَ هغهٔ دَ ځان نه ورله جوړئ پيدا کړه او

وَأَنزَلَ لَكُم مِّنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ ۚ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ

او بښکته ئے راؤليږے | تاسو دَپاره | له څاروو نه | اتهٔ | جوړے | پيدا کوی | په خيټو کښے

تاسوله ئے په څاروو کښے اتهٔ جوړے پيدا کړے ، هغهٔ تاسو ستاسو دَ ميندو په خيټو

أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّن بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ۚ

ستاسو دَ ميندو | (يو قسم) پيدا کول | پس له | (بل قسم) پيدا کولو نه | په تيارو | دريو کښے

کښے په مختلفو مرحلو کښے په دريو تيارو کښے دننه پيدا کوی

ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ۖ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ﴿٦﴾

هم دے دے الله | رب ستاسو | هم دَ دهٔ ده | بادشاهی | بل څوک معبود نشته | سيوا دَ دهٔ نه | پس کوم خوا | گرځولے شئ تاسو

هم دا الله ستاسو رب دے بادشاهی يوازے دَ هغهٔ ده ، دَ هغهٔ نه سيوا بل معبود نشته نو بيا تاسو کوم خوا روان يئ

إِن تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنكُمْ ۖ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ ۖ

که چرے تاسو انکار کوئ | نو بيشکه | الله | بے نيازه دے | له تاسو نه | او دے نهٔ خوښوی | خپلو بندګانو دَپاره | کفر

که چرے تاسو ناشکری کوئ نو (ياد ساتئ چه) الله تاسو نه بے پروا دے او هغه خپلو بنديانو له کفر نهٔ خوښوی

وَإِن تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ ۗ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ

او که چرے تاسو شکر کوئ | نو دے خوښوی هغه | تاسو دَپاره | او نهٔ به اوچتوی | هيڅ اُوچتونکے | بار | دَ بل چا

او که تاسو شکر اُوباسئ نو هغه ئے درله خوښوی ، او (واوره !) هيڅوک بوج اُوچتونکے به دَ بل بوج نهٔ اُوچتوی

ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ

بيا به | طرف دَ ربّ ستاسو نه | ستاسو واپس تلل وی | بيا به خبر وښائی تاسو ته | هغه څهٔ | چه تاسو به کول

بيا به تاسو خپل رب ته پستنه ورځئ ، نو هغه به درته ستاسو ټول کارونه (يو په يو) ښائی

إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾ وَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانَ ضُرٌّ دَعَا

بيشکه دے | پوهه دے | په رازونو دَ سينو | او هر کله چه وُرسيږی | انسان ته | څهٔ تکليف | نو بلی

هغهٔ ته دَ زړهٔ و نو پټ رازونه په ښهٔ شان معلوم دی ، او کله چه انسان ته څهٔ تکليف وُرسيږی نو خپل رب ته

رَبَّهٗ مُنِيْبًا اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَا خَوَّلَهٗ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِیَ

خپل رب | په رجوع کولو | د دهٔ طرف ته | بیا | هرکله چه | ورکړی دهٔ ته | خپل نعمت | له خپل طرف نه | نو دے هیر کړی

رجوع شی او د هغهٔ بلنه کوی ، بیا چه هغه ورله د خپل طرف نه نعمت ورکړی ، نو هغه خبره هیره

مَا كَانَ يَدْعُوْٓا اِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِّيُضِلَّ

هغه څهٔ چه دُعائے کوله | د هغے | له دے نه وړاندِ | او دے مقرر کړی | الله د پاره | شریکان | د پاره د دے چه گمراه کړی

کړی د کومے د پاره چه ئے وړاندِ بلنه کوله او خدائے له شریکان جوړول شروع کړی ، نتیجه ئے دا شی چه نو

عَنْ سَبِيْلِهٖ ؕ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيْلًا ۖ اِنَّكَ مِنْ اَصْحٰبِ النَّارِ ⑧

د الله د لارے نه | وُوایه | فائده واخله | په خپل کفر سره | لږه | بیشکه تهٔ | له دوزخیانو نه یئے .

خلق د هغهٔ د لارے نه گمراه کړی ، تهٔ ووایه چه د خپل کفر نه یو څو ورځے فائده اوچته کړه ، بیشکه تهٔ دوزخی یئے .

اَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ اٰنَآءَ الَّيْلِ سَاجِدًا وَّقَآئِمًا يَّحْذَرُ الْاٰخِرَةَ

آیا هغه څوک چه | عبادت کوونکے وی | د شپے په وختونو کښے | په سجده | او په ولاړه | ویریږی | له آخرت نه

(آیا دا سړے غوره دے) یا هغه چه د شپے په وختونو کښے په سجده پروت او په قیام ولاړ وی ، د آخرت نه ویریږی

وَيَرْجُوْا رَحْمَةَ رَبِّهٖ ؕ قُلْ هَلْ يَسْتَوِی الَّذِيْنَ يَعْلَمُوْنَ

او اُمید لری | د رحمت | د رب خپل | وُوایه | آیا | برابر دی | هغه خلق چه | پوهیږی

او د خپل رب د رحمت اُمید واروی ، نو تهٔ ووایه چه آیا پوهه خلق او ناپوهه

ع ۹ / ۱۵ وَالَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ؕ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ ⑨ قُلْ يٰعِبَادِ

او هغه خلق چه | نهٔ پوهیږی | بیشکه | نصیحت قبلوی | خاوندان د عقل | ووایه | اے زما بندگانو

کسان یو برابر دی ؟ نصیحت خو بس هغه څوک قبلوی چه عقلمند وی . وُوایه اے زما مؤمنانو

الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوْا رَبَّكُمْ ؕ لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا فِیْ هٰذِهِ

چه | ایمان راوړے دے تاسو | ویریږئ | د خپل رب نه | د پاره د هغه خلقو | کوم چه نیکی وکړه | په دے

بندگانو! د خپل رب نه ویره کوئ . څوک چه په دے دُنیا کښے نیکی وکړی هغهٔ له نیکه

الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ؕ وَاَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةٌ ؕ اِنَّمَا يُوَفَّى

دُنیا کښے | نیکه بدله ده | او زمکه | د الله | فراخه ده | بیشکه | پوره به ورکړے شی

بدله مقرر ده او د الله تعالیٰ زمکه اَرته پیرته پرته ده (یادساته چه) کوم خلق د صبر

الصّٰبِرُوْنَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ⑩ قُلْ اِنِّیْٓ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ

صبر کوونکو ته | د دوی اجر | بے حسابه | وُوایه | بیشکه ما ته حکم شوے دے | چه زهٔ عبادت وکړم | د الله

نه کار اخلی هغوئی له بے حسابه اجر او ثواب مقرر دے . تهٔ ووایه چه ما ته دا حکم شوے دے چه د الله تعالیٰ عبادت د

مُخْلِصًا لَّهُ الدِّيْنَ ⑪ وَاُمِرْتُ لِاَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ الْمُسْلِمِيْنَ ⑫

خالص کړے | هغه د پاره | دین | او ما ته حکم شوے دے | چه یم زهٔ | اول | د مسلمانانو

په دے شان کوم چه عبادت خالص هغهٔ له ساتم او دا حکم راته شوے دے چه په مسلمانانو کښے د اول (نمبر) مسلمان یم

قُلْ اِنِّيْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿١٣﴾ قُلِ اللّٰهَ

دوایه | چه بیشکه زهٔ ویریږم | که چرې زهٔ نافرمانی وکړم | دَخپل رب | له عذاب نه | دَیو ے ورځې لوئې | وَوایه | خاص دَ الله

دوایه چه که زهٔ دَخپل رب خبره وُنهٔ منم نو دَ (قیامت) دَلوئې ورځې دَعذاب نه ویریږم - دوایه چه زهٔ خو دَالله

اَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهٗ دِيْنِيْ ﴿١٤﴾ فَاعْبُدُوْا مَا شِئْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ ۭ قُلْ

زهٔ عبادت کوم | خالص کړے دَدهٔ دَپاره | خپل دین | پس تاسو عبادت کوئ | دَچاچه تاسو غواړئ | له دهٔ نه سیوا | دوایه

عبادت په دے شان کوم چه خپل عبادت خالص دَهغهٔ په نوم سا تم نو تاسو دَهغهٔ نه سیوا هرچاله چه غواړئ دَهغهٔ عبادت کوئ، دوایه

اِنَّ الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ

بیشکه | زیان کارات | هغه خلق دی | چه زیان کښې ئې واچول | خپل ځانونه | او خپل کورد والا | په ورځ | دَ قیامت

چه تاوانیان هغه کسان دی، چه خپل ځانونه او خپله خیلخانه ئې دَقیامت په ورځ تاوانی کړه

اَلَا ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِيْنُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ

واوُره! | هم دا دے | هغه نقصان | ښکاره | دوئ دَپاره | دَدوئ دَپاسه نه (هم) | سائیانونه وی

یاد ساته! چه هم دغه ښکاره تاوان دے - هغوئ له به دَپورته نه هم دَاور شعلے وی

مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۭ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهُ بِهٖ عِبَادَهٗ ۭ يٰعِبَادِ

دَ اور | او دَدوئ دَلاندِ (هم) | سائبانونه | هم دا (خبره) دَ | ویروی الله له دے نه | خپل بندګان | اے زما بندګانو!

او دَلاندِ نه به هم دَ اور لمبے وی - دا هغه څیز دے چه الله تعالیٰ پرے خپل بندیان ویروی (نو) اے زما بندیانو!

فَاتَّقُوْنِ ﴿١٦﴾ وَالَّذِيْنَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوْتَ اَنْ يَّعْبُدُوْهَا وَاَنَابُوْٓا

دویریږئ له مانه | او کوم خلق چه | ځان وُساتی | له شیطانانو نه | چه دوی دِ عبادت وکړی دَدهٔ | او رجوع ئې وکړه

زمانه ویره وکړئ - او څوک چه دَشیطان دَعبادت نه ځان په ډډه ساتی، او الله تعالیٰ ته رجوع

اِلَى اللّٰهِ لَهُمُ الْبُشْرٰى ۚ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾ الَّذِيْنَ يَسْتَمِعُوْنَ الْقَوْلَ

الله طرف ته | دوئ دَپاره | زیرے دے | پس زیرے ورکړه | زما بندګانو ته | هغه چه | آوری | خبره

کوی، هغوئ دَزیری لائق دی نو زما بندیانو ته زیرے ورکړه، څوک چه خبرے ته غوږ ږدی او په ښو ښو

فَيَتَّبِعُوْنَ اَحْسَنَهٗ ۭ اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ هَدٰىهُمُ اللّٰهُ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمْ

بیا پیروی کوی | دَدهٔ دَ ډیرو ښو خبرو | هم دا دی | هغه خلق چه | هدایت کړے دے دوئ ته | الله | او هم دا خلق دی

خبرو باندِ عمل کوی - هم دغه کسان دی چه الله ورته هدایت کړے دے او هم دغه کسان دَعقل

اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿١٨﴾ اَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ ۭ اَفَاَنْتَ تُنْقِذُ

عقل والا | پس آیا هغه کس | چه ثابته شوه | په هغهٔ باندِ | کلمه دَ عذاب | پس آیا ته | خلاصوے شے

خاوندان دی، آیا په چاچه دَعذاب خبره ثابته شوے ده - نو آیا ته دوزخیان دَعذاب

مَنْ فِي النَّارِ ﴿١٩﴾ لٰكِنِ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ

هغه څوک چه | په اور کښې دے | لیکن | کوم خلق چه | ویریږی | دَخپل رب نه | هغوئ دَپاره | بالاخانے دی

نه خلاصولے شے؟ البته څوک چه دَخپل رب نه ویریږی، هغوئ له بالاخانے مقررے دی

مِّنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ ۙ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۬ وَعْدَ اللّٰهِ ؕ

دَ پاسه دَ هغې | نورے بالاخانې دي | جوړے شوے | بهیږی به | لاندې دَ هغې نه | نهرونه | دا وعده ده | دَ الله

چه دَ هغې نه پورته نورے بالا خانې جوړے پرتې دی چه لاندې ترے نه ویالے بهیږی ، دا دَ الله وعده ده

لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ الْمِيْعَادَ ⑳ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً

خلاف نهٔ کوی | الله | له وعدے نه | آیا نهٔ دی کتلی تا | چه هم الله | نیکته راؤلیږلے | له آسمان نه | اوبهٔ

الله هیڅرے دَ وعدے خلاف نهٔ کوی۔ آیا تا ته خبره نهٔ دی کتلی چه الله دَ برهٔ نه اوبهٔ راتوئے کړے بیائے دَ

فَسَلَكَهٗ يَنَابِيْعَ فِى الْاَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهٖ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا اَلْوَانُهٗ

بیائے دننه ورننویستلے دا | روانې چینې | په زمکه کښے | بیا دے راؤباسی له دے نه | فصل | چه مختلف دی | رنګونه دَدے

زمکے دَ پاسه په لارو کښے ؤبهیولے ، بیا ترے نه فصلونه پیدا کوی چه دَ هغې قسمونه مختلف وی

ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرٰىهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهٗ حُطَامًا ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ

بیا هغه وُچیږی | بیا تهٔ وینې هغه | زیړشوی | بیا | کړی هغه | ریزه ریزه | بیشکه | په دے کښے

بیا هغه اُوچ شی نو تهٔ ئے تک زیړ وینې ، بیا دے هغه چوره چوره کړی ۔ په دے کښے یقینًا عقلمندو

لَذِكْرٰى لِاُولِى الْاَلْبَابِ ㉑ اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهٗ لِلْاِسْلَامِ ع

نصیحت دے | عقل والو دَ پاره | آیا هغه کس | چه پرانستلے | الله | سینه دَ دهٔ | دَ پاره دَ اسلام

دَ پاره نصیحت پروت دے ۔ آیا الله چه دَ چا سینه اسلام ته پرانستے ده ۔

فَهُوَ عَلٰى نُوْرٍ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ فَوَيْلٌ لِّلْقٰسِيَةِ قُلُوْبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ؕ

پس هغه | په رڼا کښے وی | له طرفه دَ رب خپل نه | پس افسوس دے | چه سخت دی | زړونه دَدوی | دَ الله دَ یادو نه

نو دَ خپل رب په رڼا کښے روان دی (هغه او ګمراهان برابر کیدے شی؟) نو دَ چا زړونه چه دَ الله دَ یاد نه اثر نهٔ اخلی هغوی تباه دی

اُولٰٓئِكَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ㉒ اَللّٰهُ نَزَّلَ اَحْسَنَ الْحَدِيْثِ كِتٰبًا

هم دا خلق دی | په ښکاره ګمراهئ کښے | الله | نازل کړو | بهترین | کلام | یعنی کتاب

دغه خلق په ښکاره ګمراهئ کښے پراته دی ۔ الله تعالیٰ دَ بر ښکلے (غوره) کتاب را نازل کړے دے دا سے کتاب دے چه

مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ ۖ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُوْدُ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ۚ

چه یو بل په شان دی | بیا بیا وئیلے شی آیتونه دَدے | چه زیګ زیګ کیږی له دے نه | څرمنے | دَ هغو خلقو | چه ویریږی | دَ خپل رب نه

مضمون ئے یو بل سره سم برابر ۔ بیا بیا وئیلے شوے دے څوک چه دَ خپل رب ویریږی دَ هغوئ زړونه پرے وُرپیږی

ثُمَّ تَلِيْنُ جُلُوْدُهُمْ وَقُلُوْبُهُمْ اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ هُدَى

بیا نرمے شی | دَ دوی څرمنے | او دَ دوی زړونه | ذکر دَ الله ته | هم دا دے | هدایت

نو بیا دَ هغوئ وجودونه او زړونه دَ الله تعالیٰ یاد ته متوجه شی ۔ دا دَ الله تعالیٰ هدایت دے

اللّٰهِ يَهْدِيْ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ

دَ الله | هدایت ورکوی | په دے سره | چا ته چه | دے وغواړی | او څوک چه ګمراه کړی | الله | پس نشته | دهٔ ته

دَ چا په حقله چه غواړی نو دَ دے په ذریعه ورته هدایت کوی ۔ او څوک چه الله تعالیٰ بے لارے کړی نو هغهٔ ته هیڅوک

مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾ اَفَمَنْ يَّتَّقِىْ بِوَجْهِهٖ سُوْٓءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

ځوک هدایت ورکوونکے | پس آیا هغه کس | چه ځان بچ کوی | په مخ خپل سره | دَ خراب | عذاب نه | په ورځ | دَ قیامت

لاره ښوونکے نهٔ شی. آیا ځوک چه دَ قیامت په ورځ دَ خپل مخ په ذریعه ځان دَ سخت عذاب نه بچ کول وُغواړی

وَقِيْلَ لِلظّٰلِمِيْنَ ذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ﴿٢٤﴾ كَذَّبَ الَّذِيْنَ

او وُبه ویلے شی | ظالمانو ته | وُڅکئ تاسو | هغه څهٔ | چه تاسو به کول. | دروغ گنړلی وو | هغه خلقو چه

او داسے ظالمانو ته به حکم وُشی چه اوس تاسو دَ خپل عمل خوند وُڅکئ (نو آیا دوئ دَ هغه چا سره برابریدے شی چه داسے نهٔ وی؟) دَ دوئ نه وړاندِ هم

مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٥﴾ فَاَذَاقَهُمُ

له دوی نه وړاندِ وُو | نو راغے په دوی باندِ | عذاب | له هغه ځائے نه | چه دَ دوی گمان هم نه وو | پس وُڅکوله دوی ته

خلقو (پیغمبران) دروغژن گنړلی وو نو داسے ناڅهانی عذاب پرے راغے چه دَ هغوئ په خوا خاطر کښے هم نهٔ وو نو الله تعالیٰ هغوئ

اللّٰهُ الْخِزْيَ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوْا

الله | رُسوائی | په ژوند دَ دنیا کښے | او عذاب | دَ آخرت | ډیر لوئے دے | کاش! دوی

ته دَ دے دُنیا په ژوند کښے دَ ذلت مزه وُڅکوله ، او دَ آخرت عذاب خو ډیر لوئے دے کاش! که دوئ

يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِىْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ

پوهیدلے | او بیشکه مونږ بیان کړل | خلقو دَ پاره | په دے قرآن کښے | د هر قسم

پوهیدلے. او مونږ په دے قرآن کښے خلقو ته هر قسم ښهٔ ښهٔ مضمونونه بیان کړی

مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٧﴾ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِىْ عِوَجٍ

مثالونه | دَ پاره دَ دے چه دوی | نصیحت حاصل کړی | قرآن | عربی | بے عیبه

دی چه نصیحت ترے نه واخلی - داعربی قرآن دے چه دَ ذرے هومره کږلیچ په کښے نشته

لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيْهِ شُرَكَآءُ

ښائیږی چه دوی | پرهیزګاران شی | بیان کړو | الله | یو مثال | دَ یو داسے سړی (غلام) دے | چه پکښے | ډیر شریکان دی

چه دوئ (پرے) ځانونه بچ کړی - الله تعالیٰ یو مثال بیانوی چه یو سړے دے چه څو تنه پکښے شریک دی

مُتَشٰكِسُوْنَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ ۗ هَلْ يَسْتَوِيٰنِ مَثَلًا ۗ

په خپل مینځ کښے مخالف | او یو غلام دے | سالم | دَ یو سړی | آیا | دادواړه برابر دی | په مثال کښے

او دَ یو بل سره ضد ساتی . او یو بل سړے دے چه سالم دَ یو مالک مال دے آیا دَ دے دواړو حال یو برابر کیدے شی؟

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ۚ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٩﴾ اِنَّكَ مَيِّتٌ وَّاِنَّهُمْ

ټول تعریف | الله دَ پاره دے | بلکه | اکثر له دوی نه | نهٔ پوهیږی | بیشکه ته (هم) | مړ کیدونکے یئے | او بیشکه دوئ (هم)

ټول تعریفونه الله لره دی، بلکه په دوئ کښے اکثر خلق نهٔ پوهیږی - بیشکه ته به هم مړے او دوئ به هم

مَّيِّتُوْنَ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُوْنَ ﴿٣١﴾

مړه کیدونکی دی | بیا بیشکه تاسو به | په ورځ دَ قیامت | په نزد دَ رب خپل | دَ یو بل سره جګړه کوئ.

مړی. بیا به یقیناً تاسو ټول دَ قیامت په ورځ خپلے جګړے دَ الله تعالیٰ په وړاندِ بوځئ.

وقف لازم

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ

پس څوک | زيات ظالم دے | له هغه چانه | چه دروغ ئے وتړل | په الله | او دروغ ئے وګڼړله | رښتينې خبره

بيا له هغه چا نه زيات ظالم څوک دے چه په الله تعالىٰ باندې دروغ وتړي، او هر کله چه رښتينې خبره ورته

اِذْ جَآءَهٗ ؕ اَلَيْسَ فِىْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِىْ جَآءَ

هر کله چه راغله دهٔ ته | آيا نهٔ دے | په دوزخ کښې | ځائے | دَ کافرانو | او چا چه | راوړه

راشي نو هغه دروغ وګڼړي؟ آيا دَ (داسې) کافرانو هستوګنه په دوزخ کښې نهٔ ده؟ او څوک چه رښتينې خبره

بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهٖٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُوْنَ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ مَّا

رښتينې خبره | او چا چه تصديق وکړو دَ دے | هم دا دي | پرهيزګاران | دوی دَ پاره دی | هغه څه

راوړي او هغه رښتيا وُمني نو بس دغه خلق پرهيزګاران دی، دَ هغوئ دَ پاره به هغه څه

يَشَآءُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ ذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣٤﴾ لِيُكَفِّرَ

چه دوی ئے غواړي | دَ دوی دَ رب سره | هم دا ده | جزا | دَ نيکانو | دَ پاره دَ دے چه لرے کړي

وُغواړي نو خپل رب سره به ئے تيار بيا موعي، دَ نيکانو خلقو هم دغه بدله ده، دَ پاره دَ دے چه الله تعالىٰ

اللّٰهُ عَنْهُمْ اَسْوَاَ الَّذِىْ عَمِلُوْا وَيَجْزِيَهُمْ اَجْرَهُمْ

الله | له دوی نه | بديانے | کومے چه | دوی کړے وے | او ورکړي الله دوی ته | اجر دَ دوی

دَ هغوئ خراب کارونه چه هغوئ وکړل دَ هغوئ نه لرے کړي او دَ نيکو کارونو

بِاَحْسَنِ الَّذِىْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٣٥﴾ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ

په بدله کښې دَ نيکو کارونو | کوم چه به | دوی کول | آيا نهٔ دے | الله | کافي

په بدله کښې ورته پوره پوره ثواب ورکړي - آيا الله تعالىٰ خپل (نيک) بنده له يوازې

عَبْدَهٗ ؕ وَيُخَوِّفُوْنَكَ بِالَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ

دَ خپل بنده دَ پاره | او دوی ويروی تا | له هغه خلقونه | چه دَ دهٔ نه سيوا دی | او څوک چه | چه ګمراه کړي

کافي نهٔ دے؟ او (اے نبي!) دوئ تا دَ الله تعالىٰ نه سيوا دَ نورو څيزونو نه يروي او څوک چه الله بے لارے کړي

اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾ وَمَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ مُّضِلٍّ ؕ

الله | پس نشته دهٔ دَ پاره | څوک لاره ښودونکے | او چا ته چه لاره وُښائي | الله | پس نشته | دهٔ دَ پاره | څوک ګمراه کوونکے

نو هيڅوک ئے په لاره کولے نهٔ شي او چا ته چه الله تعالىٰ هدايت وکړي نو هغه هيڅوک ګمراه کولے نهٔ

اَلَيْسَ اللّٰهُ بِعَزِيْزٍ ذِى انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ

آيا نهٔ دے | الله | غالب | انتقام اخستونکے | او که چرے | تهٔ تپوس وکړے له دوی نه | چا

شي، آيا الله تعالىٰ زبردست (او) انتقام اخستونکے نهٔ دے؟ او که تهٔ دَ دوئ نهٔ تپوس وُکړے چه آسمانونه

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ؕ قُلْ

پيدا کړل | آسمانونه | او زمکه | نو دوی به ضرور ووائي | الله | دوايه

او زمکه چا پيدا کړی دی؟ نو دوئ به وُوائي چه الله (پيدا کړی دی) تهٔ ورته دوايه

اَفَرَءَيۡتُمۡ مَّا تَدۡعُوۡنَ مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ اِنۡ اَرَادَنِىَ اللّٰهُ
پس آیا تاسو کتلی دی | هغه چا ته | چه تاسو ئې عبادت کوئ | دَ الله نه سیوا | که چرے | اراده وکړی ما دَ پاره | الله
چه بنه! نو دا راته وُښایئ چه تاسو دَ خدائے نه بغیر دَ چا عبادت کوئ که چرے الله تعالیٰ ما ته څهٔ تکلیف
بِضُرٍّ هَلۡ هُنَّ كٰشِفٰتُ ضُرِّهٖۤ اَوۡ اَرَادَنِىۡ بِرَحۡمَةٍ
دَ تکلیف راکولو | (نو) آیا دوئ | لرے کوونکی دی | دا تکلیف؟ | یا دے وُغواړی ما دَ پاره | څهٔ مهربانی
را رسول وُغواړی نو آیا هغوئ دَ دهٔ (راکړے شوے) تکلیف لرے کولے شی؟ یا که خدائے ماسره (څهٔ) مهربانی کول غواړی
هَلۡ هُنَّ مُمۡسِكٰتُ رَحۡمَتِهٖ ؕ قُلۡ حَسۡبِىَ اللّٰهُ ؕ
(نو) آیا | دوئ | منع کوونکی دی | دَ دهٔ مهربانی؟ | وُوایه | کافی دے ما دَ پاره | الله
نو هغوئ دَ غه مهربانی منع کولے شی؟ ته وُوایه چه ماله یوازے الله تعالیٰ کافی دے
عَلَيۡهِ يَتَوَكَّلُ الۡمُتَوَكِّلُوۡنَ ۝٣٨ قُلۡ يٰقَوۡمِ اعۡمَلُوۡا
په دهٔ باندِ | توکل کوی | توکل کوونکی | ووایه | اے زما قومه! | عمل کوئ تاسو
توکل کوونکی همیشه هم په دهٔ توکل کوی۔ ته ورته ووایه چه اے زما قومه! تاسو په خپل حال
عَلٰى مَكَانَتِكُمۡ اِنِّىۡ عَامِلٌ ۚ فَسَوۡفَ تَعۡلَمُوۡنَ ۝٣٩ مَنۡ يَّاۡتِيۡهِ
په خپل ځائے | بیشکه زهٔ (هم) عمل کوونکے یم | پس ډیر زر به تاسو پوهه شئ | (چه) په چا باندِ | راځی
باندِ لګیا اوسئ عمل کوئ زهٔ هم (په خپل ځائے باندِ) عمل کوم پس ډیر زر به تاسو ته معلومه شی چه په چا باندِ شرموونکے
عَذَابٌ يُّخۡزِيۡهِ وَيَحِلُّ عَلَيۡهِ عَذَابٌ مُّقِيۡمٌ ۝٤٠ اِنَّاۤ
عذاب | چه رُسوا کړی دے | او راکوزیږی | په دهٔ باندِ | عذاب | دَ همیشه | بیشکه مونږ
عذاب راتلونکے دے او څوک په تل عمری عذاب اخته کیږی؟ مونږ په تا باندِ
اَنۡزَلۡنَا عَلَيۡكَ الۡكِتٰبَ لِلنَّاسِ بِالۡحَقِّ ۚ فَمَنِ اهۡتَدٰى
نازل کړو | په تا باندِ | دا کتاب | دَ پاره دَ خلقو | برحق | پس چا چه | لاره بیا موندهٔ
دا کتاب دَ خلقو دَ هدایت دَ پاره په حقه نازل کړے دے، نو څوک چه په سمه لاره روان شی
فَلِنَفۡسِهٖ ۚ وَمَنۡ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيۡهَا ۚ وَمَاۤ اَنۡتَ
نو خپل ځان دَ پاره | او څوک چه | بے لارے شو | نو بیشکه | هغه ګمراه شو | خپل ځان دَ پاره | او نهٔ | یئے ته
نو ځان له ګټه کوی او څوک چه بے لارے شی نو ځان ته نقصان رسوی۔ او ته دَ دوئ څهٔ ذمه وار
عَلَيۡهِمۡ بِوَكِيۡلٍ ۝٤١ ع اَللّٰهُ يَتَوَفَّى الۡاَنۡفُسَ حِيۡنَ مَوۡتِهَا
په دوی باندِ | نګهبان | الله | قبض کوی | روحونه | په وخت دَ مرګ دَ هغے
خو نهٔ یئے۔ هم الله تعالیٰ روحونه دَ مرګ په وخت کښے قبض کوی
وَالَّتِىۡ لَمۡ تَمُتۡ فِىۡ مَنَامِهَا ۚ فَيُمۡسِكُ الَّتِىۡ قَضٰى عَلَيۡهَا
او هغه (روح) | چه نهٔ مری | په خوب دَ هغے کښے | نو منع کوی | هغه چه | فیصله ئے وکړه | په هغے باندِ
او چه دَ چا مرګ نهٔ وی راغلے نو دَ خوب په وخت کښے ئے قبض کړی، بیا هغه (روحونه) ایسار کړی چه دَ مرګ حکم ئے پرے

الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

مرګ | او لیږي | هغه بل | تر وخت مقرر پورې | بیشکه | په دې کښې

[...]لې دي او باقي روحونه تر یوې مقررې نیټې پورې (پسته) راپرېږدي، بیشکه په دې کښې هغه خلقو

لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ أَمِ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ

نخښې دي | دَ پاره دَ هغه قوم | چه فکر کوي | یا نیولي دي دوي | دَ الله نه سیوا

دَ پاره چه غور او فکر کوي (لوئې) نخښې دي . آیا دوئي دَ الله تعالیٰ نه سیوا نور خلق (ځان له) سفارشیان

شُفَعَاءَ ۚ قُلْ أَوَلَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٣﴾

سفارشیان ؟ | ووایه | آیا اګرکه | دوي | مالکان نه وي | دَ څه څیز | او نه عقل لري

جوړ کړي دي ، ته ورته ووایه اګرکه دا سفارشیان نه څه اختیار لري او نه په څه پوهیږي .

قُل لِّلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا ۖ لَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ

ووایه | دَ الله په اختیار کښې دې | سفارش | ټول | هم دَ دهٔ ده | بادشاهي | دَ اسمانونو

ته ورته ووایه چه سفارش خو ټول هم دَ الله تعالیٰ په اختیار کښې دې ، دَ اسمانونو او دَ زمکې بادشاهي یوازې دَ

وَالْأَرْضِ ۖ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ

او دَ زمکې | بیا به | هم دَ دهٔ طرف ته | تاسو واپس ګرځولې شئ | او هرکله چه | یاد کړې شي | الله | یوازې

هغه دَه ، او بیا به تاسو ټول هغهٔ ته پسته ورځئ . او څهٔ وخت چه یوازې دَ یو خدائې نوم واخستې شي

اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ ۖ وَإِذَا

نو نفرت کوي | زړونه | دَ هغه خلقو | چه ایمان نهٔ لري | په آخرت باندِ | او هرکله چه

نو دَ هغه خلقو زړونه زهیر شي چه په آخرت باندِ ایمان نهٔ لري ، او هرکله چه

ذُكِرَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٤٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ

ذکر کولې شي | دَ هغو چه | دَ دهٔ نه سیوا دي | نو فوراً دوي | خوشحاله شي | ووایه | اے الله !

دَ خدائې نه سیوا دَ نورو (معبودانو) ذکر کولې شي نو هغه وخت دوئي خوشحاله شي . ته ووایه اے الله !

فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

پیدا کوونکیه | دَ آسمانونو | او دَ زمکې | پوهیدونکیه | دَ پټو | او دَ ښکاره

دَ آسمانونو او دَ زمکې پیدا کوونکیه ! په پټو او په ښکاره پوهیدونکیه !

أَنتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤٦﴾

هم ته به فیصله کوې | دَ خپلو بندګانو ترمینځه | په هغه څهٔ کښې | په کوم کښې چه دوي | اختلاف کولو

هم ته به دَ خپلو بندګانو په هغه خبرو کښې په کوم کښې چه دوي جګړې کولې فیصله کوې .

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ

او که چرې | وي هغو خلقو سره | چه ظلم ئې وکړو | څهٔ چه | په زمکه کښې دي | ټول | او په شان دَ دې

او که دَ ظالمانو (مشرکانو) سره دَ دُنیا ټول مالونه موجود وي او دومره ورسره

مَعَهٗ لَافْتَدَوْا بِهٖ مِنْ سُوْٓءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ وَبَدَا

دهٔ سرهٔ (نور هم) | نو دوئی به ورکړی په بدل کښې | دا | دَ بد | عذاب نه | په ورځ | دَ قیامت | او ښکاره به شی

نور هم - نو دَ قیامت دَ ورځې دَ سخت عذاب نه دَ خلاصیدو دَ پاره به هغه ټول ورکول وُغواړی ، او په دوی

لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مَا لَمْ يَكُوْنُوْا يَحْتَسِبُوْنَ ﴿٤٧﴾ وَبَدَا

دوی ته | دَ الله دَ طرف نه | هغه څهٔ | چه دوی به دَ هغې ګمان نهٔ کولو | او ښکاره به شی

باندِ بهٔ دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه هغه (عذاب) ښکاره شی دَ کوم چه بهٔ دوی ګمان هم نهٔ وی. او خپل ټول

لَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ

دوی ته | بد یانے | هغه چه | دوی به کولے | او راګیر به کړی دوی | هغه (عذاب) | چه دوی به هغې پورے

بد کارونه به ورته راښکاره شی ، او په کوم څیز پورے چه به ئے خندا ګانے کولے هغه

يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٤٨﴾ فَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ۡ

توقے کولے . | بیا هر کله چه | وُرسیږی | انسان ته | څهٔ تکلیف | نو دے مونږ بلی

به ترے نه راتاوُ شی. او څهٔ وخت چه انسان ته تکلیف وُرسیږی ، نو زمونږ بلنه کوی

ثُمَّ اِذَا خَوَّلْنٰهُ نِعْمَةً مِّنَّا ۙ قَالَ اِنَّمَآ اُوْتِيْتُهٗ

بیا هر کله چه | مونږ ورکړو دهٔ ته | څهٔ نعمت | له خپل طرف نه | نو دے وائی | بیشکه | ماته راکړے شوے دا

بیا چه مونږ ورته دَ خپل طرف نه څهٔ نعمت ورکړو ، نو وائی چه دا خو ماته په خپل علم او عقل سره

عَلٰى عِلْمٍ ۭ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٩﴾

په پوهه | بلکه | دا | یو آزمیښت دے | او لیکن | اکثر له دوی نه | نهٔ پوهیږی

ملاو شوی دی، (نه) بلکه دا یو آزمیښت دے ، لیکن اکثر خلق (په دے خبره) نهٔ پوهیږی .

قَدْ قَالَهَا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ

بیشکه | ویلے ده دا خبره | هغه خلقو چه | له دوئی نه وړاندِ وو | پس په کار رانغلل | دَ دوی

دا خبرے هغه خلقو هم کړے وے چه مخوا تیر شوی دی ، خو خپل کارونه دَ هغوئی هیڅ په کار

مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٥٠﴾ فَاَصَابَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا ۭ

هغه څهٔ | چه دوی به کول | پس وُرسیدلے دوی ته | بد یانے | دَ هغه څهٔ چه دوی کړے وُو

رانغلل - بلکه خپل بد عملونه پرے ټول راپریوتل

وَالَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْ هٰٓؤُلَاۗءِ سَيُصِيْبُهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا ۙ

او هغه خلق چه | ظلم ئے وُکړو | له دوی نه | زر به وُرسیږی دوی ته | بد یانے | دَ هغه څهٔ چه دوی کړی دی

او په دوئی کښې څوک چه ظالمان دی په هغوئی به هم خپل بد عملونه (هرومرو) راپریوزی

وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٥١﴾ اَوَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ

او نهٔ دی دوی | عاجزه کوونکی | آیا دوی نهٔ پوهیږی | چه بیشکه | الله | فراخه کوی

او دوئی (الله تعالیٰ په خپلو تدبیرو نو سره) عاجزه کولے نهٔ شی. آیا دوئی ته دا معلومه نهٔ ده چه الله تعالیٰ دَ چا په حقله وغواړی

الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ ۭ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ

رزق | دَ پاره دَ هغه چا | چه ئے وغواړی | او تنګوی | بیشکه | په دے کښے | نخښے دی | دَ هغه قوم دَ پاره

روزی ورله فراخه یا لنډه تنګه کړی ۔ په دے کښے دَ ایماندارو دَ پاره ډیرے نخښے

يُّؤْمِنُوْنَ ۵۲ قُلْ يٰعِبَادِیَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰٓی اَنْفُسِهِمْ

چه ایمان لری | دوایه | اے زما بندګانو! | کومو چه | زیاتے وکړو | په خپلو ځانونو باندِ

دی۔ ته (زما دَ طرف نه خلقوته) دوایه چه اے زما بندګانو! کومو چه په خپلو ځانونو باندِ زیاتے کړے دے

لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ

مه نا اُمیده کیږئ | له رحمت نه | دَ الله | بیشکه الله | معاف کوی | ګناهونه

دَ الله تعالیٰ دَ رحمت نه مه مایوسه کیږئ ۔ الله تعالیٰ به ستاسو ټول ګناهونه معاف

جَمِيْعًا ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۵۳ وَاَنِيْبُوْٓا اِلٰی رَبِّكُمْ

ټول | بیشکه هم دے دے | بخښونکے | مهربان | او رجوع وکړئ | دَ خپل رب طرف ته

کړی ۔ بیشکه الله ډیر بخښونکے زیات رحم کوونکے دے ۔ او تاسو خپل رب ته رجوع وکړئ،

وَاَسْلِمُوْا لَهٗ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ

او حکم منئ | دَ دهٔ | وړاندِ له دے نه | چه راشی په تاسو | عذاب | بیا به

او دَ هغهٔ حکم منئ له دِے نه وړاندِ چه (ستاسو په غفلت) په تاسو باندِ عذاب راشی۔ بیا به (هغه وخت)

لَا تُنْصَرُوْنَ ۵۴ وَاتَّبِعُوْٓا اَحْسَنَ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ

مدد نهٔ شی کیدے ستاسو | او پیروی وکړئ | دَ ډیر ښهٔ | هغه څهٔ | چه نازل کړے شول | ستاسو طرف ته

ستاسو مدد نهٔ شی کولے ۔ او (اے خلقو!) دَ خپل رب رالیږلی ښائسته حکمونه

مِّنْ رَّبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً

ستاسو دَ رب له طرف نه | له دِے نه وړاندِ | چه | راشی په تاسو باندِ | عذاب | ناګهانه

ومنئ ، دِے نه وړاندِ چه په تاسو ناګهانه عذاب راشی

وَّاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ ۵۵ اَنْ تَقُوْلَ نَفْسٌ يّٰحَسْرَتٰی عَلٰی مَا

او تاسو ته | خبر هم نهٔ وی | چه وُ به وائی | نفس | هلے افسوس! | په هغه څهٔ

او تاسو پرے خبر هم نهٔ یئ ۔ (ځکه) چه چرته یو نفس دا وُ (نهٔ) وائی چه افسوس دے په هغه

فَرَّطْتُّ فِیْ جَنْۢبِ اللّٰهِ وَاِنْ كُنْتُ لَمِنَ السّٰخِرِيْنَ ۵۶

چه ما کوتاهی وکړه | دَ الله په حق کښے | او دا چه وُم زهٔ | له مسخرو کوونکو نه

کوتاهئ چه ما دَ الله تعالیٰ په حق کښے کوله او ما خو صرف توقے کولے ۔

اَوْ تَقُوْلَ لَوْ اَنَّ اللّٰهَ هَدٰىنِیْ لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِيْنَ ۵۷

یا او به وائی چه | کهٔ چرے | الله | هدایت کړے وَ ماته | نو خامخا به زهٔ وُم | له پرهیزګارانو نه

یا دا به ووائی چه که الله تعالیٰ راته هدایت کړے وے نو زهٔ به هم په پرهیزګارانو کښے شامل وُم

اَوْ تَقُوْلَ حِيْنَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ اَنَّ لِيْ كَرَّةً

يا | وُبه وائى | په هغه وخت كښې | چه ووينى | عذاب | چه كاش ! | ماله وے | واپس تلل

يا چه عذاب ووينى نو دا به ووائى چه كهٔ زهٔ (دنيا ته) واپس لاړم نو په نيكانو

فَاَكُوْنَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٥٨﴾ بَلٰى قَدْ جَآءَتْكَ اٰيٰتِيْ فَكَذَّبْتَ

چه شم زهٔ | له نيكانو خلقونه | ولے نه | بيشكه راغلى وو تا ته | زما آيتونه | پس دروغ وګڼړل تا

كښې به شامل شم - (الله به وفرمائى) ولے نه ! زما آيتونه تا ته در رسيدلى وو ، مګر تا هغه دروغ

بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٥٩﴾ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ

هغه | او لوئى وُكړه تا | اوشوے ته | له كافرانو نه | او په ورځ | دَ قيامت به

وګڼړل او تكبر دِ وكړو او په كافرانو كښې شامل پاتے شوے - او دَ قيامت په ورځ به ته

تَرَى الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلَى اللّٰهِ وُجُوْهُهُمْ مُّسْوَدَّةٌ ؕ اَلَيْسَ

ووينے ته | هغه خلق چه | دروغ به ئے تړل | په الله باندِ | چه مخونه دَ هغوئ به | تورشوى وى | آيا نهٔ دے

دَ هغه كسانو مخونه تك تور وُوينے چه په الله تعالىٰ ئے دروغ تړل ، آيا دَ

فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿٦٠﴾ وَيُنَجِّي اللّٰهُ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا

په دوزخ كښې | ځائے | دَ كبرژنو | او نجات به وركړى | الله | هغوته چه | پرهيزګارئ ئے وكړه

مغرورانو ټيكاڼه په دوزخ كښې نهٔ دے ؟ او چا چه (دَ كفر او دَ ګناه نه) ځان بچ كولو الله تعالىٰ به هغوئ له

بِمَفَازَتِهِمْ ۫ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوْٓءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦١﴾ اَللّٰهُ

په كاميابه كيدو دَ دوى | نهٔ به رسى دوى ته | څهٔ بدى | او نهٔ به دوى | غمژن وى | الله

په كاميابئ سره (دَ دوزخ نه) نجات وركړى (حلته) به نهٔ هغوئ ته څهٔ تكليف رسيږى او نهٔ به غمژن كيږى - هم الله تعالىٰ

خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۫ وَّهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ ﴿٦٢﴾ لَهٗ

پيدا كوونكے | دَ هر څيز دے | او دے | دَ هر څيز | نګهبان دے | هم دهٔ سره دى

دَ هر څيز پيدا كوونكے دے ، او هم هغه په هر څيز باندِ نګران دے - دَ آسمانونو او دَ

مَقَالِيْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ

ګُنجيانے | دَ آسمانونو | او دَ زمکے | او هغه خلق | چه انكار ئے وكړو | دَ آيتونو دَ الله

زمکے ګُنجيانے هم دَ هغهٔ په اختيار كښې دى۔ او څوک چه دَ الله تعالىٰ دَ آيتونو نه انكار كوى

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿٦٣﴾ قُلْ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَاْمُرُوْٓنِّيْٓ ع ٦ ٣

هم دغه خلق | نقصان موندونكى دى | وُوايه | نو آيا دَ الله نه سيوا | تاسو ما ته حكم كوئ

هم هغوئ به تاوانيان پاتے شى -(اے پيغمبره !) تهٔ ورته ووايه چه اے جاهلانو ! آيا تاسو بيا هم

اَعْبُدُ اَيُّهَا الْجٰهِلُوْنَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ اُوْحِيَ اِلَيْكَ

چه زهٔ عبادت وكړم | اے | جاهلانو ! | او بيشكه | وحى رالیږلے شوے دہ | ستا طرف ته

ما ته دَ نور چا دَ عبادت فرمائشونه كوئ ؟ او بيشكه چه تا ته هم او ستا نه وړاندِ نورو پيغمبرانو

وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ

او دَ هغه خلقو طرف ته | چه وړاندې له تا نه وو | که چرې | تا شرک وکړو | نو خامخا به برباد شي

ته هم دا وحی لیږلے شوے ده چه (اے بنیادمه!) که تا شرک وکړو نو ستا عملونه به دِ

عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللّٰهَ فَاعْبُدْ

ستا عمل | او خامخا به شے ته | له نقصان موندونکو نه | (نه) بلکه | دَ الله | عبادت وکړه

عبث لاړ شي او په تاوان کښې به وُغورزیږې ، ته خو بس یوازے دَ الله تعالیٰ عبادت کوه

وَكُنْ مِنَ الشّٰكِرِينَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۖ

او شه ته | له شکرګزارو نه | او قدر وُنه کړو دوی | دَ الله | لکه چه حق دے | دَ دهٔ دَ قدر

او (دَ هغهٔ) په شکرګزارو کښې شامل شه ، خودِے خلقو خدائے هغسے لوئے وُنهٔ ګڼړلو لکه چه پکار دے ـ

وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيّٰتٌ

او (دا) زمکه | ټوله به | دَ دهٔ په موټی کښې وی | په ورځ دَ قیامت | او آسمانونه به | را نغښتے شوی وی

سره دَ دِے چه ټوله زمکه به دَ قیامت په ورځ دَ هغهٔ په موټی کښې وی او ټول آسمانونه به دَ هغهٔ په ښی لاس

بِيَمِينِهِ ۚ سُبْحٰنَهُ وَتَعٰلىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٧﴾ وَنُفِخَ

دَ دهٔ په ښی لاس کښې | دے پاک دے | او ډیر لوئے دے | له هغه څه نه | چه دوی ئے شریک جوړوی | او پُوکے به ووهلے شي

کښې رانغښتی وی ، هغه پاک دے او دَ دوئ جوړ کړی شرک نه ډیر اوچت دے ، او شپیلئ به پُوک وهلے

فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ

په شپیلئ کښې | نو بے هوشه به شي | هر هغه څوک | چه په آسمانونو کښې دی | او هر هغه څوک | چه په زمکه کښې دی

شي نو دَ آسمانونو او زمکے ټول مخلوق به بے هوشه پریوزی ،

إِلَّا مَنْ شَآءَ اللّٰهُ ۖ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ

مګر | څوک چه وغواړی | الله | بیا به | پُوکے ووهلے شي | په دے کښې | دویم ځل | نو ناګهانه به دوی | ولاړ وی

خو څوک چه الله (بچ ساتل) وُغواړی ، بیا به په دویم ځل شپیلئ پُوک وهلے شي ، نو ټول به راپاڅی چه سم دم

يَنْظُرُونَ ﴿٦٨﴾ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ

ګوری به | او روښانه به شي | زمکه | په رڼړا | دَ رب خپل | او | کیږد به ښودلے شي

به ګوری ـ او زمکه به دَ خپل رب په رڼړا باندِ روښانه شي ، او عملنامه به (مخامخ)

الْكِتٰبُ وَجِايْٓءَ بِالنَّبِيّٖنَ وَالشُّهَدَآءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ

کتاب | او را به وستلے شي | پیغمبران | او ګواهان | او فیصله به وُکړے شي | دَ دوئ ترمینځه

کیښودے شي ، او پیغمبران او (نور) ګواهان به حاضر کړے شي ، او دَ خلقو ترمینځه به په انصاف

بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا

په انصاف سره | او په دوئ به | ظلم نهٔ شی کولے | او پوره به ورکړے شي | هر نفس ته | هغه څهٔ چه

سره فیصله وُکړے شي او دَ ذرے هومره ظلم به پرے نهٔ کیږی ـ او هر سړی ته به دَ خپلو عملونو پوره پوره

عَمِلَتْ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ۝۷۰ وَسِيْقَ الَّذِيْنَ

چه ده عمل کړي دي | او دے | ښه پوهه دے | په هغه څه | چه دوی ئے کوی | او روان به کړے شی | هغه خلق چه

بدله ورکړے شی او الله تعالیٰ ته دَ دوی ټول کارونه په ښه شان معلوم دی - او کافران به ټولی ټولی دوزخ

كَفَرُوْٓا اِلٰى جَهَنَّمَ زُمَرًا ۭ حَتّٰٓى اِذَا جَآءُوْهَا فُتِحَتْ

کافران دی | طرف دَ دوزخ ته | ډلے ډلے | تر دے چه | هر کله راشی دوی هغے ته | نو پرانستلے شی

طرف ته راښکلے شی ، څهٔ وخت چه دوزخ ته ورنزدے شی نو دَ هغے دروازے

اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَآ اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ

دروازے دَ هغے | او وُبه وائی | دوی ته | نگهبانان دَ هغے | آیا نهٔ ؤو راغلی تاسو ته | پیغمبران

به پرانستلے شی ، او دَ دوزخ محافظان به ورته ووائی چه آیا تاسو ته دَ خپل قوم نه پیغمبران

مِّنْكُمْ يَتْلُوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُوْنَكُمْ لِقَآءَ

له تاسو نه | چه لوستل به ئے | تاسو بانډې | آیتونه | دَ رب ستاسو | او وَیرول به ئے تاسو | له ملاقات

راغلی نهٔ ؤو چه دَ خپل رب آیتونه ئے درته اَوْرَوَلی وے او تاسوئے دَ دے ورځے دَ راتلو نه

يَوْمِكُمْ هٰذَا ۭ قَالُوْا بَلٰى وَلٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ

دَ دے ورځے ستاسو نه | دوی به ووائی | ولے نه | لیکن | ثابت شو | حکم | دَ عذاب

ویرولی وے ؟ هغوی به ووائی ولے نه ! خو دَ عذاب وعده آخر په کافرانو بانډې پوره

عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ۝۷۱ قِيْلَ ادْخُلُوْٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ

په کافرانو بانډې | وُبه وئیلے شی | داخل شئ | په دروازو کښے | دَ دوزخ | همیشه به یئ | په دے کښے

شوه - ورته به ووئیلے شی چه (ځئ اوس) دَ دوزخ په دروازو ورننوځئ همیشه به پکښے پراتهٔ یئ

فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِيْنَ ۝۷۲ وَسِيْقَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا

بس بدٔ | ځائے دے | دَ کبرژنو | او روان به کړے شی | هغه خلق چه | ویریدل به

غرض دا چه دَ مغرورو کسانو ټیکاؤنړه ډیره خرابه ده. او څوک چه دَ خپل رب (دَ نیولو) نه ویریدل هغوی

رَبَّهُمْ اِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۭ حَتّٰٓى اِذَا جَآءُوْهَا

دَ خپل رب نه | جنت طرف ته | ډلے ډلے | تر دے چه | هر کله | دوی راشی هغے ته

به ټولی ټولی جنّت ته روان کړے شی. څهٔ وخت چه دَ هغے خواته وُرسیږی

وَفُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ

او پرابه نستلے شي | دروازے دَ هغے | او وبه وئیلے شی | دوی ته | نگرانان دَ هغے | سلام دِ وی | په تاسو بانډې

او دروازے پرانستلے شی او دَ هغے محافظان به ورته ووائی چه په تاسو دِ سلام وی

طِبْتُمْ فَادْخُلُوْهَا خٰلِدِيْنَ ۝۷۳ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ

خوشحاله شوئ تاسو | پس داخل شئ دے ته | همیشه به یئ | او دوی به وائی | ټول تعریفونه | الله دَ پاره دی | چا چه

تاسو ښهٔ خلق یئ پس په دِے کښے همیشه دَ پاره ورننوزئ - هغوی به ووائی چهٔ الله تعالیٰ ډیر شکر دے چه موږ

صَدَقَنَا وَعۡدَهٗ وَاَوۡرَثَنَا الۡاَرۡضَ نَتَبَوَّاُ مِنَ الۡجَنَّةِ حَيۡثُ

رښتيا کړله مونږ سره | خپله وعده | او وارثان ئے کړلو مونږ ه | دَ دے زمکے | چه مونږ ديره شو | په جنت کښے | کوم ځائے چه

سره ئے خپله وعده په رښتيا پوره کړه او مونږ ه ئے دَ دے زمکے مالکان کړو چه په جنّت کښے کوم ځائے غواړو هلته به

نَشَآءُ ۚ فَنِعۡمَ اَجۡرُ الۡعٰمِلِيۡنَ ﴿۷۴﴾ وَتَرَى الۡمَلٰٓئِكَةَ حَآفِّيۡنَ

مونږ غواړو | پس ښهٔ ښهٔ | اجر دے | دَ عمل کوونکو | او ته به ووينے | فرښتے | راتاؤ شوے

ديره شو غرض دا چه دَ ښهٔ عمل کوونکو بدله هم ښهٔ ده ۔ او ته به فرښتے وينے چه دَ عرش نه ګير چاپيره به

مِنۡ حَوۡلِ الۡعَرۡشِ يُسَبِّحُوۡنَ بِحَمۡدِ رَبِّهِمۡ ۚ وَقُضِىَ بَيۡنَهُمۡ

چاپيره | دَ عرش نه | تسبيح به وائی | دَ ستائنے سره | دَ رب خپل | او فيصله به وُکړے شی | دَ دوی ترمينځه

ئے حلقه اچولے وی دَ خپل رب تسبيح او حمد به وائی او (په دغه ورځ به) دَ خلقو ترمينځه

بِالۡحَقِّ وَقِيۡلَ الۡحَمۡدُ لِلّٰهِ رَبِّ الۡعٰلَمِيۡنَ ﴿۷۵﴾ ع ٨ ٥

په انصاف سره | او وُبه وئيلے شی | ټول تعريفونه | الله دَ پاره دی | چه رب دے | دَ ټولو جهانونو

په انصاف سره فيصله وکړے شی او وُبه وئيلے شی چه ټول تعريفونه الله دَ پاره دی چه دَ ټولو جهانونو رب دے ۔

سُوۡرَةُ الۡمُؤۡمِنِ مَكِّيَّةٌ وَّهِىَ | بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ | خَمۡسٌ وَّثَمَانُوۡنَ اٰيَةً وَّتِسۡعُ رُكُوۡعَاتٍ

سورهٔ مومن په مکه کښے نازل شوا و په | شروع کوم په نامه دَ الله چه ډير مهربان ډير زيات رحم کوونکے دے | دے کښے ۸۵ آيتونه او ۹ رکوع ګانے دی

دَ الله په نامه شروع کوم چه ډير مهربان دَ ډير زيات رحم خاوند دے

حٰمٓ ﴿۱﴾ تَنۡزِيۡلُ الۡكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الۡعَزِيۡزِ الۡعَلِيۡمِ ﴿۲﴾

حٰمٓ | نازل شوے دے | دا کتاب | دَ الله دَ طرف نه | چه ډير غالب | پوهه دے ۔

حٰمٓ دا کتاب (يعنی قران) دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه نازل شوے دے چه زبردست دے په هر څيز پوهه دے

غَافِرِ الذَّنۡۢبِ وَقَابِلِ التَّوۡبِ شَدِيۡدِ الۡعِقَابِ ۙ ذِى الطَّوۡلِ ؕ

بخښونکے | دَ ګناه | او | قبلوونکے | دَ توبے | سخت عذاب ورکوونکے | لوئے فضل والا

ګناه بخښونکے او توبه قبلوونکے په سزا کښے سخت او ډير لوئے فضل والا دے

لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ اِلَيۡهِ الۡمَصِيۡرُ ﴿۳﴾ مَا يُجَادِلُ فِىۡۤ اٰيٰتِ اللّٰهِ

نشته دے بل معبود | دَ دهٔ نه سيوا | هم دَ دهٔ طرف ته | واپس تلل دی | جګړه نهٔ کوی | په آيتونو کښے | دَ الله

دَ هغهٔ نه سيوا بل معبود نشته، هم هغهٔ ته (دَ ټولو) واپس تلل دی ۔ دَ الله تعالیٰ دَ آيتونو په باره کښے هم هغه خلق

اِلَّا الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا فَلَا يَغۡرُرۡكَ تَقَلُّبُهُمۡ فِى الۡبِلَادِ ﴿۴﴾

مګر | هغه خلق چه | کافران دی | پس دوکه درنهٔ کړی تا له | دَ دوی تلل راتلل | په ښارونو کښے

جګړے کوی کوم چه کافران دی، نو ته په دے غلط مهٔ شے چه دوی په ښارونو کښے (خوشحاله خوشحاله) اوړی راوړی

كَذَّبَتۡ قَبۡلَهُمۡ قَوۡمُ نُوۡحٍ وَّالۡاَحۡزَابُ مِنۡۢ بَعۡدِهِمۡ ۪ وَهَمَّتۡ

دروغ ګڼلی وو | دَ دوی نه وړاندے | قوم | دَ نوح | او نورو ډلو | پس له دوی نه | او اراده وکړه

دَ دوی نه وړاندے دَ نوح قوم او دَ هغوی نه پس نورو ټولګو (پيغمبران) دروغژن وګڼل او هر اُمت دَ خپل

كُلُّ أُمَّةٍۭ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَٰدَلُوا۟ بِٱلْبَٰطِلِ

هریو | اُمّت | خپل پیغمبر مته | چه وُنیسی هغه | او دوی جګړے کوی | دَ دروغو په خبرو

پیغمبر دَ بندی کولو اراده وکړه او برناحقه جګړے ئے ورته رابرسیره کړے

لِيُدْحِضُوا۟ بِهِ ٱلْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۝٥

دَ پاره دَ دے چه ناکامه کړی | په دے سره | حق | پس ما وُنیول هغوئ | نو څنګه | وو | زما عذاب

چه په دے سره (دین دَ) حق ناکامه کړی نو ما هغوئ راوُنیول نو ګوره څنګه عنه سزا م ورکړه۔

وَكَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَنَّهُمْ

او دغه شان | ثابته شوه | خبره | ستا دَ رب | په هغه خلقو چه | کافران دی | بیشکه هم دوی

او دغه شان ستا دَ رب خبره په کافرانو باندِ ثابته شوه چه هغوئ

أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ ۝٦ ٱلَّذِينَ يَحْمِلُونَ ٱلْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُۥ

دوزخیان دی | کومو (فرښتو) چه | اُوچت کړے دے | عرش | او کوم چه | دَ دے نه ګیر چاپیرۀ دی

دوزخیان دی۔ او هغه فرښتے چه عرش ئے اُوچت کړے دے او کوم چه تر دے نه ګیر چاپیره دی

يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِۦ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ

دوی تسبیح وائی | دَ خپل رب په ستائینے سره | او ایمان راوړی | په دۀ | او بخښنه غواړی | دَ هغه خلقو دَ پاره

هغوئ تو لے دَ خپل رب تسبیح او تعریف بیانوی او په هغهٔ ایمان راوړی او دَ مؤمنانو په حقله (داسے) بخښنه

ءَامَنُوا۟ ۚ رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَىْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَٱغْفِرْ

چه مؤمنان دی | چه اے زمونږه ربه! | او تا احاطه کړے دۀ | دَ هر څیز | په خپل رحمت | او علم سره | پس معاف کړه

غواړی چه اے زمونږه ربه! ستا رحمت او ستا علم په هر څۀ باندِ راخور شوے دے، نو چا چه توبه وُکړه

لِلَّذِينَ تَابُوا۟ وَٱتَّبَعُوا۟ سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ

هغه کوم چه | توبه وکړه | او پیروی ئے وکړه | ستا دَ لارے | او بچ کړه دوی | له عذاب

او ستا په لار روان دی هغوئ وُبخښه، او دَ دوزخ دَ عذاب نه

ٱلْجَحِيمِ ۝٧ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّٰتِ عَدْنٍ ٱلَّتِى

دَ دوزخ نه | اے زمونږه ربه! | او داخل کړه دوی | په باغونو کښے | دَ همیشه اُوسیدو | هغه دَ کومو چه

ئے بچ کړه، اے زمونږه ربه! تۀ هغوئ دَ همیشه اوسیدو په باغونو کښے ورننباسه، دَ کومو چه

وَعَدتَّهُمْ وَمَن صَلَحَ مِنْ ءَابَآئِهِمْ وَأَزْوَٰجِهِمْ وَذُرِّيَّٰتِهِمْ ۚ

تا وعده کړے ده دوی سره | او هغه څوک (هم) | چه صالحان دی | له پلارانو دَ دوی نه | او له بیبیانو دَ دوی نه | او له اولاد دَ دوی نه

ورسره تا وعده کړے ده او هغه هم چه دَ هغوئ په پلارانو، بیبیانو او اولاد کښے صالحان دی

إِنَّكَ أَنتَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ ۝٨ وَقِهِمُ ٱلسَّيِّـَٔاتِ ۚ وَمَن

بیشکه تۀ | ډیر زبردست | حکمت والا یئے | او وُساته دوی | له تکلیفونو نه | او هغه څوک چه

بیشکه چه تۀ زبردست یئے دَ حکمت خاوند یئے او هغوئ دَ هر قسم تکلیفونو نه محفوظ وُساته او تا چه په دغه

وقف لازم
وقف النبی صلی الله علیه وسلم

تَقِ السَّيِّاٰتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهٗ ؕ وَذٰلِكَ هُوَ

وُساتلې تا | له تکليفونو نه | په دغه ورځ | نو بيشکه | تا په هغهٔ رحم وکړو | او هم دا ده

ورځ ځوک دَ تکليف نه بچ وُساتلو نو هغهٔ سره دِ غټه مهربانی وُکړه او دا ډيره لويه

الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝۹ ۧ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ

کاميابي | لويه | بيشکه | کوم خلق | چه کافران دی | دوئ ته به آواز وکړے شي | چه ناراضګی

کاميابی ده. بيشکه کومو خلقو چه کفر وکړو هغوئ ته به دا آواز ورکولے شي چه لکه څنګه

اللّٰهِ اَكْبَرُ مِنْ مَّقْتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ اِذْ تُدْعَوْنَ اِلَى الْاِيْمَانِ

دَالله | زياته لويه ده | ستاسو له ناراضګئ نه | په خپل ځان باندِ | هرکله چه به | تاسو بللے شوئ | دَ ايمان طرف ته

(نن) ستاسو دَ ځان نه نفرت دے دَدِے نه زيات نفرت به درنه خدائے کولو چه تاسو به ايمان ته رابللے شوئ او تاسو به

فَتَكْفُرُوْنَ ۝۱۰ قَالُوْا رَبَّنَآ اَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَ اَحْيَيْتَنَا

نو تاسو به انکار کولو | دوئ به وائی | اے زمونږ ربه! | تا مرګ راکړو مونږ ته | دوه ځله | او ژوندی کړو تا مونږ

انکار کولو. هغوئ به ووائی چه اے زمونږه ربه! مونږ دِ دوه ځله مړهٔ وُساتلو او دوه ځله دِ راژوندی

اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوْبِنَا فَهَلْ اِلٰى خُرُوْجٍ مِّنْ سَبِيْلٍ ۝۱۱

دوه ځله | پس اقرار وکړو مونږ | په خپلو ګناهونو | پس آيا | بهر ته دَ راوتلو | څه لار (شته دے)؟

کړو، نو اُوس مونږ دَ خپلو خطاګانو اقرار کوُو، نو آيا اوس (دَدِے عذاب نه دَ بچ) وتلو څهٔ لار شته؟

ذٰلِكُمْ بِاَنَّهٗٓ اِذَا دُعِيَ اللّٰهُ وَحْدَهٗ كَفَرْتُمْ ۚ وَاِنْ يُّشْرَكْ بِهٖ

دا په تاسو | ځکه دے چه | هرکله به | بللے شو | الله | يو | نو تاسو به انکار کولو | او کهٔ چرے شرک به کولے شو دهٔ سره

دا ځکه (سزا درکولے شی) چه کهٔ صرف دَ الله تعالیٰ نوم به اخستے شو نو تاسو به ترے نه انکار کولو او کهٔ څوک به ورسره شريکولے

تُؤْمِنُوْا ؕ فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيْرِ ۝۱۲ هُوَ الَّذِيْ يُرِيْكُمْ

نو منلو به تاسو | پس حکم (خو) | هم دَ الله دے | چه ډير لوئے | اُوچتے مرتبے والا دے | دے هغه ذات دے | چه ښائی تاسو ته

شو نو بيا به مومنله نو اُوس دا دَ الله تعالیٰ فيصله ده چه ډير لوئے دے او دَ اُوچتے مرتبے خاوند دے. الله هغه ذات دے چه تاسو ته

اٰيٰتِهٖ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ رِزْقًا ؕ وَمَا يَتَذَكَّرُ اِلَّا مَنْ

خپلے نخښے | او نازلوی | تاسو دَ پاره | له آسمان نه | رزق | او نصيحت نهٔ قبلوی | مګر هغه څوک

خپلے نخښے ښائی، او دَ برهٔ نه درله روزی رالیږی، او نصيحت خو بس هغه څوک قبلوی

يُّنِيْبُ ۝۱۳ فَادْعُوا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ وَلَوْ كَرِهَ

چه رجوع کوی | پس ياد کړئ | الله | خالص کوونکے | دَ دهٔ دَ پاره | عبادت | اګر که | نهٔ خوښوی

چه الله ته رجوع کوی، نو تاسو په سمه سُوچه عقيده باندِ خدائے ته دُعا کوئ اګر که په کافرانو

الْكٰفِرُوْنَ ۝۱۴ رَفِيْعُ الدَّرَجٰتِ ذُو الْعَرْشِ ۚ يُلْقِي الرُّوْحَ

کافران | (دے) اُوچتو | درجو والا | دَ عرش مالک دے | اچوی | روح

بده لګی. هغه دَ مرتبو اوچتونکے دے دَ عرش مالک دے. هغه چه په خپلو بندګانو کښے

ع ۲

مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾

په خپل حکم سره | په چا چه | دے غواړی | له خپلو بندګانو نه | د پاره د دے چه ووېروی | له ورځے د ملاقات نه

په چا ئے غواړی نو په هغه باندې خپل حکم راولېږی چه هغه (خلق) د ملاقات (د حشر) د ورځے نه ووېروی

يَوْمَ هُمْ بٰرِزُوْنَ ۚ لَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ ؕ لِمَنِ

په کومه ورځ چه به دوی | بهرته راوځی | پټ به نه وی | په الله باندې | د دوی | (څه) څيز | چا د پاره

په کومه ورځ چه به ټول خلق (له قبرونو نه) بهر راوځی، د الله تعالیٰ نه به د دوی هيڅ خبره پټه نه وی (تپوس به کولے شی)

الْمُلْكُ الْيَوْمَ ؕ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾ اَلْيَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ

حکومت دے | نن ورځ | الله د پاره دے | چه يوازے | ډير غالب دے | نن ورځ به | بدله ورکولے شی | هر

نن ورځ د چا حکومت دے؟ بس صرف د الله حکومت دے چه يو دے (او) غالب دے۔ نن به هر سړی ته د خپل

نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ ؕ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ

نفس ته | د هغه څه چه | دهٔ کړی دی | نشته دے هيڅ ظلم | نن ورځ | بيشکه | الله | ډير زر

عمل بدله ورکړے شی، (او په چا باندې به) نن هيڅ زياتے نه کيږی، يقيناً الله تعالیٰ ډير زر حساب

الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوْبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ

حساب اخستونکے دے | او ووېروه دوی | د ورځے د نزدے راتلونکے نه | هر کله چه به زړونه | ترخولے راشی

اخستونکے دے۔ او (اے پيغمبره! ته) دوی د نزدے راتلونکے ورځے د مصيبت نه ووېروه چه زړونه به ترخولے راشی

كٰظِمِيْنَ ۚ مَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ حَمِيْمٍ وَّلَا شَفِيْعٍ يُّطَاعُ ﴿١٨﴾

د غم په وجه | نه به وی | د ظالمانو | څوک دوست | او نه څوک سفارشی | چه د دهٔ خبره ومنلے شی

او ساه کلاے به (د غم نه) لنډه تنګه شی او (په دغه ورځ به) د ظالمانو نه څوک دوست وی او نه څوک سفارشی چه د هغه خبره ومنلے شی

يَعْلَمُ خَآئِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِى الصُّدُوْرُ ﴿١٩﴾ وَاللّٰهُ

خبر دے | په خيانت | د سترګو | او په هغه څه | چه پټوی ئے | سينے | او الله به

الله تعالیٰ د سترګو په غلا او د زړونو په پټو رازونو ښهٔ پوهه دے۔ او الله تعالیٰ به

يَقْضِىْ بِالْحَقِّ ؕ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَقْضُوْنَ

فيصله وکړی | په انصاف سره | او هغه چه | دوی ئے بلی | د دهٔ نه سيوا | دوی فيصله نه شی کولے

په انصاف سره فيصله وکړی، او دوی چه د هغهٔ نه سيوا د نور چا بلنه کوی نو هغوی هيڅ فيصله

بِشَيْءٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ﴿٢٠﴾ اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا

د هيڅ څيز | بيشکه | الله | هم دے دے | آورېدونکے | ليدونکے | آيا دوی نهٔ دی ګرځيدلی

نه شی کولے، يقيناً الله تعالیٰ هر څهٔ وينی (او) اورى ـــــ۔ آيا دا خلق په زمکه کښے

فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ كَانُوْا

په زمکه کښے | چه دوی وګوری | چه څنګه | شو | انجام | د هغو خلقو چه | وو

ګرځيدلی نهٔ دی چه د ګوری چه د دوی نه د پخوا خلقو (چه د حق نه منکر وو) انجام

مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَانُوْا هُمْ اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاٰثَارًا فِى الْاَرْضِ

دېرانديز له دوی نه | ؤو هغوئ | زيات سخت | له دوئ نه | په طاقت کښې | او په نخښو کښې | په زمکه کښې

څهٔ شو ؟ هغوئ دَ دوئ نه په طاقت کښې او دَ زمکے په مخ په نخښو پرېښودلو کښې زيات ؤو

فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ؕ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ

پس ونيول هغوئ | الله | په ګناهونو دَ هغوئ | او نهٔ وو | هغوئ دَ پاره | دَ الله نه | هيڅوک

نو الله تعالیٰ په خپلو ګناهونو کښې راوُونيول ، او هيڅوک دَ الله تعالیٰ (دَ عذاب) نه بچ نهٔ

وَّاقٍ ﴿۲۱﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانَتْ تَّاْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَكَفَرُوْا

بچ کوونکے | دا | ځکه چه | راتلل به هغوئ ته | پيغمبران دَ هغوئ | په نخښو سره | نو هغوئ به انکار کولو

کړل ۔ دا ځکه چه هغوئ ته به خپلو پيغمبرانو ښکاره نخښے راوړلے خو هغوئ به ترے نه انکار کولو

فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ ؕ اِنَّهٗ قَوِيٌّ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿۲۲﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا

پس ونيول هغوئ لره | الله | بيشکه دے | توانا | سخت عذاب ورکولو والا دے | او بيشکه راليږلے وو موږ

نو الله تعالیٰ راوُونيول يقيناً هغه ډير قوی دے سخت عذاب ورکوونکے دے ، او موږ موسیٰ ؑ دَ

مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿۲۳﴾ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ

موسیٰ ؑ | په خپلو نخښو سره | او په دليل | ښکاره سره | طرف دَ فرعون | او هامان

خپلو نخښو او دَ ښکاره دليل سره وُليږلو ۔ (يعنی موږ دوئ) فرعون، هامان او قارون ته (پيغام دَ حق

وَقَارُوْنَ فَقَالُوْا سٰحِرٌ كَذَّابٌ ﴿۲۴﴾ فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِالْحَقِّ

او قارون ته | نو دوئ ووئيل | جادوګر دے | غټ دروغژن | بيا هرکله | چه دے راغے دوی ته | په حق دين سره

سره وُليږل) نو هغوئ ووئيل چه دا جادوګر دے، غټ دروغژن دے ۔ نو څهٔ وخت چه موسیٰ ؑ زموږ دَ طرف نه حق دين

مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوْٓا اَبْنَآءَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ

زموږ له طرف نه | نو دوی ووئيل | وُوژنئ | ځامن | دَ هغه خلقو | چه ايمان ئے راوړے | دَ دهٔ سره

راوړو ، نو هغوئ ووئيل چه کومو خلقو دَ دهٔ سره (په الله باندے) ايمان راوړے دے دَ هغوئ ځامن ووژنئ

وَاسْتَحْيُوْا نِسَآءَهُمْ ؕ وَمَا كَيْدُ الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِىْ ضَلٰلٍ ﴿۲۵﴾

او ژوندئ پرېږدئ | دَ دوئ ښځے | او نهٔ دے | تدبير | دَ کافرانو | مکر | ناکام

او لونړه ئے ژوندئ پرېږدئ ، او دَ کافرانو تدابير بے اثره لاهو دی ۔

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُوْنِىْٓ اَقْتُلْ مُوْسٰى وَلْيَدْعُ رَبَّهٗ ج اِنِّىْٓ

او ووئيل | فرعون | ما پرېږدئ | چه زهٔ ووژنم | موسیٰ ؑ | او دے دې راوُغواړی | خپل رب | بيشکه زهٔ

او فرعون ووئيل چه ما پرېږدئ چه موسیٰ ؑ ووژنم او بيا دِ هغه خپل رب (مدد له) راوُغواړی، ما سره

اَخَافُ اَنْ يُّبَدِّلَ دِيْنَكُمْ اَوْ اَنْ يُّظْهِرَ فِى الْاَرْضِ

ويرېږم | چه | دے به بدل کړی | دين ستاسو | يا دا چه | دے به ښکاره کړی | په زمکه کښې

دا فکر دے چه ستاسو دين به بدل کړی يا به په ملک کښې (بدل څهٔ) خرابی

الْفَسَادَ ﴿۲۶﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُم

فساد | او وُوئیل | موسیٰ | (چه) بیشکه ما پناه اخستے ده | دَ خپل رب | او ستاسو دَ رب سره

راپیدا کړی. موسیٰ وو وئیل، چه زهٔ دَ خپل رب او ستاسو دَ رب پناه غواړم

مِّن كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَّا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿۲۷﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ

دَ هر | کبرژن نه | چه ایمان نهٔ لری | په ورځے | دَ حساب | او وُوئیل | یو سړی | ایماندار

دَ هر متکبر نه چه دَ حساب په ورځ باور نهٔ لری او دَ فرعون دَ قوم یو مؤمن

مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَن يَقُولَ

له قوم دَ فرعون نه | چه پټولوئے | خپل ایمان | آیا تاسو وژنئی | داسے سړے | چه داوائی

سړی وو وئیل چه خپل ایمان به ئے پټ ساتلو آیا تاسو یو داسے سړے وژنئی چه هغه وائی

رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُم بِالْبَيِّنَاتِ مِن رَّبِّكُمْ ۖ وَإِن يَكُ

چه زما رب | الله دے | او بیشکه دهٔ راوړی دی تاسو ته | (روښانه) دلیلونه | ستاسو دَ رب له طرفه نه | او کهٔ چرے دے وی

چه زما رب الله دے او تاسو دَ پاره ئے دَ خپل رب له طرف نه ښکاره دلیلونه راوړی دی او کهٔ چرے دے

كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ ۖ وَإِن يَكُ صَادِقًا يُصِبْكُم بَعْضُ

دروغژن | نو هم په دهٔ دے | (وبال) دَ دهٔ دَ دروغو | او کهٔ چرے وی دے | رښتینے | نو وُ به رسیږی تاسو ته | (ځنې) ځنې

دروغژن وی نو دَ دهٔ دَ دروغو (وبال) به هم په دهٔ پریوځی او کهٔ رښتینے وی نو دَ هغهٔ ځنې پیشگوئی به دربانډ

الَّذِي يَعِدُكُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ

هغه (عذاب) دَ کوم چه | دے وعده کوی تاسو سره | بیشکه الله | لار ه نهٔ ښائی | هغه چا ته چه | هغه حد نه تیریدونکے

در پریوزی، الله تعالیٰ هغه څوک په سمه لار ه نهٔ بوځی چه دَ حد نه تیریدونکے

كَذَّابٌ ﴿۲۸﴾ يَا قَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ

دروغژن وی | اے زما قومه! | ستاسو | بادشاهی ده | نن ورځ | غالب یئی | په زمکه کښے

او ډیر دروغژن وی. اے زما ورونړو! نن خو بادشاهی ستاسو ده چه په دے ملک کښے حاکمان یئی

فَمَن يَنصُرُنَا مِن بَأْسِ اللَّهِ إِن جَاءَنَا ۚ قَالَ فِرْعَوْنُ

پس څوک به | مدد وکړی زمونږ | له عذاب | دَ الله نه | کهٔ چرے هغه راشی مونږ ته | وو ئیل | فرعون

نو کهٔ دَ الله تعالیٰ عذاب راشی نو څوک به مونږ دَ الله تعالیٰ دَ عذاب نه بیچ کړی؟ فرعون وو ئیل

مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ

زهٔ نهٔ ښایم تاسو ته | مګر | هغه څهٔ | چه زهٔ خپله ګورم | او زهٔ لار ه نهٔ ښایم تاسو ته | مګر | لار ه

زهٔ خو بس تاسو ته هغه راۓ درکوم کومه چه ما ته (په رښتیا سمه) ښکاری او بله لار ه نهٔ خو فقط دَ مصلحت نه دکه

الرَّشَادِ ﴿۲۹﴾ وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُم

دَ راستئ | او وو ئیل | هغه کس چه | ایمان ئے راوړے وو | اے زما قومه! | بیشکه زهٔ ویریږم | په تاسو

لار ه درته ښایم. او کوم سړی چه ایمان راوړے وو هغهٔ وو ئیل چه اے ورونړو! ماسره اندیښنه ده چه دَ نورو

مِّثْلَ يَوْمِ الْاَحْزَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَاْبِ قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ

دَ مثل | دَ ورځو | دَ جماعتونو پخوانو | په شان | دَ صورتِ دَ حال | دَ قوم | دَ نوحؑ | او دَ عاد | او دَ ثمود

امتونو غوندې بده ورځ درباندې رانهٔ شي. چه دَ قوم دَ نوحؑ او دَ عاد او دَ ثمود او دَ هغوئ نه دَ

وَالَّذِيْنَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ ؕ وَمَا اللّٰهُ يُرِيْدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ﴿٣١﴾ وَيٰقَوْمِ

او دَ هغو خلقو چه | وروستو له دوی نه وُو | او الله نهٔ غواړی | ظلم کول | (په خپلو) بندګانو باندې | او اے زما قومه!

وروستنو خلقو غوندې چل درسره وُشي. او الله په خپلو بندګانو باندې دَ ذرے هومره ظلم کول نهٔ غواړی. او اے ورونړو!

اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٢﴾ يَوْمَ تُوَلُّوْنَ مُدْبِرِيْنَ ۚ

بیشکه زهٔ | ویریږم | په تاسو باندې | دَ ورځے دَ چغونه | په کومه ورځ چه به | تاسو تښتئ | شا اړخ ته

ما سره دَ چغو دَ ورځے اندیښنه ده ، په هغه ورځ چه تاسو به شا اړخ ته تښتئ.

مَا لَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ

نهٔ به وی تاسو دَ پاره | دَ الله نه | څوک بچ کوونکے | او څوک چه | بے لارے کړی | الله | پس نشته دهٔ دَ پاره

هیڅوک به مو دَ الله دَ نیولو نه بچ کوونکے نهٔ وی ، او څوک چه الله بے لارے کړی ، نو هغه هیڅوک

مِنْ هَادٍ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ جَآءَكُمْ يُوْسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا زِلْتُمْ

څوک لاره ښودونکے | او بیشکه راغلے وو تاسو ته | یوسف (ؑ) | له دے نه وړاندې | په واضحه نخښو سره | پس همیشه وئ تاسو

په لاره کولے نهٔ شي. او له دے نه وړاندې تاسو ته یوسفؑ څرګندې دلیلونه راوړی وو ، نو تاسو دَ هغهٔ دَ

فِيْ شَكٍّ مِّمَّا جَآءَكُمْ بِهٖ ؕ حَتّٰٓى اِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ

په شک کښے | له هغه څهٔ نه | چه دهٔ راوړی وو تاسو ته | تردے چه | هر کله دے مړ شو | (نو) تاسو ووئیل

راوړو خبرو په حقله هم برابر شکمن یئ ، تردے چه هغه مړ شو نو تاسو ووئیل

لَنْ يَّبْعَثَ اللّٰهُ مِنْۢ بَعْدِهٖ رَسُوْلًا ؕ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ هُوَ

هیڅ کله به رانهٔ لیږی | الله | پس له دهٔ نه | پیغمبر | دغه شان | ګمراه کوی | الله | هغه څوک چه وی

چه اوس به الله تعالیٰ بل پیغمبر نهٔ رالیږی ، دغه شان الله تعالیٰ حد نه تیریدونکی ، شک کوونکی

مُسْرِفٌ مُّرْتَابُ ۨ ﴿٣٤﴾ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ

له حد نه تیریدونکے | شک کوونکے | کوم خلق چه | جګړے کوی | دَ الله په آیتونو کښے | بغیر

خلق دَ هدایت نه محروم ساتی. کوم خلق چه دَ الله تعالیٰ په آیتونو کښے بغیر دَ څهٔ دلیل نه چه هغوئ

سُلْطٰنٍ اَتٰىهُمْ ؕ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ الَّذِيْنَ

دَ څهٔ دلیل نه | چه راغلے وی دوی ته | ډیره | ناخوښه ده | په نزد دَ الله | او په نزد | دَ هغه خلقو چه

ته راغلے وی جګړے کوی (دا) دَ الله تعالیٰ او دَ مؤمنانو په نزد ډیر ناخوښه

اٰمَنُوْا ؕ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٥﴾

ایمان ئے راوړے دے | دغه شان | مهر لګوی | الله | په هر زړهٔ | دَ کبرژن | سرکشه

خبره ده دغه شان الله تعالیٰ دَ هر مغروره جابره بنده په زړهٔ باندې مهر لګوی

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يٰهَامٰنُ ابْنِ لِيْ صَرْحًا لَّعَلِّيْٓ اَبْلُغُ

اووویئیل | فرعون | اے هامانه! | جوړکړه | ماد پاره | یو محل | دَ پاره دَ دے چه زهٔ | وُرسم

او فرعون وویئیل چه اے هامانه! ماله یوه اوچته ماڼۍ جوړه کړه ، شاید زهٔ (په دِے بانډِ په ختوسره هغه)

الْاَسْبَابَ ﴿٣٦﴾ اَسْبَابَ السَّمٰوٰتِ فَاَطَّلِعَ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوْسٰى وَاِنِّيْ

لارو ته | چه لارے دی | دَ آسمانونو | چه وُګورم | طرف دَ معبود دَ موسیٰ ته | او بیشکه زهٔ

لارو ته وُرسم (چه) دَ آسمان لارو سره (ملاویږی) ، بیا دَ موسیٰ خدائے لره وُویینم اوزهٔ خو دا

لَاَظُنُّهٗ كَاذِبًا ۭ وَكَذٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوْٓءُ عَمَلِهٖ وَصُدَّ

ګمان کوم په دهٔ | دَ دروغژن | او دغه شان | ښائسته معلوم شو | فرعون ته | بَدْ | عمل دَ دهٔ | او دِے منع کړے شو

موسیٰ دروغژن ګنړم ، او دغه شان فرعون ته خپل بد کارونه ښائسته ښکاریدل او دَ سمے لارے

عَنِ السَّبِيْلِ ۭ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ اِلَّا فِيْ تَبَابٍ ﴿٣٧﴾ ع وَقَالَ الَّذِيْٓ

له (سمے) لارے نه | او نهٔ وو | تدبیر | دَ فرعون | مګر | په تباهئ کښے | او وویئیل | هغه سړی چه

نه لارے محرومه وو ، او دَ فرعون هر یو تدبیر برباد لاړو ۔ اوکوم سړی چه ایمان راوړے وو

اٰمَنَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُوْنِ اَهْدِكُمْ سَبِيْلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾ ج يٰقَوْمِ

ایمان ئے راوړے وو | اے زما قومه! | تاسو پیروی وکړئ زما | زهٔ به وُښایم تاسو ته | لاره | دَ راستئ | اے زما قومه!

هغهٔ وویئیل چه اے زما قومه! تاسو زما په لاره روان شئ ، زهٔ به تاسو ته دَ نیکئ لاره وُښایم ۔ اے زما قومه!

اِنَّمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ ۡ وَّاِنَّ الْاٰخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٣٩﴾

بیشکه | دا | ژوند | دَ دُنیا | (عارضی) فائده ده | او یقینًا | آخرت | هم دا دَ آرام کور دے

دا دَ دُنیا ژوند خو محض دَ یو څو ورځو مزے چړچے دی او دَ استوګنے اصل ځائے خو آخرت دے

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا مِثْلَهَا ۚ وَمَنْ عَمِلَ

چا چه | عمل وکړو | بَدْ | نو بدله به نهٔ شی ورکولے ډَلته | مګر | هم دَ هغے برابر | او چا چه | عمل وکړو

څوک چه ګناه کوی نو هغهٔ ته به خپله پوره بدله ورکیدے شی ، او چا چه نیک عمل

صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ

نیک | هغه سړے وی | یا ښځه | او هغه | مؤمن وی | نو هم داخلق دی | چه داخلیږی به

وکړو سړے وی او که ښځه او هغه صاحبِ ایمان (هم) وی نو جنت ته به

الْجَنَّةَ يُرْزَقُوْنَ فِيْهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾ وَيٰقَوْمِ مَا لِيْٓ

جنّت ته | رزق به ورکولے شی دوی ته | په دے کښے | بے حسابه | او اے زما قومه! | څهٔ خبره ده

ورننوځی او هلته به هغوئ ته بے حسابه رزق ورکولے شی ۔ او (دے وویئیل) اے زما قومه! دا څهٔ چل

اَدْعُوْكُمْ اِلَى النَّجٰوةِ وَتَدْعُوْنَنِيْٓ اِلَى النَّارِ ﴿٤١﴾ ط

چه زهٔ راغواړم تاسو | دَ نجات طرف ته | او تاسو راغواړئ ما | دَ دوزخ طرف ته

دے چه زهٔ خو تاسو دَ نجات طرف ته راغواړم ، او تاسو م دوزخ طرف ته رابلئ ۔

النصف

تَدْعُوْنَنِیْ لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَاُشْرِكَ بِهٖ مَا لَیْسَ لِیْ بِهٖ عِلْمٌ ز

تاسو خوما بلئ | چه زهٔ انکار وکړم | دَ الله | او شریک دِ مقرر کړم | دَ ده سره | هغه څهٔ | دَ کوم چه نشته ما ته | څهٔ علم

تاسو ما ته دَ دې خبرې بلنه راکوئ چه دَ الله نه انکار وکړم او داسې څیزونه ورسره شریک کړم چه ما سره دَ هغې په حقله هیڅ دلیل نشته

وَّاَنَا اَدْعُوْكُمْ اِلَى الْعَزِیْزِ الْغَفَّارِ ﴿۴۲﴾ لَاجَرَمَ اَنَّمَا

او زهٔ | بلم تاسو | طرف دَ ډیر زبردست | بخښونکی ته | هیڅ شک نشته | چه بیشکه هغه څیز

او زهٔ تاسو دَ غالب (او) بخښونکی خدائے طرف ته رابلم - دا منلے خبره ده چه تاسو ما کوم

تَدْعُوْنَنِیْٓ اِلَیْهِ لَیْسَ لَهٗ دَعْوَةٌ فِی الدُّنْیَا وَلَا فِی الْاٰخِرَةِ

چه تاسو ما بلئ طرف دَ هغې ته | نهٔ خو هغه | بللے شی | په دنیا کښې | او نهٔ | په آخرت کښې

څیز ته رابلئ هغه نهٔ په دُنیا کښې او نهٔ په آخرت کښې دَ بللو لائق دے

وَاَنَّ مَرَدَّنَآ اِلَى اللّٰهِ وَاَنَّ الْمُسْرِفِیْنَ هُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ ﴿۴۳﴾

او دا چه | مونږ له واپس تلل دي | دَ الله طرف ته | او دا چه | له حد نه تیریدونکی | هم دوی دی | دوزخیان -

او مونږ ټول به دَ الله طرف ته پستنه ورځو او څوک چه دَ حد نه وړاندې تیریږی هغه ټول دوزخیان دی

فَسَتَذْكُرُوْنَ مَآ اَقُوْلُ لَكُمْ ط وَاُفَوِّضُ اَمْرِیْٓ اِلَى اللّٰهِ ط

پس زر به تاسو یاد کړئ | هغه څهٔ | چه زهٔ وایم | تاسو ته | او زهٔ سپارم | خپله معامله | الله ته

پس هغه وخت لرې نهٔ دے چه زما خبرې به را یاد دوئ ، او زهٔ خپله معامله الله تعالیٰ ته سپارم

اِنَّ اللّٰهَ بَصِیْرٌۢ م بِالْعِبَادِ ﴿۴۴﴾ فَوَقٰىهُ اللّٰهُ سَیِّاٰتِ مَا مَكَرُوْا

بیشکه الله | کوری | بندګانو ته | پس بچ کړو دے | الله | له شر نه | دَ هغه تدبیر چه دوی کړے وو

بیشکه الله تعالیٰ خپلو بندګانو ته وینی کوری، نو الله تعالیٰ هغه (مؤمن) دَ دوئ دَ مکرونو فریبونو نه بچ وُساتلو

وَحَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ سُوْٓءُ الْعَذَابِ ﴿۴۵﴾ ج اَلنَّارُ یُعْرَضُوْنَ

او راګیر کړل | فرعونیانو لره | خراب | عذاب | هغه اُور دے | چه پیش کولے شی دوی

او دَ فرعونیانو نه خراب عذاب راتاؤ شو - هغوئ صبا او ماښام

عَلَیْهَا غُدُوًّا وَّعَشِیًّا ج وَیَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ قف اَدْخِلُوْٓا

دَ هغې په مخکښې | صبا | او ماښام | او په کومه ورځ چه به | قائم شی | قیامت | (حکم به وُشی) داخل کړئ

دوزخ ته وړوړاندې کولے شی او په کومه ورځ چه قیامت قائم شی (نو حکم به وشی چه) دَ فرعون

اٰلَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿۴۶﴾ وَاِذْ یَتَحَآجُّوْنَ فِی النَّارِ

فرعونیان | په ډیر سخت | عذاب کښې | او هر کله چه | دوی به جګړه کوی | په اُور کښې

ملګری سخت عذاب ته ورننباسئ او څهٔ وخت چه دوئ په دوزخ کښې دَ یو بل سره جګړے کوی

فَیَقُوْلُ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِیْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا

پس وائی به | کمزوری خلق | هغه خلقو ته | چه کبر به ئے کولو | چه بیشکه مونږ وُو | ستاسو | تابع

نو کمزوری کسان به دَ مرتبو خاوندانو ته وائی چه مونږ خو ستاسو پیروی کوله

فهل انتم مغنون عنا نصيبا من النار ﴿۴۷﴾ قال الذين

پس آیا | تاسو یه | لرے کوئ | له مونږ نه | څه حصه | دَ اور | | ډېره وائي | هغه خلق چه

نو آیا اوس مونږ نه څه لږ ډیر عذاب کموے شئ ؟ غټان خلق به ورته

استكبروا انا كل فيها ان الله قد حكم بين العباد ﴿۴۸﴾

تکبر به ئے کولو | چه بیشکه مونږ | ټول | په دے کښے یُو | بیشکه الله | فیصله کړے ده | دَ بندګانو ترمینځه

وُوائي چه اوس خو په کښے ټول دَ سیلے پراته یُو، الله تعالیٰ دَ خپلو بندګانو ترمینځه قطعی فیصله کړے ده

وقال الذين في النار لخزنة جهنم ادعوا ربكم

او وُبه وائي | هغه خلق چه | په اور کښے (وی) | نګهبانانو | دَ دوزخ ته | چه دُعا وکړئ | خپل رب ته

او څوک چه په دوزخ کښے پراته وی هغوئ به دَ دوزخ څوکیدارانو فرښتوته ووائي چه تاسو خپل رب ته دُعا وکړئ

يخفف عنا يوما من العذاب ﴿۴۹﴾ قالوا اولم تك تأتيكم

چه کم کړی | له مونږ نه | یوه ورځ | څه عذاب | ډُبه وائي (نګهبانان) | آیا نهٔ راتلل تاسو ته

چه زمونږ ورځ نیمه خو څهٔ عذاب کم کړی۔ فرښتے به ورته جواب ورکړی آیا تاسو ته پیغمبرانو څرګندے

رسلكم بالبينت قالوا بلى قالوا فادعوا وما دعوا

پیغمبران ستاسو | دَ واضحو نخښو سره | دوی به وُوائي | ولے نه | دوی به وُوائي | پس دُعا وکړئ | او نهٔ ده دُعا

نخښے نهٔ وے راوړے ؟ هغوئ به اقرار وکړی چه هو! راوړے خوئے وے۔ (فرښتے) به ووائي بیا هم تاسو دُعا وکړئ او (یاد ساتئ

الكفرين الا في ضلل ﴿۵۰﴾ انا لننصر رسلنا والذين

دَ کافرانو | مګر | په تباهئ کښے | بیشکه مونږ | خامخا مدد ورکوو | خپلو پیغمبرانو ته | او هغه کسانو ته

چه) دَ کافرانو دعا خو همیشه بے اثره پاتے وی۔ مونږ دَ خپلو پیغمبرانو او دَ ایماندارو کسانو

امنوا في الحيوة الدنيا ويوم يقوم الاشهاد ﴿۵۱﴾ يوم

چه ایمان ئے راوړو | په ژوند دَ دُنیا کښے | او په کومه ورځ چه به | وُدریږی | ګواهان | په کومه ورځ چه به

امداد کوو، هم په دنیا کښے او هم په هغه ورځ چه خلق به ګواهئ له راپاڅی، په کومه ورځ

لا ينفع الظلمين معذرتهم ولهم اللعنة ولهم

نفع نهٔ ورکوی | ظالمانو ته | عُذر دَ دوئ | او دوی دَ پاره | لعنت دے | او دوئ دَ پاره

چه ظالمانو له به عذر معذرت هیڅ فائده نهٔ ورکوی او په لعنت به ګرفتار وی، او هغوئ

سوء الدار ﴿۵۲﴾ ولقد اتينا موسى الهدى و اورثنا

خراب کور دے | او بیشکه مونږ ورکړو | موسیٰؑ ته | هدایت | او | وارثان کړل مونږ

دَ پاره به (دَ دوزخ) ډیر خراب کور وی۔ او بیشکه مونږ موسیٰؑ ته (کتاب دَ) هدایت ورکړو او بنی اسرائیل مو دَ

بني اسراءيل الكتب ﴿۵۳﴾ هدى وذكرى لاولي الالباب ﴿۵۴﴾

بنی اسرائیل | دَ کتاب | چه هدایت | او نصیحت وو | عقل مندو دَ پاره

دے کتاب وارثان جوړ کړل، چه عقلمندو دَ پاره هدایت او نصیحت وو۔

فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّاسْتَغْفِرْ لِذَنْۢبِكَ وَسَبِّحْ

پس صبر کوه | بیشکه | وعده | دَ الله | رښتینے ده | او معافي غواړه | دَ خپلے گناه | او پاکي بیانوه

نو ته صبر کوه ، بیشکه دَ الله تعالیٰ وعده رښتینے ده او دَ خپلے کوتاهۍ (دَ الله نه) معافي غواړه ، او صبا

بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ۝۵۵ اِنَّ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ

ستائنے دَ رب خپل | ماښام | او صبا | بیشکه | کوم خلق چه | جګړے کوی

و ماښام دَ خپل رب پاکي بیانوه او دَ هغهٔ تعریفونه کوه ۔ څوک چه بغیر دَ څهٔ سند نه دَ الله تعالیٰ دَ ایتونو

فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطٰنٍ اَتٰىهُمْ ۙ اِنْ فِيْ صُدُوْرِهِمْ

دَ الله په ایتونو کښے | بغیر | دَ (څهٔ) دلیل نه | چه راغلے وی دوی ته | نشته | دَ دوی په زړونو کښے

په حقله جګړے کوی کوم چه دوی ته (دَ الله دَ طرف نه) رارسیدلی وی ، دَ هغوی په زړونو کښے نورڅهٔ نشته خو نشه

اِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَالِغِيْهِ ۚ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ۖ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ

مګر غرور | نهٔ دی دوی | رسیدونکی هغے ته | پس پناه غواړه | دَ الله | بیشکه هم دے دے | آوریدونکے

دَ لوئی پرته ده خو هغوی کِئے تو یئی ته (په رښتیا) هیچرے رسیدونکی نهٔ شی نو ته دَ الله پناه غواړه ، هغه هر څهٔ آوری هر څهٔ وینی

الْبَصِيْرُ ۝۵۶ لَخَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ

لیدونکے | یقیناً پیدا وښت | دَ آسمانونو | او دَ زمکے | ډیر لوئے دے | له پیدا وښت دَ خلقونه

کوری ۔ دا ښکاره خبره ده چه دَ آسمانونو او دَ زمکے پیدا وښت دَ بنیاد مو دَ پیدا کولو نه زیات غټ کار دے

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝۵۷ وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى

او لیکن | اکثر خلق | نهٔ | پوهیږی | او نهٔ دی برابر | ړوند

خو اکثر خلق په دے نهٔ پوهیږی ، او ړوند او بینا یو برابر کیدے

وَالْبَصِيْرُ ۙ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَلَا الْمُسِيْٓءُ ۭ

او بینا | او کوم خلق چه | ایمان راوړو | او عملونه وکړو | نیک | (هغوی) او بدکار (برابر) نهٔ دی

نهٔ شی او نه صاحب ایمان نیکوکار او بدکار (برابر کیدے شی)

قَلِيْلًا مَّا تَتَذَكَّرُوْنَ ۝۵۸ اِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيْهَا

ډیر لږ | تاسو نصیحت قبلوئ | بیشکه | قیامت | راتلونکے دے | هیڅ شک نشته | په دے کښے

خو تاسو خلق ډیر کم نصیحت قبلوئ ۔ قیامت خو به خامخا راځی په دے کښے هیڅ شک نشته

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝۵۹ وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُوْنِيْٓ

او لیکن | اکثر | خلق | ایمان نهٔ راوړی | او وُ فرمائیل | ستاسو رب | دُعا کوئ

خو اکثر خلق دا خبره نه منی ۔ او ستاسو رب فرمائیلی دی چه ماته دُعا کوئ

اَسْتَجِبْ لَكُمْ ۭ اِنَّ الَّذِيْنَ يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِيْ

چه قبوله کړم | ستاسو (دُعا) | بیشکه | کوم خلق چه | لوئی کوی | زما له عبادت نه

زهٔ به ستاسو دُعا قبلوم ، بیشکه کوم خلق چه زما دَ عبادت نه تکبر کوی

سَيَدْخُلُوْنَ جَهَنَّمَ دٰخِرِيْنَ ﴿٦٠﴾ اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ

ډیر زر به داخل شی | په دوزخ کښے | ذلیله | الله | هغه دے چه | پیدا ئے کړله | تاسو دَ پاره

هغوئ به ډ ډیر ذلّت سره په دوزخ کښے داخلیږی ۔ الله تعالیٰ هغه ذات دے چه تاسو له ئے شپه

الَّيْلَ لِتَسْكُنُوْا فِيْهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ

شپه | چه تاسو آرام وکړئ | په دے کښے | او ورځ | روښانه | بیشکه | الله | لوئے فضل والا دے

جوړه کړه چه آرام پکښے کوئ ، او ورځ ئے درله روښانه کړے ده ، بیشکه چه الله تعالیٰ په خلقو ډیرے

عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٦١﴾ ذٰلِكُمُ

په خلقو باندِ | او لیکن | اکثر | خلق | شکر نهٔ کوی | هم دا

مهربانئ کړی دی خو اکثر خلق شکر نهٔ کوی ۔ هم دا الله دے

اَللّٰهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۘ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ فَاَنّٰى

وقف لازم

الله | ستاسو ربّ دے | پیدا کوونکے | دَ هر څیز | نشته بل معبود | سیوا دَ دهٔ نه | نو کوم خوا

چه ستاسو رب دے دَ هر څیز پیدا کوونکے دے ، دَ هغهٔ نه سیوا بل څوک دَ عبادت لائق نشته نو دا تاسو

تُؤْفَكُوْنَ ﴿٦٢﴾ كَذٰلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِيْنَ كَانُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ

تاسو اړولی دوان یئ ؟ | دغه شان | اړولی روان وو | هغه خلق چه | هغوئ به دَ الله دَ آیتونو نه

کوم خوا اړولی دوان یئ ؟ دغه شان هغه خلق هم اړولی روان وو چه دَ الله تعالیٰ دَ آیتونو نه

يَجْحَدُوْنَ ﴿٦٣﴾ اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ قَرَارًا

انکار کولو | هم الله دے | چا چه | جوړه کړه | تاسو دَ پاره | زمکه | آرام گاه

به ئے انکار کولو ۔ الله تعالیٰ هغه ذات دے چه زمکه ئے تاسو له دَ استوګنے ځائے جوړکړے ئے

وَّالسَّمَآءَ بِنَآءً وَّصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ

او آسمان | چَت | او صورتونه ئے جوړکړل ستاسو | نو ښهٔ ئے جوړکړل | صورتونه ستاسو | او روزی ئے درکړه تاسو ته

او آسمان ئے درباندِ چت ساز کړے دے او ستاسو صورتونه ئے جوړکړی دی نو څهٔ ښهٔ صورتونه ئے جوړکړی دی او ښهٔ ښهٔ پاکیزه

مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ۚۖ فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ

له پاکیزه څیزونو نه | هم دا الله | ستاسو رب دے | پس ډیر برکت والا دے | الله | چه رب دے

خوراکونه ئے درله روزی کړی دی ، هم دا الله تعالیٰ ستاسو رب دے نو الله تعالیٰ ډیر دَ برکتونو خاوند دے چه دَ ټول مخلوق

الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٤﴾ هُوَ الْحَيُّ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ

دَ ټولو جهانونو | هم دے دے | همیشه ژوندے | نشته څوک معبود | سیوا دَ دهٔ نه | پس عبادت کوئ تاسو دَ دهٔ | خالص کوونکی

پالونکے دے ۔ دے همیشه ژوندے دے دَ دهٔ نه سیوا بل څوک معبود نشته ، نو تاسو په اخلاص سره دَ دهٔ

لَهُ الدِّيْنَ ؕ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٥﴾ قُلْ

دهٔ دَ پاره | عبادت | ټول تعریفونه | الله دَ پاره دی | چه رب دے | دَ ټولو جهانونو | وُوایه

بلنه کوئ ټول تعریفونه الله تعالیٰ دَ پاره دی چه دَ ټولو مخلوقاتو رب دے ۔ (اے پیغمبره!) تهٔ ووایه

إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
بیشکہ زۂ | منع کړے شوے یم | (له دے خبرے نه) چه زۂ عبادت وکړم دَ هغو چه | عبادت ئے کوئ تاسو | سیوا | دَ الله نه
چه زۂ خو دَ دِے نه منع کړے شوے یم چه دَ الله تعالیٰ نه سیوا ستاسو دَ معبودانو عبادت دِ وُکړم

لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ
هرکله چه | راغلے ماته | (ښکاره) نخښے | زما دَ رب له طرف نه | او ماته حکم شوے دے | چه زۂ دِ تابعدار شم
سره دَ دِے خبرے چه ماته دَ خپل ربّ له طرفه ښکاره نخښے رارسیدلے دی او ماته خو بس دا حکم دے چه دَ رب العالمین

لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ
دَ پروردګار دَ عالمونو | هم دے دے | چا چه | پیدا کړئ تاسو | له خاورے نه | بیا
وړاندِ دِ سر ټیټوم - خدائے هغه ذات دے چه تاسوئے دَ خاورے نه راپیدا کړئ بیا ئے

مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ
له نطفے نه | بیا | دَ وینے له ټوټے نه | بیا | دے تاسو راوُباسی | ماشومان | بیا
دَ څاڅکی اُوبو نه بیا ئے دَ وینے له ټوټے نه بیا ئے ماشوم (دَ مور دَ خیټے نه) راوویستلئ بیا

لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ
چه تاسو وُرسیږئ | خپل طاقت ته | بیا | چه شئ تاسو | بوډا کان | او ځنے له تاسو نه | هغه څوک دے
تر دے چه د کے ځوانئ ته وُرسیدئ بیا تر دے چه بوډا کان شئ او څوک در کښے وړاند

يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾
چه مړ شی | له دِے نه وړاندِ | او چه تاسو وُرسیږئ | مقرر مودے ته | او دَ پاره دَ دِے چه تاسو | عقل نه کار واخلئ
مړ شی او دَ پاره دَ دِے چه تاسو تول خپلے مقررے نیټے ته وُرسیږئ او چه دَ پوهے نه کار واخلئ

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا
دے | هغه ذات دے چه | ژوندی کوی | او مړهٔ کوی | پس هرکله چه | دے فیصله کوی | دَ څۀ کار | نو صرف هم دا
خدائے هغه ذات دے چه ژوندی کول او وژل کوی ، نو څۀ وخت چه هغه یو کار ترسره کول غواړی نو ورته

ركوع ١٢/٧

يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ
وائی | هغۀ ته | چه شه | نو هغه شی | آیا تا نۀ دی کتلی | هغه خلقو ته | چه جګړے کوی
وائی چه اوشه نو په هغه درنګ وُشی - آیا تۀ هغه خلقو ته نۀ ګورے چه دَ الله تعالیٰ دَ ایتونو په

فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّىٰ يُصْرَفُونَ ﴿٦٩﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا
دَ الله په ایتونو کښے | کوم خوا | دوی اړولی روان دی؟ | هغه خلق چه | دروغ ئے وُګڼړلو | کتاب | او هغه څۀ
حقله جګړے کوی دا دوئ لا کوم خوا نه روان دی؟ هغه څوک چه دا کتاب ئے دروغ وُګڼړلو او کوم (کتابونه او

معانقه ١٣

أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾ إِذِ الْأَغْلَالُ
چه رالیږلی دی مونږ | په هغے سره | خپل پیغمبران | نو ډیر زر به | دوی پوهه شی | هرکله چه | طوقونه (به وی)
حکمونه) چه مونږ دَ نورو پیغمبرانو په لاس رالیږلی ؤ نو ډیر زر به په پته پوهه شی چه په څټونو کښے ورته تیږندئ

فِي أَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلَاسِلُ ۖ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾ فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ
دَ دوی په څټونو کښې | او زنځیرونه | دوی به راښکلی شی | په ګرمو اوبو کښې | بیا به | په اور کښې
او زنځیرونه واچولے شی ، راښکلی به شی په یشیدلو اوبو کښے ، بیا به په اور کښې

يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٣﴾
دوی سوزولے شی | بیا به وئیلے شی | دوئی ته | چرته دی | هغه څه | چه تاسو به شریکول
ورشوړه کړے شی ـ بیا به ترے ته تپوس وُشی چه (نن) ستاسو هغه شریکان څه شول ـ

مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُو
سیوا دَ الله نه | دوئی به وائی | ورک شول | له مونږ نه | بلکه | مونږ خو عبادت نه وو کړے
چه دَ الله تعالیٰ نه سیوا به موجودول هغوئی به وائی چه ټول رانه غائب شول بلکه مونږ خو به له دے نه وړاندِ

مِنْ قَبْلُ شَيْئًا ۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾ ذَٰلِكُمْ
له دے نه وړاندِ | دَ څه څیز | دغه شان | ګمراه کوی | الله | کافران | دا (عذاب) په تاسو
دَ بل هیچا عبادت نهٔ کولو ـ دغه شان الله تعالیٰ کافران په ګمراهئی کښے نښتی ساتی ـ دا اوس دَ هغے

بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ
ځکه دے | چه تاسو به | خوشحالیدئ | په زمکه کښے | په ناحقه | او په وجه دَ هغه څهٔ | چه تاسو به
خبرے بدله دهٔ چه تاسو به په دُنیا کښے بے ناحقه خوشحالئی کولے او دا دَ هغے بدله ده چه تاسو

تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ فَبِئْسَ
غرور کولو | داخل شئ تاسو | دروازو | دَ دوزخ ته | همیشه به یئ | په هغے کښے | پس بد دے
به ځان ته غاوره وئ ـ اُوس دَ جهنمؐ په دروازو ورننوځئ تل به پکښے پراتهٔ یئ ، دَ غاوره خلقو

مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۚ فَإِمَّا
ځائے | دَ کبرجنو | پس صبر کوه | بیشکه | وعده | دَ الله | رښتینے ده | پس که چرے
ټیکاونړه ډیره خرابه ده ـ نو (اے نبی ﷺ!) ته صبر کوه بیشکه چه دَ خدائے وعده رښتینے ده ، نو مونږ

نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ
مونږ دُښایو تا ته | څهٔ حصه دَ هغه (عذاب) | چه | مونږ ئے وعده کوؤ دَ دوئ سره | یا | مونږ روح قبض کړو ستا
چه دوئی سره دَ کومے سزا وعده کوؤ که دَ هغے څهٔ لږه حصه تا ته وُښایو یا که تا (دَ هغے دَ ښکاره کیدو نه مخکښے وفات کړو

فَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٧٧﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ
پس زمونږ طرف ته به | دوی واپس راګرځولے شی | او لیږلی وو مونږ | پیغمبران | له دے نه وړاندِ
وفات کړو نو (په هر صورت) ټول به مونږ ته پستنه راځئ ـ او مونږ له تا نه وړاندِ ډیر پیغمبران رالیږلی دی

مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ
ځنے له دوی نه | هغه څوک دی | (دَ کوم حال چه) داوُرولو مونږ | تا ته | او ځنے هغه دی چه | نهٔ دے اَوُرولے
چه دَ چا قصے مو تا ته بیان کړی دی ، او دَ چا قیصئ مو در ته بیان

عَلَيْكَ ۭ وَمَا كَانَ لِرَسُوْلٍ اَنْ يَّاْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ

تا ته | او نهٔ وو (حق) | دَ هيڅ پيغبر | چه هغه راوړي | څهٔ معجزه | مګر | دَ الله په حکم

کړي نهٔ دي . او هر پيغبر چه يوه نخښه ښودلے ده نو بس دَ خدائے په اذن ئے ښودلے ده

فَاِذَا جَآءَ اَمْرُ اللّٰهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ

بيا هر کله چه | راغے | حکم | دَ الله | نو فيصله وکړے شوه | په انصاف سره | او تاوانيان شول | دغه وخت

نو څهٔ وخت چه دَ خدائے حکم راشي نو سمه پوره فيصله به وُشي او دَ باطل ملګري به تاوانيان

ع ۸ ۱۰ ۱۳ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿۷۸﴾ اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَنْعَامَ لِتَرْكَبُوْا

اهل باطل | الله | هغه ذات دے چه | پيدا ئے کړل | تاسو دَ پاره | څاروي | چه تاسو سوارهٔ شئ

پاتے شي . الله تعالیٰ هغه ذات دے چه تاسو دَ پاره ئے (قسم قسم) څاروي پيدا کړي دي چه په چا باندِ

مِنْهَا وَمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿۷۹﴾ وَلَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوْا

په څنو دَ هغوي | او څنے دَ هغوي نه | تاسو خورئ | او تاسو دَ پاره | په دے کښے | (ډيرے) فائدے دي | او چه ورسيږئ تا

سورلئ کوئ او دَ چا نه خوراکه کوئ . او تاسو له پکښے نورے هم ډيرے فائدے پرتے دي او چه دَ خپلو

عَلَيْهَا حَاجَةً فِيْ صُدُوْرِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ

په هغوي باندِ | خپل حاجت ته | چه ستاسو په سينو کښے دے | او په څارووباند | او | په کشتو باند (هم)

زړونو مرادونه پورے ترسره کړئ او په دغه څارو او په کشتو باندِ تاسو

تُحْمَلُوْنَ ﴿۸۰﴾ وَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ ۖ فَاَيَّ اٰيٰتِ اللّٰهِ تُنْكِرُوْنَ ﴿۸۱﴾

تاسو سورولے شئ | او دے ښائي تاسو ته | خپلے نخښے | پس له کومے يوے | نخښے دَ الله نه | انکار کوئ تاسو ؟

سوارهٔ کړے شئ . او هغه درته خپل نور نور قدرتونه هم ښائي، نو تاسو به دَ الله دَ کومو کومو قدرتونو نه انکار کوئ ؟

اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

پس آيا نهٔ دي ګرځيدلی دوی | په زمکه کښے | چه کتلے وے دوی | چه څنګه | وو | انجام

آيا دوئ په ملکونو ګرځيدلی نهٔ دی چه دائے کتلی وے چه دَ دوئ نه دَ پخوانو خلقو

الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ كَانُوْٓا اَكْثَرَ مِنْهُمْ وَاَشَدَّ قُوَّةً

دَ هغه کسانو | چه له دوی نه وړاندِ | هغوئ وو | ډير | له دوی نه | او ډير زيات | په طاقت کښے

انجام څنګه شو ؟ هغوئ خو دَ دوئ نه ډير وو او په طاقت کښے ترے نه زيات وو

وَّاٰثَارًا فِي الْاَرْضِ فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا

او په نخښو سره | په زمکه کښے | پس په کار رانغله | دَ دوی | هغه څهٔ چه

او دَ زمکے په مخ ئے ډيرے نخښے پريښودے وے ، نو دَ هغوئ دا ګټه هيڅ په کار

يَكْسِبُوْنَ ﴿۸۲﴾ فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَرِحُوْا بِمَا

دوی به کول | بيا هر کله چه | راغلل دوی ته | پيغمبران دَ دوی | په معجزو سره | نو خوشحاله به شول | په هغه څهٔ

رانغله . غرض دا چه څهٔ وخت پيغمبرانو ورته څرګندے نخښے راوړے ، نو هغوئ په خپل

عِنْدَهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ

چہ دوی سرہ بہ وُو | لہ پوهے نہ | او راګیر کړل | دوی | هغہ (عذاب) | چہ وُو دوی هغے پورے

علم بانِدِ ناز شروع کړو - او په کوم خیز پورے چہ ئے ملنډے کولے هغہ ترے

يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا رَاَوْا بَاْسَنَا قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ

هو تے کولے | بیا هر کلہ چہ | دوی وُلیدلو | زمونږ عذاب | نو وُئے وئیل | چہ مونږ ایمان راوړو | په الله بانِدِ

نہ راتاوُ شو - بیا چہ دغہ خلقو زمونږ عذاب وُلیدلو نو دائے وو ئیل چہ مونږ په یوخدائے بانِدِ ایمان راوړے

وَحْدَهٗ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهٖ مُشْرِكِيْنَ ﴿٨٤﴾

چہ یو دے | او انکار وکړو مونږ | په هغہ څهٔ | چہ مونږ په دَ هغۂ سره | شریکان کول.

دے ، او کوم شریکان چہ مونږ جوړول دَ هغوئ نہ لاس په سر یُو

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ اِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَاَوْا بَاْسَنَا ؕ سُنَّتَ اللّٰهِ

پس نفع ورنۂ کړه دوئ تہ | دَ دوئ ایمان | هر کلہ چہ | دوی وُلیدلو | زمونږ عذاب | دا دستور دے دَ الله

نو دغہ ایمان ورتہ هیڅ فائده ورنۂ کړه څهٔ وخت چہ زمونږ عذاب ورته ښکاره شو، دا دَ الله عامه قاعده

الَّتِيْ قَدْ خَلَتْ فِيْ عِبَادِهٖ ۚ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٨٥﴾ ع ٧ / ١٤

کوم چہ | تیرشوے دے | دَ دهٔ په بندګانو کښے | او تاوانیان شول | په دغہ ځائے کښے | کافران

ده چہ دَ بندګانو په حقله یخوا راسے جاری راغلے ده او دغلتہ کافران تاوانیان پاتے شول.

سُوْرَةُ حٰمٓ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | اَرْبَعٌ وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّسِتُّ رُكُوْعَاتٍ

سورۂ حٰمٓ سجده په مکہ کښے نازل شوا دی | شروع کوم په نوم دَ الله چہ لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے ۵۴ آیتونہ او ٦ رکوع ګانے دی

دَ الله په نوم شروع کوم چہ لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے۔

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيْلٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿٢﴾ كِتٰبٌ فُصِّلَتْ

حٰمٓ | (دا قرآن) نازل کړے شوے دے | لہ طرفه دَ ډیر مهربان | نهایت رحم کوونکی نہ | دا کتاب دے | واضح کړے شوی دی

حٰمٓ - دا کتاب دَ رحم کوونکی مهربان (خدائے) له طرف نہ نازل شوے دے . دا یو داسے کتاب دے چہ آیتونہ ئے صفا

اٰيٰتُهٗ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿٣﴾ بَشِيْرًا

دَ دے آیتونہ | قرآن دے | په عربئ کښے | دَ پاره دَ هغہ قوم | چہ پوهیږی | زیرے ورکوونکے

صفا بیان شوی دی (دا) قرآن په عربئ ژبه کښے دے هغہ خلقو دَ پاره چہ پوهه دی - (دا قرآن) زیرے ورکوونکے

وَّنَذِيْرًا ۚ فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿٤﴾

او ویروُنکے | پس مخ واړولو | په دوی کښے اکثرو خلقو | پس دوئ | نۂ | آوری

او (لہ عذابہٖ) ویروُنکے دے ، خو په دوئ کښے اکثرو کسانو ترے نہ مخ وُګرځولو او دوئ هډو آوُری نہ۔

وَقَالُوْا قُلُوْبُنَا فِيْٓ اَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُوْنَآ اِلَيْهِ

او دوی وائی | زمونږ زړونہ | په پردو کښے دی | لہ هغہ څهٔ نہ | چہ تهٔ بلے مونږ | دَ هغے طرف تہ

او (کافرانو) وُوئیل چہ زمونږ زړونہ په غلافونو کښے دی دَ هغے خبرے نہ دَ کومے طرف تہ چہ تاسو مونږ بلئ

وَفِيْٓ اٰذَانِنَا وَقْرٌ وَّمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ

اوزموږ په غوږونو کښې | درونډوالے دے | اوزموږ په مینځ کښې | اوستا په مینځ کښې | یوه پرده ده | پس ته کار کوه

اوزموږ په غوږونو کښې درونډ والے (یعنی کوڼوالے) دے او زموږ او ستاسو تر مینځه پرده ږوړنده ده نو ته خپل کار کوه

اِنَّنَا عٰمِلُوْنَ ۝۵ قُلْ اِنَّمَآ اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوْحٰٓى

بیشکه موږ | خپل کار کوو | دوایه | بیشکه زهٔ خو | یو انسان یم | په شان ستاسو | وحی کولے شی

(او) موږ لګیا یو خپل کار کوو (اے نبی!) ته ورته وایه چه زهٔ خو هم ستاسو په شان بشر یم (خو) ما ته داوحی

اِلَيَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَاسْتَقِيْمُوْٓا اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوْهُ

زما طرف ته | داچه ستاسو معبود | هم یو معبود دے | پس متوجه شئ | د دهٔ طرف ته | او معافی غواړئ له دهٔ نه

شوے ده چه ستاسو معبود یو دے نو (د) هغهٔ (حکم منلو) ته نیغ ولاړ وسیږئ او بخښنه ترے نه غواړئ

وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِيْنَ ۝۶ الَّذِيْنَ لَا يُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ

او هلاکت دے | مشرکانو د پاره | کوم چه | نهٔ ورکوی | زکوٰة | او دوی

او مشرکانو د پاره ډیره لویه تباهی مقرر ده۔ څوک چه زکوٰة نهٔ ورکوی، او د

بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ۝۷ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

د اٰخرت (هم) | منکران دی | بیشکه | کوم خلق | چه ایمان راوړی | او عمل ئے وکړو

اٰخرت نه منکر دی۔ بیشکه کوم خلقو چه ایمان راوړو او نیک عمل

الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُوْنٍ ۝۸ قُلْ اَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُوْنَ

نیک | دوی د پاره | اجر دے | نهٔ ختمیدونکے | دوایه | آیا تاسو | انکار کوئ

ئے وکړو هغوئ له داسے اجر مقرر دے چه چرے به هم نهٔ ختمیږی، ته پتوس وکړه چه آیا تاسو خلق د هغه

بِالَّذِيْ خَلَقَ الْاَرْضَ فِيْ يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُوْنَ لَهٗٓ اَنْدَادًا

د هغه (الله) | چه پیدائے کړه | زمکه | په دوو ورځو کښې | او تاسو مقررووئ | د هٔ د پاره | شریک

ذات نه انکار کوئ چاچه په دوو ورځو کښے زمکه پیدا کړه؟ او هغهٔ له شریکان جوړوئ۔

ذٰلِكَ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ۝۹ وَجَعَلَ فِيْهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا

هم دا دے | رب | د ټولو جهانونو | او پیدائے کړل | په دے کښې | غرونه | د پاسه د دے

هم دا (الله) د ټول جهان رب دے۔ او هغهٔ په دے (زمکه) کښے د پاسه نه دراننهٔ غرونه کیښودل۔

وَبٰرَكَ فِيْهَا وَقَدَّرَ فِيْهَآ اَقْوَاتَهَا فِيْٓ اَرْبَعَةِ اَيَّامٍ ؕ سَوَآءً

او برکت ئے کیښودو | په دے کښې | او مقرر ئے کړل | په دے کښې | د دے خوراکونه | په څلورو ورځو کښې | برابر دی

او په زمکه کښے ئے برکت کیښودو او (قسم قسم) غذا اګانے ئے په کښے په څلورو ورځو کښے تجویز کړے د غه څیزونه

لِّلسَّآئِلِيْنَ ۝۱۰ ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَآءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ

د سوال کوونکو د پاره | بیا متوجه شو دے | آسمان طرف ته | او هغه | یو لوګے وو | پس وئے فرمائیل

د تپوس کوونکو د پاره پوره دی۔ بیا (الله تعالیٰ) آسمان طرف ته متوجه شو او هغه لوګے غونډ وو، نو آسمان ته او

لَهَا وَلِلْاَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا ؕ قَالَتَاۤ اَتَيْنَا طَآئِعِيْنَ ﴿١١﴾

دے ته | او زمکے ته | چه تاسو دواړه راشئ | په خوښه | یا په ناخوښه | دواړو ووئیل | چه راغلو مونږ | په خوښه ۔

زمکے ته ئے ووئیل چه تاسو دواړه په رضا راشئ یا په زور ۔ دواړو ووئیل چه مونږ درته په رضا حاضر یو ۔

فَقَضٰىهُنَّ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ فِىْ يَوْمَيْنِ وَ اَوْحٰى فِىْ كُلِّ سَمَآءٍ

بیا ده جوړکړل دوی | او ووه | آسمانونه | په دوو ورځو کښے | او حکم ئے ولیږلو | په هر آسمان کښے

نو په دوه ورځو کښے ئے اووه آسمانونه جوړکړل ، او هر آسمان ته ئے د هغه په مناسب

اَمْرَهَا ؕ وَزَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيْحَ ۖ وَحِفْظًا ؕ

د ده د کار | او ښائسته کړلو مونږ | آسمان د دُنیا | په ډیوو (یعنی ستورو) سره | او حفاظت د پاره (هم)

حکم ورولیږلو او مونږ (د ټولو نه نزدے) د دنیا آسمان په ډیوو (یعنی په ستورو) ښائسته کړو او د هغه حفاظت مو

ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿١٢﴾ فَاِنْ اَعْرَضُوْا فَقُلْ

دا | تدبیر دے | د ډیر زبردست | پوهه | بیا که چرے | دوی مخ واړولو | پس ووایه

وکړو ، دا د زبردست (او) علم والا (پرودګار) انتظام دے ، نو که اوس هم دوئ (د حق نه) مخ وګرځوی نو ورته ووایه

اَنْذَرْتُكُمْ صٰعِقَةً مِّثْلَ صٰعِقَةِ عَادٍ وَّثَمُوْدَ ﴿١٣﴾ اِذْ جَآءَتْهُمُ

چه زه ویروم تاسو | له یو عذاب نه | په شان | د عذاب | د عاد | او د ثمود | هر کله چه راغلل دوی ته

چه زه مو د یو داسے افت نه ویروم لکه په عاد او ثمود چه راپریوتے وو ، غه وخت چه هغوی

الرُّسُلُ مِنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا تَعْبُدُوْۤا اِلَّا

پیغمبران | د دوئ له مخے نه | او د دوئ له وروستونه | چه تاسو عبادت مه کوئ | سیوا

ته د وړاندے وروستو نه پیغمبران راغلل (او وئے وئیل) چه د الله تعالیٰ نه بغیر (د بل چا)

اللّٰهَ ؕ قَالُوْا لَوْ شَآءَ رَبُّنَا لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً فَاِنَّا بِمَاۤ

د الله نه | دوئ ووئیل | که چرے غوښتلے | زمونږ رب | نو نازلے کړے به ئے وے | فرښتے | پس بیشکه مونږ | په هغه څه

عبادت مه کوئ (نو) نو هغوئ ووئیل که چرے زمونږ رب غوښتلے نو (زمونږ د هدایت د پاره) فرښتے به ئے رالیږلے وے، پس مونږ ستا

اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿١٤﴾ فَاَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوْا فِى الْاَرْضِ

چه رالیږلے شوی یئ تاسو | په هغے | منکریو | پس قوم د عاد چه وو | دوی تکبر وکړو | په زمکه کښے

راوړے پیغام نه منو ۔ بیا د عاد قوم چه وو نو هغوئ د زمکے په مخ بر ناحقه غرور

بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوْا مَنْ اَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ؕ اَوَلَمْ يَرَوْا

په ناحقه | او دوی ووئیل | څوک دی | زیات | له مونږ نه | په طاقت کښے | آیا دوئ نه دی کتلی

شروع کړو ، او دائے ووئیل چه زمونږ نه زیات زور آور لا بل څوک کیدے شی ؟ (ته ګوره کنه) چه هغوئ

اَنَّ اللّٰهَ الَّذِىْ خَلَقَهُمْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً ؕ

چه بیشکه الله | چا چه | پیدا کړل دوی | دے | ډیر زیات دے | له دوی نه | په طاقت کښے

دے ته ونه کتل چه کوم خدائے دوئ پیدا کړی دی هغه د دوئ نه زیات زور آور دے ۔

وَكَانُوا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ﴿١٥﴾ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا صَرْصَرًا

او دوی | زمونږ له آیتونو نه | انکار کولو | پس راولیږله مونږ | په دوی باندې | سیلئ | تُندہ

او نکیا وُو زمونږ دَ آیتونو نه ئے انکار کولو - نو مونږه پرے په سپیرو ورځو کښے یوه تُنده

فِيْٓ اَيَّامٍ نَّحِسَاتٍ لِّنُذِيْقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ

په ورځو | سپیرو کښے | چه وُڅکوو مونږ دوی ته | عذاب | دَ ذلت | په ژوند کښے

سیلئ راولیږله ، چه په دنیا کښے ورباندې دَ شرموُنکی عذاب خوند

الدُّنْيَا ۖ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَخْزٰى وَهُمْ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿١٦﴾ وَاَمَّا ثَمُوْدُ

دَ دُنیا | او خامخا عذاب | دَ آخرت | زیات رُسوا کوونکے دے | او دوی ته به مدد هم نهٔ ملاویږی | او ثمود چه وو

وُڅکوو او دَ آخرت عذاب به ئے دَ نور زیات شرمیدو سبب شی او دَ هغوئ به مدد هم نهٔ شی کولے، او ثمود چه

فَهَدَيْنٰهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمٰى عَلَى الْهُدٰى فَاَخَذَتْهُمْ

پس لاره وښودله مونږ دوئ ته | نو خوښ کړو دوی | ړوند والے | په هدایت | پس ونیول دوی

وو نو مونږ ورته سمه لاره وښودله خو هغوئ دَ هدایت په مقابله کښے ګمراهی غوره کړه نو دَ خپلو عملونو

صٰعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُوْنِ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٧﴾ وَنَجَّيْنَا

آفت | دَ عذاب | سپکوونکی | په وجه دَ هغه څهٔ | چه دوی به کول - | او نجات ورکړو مونږ

په سبب دَ یو شرموُنکی عذاب آفت راونیول - او مونږ هغه خلق

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ اَعْدَآءُ اللّٰهِ

هغو ته چه | ایمان ئے راوړے وو | او دوی به | پرهیز ګاری کوله | او په کومه ورځ | چه راجمع به کړے شی | دُښمنان | دَ الله

چه ایمان ئے راوړو او مونږ نه ویریدل (دَ دے عذاب نه) بچ کړل - او په کومه ورځ چه دَ الله تعالیٰ دښمنان

اِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ ﴿١٩﴾ حَتّٰٓى اِذَا مَا جَآءُوْهَا

دَ دوزخ طرف ته | نو دوی به | (په ډلو کښے) تقسیم کړے شی | تر دے چه | هر کله | دوی راشی هغے ته

دوزخ ته راجمع کړے شی نو بیا به په ډلو کښے تقسیم کړے شی - تر دے چه دوزخ ته نزدے ورشی

شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَاَبْصَارُهُمْ وَجُلُوْدُهُمْ بِمَا

نو ګواهی به ورکړی | په دوی باندې | دَ دوئ غوږونه | او دَ دوئ سترګے | او دَ دوئ څرمنے | په هغه څهٔ چه

نو خپل غوږونه او سترګے او څرمنے به پرے ګواهی ورکړی چه دوئ به (په دُنیا کښے)

كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٠﴾ وَقَالُوْا لِجُلُوْدِهِمْ لِمَ شَهِدْتُّمْ عَلَيْنَا ۖ

دوئ به کول | او دوئ به وائی | خپلو څرمنو ته | (چه) ولے | ګواهی ورکړه تاسو | په مونږه

څهٔ څهٔ کارونه کول - او دوئ به خپلو څرمنو ته وائی چه تاسو رابانډې ولے ګواهات شوئ؟

قَالُوْٓا اَنْطَقَنَا اللّٰهُ الَّذِيْٓ اَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَّهُوَ خَلَقَكُمْ

دوی به ووائی | چه ګویا کړو مونږ | الله | چا چه | ګویا کړے دے | هر څیز | او دهٔ | پیدا کړئ تاسو

هغوئ به ووائی چه مونږ هغه الله ګویا کړی یُو چا چه هر یو څیز ګویا کړے دے ، او هغهٔ تاسو اول ځل پیدا

اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٢١﴾ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُوْنَ اَنْ يَّشْهَدَ

پہ اول ځل | او دَ دهٔ طرف ته به | تاسو واپس کړځولے شئ | او تاسو خپل ځان پټولے نهٔ شو | (له دے نه) چه | ګواهي به وکړي

پیدا کړي وئ او دا چه هغهٔ ته به تول پسته ورځئ - او تاسو (دَ ګناه کولو په وخت له دے خبرے نه) پټیدے نهٔ شوئ

عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَآ اَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُوْدُكُمْ وَلٰكِنْ ظَنَنْتُمْ

په تاسو باندِ | غوږونه ستاسو | او نهٔ سترګے ستاسو | او نهٔ څرمنے ستاسو | او لیکن | ګمان کولو تاسو

چه ستاسو غوږونه، ستاسو سترګے او ستاسو څرمنے به ستاسو خلاف ګواهي ورکوي، بلکه تاسو خو ګمان کولو

اَنَّ اللّٰهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيْرًا مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٢﴾ وَذٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِيْ

چه الله | نهٔ پیژني | ډیر | له هغه څهٔ نه | چه تاسوئے کوئ | او ستاسو هم دا ګمان وو | چه

چه الله تعالیٰ ستاسو ډیر کارونه، چه تاسوئے کوئ هم و پیژني نه - او ستاسو هم دے ګمان چه تاسو

ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ اَرْدٰىكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٢٣﴾

تاسو کړے وو | دَ خپل رب په حقله | هم دهٔ هلاک کړئ تاسو | پس شوئ تاسو | له نقصان موندونکو نه

په دَ خپل رب په حقله کولو تاسوئے برباد کړئ او تاسو په تاوانیانو کښے پاتے شوئ -

فَاِنْ يَّصْبِرُوْا فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ۚ وَاِنْ يَّسْتَعْتِبُوْا فَمَا هُمْ

بیا که چرے | دوی صبر وکړي | نو (هم) اُور | تیکاؤنړه ده | دَ دوی | او که چرے | دوی معافي غواړي | پس نهٔ دی دوی

نو اُوس که دوئ صبر (هم) وکړي خو هم دوزخ دَ دوئ تیکاؤنړه ده، او که چرے دوئ توبه وکړي نو دَ دوئ

مِّنَ الْمُعْتَبِيْنَ ﴿٢٤﴾ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَآءَ فَزَيَّنُوْا

چه معافي به وکړے شي دوئ ته | او مقرر کړل مونږ | دوی دَ پاره | څهٔ ملګري | نو هغوئ ښائسته ښکاره کړل

توبه به نهٔ شي قبلولے - او مونږ دوئ سره (په دنیا کښے) څهٔ ملګري مقرر کړي وو نو هغوئ به ورته

لَهُمْ مَّا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ

دوئ ته | هغه څهٔ چه | چه دَ دوئ وړاندِ وُو | او هغه څهٔ چه دَ دوئ وروستو وُو | او ثابته شوه | په دوئ باندِ

خپل وړاندِ وروستو عملونه ښائسته ښکاره کول ، او په دوئ باندِ هم دَ الله تعالیٰ

الْقَوْلُ فِيْٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۚ

وعدهٔ دَ عذاب | په هغه اُمتونو کښے | چه تیر شوی دی | وړاندِ له دوی نه | له پیریانو | او انسانانو نه

قول پوره شو (لکه) دَ نورو وړومبنو اُمتونو په شان ، کهٔ پیریان وو او کهٔ بنیادم وو

ع ١٧ اِنَّهُمْ كَانُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَسْمَعُوْا لِهٰذَا

بیشکه دوی | وُو | نقصان موندونکی | او وُوئیل | هغو کسانو چه | کافران وو | چه مهٔ آوُرئ تاسو | دا

بیشکه چه دوئ په تاوان کښے پاتے شول - او (اے نبیٔ!) کافران وائي چه دا قرآن مهٔ

الْقُرْاٰنِ وَالْغَوْا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُوْنَ ﴿٢٦﴾ فَلَنُذِيْقَنَّ الَّذِيْنَ

قرآن | او شور کوئ | په دے کښے | دَ پاره دَ دے چه تاسو | غالب شئ | پس خامخا به وڅکوؤ مونږ | هغه کسانو ته

اُورئ او (کله چه لوستے شي نو) پکښے شور کوئ شاید چه غلبه بیا مومئ - نو مونږ به دے کافرانو ته

كَفَرُوْا عَذَابًا شَدِيْدًا ۙ وَّلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَسْوَاَ الَّذِيْ كَانُوْا
چہ کافران دی | عذاب | سخت | اومونږ به دوی له ضرور بدله ورکړو | دَهغه بښکاره بدُ کارونو | چه دوی به
سخت عذاب خوند وُبنایو - او دَ خپلو بښکاره بدو کارونو سزا ئې ورکو

يَعْمَلُوْنَ ۝٢٧ ذٰلِكَ جَزَآءُ اَعْدَآءِ اللّٰهِ النَّارُ ۚ لَهُمْ فِيْهَا
کول | هم دا | سزا ده | دَدُښمنانو | دَالله | اور | دوی دَپاره | په دے کښے
به ورکړو ۔ دَ الله تعالیٰ دَ دُښمنانو هم دغه سزا ده (یعنی) دوزخ ، هم دغه دَ هغوئ دَ

دَارُ الْخُلْدِ ؕ جَزَآءً ۢ بِمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ۝٢٨
کور دے | دَهمیشه اوسیدلو | (دا) بدله (ده) | دَهغهٔ | چه دوئ به | زمونږ دَ آیتونو نه | انکار کولو ۔
همیشه اوسیدلو کور دے ۔ دا دَ دِے (خبرے) سزا ده چه هغوئ به زمونږ دَ آیتونو نه انکار کولو ۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا رَبَّنَآ اَرِنَا الَّذَيْنِ
او وائی به | هغه خلق چه | کافران دی | اے زمونږه ربه ! | وُښایه مونږ ته | هغه خلق چه
او کافران به وائی چه اے زمونږه ربه ! مونږ ته هغه دواړه قومه یعنی

اَضَلّٰنَا مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ اَقْدَامِنَا
مونږئے گمراه کړی وو | له پیریانو | او انسانانو نه | چه مونږ وُمږو هغه دواړه | دَ خپلو قدمونو لاندِ
هغه پیریان او انسانان وُښایه چه مونږه ئے گمراه کړی وُو چه هغوئ لږ دَ ښپو لاندِ وُمږو چه

لِيَكُوْنَا مِنَ الْاَسْفَلِيْنَ ۝٢٩ اِنَّ الَّذِيْنَ قَالُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ
چه شی دوی | له ډیرو ښکتو خلقو نه | بیشکه | هغه خلقو چه | وُئے وئیل | ربّ زمونږ | الله دے | بیا
ښهٔ سپک شی - بیشکه کومو خلقو چه اقرار وُکړو چه زمونږ رب الله تعالیٰ دے بیا

اسْتَقَامُوْا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَلَّا تَخَافُوْا وَلَا تَحْزَنُوْا
قائم پاتے شول | نازلیږی به | په دوی | فرښتے | چه تاسو مهٔ ویریږئ | او غم مهٔ کوئ
په دے قائم پاتے شو، نو په هغوئ به (دَرحمت) فرښتے راکوزیږی (او وائی به) چه تاسو مهٔ ویریږئ او مهٔ غم کوئ

وَاَبْشِرُوْا بِالْجَنَّةِ الَّتِيْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ۝٣٠ نَحْنُ
او خوشحاله شئ | په جنّت | دَ کوم چه | تاسو سره وعده کولے شی | هم مونږ یُو
او دَ جنّت زیرے واوُرئ دَ کوم چه تاسو سره وعده کولے شی ، مونږ دَ دنیا

اَوْلِيٰٓؤُكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ ۚ وَلَكُمْ فِيْهَا
ستاسو دوستان | په ژوند کښے | دَ دُنیا | او په آخرت کښے (هم) | او (وی به) تاسو دَپاره | په دے کښے
په ژوند کښے هم ستاسو دوستان وُو او په آخرت کښے به هم یُو او چه څهٔ مو زړهٔ

مَا تَشْتَهِيْٓ اَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيْهَا مَا تَدَّعُوْنَ ۝٣١ نُزُلًا
هغه څهٔ چه غواړی ئے | ستاسو نفسونه | او تاسو دَپاره (به دی) | په دے کښے | هغه څهٔ | چه تاسوئے غواړئ | دا میلمستیاده
غواړی هغه به درته په جنت کښے حاضر وی او تاسو دَ پاره به هغه هر څهٔ موجود وی چه تاسوئے غواړئ دا میلمستیاده

مِّنۡ غَفُوۡرٍ رَّحِيۡمٍ ﴿۳۲﴾ وَمَنۡ اَحۡسَنُ قَوۡلًا مِّمَّنۡ دَعَاۤ ع ۱۸/۱۷

دَ بخښونکی | مهربان له طرف نه | او دَ چا | ډیره ښهٔ دهٔ | خبره | له هغهٔ چا نه | چه دعوت ئے ورکړو

دَ بخښونکی مهربان خدائے له طرف نه۔ او دَ هغے بنده نه ښکلے خبره دَ چا کیدے شی چه دَ الله تعالیٰ

اِلَى اللّٰهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَّقَالَ اِنَّنِىۡ مِنَ الۡمُسۡلِمِيۡنَ ﴿۳۳﴾

الله طرف ته | او عمل ئے وُکړو | نیک | او وُئے وئیل | بیشکه زهٔ | له مسلمانانو نه یم

طرف ته بلنه کوی او نیک عمل کوی او دا وائی چه زهٔ له فرمانبردارو نه یم

وَلَا تَسۡتَوِى الۡحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ؕ اِدۡفَعۡ بِالَّتِىۡ

او نهٔ دی برابر | نیکی | او بدی | (بدی) لرے کړه | په هغه (خبره)

او نیکی او بدی هیڅرے برابر کیدے نهٔ شی۔ تهٔ په ښهٔ (خوږه) طریقه (دُښمن) دَ

هِىَ اَحۡسَنُ فَاِذَا الَّذِىۡ بَيۡنَكَ وَبَيۡنَهٗ عَدَاوَةٌ

چه هغه ډیر ښهٔ وی | نو فورًا | هغه کس | چه ستا په مینځ | او دَ هغهٔ په مینځ کښے | دُښمنی ده

ځان نه دفع کړه ، نو ستا او دَ چا تر مینځهٔ چه عداوت وی هغه به داسے

كَاَنَّهٗ وَلِىٌّ حَمِيۡمٌ ﴿۳۴﴾ وَمَا يُلَقّٰٮهَاۤ اِلَّا الَّذِيۡنَ

(شی به داسے) لکه چه هغه | دوست دے | گرم جوش | او نهٔ شی ورکولے دا (خبره) | مگر | هغه چا ته چه

(نرم) شی لکه مهربان آشنا۔ او دا نصیحت دَ هغه چا نصیب کیږی چه صبر

صَبَرُوۡا ۚ وَمَا يُلَقّٰٮهَاۤ اِلَّا ذُوۡ حَظٍّ عَظِيۡمٍ ﴿۳۵﴾ وَاِمَّا

صبر ئے وُکړو | او نهٔ شی ورکولے دا (خبره) | مگر | خاوند دَ نصیبے | لوئے ته | او که چرے

کولے شی ، او دا سبق هغه څوک اخستے شی چه دَ غټے نصیبے خاوند وی ، او که چرے

يَنۡزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيۡطٰنِ نَزۡغٌ فَاسۡتَعِذۡ بِاللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ هُوَ

راشی تا ته | دَ شیطان له طرف نه | څهٔ وسوسه | نو پناه غواړه | دَ الله | بیشکه هم دے دے

ستا په زړهٔ کښے دَ شیطان له غاړے نه څهٔ وسوسه راپیدا شی نو دَ الله تعالیٰ نه پناه غواړه ، بیشکه دے هم

السَّمِيۡعُ الۡعَلِيۡمُ ﴿۳۶﴾ وَمِنۡ اٰيٰتِهِ الَّيۡلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمۡسُ

اُوریدونکے | پوهه | او دَ ده لهٔ نخښونه دی | شپه | او ورځ | او نُور

څهٔ اوری په هر څهٔ پوهه دے۔ او دَ دهٔ (دَ قدرت) په نخښو کښے شپه ، ورځ ، نُور او

وَالۡقَمَرُ ؕ لَا تَسۡجُدُوۡا لِلشَّمۡسِ وَلَا لِلۡقَمَرِ وَاسۡجُدُوۡا لِلّٰهِ

او سپوږمئ | سجده مهٔ کوئ | نُور ته | او نهٔ سپوږمئ ته | او سجده کوه | الله ته

سپوږمئ دهٔ نو تاسو مهٔ نُور ته سجدے لګوئ او مهٔ سپوږمئ ته او صرف الله تعالیٰ ته سجدے لګوئ

الَّذِىۡ خَلَقَهُنَّ اِنۡ كُنۡتُمۡ اِيَّاهُ تَعۡبُدُوۡنَ ﴿۳۷﴾ فَاِنِ اسۡتَكۡبَرُوۡا

چا چه | پیدا کړل دا څیزونه | که چرے تاسو | هم دَ دهٔ | عبادت کوئ | پس که چرے کبر وکړی دوی

چا چه دا ټول څیزونه پیدا کړل که تاسو صرف دَ خدائے عبادت کول غواړئ۔ نو که دوئ لوئی وکړه

فَالَّذِيْنَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُوْنَ لَهٗ بِالَّيْلِ

نو هغه (فرښتې) چه | نزدے دی | ستا رب ته | هغوئ پاکی بیانوی | دَ ده ۀ | دَ شپے

نو کومے (فرښتے) چه ستا دَ رب سره دی هغوئ شپه او ورځ دَ ده ۀ تسبیح

وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْـَٔمُوْنَ ۩ ﴿٣٨﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنَّكَ تَرَى

او دَ ورځے | او دوی | نۀ ستړی کیږی | او دَ ده ۀ له نخښونه دی | چه بیشکه ته وینے

کوی او هیڅرے نۀ ستړی کیږی. او دَ الله یوه نخښه دا ده چه زمکه درته اوده

الْاَرْضَ خَاشِعَةً فَاِذَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَآءَ اهْتَزَّتْ

زمکه | عاجزه | بیا هر کله چه | مونږ راؤوَرولے | په دے باندِ | اُوبۀ | نو په حرکت کیدے راغله

(خشکه) ښکاری، خو چه مونږ پرے اُوبه راؤوروو، نو هغه راپورته شی

وَرَبَتْ ۭ اِنَّ الَّذِيْٓ اَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتٰى ۭ اِنَّهٗ

او راؤپړسیدله | بیشکه | چا چه | ژوندئ کړه دا | هم هغه به راژوندی کړی | مړی | بیشکه دے

او سمسوره شی، بیشکه چا چه دغه زمکه ژوندئ کړه هغه به مړی هم راژوندئ کوی، په دے کښے شک

عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٣٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا

په هر څیز باندِ | قادر دے | بیشکه | کوم خلق چه | کاږۀ روان دی | زمونږ په اَیتونو کښے

نشته چه هغه په هر څۀ قدرت لری، کوم خلق چه زمونږ دَ اَیتونو په حقله ګمراهی اختیاروی

لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا ۭ اَفَمَنْ يُّلْقٰى فِي النَّارِ خَيْرٌ

هغوئ پټ نۀ دی | له مونږ نه | نو آیا څوک چه | واچولے شی | په اور کښے | (هغه) ښۀ دے

هغوئ زمونږ نه پټ پاتے کیدے نۀ شی. نو آیا څوک چه په اور کښے واچولے شی هغه ښۀ شو

اَمْ مَّنْ يَّاْتِيْٓ اٰمِنًا يَّوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ اِعْمَلُوْا مَا

یا | څوک چه | راشی | په امن سره | په ورځ | دَ قیامت | تاسو وکړئ | څۀ چه

یا څوک چه دَ قیامت په ورځ په امن او امان (الله نه محفوظ) راشی؟ تاسو څۀ چه موږ زړۀ غواړی

شِئْتُمْ ۙ اِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٤٠﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ

تاسو غواړئ | بیشکه دے | هغه څۀ ته | چه تاسوئے کوئ | ښۀ ګوری | بیشکه | هغه خلق چه

هغه کوئ، بیشکه څۀ چه تاسو کوئ الله تعالیٰ ګوری وینی. کوم خلق چه دَ دے

كَفَرُوْا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاۗءَهُمْ ۚ وَاِنَّهٗ لَكِتٰبٌ عَزِيْزٌ ﴿٤١﴾ ۙ

انکار ئے وکړو | دَ دے قرآن نه | هر کله چه هغه راغے دوئ ته | او بیشکه دا | یو کتاب دے | دَ لوئے قدر

قرآن نه هر کله چه هغه دوئ ته راغے انکار کوی (برباد شول) او دا قرآن ډیر دَ عزت والا کتاب دے

لَّا يَاْتِيْهِ الْبَاطِلُ مِنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهٖ ۭ تَنْزِيْلٌ

نۀ راځی ورته | باطل | دَ ده ۀ دَ وړاندِ نه | او نۀ دَ ده ۀ دَ وروستو نه | رالیږلے شوے دے

چه غلطه خبره ورته نۀ دَ وړاندِ نه راتلے شی او نۀ دَ وروستو نه، دا دَ حکمت او دَ تعریفونو

مِّنْ حَكِيْمٍ حَمِيْدٍ (٤٢) مَا يُقَالُ لَكَ اِلَّا مَا قَدْ قِيْلَ لِلرُّسُلِ

له طرفه دَ لوئے حکمت والا | ستائیلی شوی نه | نهٔ وئیلے کیږی | تاته | مگر | هغه څهٔ | چه وئیلے شوی وو | نورو پیغمبرانوته

خاوند (خدائے) رانازل کړے (کتاب) دے۔ تاته نورڅهٔ نهٔ خو هغه شان خبرے وئیلے شی لکه چه پخوانو پیغمبرانو ته وئیلے شوے

مِنْ قَبْلِكَ ؕ اِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ مَغْفِرَةٍ وَّذُوْ عِقَابٍ اَلِيْمٍ (٤٣) وَلَوْ

له تانه وړاندې | بیشکه | ستارب | لوئے بخښنے والا | او عذاب ورکوونکے دے | دردناک | او که چرے

دے۔ بیشکه چه ستارب بخښونکے هم دے او دَ دردناک عذاب خاوند هم دے۔ او که مونږ دا

جَعَلْنٰهُ قُرْاٰنًا اَعْجَمِيًّا لَّقَالُوْا لَوْلَا فُصِّلَتْ اٰيٰتُهٗ ؕ

جوړولے مونږ دا | قرآن | په عجمی ژبه کښے | نو دوی به وئیل | چه ولے واضح نهٔ کړے شول | دَ دے آیتونه

قرآن په عجمی (ژبه کښے) رالیږلے وے نو دوئ به وئیل چه ولے دَدِے آیتونه صفا صفا بیان شوی نهٔ دی

ءَاَعْجَمِيٌّ وَّعَرَبِيٌّ ؕ قُلْ هُوَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هُدًى

آیا (کتاب) عجمی | او (رسول) عربي ؟ | ووایه | هغه خو | هغه کسانو دَ پاره | چه ایمان ئے راوړو | هدایت

دا لاڅنګه خبره ده چه (کتاب) عجمی او (پیغمبر) عربي دے؟ (اے نبی!) ته ووایه چه دا کتاب ایماندارو له هدایت او

وَّشِفَآءٌ ؕ وَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ فِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرٌ وَّهُوَ

او شفا ده | او کوم خلق چه | ایمان نهٔ راوړی | دَ هغوئ په غوږونو کښے | دروند والے دے | او هغه

شفاء ده۔ او څوک چه ایمان نهٔ راوړی دَ هغوئ په غوږونو کښے دروند والے را غلے دے او قرآن دَ هغوئ

عَلَيْهِمْ عَمًى ؕ اُولٰٓئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍۭ بَعِيْدٍ (٤٤)

دَ دوئ په حق کښے | ړوند والے دے | هم دا خلق دی | (چه) آواز ورکولے شی دوی ته | له ځائے | لرے نه

په حق کښے ړوند والے دے ، دا هغه کسان دی چه دَ ډیر لرے ځائے نه ورته آوازونه ورکولے شی۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ فِيْهِ ؕ وَلَوْلَا

او بیشکه ورکړے ؤو مونږ | موسیٰ ته | کتاب | پس اختلاف وُکړے شو | په هغے کښے | او که چرے نهٔ وے شوے

او مونږ موسیٰؑ له هم کتاب ورکړے وو ، بیا په هغے کښے هم اختلاف وکړے شو۔ او که چرے ستادَ

كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ؕ وَاِنَّهُمْ

یو حکم | له وړاندِ نه | ستادَ رب له طرفه | نو خامخا به فیصله شوے وه | دَ دوئ په مینځ کښے | او بیشکه دوی

رب له طرف نه یوه خبره له وړاندِ نه فیصله شوے نهٔ وے نو دَ دوئ معامله به خلاصه شوے وه ، او دوئ دَ دے

لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ (٤٥) مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖ

په شک کښے (دی) | دَ دِے په نسبت | په تردد کښے | څوک چه | عمل وکړی | نیک | نو دَ خپل ځان دَ پاره

کتاب په حقله په شک کښے مُتردد پراتهٔ دی۔ څوک چه نیک کارکوی نو خپل ځان له ئے کوی او

وَمَنْ اَسَآءَ فَعَلَيْهَا ؕ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ (٤٦)

او څوک چه | بد کارکوی | نو هم په ده دے (دَ دِے وبال) | او نهٔ دے | ستارب | ظلم کوونکے | په بند ګانو

څوک چه بد کارکوی نو تاوان ئے په خپل کوړه دے او ستارب په خپلو بند ګانو زیاتے نهٔ کوی

اِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ ۭ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرٰتٍ

دَ ده طرف ته | واپس گرځولے شي | علم | دَ قیامت | او نهٔ راوځي | هیڅ میوه

دَ قیامت دَ علم حواله صرف الله تعالیٰ طرف ته ورکیدے شي ، او کومه میوه چه دَ خپلو غلافونو

مِّنْ اَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهٖ ۭ وَيَوْمَ

له خپلو غلافونو نه | او نهٔ حامله کیږي | ښځه | او نهٔ زیږوي ماشوم | مګر دَ دهٔ په علم | او په کومه ورځ چه

نه راوځي یا کومه یوه ښځه چه حمل اخلي یا چه بچے راوړي نو دا ټول هغهٔ ته معلوم دي او په کومه ورځ

يُنَادِيْهِمْ اَيْنَ شُرَكَآءِيْ ۙ قَالُوْٓا اٰذَنّٰكَ ۙ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيْدٍ ﴿٤٧﴾

آواز به وکړي دوي ته | کوم ځائے دي | زما شریکان ؟ | دوي به ووائي | مونږ تا ته عرض وکړو | چه نشته له مونږ نه | څوک ګواه .

چه الله آواز وکړي چه (نن) زما هغه شریکان کوم ځائے دي ؟ دوي به ووائي چه مونږ عرض وکړو چه مونږ نه هیڅ خبر نشته

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَدْعُوْنَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوْا مَا لَهُمْ

او ورک به شي | له دوي نه | هغه څهٔ | چه دوي به بلل | له دے نه وړاندې | او خیال به کوي | چه نشته دوئ پاره

او بیا چه به ئے دَ کومو معبودانو عبادتونه کول هغه ټول به ترے نه ورک شي ، او پوهه به شي چه اوس دَ

مِّنْ مَّحِيْصٍ ﴿٤٨﴾ لَا يَسْئَمُ الْاِنْسَانُ مِنْ دُعَآءِ الْخَيْرِ ۡ وَاِنْ مَّسَّهُ

څهٔ خلاصے | نهٔ ستړے کیږي | انسان | له غوښتلو | دَ خیر نه | او که چرے | ورسیږي دهٔ ته

خلاصي دَ څهٔ کودر نشته ۔ انسان دَ خیر په دُعا غوښتلو نهٔ ستړے کیږي ۔ او که چرے څهٔ تکلیف

الشَّرُّ فَيَئُوْسٌ قَنُوْطٌ ﴿٤٩﴾ وَلَئِنْ اَذَقْنٰهُ رَحْمَةً مِّنَّا

تکلیف | نو مایوسه | نا اُمیده (شي) | او که چرے | مونږ وڅکوو دهٔ ته | رحمت | له خپل طرف نه

ورته ورسیږي نو بیا مایوسه او نا اُمیده شي ، او که مونږ ورته دَ خپل رحمت خوند ترځلے کړو

مِنْۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُ لَيَقُوْلَنَّ هٰذَا لِيْ ۙ وَمَآ اَظُنُّ السَّاعَةَ

پس له دے تکلیف نه | چه رسیدلے وو دهٔ ته | نو دے وائي چه | دا (خو) | زما حق دے | او زهٔ ګمان نهٔ کوم | چه قیامت

دَ یو داسے مصیبت نه پس چه پرے راغلے وو ، نو بیا وائي چه دا خو زما خپل حق وو ، او زهٔ دا نهٔ ګنړم چه قیامت

قَآئِمَةً ۙ وَّلَئِنْ رُّجِعْتُ اِلٰى رَبِّيْٓ اِنَّ لِيْ عِنْدَهٗ لَلْحُسْنٰى ج

به قائم شي | او که چرے | زهٔ بیرته وګرځولے شم | خپل رب طرف ته | بیشکه | ما دَ پاره | دَ دهٔ سره به | ښهٔ حالت وي

راتلونکے دے ، که زهٔ هم خدائے ته واپس وګرځولے شوم نو زما به هلته هم ښکلے برخه وي ۔

فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِمَا عَمِلُوْا ۡ وَلَنُذِيْقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ

پس مونږ به وښایو | هغه خلقو ته | چه منکر دي | هغه څه چه دوئ به کول | او مونږ به وڅکوو دوئ ته | یو عذاب

خو مونږ به کافرانو ته دَ هغوئ ټول کارونه (یو په یو) په ګوته کړو ، او دَ سخت عذاب مزه به ورته

غَلِيْظٍ ﴿٥٠﴾ وَاِذَآ اَنْعَمْنَا عَلَى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَنَاٰ

ډیر سخت | او هر کله چه | مونږ انعام وکړو | په انسان | نو دے مخ واړوي | او بدله کړي

وڅکایو ۔ او څهٔ وخت چه مونږ یو انسان ته نعمتونه وبخښو نو دے مخ واړوي او ډډه

بِجَانِبِهٖ ۚ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُوْ دُعَآءٍ عَرِيْضٍ ﴿۵۱﴾ قُلْ اَرَءَيْتُمْ

خپله ډډه | او هر کله چه | ورسیږي ده ته | تکلیف | نو دُعا ګانې کوي | اُوږدے | دوایه | آیا کتلي دي تاسو

او جار باسي. او څهٔ وخت چه (ښه ډیر) تکلیف ورورسیږي بیا اوږدے اوږدے دُعا ګانې کوي (اے نبي!) ته ورته دوایه چه په دے

اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهٖ مَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ

که چرے وي هغه | دَ الله دَ طرف نه | بیا | انکار وکړئ تاسو | دَ هغې نه | نو څوک زیات ګمراه دے | له هغه چا نه | چه وي دے

هم پوهه کړئ چه که دا کتاب دَ الله دَ طرف نه راغلے وي او تاسو ترے انکار وکړئ نو دَ هغه سړي نه غټ ګمراه به څوک وي چه دومره

فِيْ شِقَاقٍۭ بَعِيْدٍ ﴿۵۲﴾ سَنُرِيْهِمْ اٰيٰتِنَا فِي الْاٰفَاقِ وَفِيْٓ اَنْفُسِهِمْ

په مخالفت کښې | دَ لرے | ډیر زر به موږ وښایو دوئ ته | خپلې نخښې | په دُنیا کښې | او دَ دوئ په نفسونو کښې

اوږد مخالفت کښې پروت وي. موږ به دوئ ته خپلې نخښې په خواوُشا دنیا کښې هم وښایو او دَ دوئ په خپل ذات کښې دننه

حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ ؕ اَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ

ترڅو چه | واضحه شي | دوئ ته | چه دا (خبره) | حق دے | آیا کافي نهٔ دے | ستا رب

هم، ترڅو چه دا په ورته ثابته شي چه دا کتاب حق دے. آیا ستا دَ رب دا خبره کافي نهٔ ده چه

اَنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ﴿۵۳﴾ اَلَآ اِنَّهُمْ فِيْ مِرْيَةٍ

چه دے | په هر څیز باندې | ګواه دے | واورئ! | یقینًا دوئ | په شک کښې (پراته دي)

هغه پخپله په هر څیز باندې ګواه دے. یاد ساته چه دا خلق خپل رب نه دَ مخامخ کیدو

مِّنْ لِّقَآءِ رَبِّهِمْ ؕ اَلَآ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيْطٌ ﴿۵۴﴾ ع۵

دَ ملاقات | دَ رب خپل نه | یاد ساته! | بیشکه دے | په هر څیز | احاطه کوونکے دے

په حقله شکمن دي، (خو) یاد ساته چه هغه دَ هر څیز نه راچاپیره دے.

سُوْرَةُ الشُّوْرٰى مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ ثَلٰثٌ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّخَمْسُ رُكُوْعَاتٍ

سوره شوریٰ په مکه کښې نازل شوې او | شروع کوم دَ الله په نوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښې ۵۳ آیتونه او ۵ رکوع ګانې دي

دَ الله په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے

حٰمٓ ﴿۱﴾ عٓسٓقٓ ﴿۲﴾ كَذٰلِكَ يُوْحِيْٓ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ ۙ

حٰمٓ | عٓسٓقٓ | دغه شان | وحي کوي | ستا طرف ته | او دَ هغو طرف ته | چه وړاندې له تانه وو

حٰمٓ عٓسٓقٓ دغه شان تاته او ستا نه. وړومبنو (پیغمبرانو) ته الله تعالیٰ چه غالب

اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۳﴾ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ

الله | چه ډیر زبردست | حکمت والا دے | هم دَ ده دي | څهٔ چه | په آسمانونو کښې | او څهٔ چه | په زمکه کښې دي

دَ حکمتونو خاوند دے وحي رالیږلې ده. ټول دَ ده مال دے هر څهٔ چه په آسمانونو او په زمکه کښې دي

وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ ﴿۴﴾ تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ

او دے | ډیر اُوچت | ډیر لوئے دے | نزدے دے | چه آسمانونه | وُچوی | دَ خپل بره نه

او دے ډیر اوچت او ډیر لوئے دے، کیدے شي چه آسمانونه دَ بره نه رامات شي

وَالْمَلٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُوْنَ لِمَنْ

او فرښتې | تسبیح وائي | تعریف سره د رب خپل | او بخښنه غواړي | د هغه چا د پاره

او فرښتې د خپل رب تسبیح د حمد سره لګیا دي وائي ، او د زمکې د وګړو د پاره

فِي الْاَرْضِ ؕ اَلَآ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۝۵ وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا

چه په زمکه کښې دي | واؤره ! | بیشکه | الله | هم دے دے | بخښونکے | مهربان | او هغه خلق چه | نیولی ئے دي

بخښنه غواړي ، یاد ساته چه الله تعالیٰ بخښنه کوونکے رحم کوونکے دے . او چا چه د خدائے نه

مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءَ اللّٰهُ حَفِيْظٌ عَلَيْهِمْ ۖ ز وَمَآ اَنْتَ

د دهٔ نه سیوا | دوستان | (هم) الله دے | نګران | په دوی باندې | او نهٔ یئ ته

سیوا ځان له نور کارسازي نیولي دي الله هغوئ ته ښځپله وینی ګوري او نهٔ د هغوئ

عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ۝۶ وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا

په دوی باندې | ذمه وار | او دغه شان | مونږ وحی وکړه | ستا طرف ته | قرآن | په عربي ژبه کښې

ذمه وار نهٔ یئ ـ او هم دغه شان مونږ تا ته قرآن په عربي ژبه کښې درکړے دے

لِّتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ

چه ته ووېروے | د مکې خلق | او هغه څوک | چه د دې نه چارچاپېره دي | او ته ووېروے | له ورځې د جمع کیدو نه

چه ته د مکې او د ګېرچاپېره (علاقو) خلق ووېروے ، او د قیامت د ورځې نه ئې ووېروے

لَا رَيْبَ فِيْهِ ؕ فَرِيْقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيْقٌ فِي السَّعِيْرِ ۝۷ وَلَوْ شَآءَ

چه شک نشته په دې کښې | یوه ډله به | په جنت کښې (وي) | او یوه ډله به | په دوزخ کښې (وي) | او که چرې غوښتلے

چه د هغې په راتلو کښې هیڅ شک نشته . یو ټولے به په جنت کښې او بل به په دوزخ کښې شي ـ او که الله تعالیٰ ته منظور

اللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ يُّدْخِلُ مَنْ يَّشَآءُ

الله | نو ضرور به ئے جوړ کړي وو دوی | هم یو اُمت | او لیکن | دے داخلوي | هغه څوک چه دے وغواړي

وے نو دوئ ټول به ئے (په زور) په یوه لاره روان کړي وو ، خو هغه چه د چا په حقله وغواړي نو د خپل رحمت

فِيْ رَحْمَتِهٖ ؕ وَالظّٰلِمُوْنَ مَا لَهُمْ مِّنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ۝۸ اَمِ

په خپل رحمت کښې | او ظالمان (چه دي) | نشته د دوی د پاره | څوک دوست | او نهٔ څوک مددګار | آیا

(د سورې) لاندې ئے راولي او د ظالمانو هیڅوک ملګرے او مددګار نشته ، آیا

اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءَ ۚ ج فَاللّٰهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِ

دوی نیولي دي | د دهٔ نه سیوا | (نور) دوستان | پس هم الله دے | کارساز | او هم دے به | ژوندي کوي

دوئ د الله تعالیٰ نه سیوا نور څوک کارسازي ځان له نیولي دي ؟ نو د هر چا کارساز (صرف) الله دے او هم دے دے

الْمَوْتٰى ز وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝۹ ع وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيْهِ مِنْ شَيْءٍ

مړي | او دے | په هر څیز باند | قادر دے | او هغه څهٔ چه اختلاف وکړو تاسو په هغې کښې | د څهٔ څیز

چه مړي ژوندي کوي او هم دے دے چه په هر څیز قادر دے او تاسو چه په کومه خبره کښې اختلاف کوئ

فَحُكْمُهٗٓ اِلَى اللّٰهِ ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبِّيْ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۖۗ وَاِلَيْهِ

نو دَ هغې فیصله | الله سره ده | هم دا الله | زما رب دے | هم په ده | توکل کړے دے ما | او دَ ده طرف ته

نو دَ هغې فیصله فقط دَ الله په حواله ده هم دغه الله زما رب دے زۀ په دۀ توکل کوم او هم دۀ ته

اُنِيْبُ ﴿۱۰﴾ فَاطِرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ جَعَلَ لَكُمْ

زۀ رجوع کوم | پیدا کوونکے | دَ آسمانونو | او دَ زمکے دے | دۀ جوړے کړے | تاسو دَ پاره

رجوع کوم ، دے دَ آسمانونو او دَ زمکے پیدا کوونکے دے ، هغۀ تاسو له ستاسو دَ

مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَّمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًا ۚ يَذْرَؤُكُمْ فِيْهِ ؕ

خپله له تاسو نه | جوړے | او له څارووه | (هم) جوړے | دے ښورَوی تاسو | په دے کښے

خپل جنس نه جوړے پیدا کړی دی او دغسے په څارووکښے ئے جوړے سازے کړی دی چه دَ دے په ذریعه ستاسو نسل

لَيْسَ كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ﴿۱۱﴾ لَهٗ مَقَالِيْدُ

نشته | په شان دَ دۀ | څۀ څیز | او دے | آورېدونکے | بینا دے | دۀ سره دی | کُنجیانے

ښورَوی، دَ دۀ په شان هیڅوک نشته ، او دے هر څۀ آوری او هر څۀ وینی کوری ، دَ آسمانونو او دَ زمکے

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ ؕ

دَ آسمانونو | او دَ زمکے | دے فراخه کوی | روزی | چا دَ پاره چه | دے وُغواړی | او تنګوی

کُنجیانے دَ هغۀ په اختیار کښے دی۔ هم دے دَ چا رزق چه وغواړی فراخه کوی او دَ چا چه وُغواړی تنګوی ئے۔

اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۱۲﴾ شَرَعَ لَكُمْ مِّنَ الدِّيْنِ مَا

بیشکه دے | په هر څیز باندِ | پوهه دے | دۀ مقرر کړل | تاسو دَ پاره | له دین نه | هغه څۀ

او بیشکه دے په هر څۀ ښه پوهه دے۔ (الله تعالیٰ) تاسو دَ پاره هغه دین مقرر کړے دے، دَ کوم

وَصّٰى بِهٖ نُوْحًا وَّالَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهٖٓ

دَ کوم چه حکم ورکړو دۀ | نوح ؑ ته | او هغه څۀ | چه وحی ئے وکړه مونږ | ستا طرف ته | او دَ کوم حکم چه مونږ ورکړو

حکم چه دۀ نوح ؑ ته ورکړے وو ، او دَ کوم حکم چه مونږ تا ته درکړے دے او دَ کوم حکم چه مونږ

اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى وَعِيْسٰٓى اَنْ اَقِيْمُوا الدِّيْنَ وَلَا تَتَفَرَّقُوْا

ابراهیم ؑ | او موسیٰ ؑ | او عیسیٰ ؑ ته | چه قائم وُساتئ | دین | او اختلاف مه کوئ

ابراهیم ؑ ، موسیٰ ؑ او عیسیٰ ؑ ته ورکړے وو (هغه دا دے) چه تاسو په دین باند قائم وُسیږئ، او اختلاف په کښے

فِيْهِ ؕ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِيْنَ مَا تَدْعُوْهُمْ اِلَيْهِ ؕ اَللّٰهُ

په دے کښے | ګران ښکاری | مشرکانو ته | هغه څۀ چه | بلئ تاسو دوئ | هغې ته | الله

مه کوئ ، مشرکانو ته دا خبره ډیره ګرانه ښکاری کومے ته چه تۀ هغوئ رابلے۔ هم الله تعالیٰ

يَجْتَبِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ يُّنِيْبُ ﴿۱۳﴾

غوره کوی | خپل ځان ته | هغه څوک چه | دے وغواړی | او هدایت ورکوی | خپل طرف ته | هغه چا ته چه رجوع وکړی

څوک چه وُغواړی (دَ حقے لاره دَ پاره ئے) غوره کړی، او هر څوک چه دَ دۀ طرف ته رجوع کوی هغۀ ته دَ خپل ځان طرف ته هدایت ورکړی

وَمَا تَفَرَّقُوْٓا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًاۢ

او جُدا جُدا نهٔ شول دوی | مګر | پس | له هغې نه چه | راغے دوی ته | علم | دَ ضد په وجه

او دے خلقو پس له دے نه چه علم دوئ ته راغلے وو محض دَ سرکشئ او په خپل مینځ کښے دَ ضد په وجه

بَيْنَهُمْ ۭ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى

په خپل مینځ کښے | او که چیرے نهٔ وے | حکم | له وړاندِ نه | ستا دَ رب له طرف نه | تر وخت | مقرر پورے

تفرقه پیدا کړه او که ستا دَ رب له طرف نه (دَ مهلت) یوه خبره تر مقرره نیټے فیصله شوے نهٔ وے

لَّقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۭ وَاِنَّ الَّذِيْنَ اُوْرِثُوا الْكِتٰبَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ

نو فیصله به شوے وه | دَ دوی په مینځ کښے | او بیشکه | کوم خلق چه | وارثان کړے شول | دَ کتاب | پس له دوی نه

نو دَ دوئ تر مینځه فیصله به خلاصه شوے وه - او چا ته چه دَ دغې امتونو نه پس کتاب ورښخلے شوے دے نو هغوئ دَ دغې

لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ ﴿۱۴﴾ فَلِذٰلِكَ فَادْعُ ۚ وَاسْتَقِمْ

په شک کښے دی | دَ دِے په نسبت | تردد کښے دی | پس دے (دین) طرف ته | دعوت ورکړه | او قائم اوسه

کتاب په حقله شکمن او تردد کښے دی. پس تهٔ دوئ هم دے (حق دین) طرف ته رابله او لکه څنګه چه درته

كَمَآ اُمِرْتَ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ ۚ وَقُلْ اٰمَنْتُ بِمَآ اَنْزَلَ

څنګه چه تا ته حکم شوے دے | او پیروی مهٔ کوه | دَ دوئ دَ خواهشاتو | او ووایه | چه ما ایمان راوړو | په هغه څهٔ | چه نازل کړو

حکم شوے دے دغسے (په سمه لار) قائم وسیږه او دَ دوئ په خواهشونو پسے مه ځه - او ووایه چه الله څومره کتابونه رانازل کړی

اللّٰهُ مِنْ كِتٰبٍ ۚ وَاُمِرْتُ لِاَعْدِلَ بَيْنَكُمْ ۭ اَللّٰهُ رَبُّنَا

الله | کتاب | او ما ته حکم شوے دے | چه زهٔ انصاف وکړم | ستاسو مینځ کښے | الله | زمونږ رب دے

کړی دی ما په هغې ټولو ایمان راوړے دے او ما ته حکم شوے دے چه ستاسو تر مینځه دِ (همیشه) انصاف کوم، الله زمونږ او ستاسو

وَرَبُّكُمْ ۭ لَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۭ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا

او ستاسو (هم) رب دے | مونږ دَ پاره | زمونږ عملونه | او تاسو دَ پاره | ستاسو عملونه | نشته هیڅ جګړه | زمونږ په مینځ کښے

دَ ټولو رب دے او (په آخرت کښے) مونږ دَ پاره زمونږ عملونه او تاسو دَ پاره ستاسو عملونه دی، زمونږ او ستاسو تر مینځه څهٔ بحث

وَبَيْنَكُمْ ۭ اَللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا ۚ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿۱۵﴾ وَالَّذِيْنَ يُحَآجُّوْنَ

او ستاسو په مینځ کښے | الله | به جمع کړی | مونږ ټول | او هم دَ دهٔ طرف ته | واپس تلل دی | او کوم خلق چه | جګړه کوی

نشته ، الله تعالیٰ به مونږ ټول جمع کړی او هم دَ دهٔ طرف ته واپس تلل دی او هغه خلق چه دَ الله تعالیٰ په باره

فِي اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا اسْتُجِيْبَ لَهٗ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ

دَ الله په حقله | پس له دے نه | چه قبول کړے شو فرمان | دَ دهٔ | حجت دَ دوی | باطل دے | په نزد دَ رب دَ دوی

کښے جګړه کوی دَ دے نه پس چه هغه منلے شوے دے دَ هغوئ دلیل دَ رب په نزد باطل دے ، او

وَّعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَّلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ﴿۱۶﴾ اَللّٰهُ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ

او په دوی باندِ | غضب دے | او دوی دَ پاره | عذاب دے | سخت | هم الله | چا چه | نازل کړو

غضب پرے راتلونکے دے ، او سخت عذاب ورله مقرر دے - الله تعالیٰ هغه ذات دے چه کتاب او

الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ وَالْمِيْزَانَ ؕ وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيْبٌ ﴿١٧﴾

کتاب | د رښتینې | او میزان (هم) | او تا ته څهٔ معلومه ده | شاید چه قیامت | نزدے وی

(د انصاف) تله ئے په حقه را نازل کړل ، او تا ته څهٔ معلومه ده شاید چه قیامت نزدے وی

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهَا ۚ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مُشْفِقُوْنَ

دوئ زر غواړی | هغه | هغه خلق چه | ایمان نهٔ لری | په دے | او کوم خلق چه | ایمان لری | دوئ ویریږی

کوم خلق چه په دے ایمان نهٔ لری دے د پاره ئے تلوار جوړ کړے دے او څوک چه ایماندار دی نو هغوئ ترے نه

مِنْهَا ۙ وَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهَا الْحَقُّ ؕ اَلَآ اِنَّ الَّذِيْنَ يُمَارُوْنَ فِي السَّاعَةِ

له دے نه | او دوی پوهیږی | چه دا | حقیقت دے | واورهٔ! | بیشکه | کوم خلق چه | جګړے کوی | دَ قیامت په حقله

ویره کوی او دا عقیده لری چه قیامت برحقه دے۔ یاد ساتهٔ ! چه څوک دَ قیامت په حقله جګړے کوی هغوئ

لَفِيْ ضَلٰلٍۭ بَعِيْدٍ ﴿١٨﴾ اَللّٰهُ لَطِيْفٌۢ بِعِبَادِهٖ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ

هغوئ په ګمراهئ کښے دی | دَ لرے | الله | مهربان دے | په خپلو بندګانو | دے روزی ورکوی | هغه چاته چه وغواړی

په ډیره غټه ګمراهئ کښے پرانهٔ دی. الله تعالیٰ په خپلو بندګانو مهربان دے چاله چه وُغواړی نو (فراخه) روزی ورکوی

وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيْزُ ﴿١٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ نَزِدْ

او دے | ډیر طاقت ور | زبردست دے | څوک | چه غواړی | فصل | دَ آخرت | نو ډیر به کړو مونږ

او هغه قوی دے زبردست دے . څوک چه دَ آخرت فصلونه غواړی مونږ ورله دَ آخرت

لَهٗ فِيْ حَرْثِهٖ ۚ وَمَنْ كَانَ يُرِيْدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ

دهٔ دَ پاره | فصل دَ هغهٔ | او څوک | چه غواړی | فصل | دَ دُنیا | نو ورله به کړو مونږ دهٔ ته

فصلونه ډیرؤو او څوک چه دَ دنیا فصلونه غواړی نو مونږ ورله دلته څهٔ قدر

مِنْهَا ۙ وَمَا لَهٗ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ نَّصِيْبٍ ﴿٢٠﴾ اَمْ لَهُمْ

له هغے نه | او نهٔ به وی | دهٔ دَ پاره | په آخرت کښے | څهٔ حصه | آیا | دوی دَ پاره

(کښه) ورکوؤ ، او دا سے سړی له په آخرت کښے هیڅ برخه نشته آیا دَ دوئ څوک (تجویز

شُرَكٰٓؤُا شَرَعُوْا لَهُمْ مِّنَ الدِّيْنِ مَا لَمْ يَاْذَنْۢ بِهِ اللّٰهُ ؕ

(نور) شریکان دی | چه مقرر ئے کړل | دوئ دَ پاره | له دین نه | هغه څهٔ چه | حکم نهٔ دے ورکړے | دَ هغے | الله

کړی) شریکان شته چه دا سے دین ئے ورله جوړ کړے دے چه خدائے دَ هغے اجازت ورکړے نهٔ دے

وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ؕ وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَهُمْ

او که چرته نه وے | خبره | دَ فیصلے | نو فیصله به شوے وه | دَ دوئ په مینځ کښے | او بیشکه | کوم چه ظالمان دی | هغوئ دَ پاره

او که (دَ مهلت) فیصله شوے نهٔ وے نو دَ دوئ تر مینځهٔ فیصله به خلاصه شوے وه۔ او ظالمانو له دردناک

عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٢١﴾ تَرَى الظّٰلِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ مِمَّا كَسَبُوْا

عذاب دے | دردناک | تهٔ به وُوینے | ظالمان | چه وُیریږی به | له هغه څهٔ نه | چه دوی کړی دی

عذاب مقرر دے ۔ تهٔ به دا ظالمان وُوینے چه دَ خپلو عملونو نه به (په خپله) ویریږی

وَهُوَ وَاقِعٌۢ بِهِمْ ؕ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

او دا | پریوتونکے ده | په دوئ | او هغه کسان چه | ایمان ئے راوړو | او عمل ئے وکړو | نیک

حال دا چه هغه به پرے راپریوزی ، او ځوک چه ایماندار دی او دَ نیکئ کاروونه کوی

فِيْ رَوْضٰتِ الْجَنّٰتِ ۚ لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ ذٰلِكَ هُوَ

(دی به) په باغونو کښے | دَ جنتونو | دوی دَپاره به وی | هغه څه | چه دوی ئے غواړی | دَ خپل رب سره | هم دا دے

هغوئ به دَ جنتونو په باغیچو کښے اوسیږی چه څه غواړی نو خپل رب سره به ئے بیا مومی ، هم دغه لوئے

الْفَضْلُ الْكَبِيْرُ ﴿٢٢﴾ ذٰلِكَ الَّذِيْ يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذِيْنَ

فضل | ډیر لوئے | هم دا دے | هغه (فضل) | چه زیرے ئے ورکوی الله | خپلو بندګانو ته | کوم چه

انعام دے ۔ دا هغه انعام دے چه الله تعالیٰ ئے خپلو ایماندارو او

اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ؕ قُلْ لَّآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا

ایمان راوړو | او عمل ئے وکړو | نیک | ووایه | زه نه غواړم له تاسو نه | په دے باندِ | څه اجر

نیکانو بندګانو ته زیرے ورکوی ، (اے پیغمبره!) ته ووایه چه زه تاسو نه (نوره) هیڅ بدله نه غواړم خو دَ

اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبٰى ؕ وَمَنْ يَّقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهٗ فِيْهَا

مګر | محبت | دَ رشتے | او ځوک چه | کوی | نیکی | مونږ زیاتوو ده دَپاره | په دے کښے

رشتے مینه محبت درنه غواړم ۔ او ځوک چه دَ نیکئ کاروونه کوی نو مونږ به ورله په کښے نوره نیکی

حُسْنًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ﴿٢٣﴾ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ

نیکی | بیشکه | الله | بخښونکے | قدردان دے | آیا | دوی وائی | چه ده تړلی دی | په الله باندِ

زیاتوو ، بیشکه چه الله بخښونکے قدردان دے ۔ آیا دوی وائی چه دے پیغمبر په خدائے دروغ بیات

كَذِبًا ۚ فَاِنْ يَّشَاِ اللّٰهُ يَخْتِمْ عَلٰى قَلْبِكَ ؕ وَيَمْحُ اللّٰهُ الْبَاطِلَ

دروغ | پس که چرے | وغواړی الله | نو مهر به ولګوی | ستا په زړه | او نابوده به کړی | الله | باطل

تړلے دے ، نو که خدائے وغواړی نو ستا په زړه به تاپه ولګوی او الله تعالیٰ باطل خبرے محوکوی ،

وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ ؕ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿٢٤﴾ وَ

او ثابتوی | حق | په خپل کلام سره | بیشکه دے | ښه پوهه دے | په رازونو دَ سینو | او

او حق خبرے په خپل حکم ثابتے ساتی ، هغه نه دَ زړونو پټ رازونه په ښه شان معلوم دی ۔ او الله

هُوَ الَّذِيْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَيَعْفُوْا عَنِ السَّيِّاٰتِ

هم دے دے چه | قبلوی | توبه | دَ خپلو بندګانو | او معاف کوی | بدیانے

دا سے ذات دے چه دَ خپلو بندګانو توبے قبلوی او ګناهونه ورته معاف کوی

وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُوْنَ ﴿٢٥﴾ وَيَسْتَجِيْبُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا

او پوهیږی | په هغه څه چه تاسو ئے کوئ | او (دعا) قبلوی | دَ هغو چه | ایمان ئے راوړو | او | عملونه ئے وکړل

او تاسو چه څه کاروونه کوئ په هغے باندِ خبروی ۔ او دَ هغو خلقو دعا قبلوی چه ایمان راوړی او نیک کاروونه

الصّٰلِحٰتِ وَيَزِيْدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ؕ وَالْكٰفِرُوْنَ لَهُمْ عَذَابٌ

نیک | او زیات ورکوی دوئ ته | له خپل فضل نه | او کافران (چه دی) | دوی دَپاره | عذاب دے

کوی او په خپل فضل باندِ ورله زیات (اجر) ورکوی ، او څوک چه کافران دی هغوئ له سخت عذاب

شَدِيْدٌ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهٖ لَبَغَوْا فِي الْاَرْضِ

سخت | او که چرے | فراخه کړی | الله | روزی | دَ خپلو بندګانو | نو خامخا به فساد کولے دوی | په زمکه کښے

مقرر دے۔ او که الله تعالیٰ خپلو بندګانو له روزی (ډیره) فراخولے نو هغوئ به په دُنیا کښے شرارتونه کول، لیکن

وَلٰكِنْ يُّنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَآءُ ؕ اِنَّهٗ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرٌۢ

لیکن | دے ښکته رالیږی | په اندازه | هغه څه چه دے ئے غواړی | بیشکه دے | دَ خپلو بندګانو نه | ښه خبردار دے

الله تعالیٰ خو په یو اندازه څومره چه ئے غواړی روزی ښکته رالیږی، بیشکه دے دَ خپلو بندګانو نه خبردار (او) هر څه

بَصِيْرٌ ﴿٢٧﴾ وَهُوَ الَّذِيْ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْۢ بَعْدِ مَا قَنَطُوْا وَيَنْشُرُ

هر څه وینی | او دے هغه ذات دے چه | راورَوی | باران | پس له دے نه | چه دوی نا اُمیده شی | او خورَوی

وینی کوری ، او الله تعالیٰ هغه ذات دے چه دَ خلقو دَ نا اُمیدئ نه پس باران راورَوی ، او خپل رحمت

رَحْمَتَهٗ ؕ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿٢٨﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ

خپل رحمت | او دے دے | کارساز | ستائیلے شوے | او | دَ دهٔ له نخښونه دی | پیدا کول

خورَوی او هغه دَ هر چا کارساز دَ تعریفونو قابل دے ۔ او دَ الله تعالیٰ په قدرتونو کښے دَ آسمانونو او دَ

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيْهِمَا مِنْ دَآبَّةٍ ؕ وَهُوَ

دَ آسمانونو | او دَ زمکے | او هغه څه | چه خوارهٔ کړی ئے دی | په دے کښے | ساه والا څیزونه | او دے

زمکے پیدا کول دی او کوم دَ ساه څیزونه چه په دے دواړو (مزکه آسمان) کښے ئے خوارهٔ کړی دی ، او هغه چه

عَلٰى جَمْعِهِمْ اِذَا يَشَآءُ قَدِيْرٌ ﴿٢٩﴾ وَمَآ اَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيْبَةٍ

په جمع کولو دَ دوی | هر کله چه | دے ئے غواړی | قدرت لری | او هغه څه | چه ورسیږی تاسو ته | له مصیبت نه

کله ئے غواړی نو دَ دوئ په راجمع کولو قادر دے ۔ او تاسو ته چه هر څهٔ مصیبت در رسی ، نو

فَبِمَا كَسَبَتْ اَيْدِيْكُمْ وَيَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ ﴿٣٠﴾ وَمَآ

پس په وجه دَ هغے | چه کړی دی | لاسونو ستاسو | او دے معاف کوی | ډیر (ګناهونه) | او نهٔ

دَ خپل عمل دَ لاسه به در رسی ، او ډیر ګناهونه خو درنه (الله) معاف کوی ۔ او تاسو

اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ ۚۖ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ

یئ تاسو | عاجزه کوونکی | په زمکه کښے | او نشته دے | تاسو دَ پاره | سیوا | دَ الله نه

هغه دَ زمکے په مخ باندِ عاجزه کولے نهٔ شئ ، او دَ الله تعالیٰ نه سیوا ستاسو هیڅوک ملګر ے

مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿٣١﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ﴿٣٢﴾

څوک کارساز | او نهٔ څوک مدد ګار | او دَ دهٔ له نخښونه دی | جهازونه | په دریاب کښے | په شان دَ غرونو

یا مدد ګار نشته ۔ او دَ هغهٔ په نخښو کښے (یوه نخښه ستاسو) جهازونه دی چه دَ غرونو په شان په سمندر کښے روان وی

اِنْ یَّشَاْ یُسْكِنِ الرِّیْحَ فَیَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلٰى ظَهْرِهٖ ؕ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ

کهٔ چرے دے وُغواړی | نو وُ به درَوی | هوا | نو شی به هغه | ولاړ | په شا (سطح) دَ دے | بیشکه | په دے کښے

کهٔ هغه وُغواړی نو باد وُنه به وُدروی نو دَ سمندر په سینه به په ځائے ولاړ پاتے شی ، په دے کښے دَ

لَاٰیٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ۟ۙ اَوْ یُوْبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوْا

نخښے دی | دَ پاره دَ هر | صبر کوونکی | شکر کوونکی | یا تباه کړی دوی | په سبب دَ هغه څهٔ | چه کول به دوی

هر صابر شکرگزار بنده دَ پاره نخښے پرتے دی یا (کهٔ وغواړی نو) دَ دوئی دَ عملونو په سبب دَ جهازونه تباه

وَیَعْفُ عَنْ كَثِیْرٍ ۟ؗ وَّیَعْلَمَ الَّذِیْنَ یُجَادِلُوْنَ فِیْۤ اٰیٰتِنَا ؕ

او معاف کوی هم | ډیر | او پوهه دِ شی | هغه خلق چه | جګړے کوی | زمونږ په آیتونو کښے

کړی او ډیر په کښے (بیا هم) معاف کړی او چه هغه خلقو ته معلومه شی څوک چه زمونږ په آیتونو کښے جګړے راوباسی چه

مَا لَهُمْ مِّنْ مَّحِیْصٍ ۟ فَمَاۤ اُوْتِیْتُمْ مِّنْ شَیْءٍ فَمَتَاعُ

نشته دوی دَ پاره | هیڅ خلاصے | پس هغه څهٔ | چه درکړے شول تاسو ته | له څهٔ څیزونه | پس لږ سامان دے

اوس هغوئی له هیچرته خلاصے نشته ۔ غرض داچه څهٔ چه تاسوله درکړے شوی دی هغه تش دَ دنیا

الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا ۚ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَیْرٌ وَّاَبْقٰى لِلَّذِیْنَ

دَ ژوند | دَ دُنیا | او کوم (اجر) | چه الله سره دے | هغه غوره دے | او ډیر پائیدار دے | دَ پاره دَ هغه کسانو

ساز سامان دے او الله تعالیٰ سره چه څهٔ دی هغه دَ دے نه ډیر غوره او باقی پاتے کیدونکی دی دا (نعمتونه) دَ

اٰمَنُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ یَتَوَكَّلُوْنَ ۟ۚ وَالَّذِیْنَ یَجْتَنِبُوْنَ كَبٰٓىِٕرَ

چه ایمان ئے راوړو | او په خپل رب باند | توکل کوی | او کوم خلق چه | ځان ساتی | له لویو

هغه چا دَ پاره دی چه ایمان راوړی او په خپل رب باند توکل کوی او څوک چه دَ لویو لویو ګناهونو او دَ بے شرمئ

الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَاِذَا مَا غَضِبُوْا هُمْ یَغْفِرُوْنَ ۟ۚ

ګناهونو نه | او له بے حیایو نه | او هر کله چه | غصه کښے راشی | نو دوی معاف کوی ۔

دَ خبرو نه ځان بچ ساتی ، او هر کله چه هغوئی ته غصه راشی نو معافی کوی ۔

وَالَّذِیْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ۪ وَاَمْرُهُمْ

او کوم خلق چه | حکم منی | دَ خپل رب | او | قائموی | مونځ | او دَ دوی کار دے

او څوک چه دَ خپل رب حکم منی ، او دَ مونځ پابندی ساتی او هر کار په خپل

شُوْرٰى بَیْنَهُمْ ۪ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ یُنْفِقُوْنَ ۟ۚ وَالَّذِیْنَ اِذَاۤ

مشوره کول | په خپل مینځ کښے | او له هغه څهٔ نه | چه ورکړی دَ مونږ دوی ته | دوی خرڅ کوی | او هغه خلق چه | هر کله

مینځ کښے په مشورے سره ترسره کوی او مونږ چه څهٔ ورکړی دی دَ هغے نه خرڅ کوی او دا سے خلق دی چه ظلم

اَصَابَهُمُ الْبَغْیُ هُمْ یَنْتَصِرُوْنَ ۟ وَجَزٰٓؤُا سَیِّئَةٍ سَیِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۚ

ورسیږی دوئی ته | ظلم | نو دوئی | بدله اخلی ۔ | او بدله | دَ بدئ | بدی ده | په شان دَ هغے

زیاتے پرے وکړے شی نو دَ برابرئ بدله اخلی ۔ او دَ بدئ بدله (بل سره) هغسے بد کول دی

فَمَنْ عَفَا وَاَصْلَحَ فَاَجْرُهٗ عَلَى اللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ

پس څوک چه | معاف وکړی | او اصلاح وکړی | نو د ده اجر | په الله دے | بیشکه دے | نهٔ خوښوی

خو څوک چه معاف ورکړی او اصلاح وکړی نو د هغهٔ اجر د الله تعالیٰ په ذمه دے ، بیشکه ظالمان د الله تعالیٰ خوښ

الظّٰلِمِيْنَ ۝٤٠ وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهٖ فَاُولٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِمْ

ظالمان | او خامخا څوک چه | بدله واخلی | خپل ځان باندې ظلم نه پس | پس هم دادی | نشته | په دوی باندې

نهٔ وی - او څوک چه د ظلم کیدلو نه پس د هغې هومره بدله واخلی نو په دغه کسانو هیڅ

مِّنْ سَبِيْلٍ ۝٤١ اِنَّمَا السَّبِيْلُ عَلَى الَّذِيْنَ يَظْلِمُوْنَ النَّاسَ

څهٔ الزام | بیشکه | الزام (خو) | په هغه خلقو باندې | چه ظلم کوی | په خلقو باندې

الزام نشته ، الزام خو بس په هغه چا راځی چه په خلقو باندې زیاتے کوی او

وَيَبْغُوْنَ فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ

او فساد کوی | په زمکه کښې | په ناحقه | هم دادی | چه د دوی د پاره | عذاب دے

بر ناحقه په ملک کښې فساد ښورَوی ، دا سے خلقو له دردناک عذاب مقرر

اَلِيْمٌ ۝٤٢ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ اِنَّ ذٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ۝٤٣

دردناک | او هغه کس چه | صبر ئے وکړو | او معافی ئے وکړه | بیشکه | دا | ډیر له همّت د کارونو نه دے.

دے - او څوک چه صبر وکړی او معافی ورکړی ، نو دا ډیر د همّت کار دے.

وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ وَّلِيٍّ مِّنْۢ بَعْدِهٖ ؕ وَتَرَى

او هغه کس | چه گمراه ئے کړی | الله | پس نشته | د ده | څوک کارساز | پس له ده نه | او ته به ووینے

او کوم سړے چه الله گمراه کړی نو د ده نه پس د هغهٔ د پاره بل هیڅوک کارساز نشته او ظالمان

الظّٰلِمِيْنَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ يَقُوْلُوْنَ هَلْ اِلٰى مَرَدٍّ

ظالمان | هر کله چه | دوی ووینی | عذاب | (نو) وائی به | آیا | د واپس تلو (هم)

به درته ښکاره شی څهٔ وخت چه عذاب ووینی نو دا وینا به کوی چه آیا (دُنیا ته) د واپس تلو هم

مِّنْ سَبِيْلٍ ۝٤٤ وَتَرٰىهُمْ يُعْرَضُوْنَ عَلَيْهَا خٰشِعِيْنَ

څهٔ لار (شته) ؟ | او ته به ووینے دوی | چه دوی به مخامخ کولے شی | په دې دوزخ | ټیټ شوی

څهٔ صورت شته ؟ او ته به دغه کسان په داسے حال کښې ووینے چه دوزخ ته به مخامخ کولے شی ، د ذلت په وجه

مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُوْنَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ ؕ وَقَالَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا

له ذلّت نه | دوی به گوری | په کتنے پټے | او وائی به | هغه کسان چه | ایمان ئے راوړے دے

به سر ټیټی ولاړ وی په نیم ژوبله سترگو به کتل کوی ، او ایماندار خلق به وائی چه

اِنَّ الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيْهِمْ

بیشکه | نقصان موندونکی | هغه خلق دی | چه نقصان ئے ورکړو | خپلو ځانونو ته | او خپل کورواڵو ته

واقعی په تاوان کښې هغه څوک پاتے شول چه خپل ځانونه او خپل بال بچ ئے د قیامت په ورځ

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ اَلَآ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ فِىْ عَذَابٍ مُّقِيْمٍ ﴿۴۵﴾ وَمَا كَانَ

په ورځ د قیامت | واوره ! | بیشکه | ظالمان خلق به | په همیشه عذاب کښې وی | او نه به وی

په خساره کښې واچول ، یاد ساته ! چه بیشکه ظالمان به همیشه په عذاب کښې پراته وی. او د هغوی به

لَهُمْ مِّنْ اَوْلِيَآءَ يَنْصُرُوْنَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۗ وَمَنْ يُّضْلِلِ

دوی د پاره | څوک دوستان | چه مدد ورکړی دوی ته | سیوا | د الله نه | او څوک چه | ګمراه کړی

د الله تعالیٰ نه سیوا هیڅوک مددګار نه وی چه د هغوی امداد وکړی. او څوک چه الله تعالیٰ ګمراه

اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ سَبِيْلٍ ﴿۴۶﴾ اِسْتَجِيْبُوْا لِرَبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ

الله | پس نشته | ده د پاره | څه لار | قبول کړئ | د خپل رب (حکم) | وړاندې له دے نه

کړی نو هغه له (د هدایت) هیڅ لار نشته. تاسو د خپل رب حکمونه ومنئ د دے نه وړاندې چه هغه

اَنْ يَّاْتِىَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ ۗ مَا لَكُمْ مِّنْ مَّلْجَاٍ

چه | راشی | هغه ورځ | چه نشته واپس کیدل د هغے | د الله د طرف نه | نه به وی تاسو د پاره | هیڅ د پناه ځائے

ورځ راشی چه د الله تعالیٰ د طرف نه به هیڅوک بچ کیدے نه شی، په هغه ورځ به تاسو چرته پناه مونده

يَّوْمَئِذٍ وَّمَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيْرٍ ﴿۴۷﴾ فَاِنْ اَعْرَضُوْا فَمَآ اَرْسَلْنٰكَ

په دغه ورځ | او نه به وی تاسو د پاره | څه انکار | بیا که چرے | دوئ مخ واړوی | نو نه یئے رالیږلے مونږ ته

نه شئ او نه به (د فیصلے منلو نه) انکار کولے شئ. نو که اوس هم دوئ مخ واړوی نو مونږ په دوئ باندې ته

عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ۗ اِنْ عَلَيْكَ اِلَّا الْبَلٰغُ ۗ وَاِنَّآ اِذَآ اَذَقْنَا

په دوئ باندې | نګهبان | نه دی | په تا باندې | مګر | پیغام رسول | او بیشکه | هرکله چه | مونږ وڅکوو

څه نګران مقرر کړے نه یئے. ستا په ذمه خو صرف (حکمونه) رسول دی. او مونږ چه یو انسان ته د

الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ ۢ

انسان ته | له خپل طرف نه | رحمت | نو خوشحاله شی | په هغے | او که چرے | ورسیږی دوی ته | څه بدی

خپلے مهربانئ خوند ورکړو نو هغه په هغے باندې ځان نه غاوره شی او که چرے خلقو ته د هغوئ د

بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ فَاِنَّ الْاِنْسَانَ كَفُوْرٌ ﴿۴۸﴾

په وجه د هغه څه | چه وړاندې لیږلی دی | لاسونو د دوی | نو بیشکه | انسان | ډیر ناشکره دے

خپلو بدو عملونو په وجه څه تکلیف ورسیږی نو هم دغه انسان ناشکری شروع کړی.

لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۗ يَهَبُ

الله د پاره دے | حکومت | د آسمانونو | او د زمکے | دے پیدا کوی | څه چه وغواړی | دے عطا کوی

د آسمانونو او د زمکے بادشاهی یوازے د الله تعالیٰ ده، دے چه څه غواړی پیدا کوی ئے، چاله چه

لِمَنْ يَّشَآءُ اِنَاثًا وَّيَهَبُ لِمَنْ يَّشَآءُ الذُّكُوْرَ ﴿۴۹﴾ اَوْ يُزَوِّجُهُمْ

چاته چه | وغواړی | جینکئ | او عطا کوی | چاته چه | وغواړی | هلکان | یا جمع کوی د پاره د دوی

غواړی نو لونړه ورته ورکوی ، او چاله چه غواړی نو ځامن ورته ورکوی. یا ورله ځامن او لونړه

ذُكْرَانًا وَّاِنَاثًا ۚ وَيَجْعَلُ مَنْ يَّشَآءُ عَقِيْمًا ۭ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ

هلکان | او جینکۍ | اؤ کړی دے | څوک چه | وغواړی | شنړ | بیشکه دے | پوهه

او د چا په حقله چه وغواړی نوشنړ ئے کړی ، هغه په هرڅۀ پوهه دے د قدرتونو جوړے جوړے ورکړی

قَدِيْرٌ ۝۵۰ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحْيًا

قدرت والا دے | او ممکن نۀ دی | یو انسان د پاره | چه | کلام وکړی ده سره | الله | مگر | په وحی سره

خاوند دے - او د هیڅ بشر دا مرتبه نشته چه الله تعالیٰ دِ ورسره خبرے وکړی خو یا دا چه الهام ورته وکړی

اَوْ مِنْ وَّرَآئِ حِجَابٍ اَوْ يُرْسِلَ رَسُوْلًا فَيُوْحِيَ بِاِذْنِهٖ

یا | ورو ستو | له پردے نه | یا راؤلیږی | (څوک) پیغمبر | پس دے وحی وکړی | د ده په حکم

او یا د پردے شا نه ، یا یوه فرښته راولیږی نو هغه ورته د الله په حکم داسے داحی راوړی

مَا يَشَآءُ ۭ اِنَّهٗ عَلِيٌّ حَكِيْمٌ ۝۵۱ وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ

څۀ چه دے وغواړی | بیشکه دے | ډیر اوچت | د حکمت خاوند دے | او دغه شان | مونږ وحی راؤلیږله | تا ته

څنګه چه د الله مرضی وی الله ډیر اوچت دے د حکمتونو خاوند دے او دغسے مونږ تا ته (دا) وحی یعنی خپل حکم

رُوْحًا مِّنْ اَمْرِنَا ۭ مَا كُنْتَ تَدْرِيْ مَا الْكِتٰبُ وَلَا الْاِيْمَانُ

یو روح (قرآن) | په خپل حکم | نۀ پوهیدے ته | چه څۀ دے | کتاب | او نۀ ایمان ؟

رالیږلے دے ، تا ته معلومه نه وه چه کتاب څۀ څیز دے او ایمان څۀ ته وائی؟

وَلٰكِنْ جَعَلْنٰهُ نُوْرًا نَّهْدِيْ بِهٖ مَنْ نَّشَآءُ مِنْ عِبَادِنَا ۭ

او لیکن | وګرځوله مونږ دا | رڼا | چه مونږ ورکوو هدایت | په دے سره | چا ته چه | مونږ وغواړو | له خپلو بندګانو نه

لیکن مونږ دا (کتاب) نور جوړ کړے دے او د دے په ذریعه مونږ په خپلو بندګانو کښے چا ته چه غواړو هدایت ورکوو

وَاِنَّكَ لَتَهْدِيْٓ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝۵۲ ۙ صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا

او بیشکه ته | هدایت کوے | سمے لارے طرف ته | د الله د لارے | د چا چه دی | هغه څۀ

او په دے کښے هیڅ شک نشته چه ته سمے لارے طرف ته هدایت کوے (یعنی) د هغه الله تعالیٰ لاره چه د آسمانونو

فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ اَلَآ اِلَى اللّٰهِ تَصِيْرُ الْاُمُوْرُ ۝۵۳ ع ۵

چه په آسمانونو کښے دی | او هغه څۀ | چه په زمکه کښے دی | یاد ساته ! | طرف د الله ته | بیرته ورځی | کارونه

او د زمکے د ټولو څیزونو مالک دے ، یاد ساته چه ټولے معاملے به الله تعالیٰ ته پسته ورځی.

سُوْرَةُ الزُّخْرُفِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | تِسْعٌ وَّثَمَانُوْنَ اٰيَةً وَّسَبْعُ رُكُوْعَاتٍ

سوره زخرف په مکه کښے نازل شوے | (شروع) کوم په نوم د الله چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے ۸۹ آیتونه او ۷ رکوع دی

د الله په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے.

حٰمٓ ۝۱ ۛ وَالْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ۝۲ ۙ اِنَّا جَعَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ

حٰمٓ | قسم دے په کتاب | ښکاره | بیشکه | مونږ جوړ کړو دا | قرآن | په عربئ ژبه کښے | چه تاسو

حٰمٓ په دے واضحه کتاب باندے قسم دے. مونږ دا د عربئ ژبے قرآن (په دے غرض) جوړ کړے دے چه تاسو

تَعْقِلُوْنَ ﴿٣﴾ وَاِنَّهٗ فِیْٓ اُمِّ الْكِتٰبِ لَدَیْنَا لَعَلِیٌّ حَكِیْمٌ ﴿٤﴾
پوهه شئ | او بیشکه هغه | په اصل کتاب کښې دے | مونږ سره | ډاوچته مرتبه | حکمت والا
پوهه شئ . او بیشکه دا (قرآن) مونږ سره په لوح محفوظ کښې دے ډاوچتے مرتبے او ډ حکمت نه ډک دے

اَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا اَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِیْنَ ﴿٥﴾
نو آیا مونږ به لرے کړو | له تاسو نه | دا ذکر | په اړولو سره | په دے چه | یئ تاسو | خلق | حد نه تیریدونکی
آیا مونږ به تاسو نه دا (دَ) نصیحت (کتاب) په دے خبره واړوو چه تاسو ډ مناسب حد نه وړاندې تیریدونکی یئ؟

وَكَمْ اَرْسَلْنَا مِنْ نَّبِیٍّ فِی الْاَوَّلِیْنَ ﴿٦﴾ وَمَا یَاْتِیْهِمْ مِّنْ نَّبِیٍّ اِلَّا
او څومره | ولیږل مونږ | پیغمبران | په وړومبو امتونو کښې | او نۀ به راتلو دوی ته | څوک پیغمبر | مګر
او مونږ په پخوانو خلقو کښې څومره ډیر پیغمبران رالیږلی دی ؟ او دغو خلقو ته یو پیغمبر داسے نۀ دے راغلے

كَانُوْا بِهٖ یَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٧﴾ فَاَهْلَكْنَآ اَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَّمَضٰى
هغۀ پورے به دوی ټوقے کولے | پس مونږ هلاک کړل | چه زیات وُو | له دوی نه | په طاقت کښې | او تیر شو
چه هغوئ ورپورے ملنډے کړے نۀ وی نو مونږ هغه ټول کسان برباد کړل کوم چه دَ دے خلقو نه زورآور وو او دَ پخوانو خلقو سره

مَثَلُ الْاَوَّلِیْنَ ﴿٨﴾ وَلَىِٕنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
مثال | دَ پخوانو خلقو | او که چرے | تپوس وکړے ته له دوی نه | چه چا | پیدا کړل | آسمانونه | او زمکه
(څوڅله) دغسے سلوک شوے دے . او (اے نبی!) که ته ترے نه تپوس وکړے چه (دا) آسمانونه او زمکه چا پیدا کړی دی؟

لَیَقُوْلُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِیْزُ الْعَلِیْمُ ﴿٩﴾ الَّذِیْ جَعَلَ لَكُمُ
نو دوی به ضرور ووائی | چه پیدا کړل دوی | ډیر زبردست | پوهه | چا چه | جوړه کړه | تاسو دَپاره
نو دوی به خامخا ووائی چه دا زبردست او ښۀ پوهه (خدائے) پیدا کړی دی . هغه (خدائے) چه زمکه ئے درته

الْاَرْضَ مَهْدًا وَّجَعَلَ لَكُمْ فِیْهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿١٠﴾
زمکه | فرش | او جوړے ئے کړے | تاسو دَپاره | په دے کښې | لارے | چه تاسو | لار بیا مومئ
فرش جوړه کړے ده . او په دے کښې ئے درته لارے جوړے کړی دی چه تاسو مطلب ته ورسیږئ .

وَالَّذِیْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءًۢ بِقَدَرٍ فَاَنْشَرْنَا بِهٖ بَلْدَةً
او چا چه | نازل کړلے | له آسمان نه | اُوبۀ | په اندازه | بیا ژوندے کړو مونږ | په دے سره | ښار
او (الله) هغه ذات دے چه ډ بره نه ئے په اندازه اُوبۀ راورولے ، نو بیا مونږ په هغے باندې مړه زمکه راژوندئ

مَّیْتًا كَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ ﴿١١﴾ وَالَّذِیْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا
مړه | هم دغه شان به | راویستلے شئ تاسو | او چا چه | پیدا کړے | جوړے | ټولے
کړه ، هم دغسے به تاسو (دَ قبرونو نه) راویستلے شئ . او (الله) هغه ذات دے چه ټول څیزونه ئے جوړے پیدا کړی دی

وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الْفُلْكِ وَالْاَنْعَامِ مَا تَرْكَبُوْنَ ﴿١٢﴾
او جوړے ئے کړے | تاسو دَپاره | کشتۍ | او څاروی | په کوم چه | تاسو سوریږئ .
او تاسو له ئے کشتۍ او څاروی پیدا کړی دی . چه تاسو پرے سورلئ کوئ .

لِتَسْتَوٗا عَلٰى ظُهُوْرِهٖ ثُمَّ تَذْكُرُوْا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ اِذَا

چه تاسو کښينئ | په شاګانو د هغې | بيا تاسو ياد کړئ | نعمت | د رب خپل | هر کله چه

د پاره د دې چه تاسو د هغې په شاګانو کښينئ او (څه وخت) چه ورباندې سواره شئ نو د الله تعالیٰ نعمت

اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُوْلُوْا سُبْحٰنَ الَّذِيْ سَخَّرَ لَنَا هٰذَا

تاسو سم کښينئ | په هغې باندې | او ووايئ تاسو | پاک دے | هغه ذات چا چه | تابع کړله | مونږ د پاره | دا

را ياد کړئ ، او دا ووايئ چه هغه ذات پاک دے چه دا سے (غټ غټ) څيزونه ئے زمونږ تابع کړی دی

وَمَا كُنَّا لَهٗ مُقْرِنِيْنَ ⑬ وَاِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُوْنَ ⑭

او نه وُو مونږ | د دې | په قابو کښې راوستو والا | او بيشکه مونږ | طرف د رب خپل ته | واپس ګرځيدونکی يو.

کنی مونږ خو (په خپل همت) دا قابو کولے نه شول. او مونږ به تول خپل رب ته پسته ورځو.

وَجَعَلُوْا لَهٗ مِنْ عِبَادِهٖ جُزْءًا ۭ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُوْرٌ مُّبِيْنٌ ⑮ ع ١٥

او دوی مقرر کړو | الله د پاره | د ده له بندګانو نه | يو جز | بيشکه | انسان | ناشکره دے | ښکاره.

او دوی د الله په بندګانو کښې هغه له يو جزو مقرر کړے دے. واقعه دا ده چه انسان ښکاره ناشکره دے.

اَمِ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنٰتٍ وَّاَصْفٰىكُمْ بِالْبَنِيْنَ ⑯

آيا ده نيولی دی | له هغه څه نه | چه دے پيدا کوی | لونړه | او تاسو ئے غوره کړی يئ | ځامن

آيا هغه د خپل مخلوق نه ځان له (هيله بيله) لونړه خوښے کړے او تاسو ئے د ځامنو د پاره غوره کړئ

وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمٰنِ مَثَلًا

او هر کله چه | زيرے ورکولے شی | يو ته له دوی نه | د هغه (جينئ) | کوم چه د ده جوړه کړه | د (الله) رحمٰن | هم جنس

او حال دا دے چه څه وخت دوئ په هغه څيز خبر کړے شی کوم چه دوئ رحمٰن (خدائے) له ستائيلے دے.

ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا وَّهُوَ كَظِيْمٌ ⑰ اَوَمَنْ يُّنَشَّؤُا فِي الْحِلْيَةِ

نو شی | مخ د ده | تور | او دے | له غم نه ډک شی | آيا څوک چه | پالل کيږی | په کالو کښې

نو مخ ئے خړ شی او ډير زيات غمژن شی ، آيا څوک چه په ډول سنګار کښې ساتلے شی

وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِيْنٍ ⑱ وَجَعَلُوا الْمَلٰٓئِكَةَ الَّذِيْنَ هُمْ

او هغه | په جګړه (بحث) کښې | غير واضح وی | او مقرر ړے کړے دوی | فرښتے | کوم چه دی

او په جګړه کښې صفا واضح دليل د ويلے نه شی (هغه د نارينه سره برابر کيدے شی؟) او دوئ فرښتے چه د الله تعالیٰ بندګانے دی

عِبٰدُ الرَّحْمٰنِ اِنَاثًا ۭ اَشَهِدُوْا خَلْقَهُمْ ۭ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ

بندګانے | د رحمٰن | ښځے | آيا دوی حاضر وو | په وخت د پيدا وښت د دوی | وُبه ليکلے شی | د دوی ګواهی

زنانه ګڼړلے دی - نو آيا دوئ ورته د پيدا وښت په وخت کښې موجود ولاړ وو؟ د دوئ دا دعوے ليکلے شی

وَيُسْـَٔلُوْنَ ⑲ وَقَالُوْا لَوْ شَآءَ الرَّحْمٰنُ مَا عَبَدْنٰهُمْ ۭ

او له دوی نه به تپوس وکړے شی | او دوی وائی | که چيرے غوښتلے | رحمٰن | نو مونږ به د دې (بتانو) عبادت نه وو کړے

او تپوس به ترے نه کيږی. او دوئ وائی چه که خدائے غوښتلے نو مونږ به د دے (فرښتو) عبادت نه کولو.

مَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۚ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُوْنَ ﴿٢٠﴾ أَمْ

نشته دوی ته | دَ دِے خبرے | څهٔ علم | نهٔ دی دوی | مگر | فرضی خبرے جوړوی | آیا

دوی دَ حقیقت نه هډو خبر نهٔ دی خو په اټکل باندې روان دی آیا مونږ

اٰتَيْنٰهُمْ كِتٰبًا مِّنْ قَبْلِهٖ فَهُمْ بِهٖ مُسْتَمْسِكُوْنَ ﴿٢١﴾ بَلْ قَالُوْٓا

ورکړے دے مونږ دوی ته | کتاب | له دے نه وړاندې | چه دوئ | هغه | په مضبوطئ سره نیولے دے | (نه) بلکه | دوی وائی

دے خلقو ته دَ دِے نه وړاندې څهٔ کتاب ورکړے دے چه دوئ دَ هغے سند پیش کوی؟ نه۔ بلکه دوئ

إِنَّا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى أُمَّةٍ وَّإِنَّا عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٢٢﴾

بیشکه مونږ بیا موندل | پلاران خپل | په یو دین باندې | او بیشکه مونږ | دَ دوی دَ قدمونو په نخښو | لاره موندونکی یُو

وائی چه مونږ خپل پلار نیکهٔ په یوه لاره روان موندلی وُو او اوس مونږ په هغوئ پسے روان یُو۔

وَكَذٰلِكَ مَآ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيْرٍ إِلَّا قَالَ

او دغه شان | نهٔ دے لیږلے مونږ | له تا نه وړاندې | په هیڅ کلی کښے | څوک ویرونکے | مگر | دُ وئیل

او دغه شان مونږ له تا نه وړاندې په یو کلی کښے څوک ویرونکے نهٔ دے لیږلے چه هغهٔ ته دَ هغه ځائے

مُتْرَفُوْهَآ ۙ إِنَّا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى أُمَّةٍ وَّإِنَّا عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ

دَ دِے خوشحاله خلقو | چه بیشکه مونږ بیا موندل | پلاران خپل | په یو دین | او بیشکه مونږ | دَ دوئ دَ قدمونو په نخښو باندې

خوشحاله خلقو دانهٔ وی وئیلی چه مونږ خپل پلار نیکهٔ هم په دِے یو طریقه باندې موندلی وُو او (اوس) مونږ په هغوئ پسے پسے

مُّقْتَدُوْنَ ﴿٢٣﴾ قٰلَ أَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدٰى مِمَّا وَجَدْتُّمْ عَلَيْهِ

روان یُو | دهٔ وئیل | آیا اگر کهٔ | ما راوړے وی تاسو ته | دَ دِے نه ښه لاره | چه موندلی دی تاسو په هغے باندې

روان یُو۔ پیغمبر به ورته وئیل چه اگر کهٔ ما درته دَ هغے نه غوره لاره پیش کړے وی چه تاسو پرے خپل پلار نیکهٔ

اٰبَآءَكُمْ ۚ قَالُوْٓا إِنَّا بِمَآ أُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿٢٤﴾ فَانْتَقَمْنَا

پلاران خپل | دوی وو ئیل | بیشکه مونږ | په هغه څهٔ | چه رالیږلے شوی یئ تاسو په هغے | انکار کوو | پس انتقام واخستو مونږ

موندلی وو هغوئ به ورته وو ئیل چه (بیا هم) مونږ ستا دَ پیغام قبلولو نه انکاریان یُو۔ نو مونږ ترے نه بدله

مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ

له دوی نه | پس وُگوره | څنگه | شو | انجام | دَ دروغ گڼړونکو | او هر کله چه | وُوئیل

واخسته، نو ته وُگوره چه دَ دروغ گڼړونکو انجام څهٔ شو؟ او څهٔ وخت چه ابراهیمؑ

إِبْرٰهِيْمُ لِأَبِيْهِ وَقَوْمِهٖٓ إِنَّنِيْ بَرَآءٌ مِّمَّا تَعْبُدُوْنَ ﴿٢٦﴾ ۙ إِلَّا

ابراهیمؑ | خپل پلار | او خپل قوم ته | بیشکه زهٔ | بیزاره یم | له هغه څهٔ نه | چه تاسو عبادت کوئ | سیوا

خپل پلار ته او خپل قوم ته وئیل چه زهٔ ستاسو دَ معبودانو نه بیزاره یم۔ سیوا دَ

الَّذِيْ فَطَرَنِيْ فَإِنَّهٗ سَيَهْدِيْنِ ﴿٢٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةًۢ بَاقِيَةً

دَ هغه ذات نه | چه پیدا کړے یم زهٔ | نو بیشکه هم هغه به | هدایت به راته لاره ښائی | او کړو دا الله هغه | یو کلمه | باقی پاتے کیدُنکے

دَ هغه ذات نه چه زهٔ ئے پیدا کړے یم بس هم هغه به راته سمه لاره ونبائی، او هغهٔ دا (دَ توحید) خبره په خپل اولاد کښے باقی پاتے

ع ٢

فِیْ عَقِبِهٖ لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُوْنَ ﴿۲۸﴾ بَلْ مَتَّعْتُ هٰٓؤُلَآءِ وَاٰبَآءَهُمْ

دَ دهٔ په اولاد کښې | شاید چه دوی | رجوع وُکړی | بلکه | ما فائده وُرسوله | دوی ته | او دَ دوی پلارانو ته

پریښوده دَ پاره دَ دے چه اُسنئ هم خلق (دَ شرک نه) پستنه کرځی. سمه خبره داده چه ما دوی او دَ دوی پلارانو ټیکونو ته ډیر ډیر

حَتّٰی جَآءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُوْلٌ مُّبِیْنٌ ﴿۲۹﴾ وَلَمَّا جَآءَهُمُ

تردے چه | راغے دوی ته | حق (دین) | او پیغمبر | ښکاره | او هر کله چه | راغے دوی ته

سامانونه ورکړی دی تردے چه ربښتینے (قران) او صفا وینا کوونکے پیغمبر ورته راغے. او څهٔ وخت چه ورته ربښتینے (قـرآن)

الْحَقُّ قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ وَّاِنَّا بِهٖ کٰفِرُوْنَ ﴿۳۰﴾ وَقَالُوْا لَوْلَا

حق | نو دوی وُوئیل | چه دا | جادو دے | او بیشکه موږ | له دے نه | انکار کوونکی یُو | او دوی وائی | ولے نه

راغے ، نو دوی ووئیل چه دا خو جادو دے او موږ خو دانهٔ منو . او دائے وُوئیل چه دا

نُزِّلَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ عَلٰی رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْیَتَیْنِ عَظِیْمٍ ﴿۳۱﴾

نازل کړے شو | دا | قرآن | په یو سړی بانډې | له دِے دوؤ کلونه | چه لوئے وی.

قرآن دَ دِے دواړو (لویو) کلو په چا لوئے سړی بانډې ولے رانازل نه شو؟

اَهُمْ یَقْسِمُوْنَ رَحْمَتَ رَبِّکَ ؕ نَحْنُ قَسَمْنَا بَیْنَهُمْ مَّعِیْشَتَهُمْ

آیا دوی تقسیموی | رحمت | دَ رب ستا | موږ تقسیم کړے ده | دَ دوی په مینځ کښې | دَ دوی روزی

آیا دوی ستا دَ رب رحمت تقسیمول غواړی . هم موږ دَ دوی روزی په دُنیا کښے دَ دوی

فِی الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّیَتَّخِذَ

په ژوند دَ دنیا کښې | او اوچت کړی دی موږهٔ | ځنے دَ دوی | په ځنو بانډې | په مرتبو کښې | چه وُنیسی

په مینځ کښے تقسیم کړے ده ، او موږ ځنو له په ځنو کسانو بانډې مرتبے اوچتے کړی دی چه یو تن دَ بل

بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِیًّا ؕ وَرَحْمَتُ رَبِّکَ خَیْرٌ مِّمَّا یَجْمَعُوْنَ ﴿۳۲﴾

ځنے له دوی نه | ځنے | خدمت ګار | او رحمت | ستا دَ رب | غوره دے | له هغه څهٔ نه | چه جمع کوی ئے دوی

سړی نه کار واخلی . او ستا دَ رب رحمت دَ هغے مال نه ډیر غوره دے کوم چه دا خلق راجمع کوی

وَلَوْلَآ اَنْ یَّکُوْنَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ

او کهٔ چیرته نهٔ وے (داخبرهٔ) | چه شی به | خلق | یوه ډله | نو خامخا به جوړ کړی وو موږ | دَ پارهٔ دَ هغه چا

او کهٔ دا خبره نهٔ وے چه ټول خلق به په یوه طریقه شی ، نو موږ به دَ رحمٰن

یَّکْفُرُ بِالرَّحْمٰنِ لِبُیُوْتِهِمْ سُقُفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَّمَعَارِجَ عَلَیْهَا

چه انکار کوی | دَ رحمٰن | دَ دوی دَ کورونو | چتونه | دَ سپینو زرو | او پارسنګونه (هم) | چه په هغے

(خدائے) منکرانو له دَ کوټو چتونه دَ سپینو زرو جوړ کړی وو ، او پوړۍ چه په هغے به

یَظْهَرُوْنَ ﴿۳۳﴾ وَلِبُیُوْتِهِمْ اَبْوَابًا وَّسُرُرًا عَلَیْهَا یَتَّکِـُٔوْنَ ﴿۳۴﴾ وَزُخْرُفًا ؕ

دوی پاس ختیږی | او دَ دوی دَ کورونو | دروازے | او تختونه (هم) | چه په هغے | دوی ډډے لګوی | او دَ سرو زرو هم

ورختل . او دَ هغوی دَ کورونو دروازے او تختونه چه په هغے به ئے ډډے وهلے او دَ سرو زرو نه هم .

وَاِنْ كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ؕ وَالْاٰخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ

او نهٔ دے دا ټول | مګر لږ سامان | د ژوندِ دُنیا دے | او آخرت (خو) | ستا د رب په نزد

او دا ټول څیزونه هیڅ هم نهٔ دی ، دا خو د ځو ورځو کامیابي ده او آخرت ستا د رب په نزد پرهیزګارو د پاره

لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿٣٥﴾ وَمَنْ يَّعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ

پرهیزګارو د پاره دے | او څوک چه | غافله شي | د رحمان د ذکر نه | مونږ مقرر ؤد

دے۔ او څوک چه د رحمٰن د ذکر نه غفلت اختیار کړی نو مونږ د هٔ د پاره

لَهٗ شَيْطٰنًا فَهُوَ لَهٗ قَرِيْنٌ ﴿٣٦﴾ وَاِنَّهُمْ لَيَصُدُّوْنَهُمْ

د هٔ د پاره | یو شیطان | نو هغه | د دهٔ | ملګرے (شي) | او بیشکه شیطانان | منع کوی دوی

یو شیطان مقرر کړو پس هغه هر وخت د هغهٔ سره وی او بیشکه هغوی ئے د سمے لارے

عَنِ السَّبِيْلِ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٣٧﴾ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَنَا

د لارے نه | او دوی ګمان کوی | چه دوی | سمه لار موندونکی دی | تر دے چه | هرکله دے راشي مونږ ته

نه منع کوی او دوی خیال کوی چه (ګنی) په سمه لاره روان دی۔ تر دے چه دا سړے مونږ ته راورسی نو

قَالَ يٰلَيْتَ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ

نو وائی به | اے کاش! | چه په مینځ زما کښے | او په مینځ ستا کښے | لرے والے د مشرق او د مغرب دے | پس بد

(د خپل شیطان ته) به وائی چه اے کاش! زما او ستا تر مینځه د مشرق او د مغرب فاصلے وے ته څومره خراب

الْقَرِيْنُ ﴿٣٨﴾ وَلَنْ يَّنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ اِذْ ظَّلَمْتُمْ اَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ

ملګرے یئے ته | او هیڅ کله به فائده درنهٔ کړی تاسو ته | نن | هرکله چه ظلم کړے دے تاسو | چه تاسو | په عذاب کښے

ملګرے یئے۔ او نن به درته دا خبره هیڅ فائده درنهٔ کړی ځکه چه کفر مو کړے دے نن به ټول په عذاب

مُشْتَرِكُوْنَ ﴿٣٩﴾ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ اَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَنْ كَانَ

ټول شریک یئی | نو آیا ته | آورولے شے | کڼرو ته | یا ته ښودلے شے لاره | ړندو ته | او هغه چا ته چه | دی

کښے شریک یئی۔ نو آیا کڼرو ته خپل آواز اورولے شے؟ یا ړندو ته لار ښودلے شے او هغه چا ته چه په

فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٤٠﴾ فَاِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَاِنَّا مِنْهُمْ مُّنْتَقِمُوْنَ ﴿٤١﴾

په ښکاره ګمراهئی کښے | بیا که چرے مونږ بوځو | تا (د دُنیا نه) | نو بیشکه مونږ | له دوی نه | انتقام اخستونکی یُو

ښکاره ګمراهئی کښے پراته دی۔ نو که مونږ تا د دے دنیا نه اوچت کړو نو بیا هم د دے کافرو نه خوبه بدله اخلو او یا که تا ته

اَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِيْ وَعَدْنٰهُمْ فَاِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُوْنَ ﴿٤٢﴾

یا مونږ تا ته وښایُو | هغه (عذاب) | چه وعده ئے کړے ده مونږ د دوی سره | نو بیشکه مونږ | په دوی باندِ | قدرت لرونکی یُو

هغه عذاب وښایُو د کوم چه مو د دوی سره وعده کړے ده نو مونږ په دوی باندِ هر څنګه پوره قدرت لرو۔

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِيْٓ اُوْحِيَ اِلَيْكَ ۚ اِنَّكَ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٤٣﴾

پس منګولے ولګوه | په هغه څهٔ چه | وحی ئے کولے شي | ستا طرف ته | بیشکه ته | په سمه لاره یئے۔

نو ته په دے قرآن باندِ قائم او سیږه چه تا ته رالیږلے شوے دے ، بیشکه ته په سمه لاره باندِ قائم یئے۔

وَاِنَّهٗ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۚ وَسَوْفَ تُسْـَٔلُوْنَ ﴿٤٤﴾ وَسْـَٔلْ

او بیشکه دا | یو نصیحت دے تا دَپاره | او ستا دَقوم دَپاره | او ډیر زر به | له تاسو نه تپوس وکړے شي | او تپوس وکړه

او بیشکه دا (قرآن) تا دَپاره او ستا قوم دَپاره ډیر ښهٔ نصیحت دے او ډیر زر به تاسو نه تپوس کیږي. او ته دَ هغې

مَنْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُّسُلِنَآ اَجَعَلْنَا مِنْ دُوْنِ الرَّحْمٰنِ

له هغه چا نه چه لیږلي دي مونږ | له تا نه وړاندِ | له خپلو پیغمبرانو نه | آیا مونږ جوړ کړو | سیوا | دَ رحمٰن نه

پیغمبرانو نه تپوس وکړه چه مونږ له تا نه وړاندِ رالیږلي دي چه آیا مونږ دَ رحمٰن نه سیوا نور معبودان

اٰلِهَةً يُّعْبَدُوْنَ ﴿٤٥﴾ ع وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ ع ١٠

څوک معبودان | چه عبادت ئے کیدے شي | او بیشکه | مونږ رالیږلے وو | موسیٰ | دَ خپلو نخښو سره | فرعون ته

ټاکلي دي چه دَ هغوئ عبادت دِ کولے شي. او مونږ (له تا نه وړاندِ) موسیٰ له خپلے نخښے ورکړے او فرعون او دَ هغهٔ سردارانو

وَمَلَا۟ئِهٖ فَقَالَ اِنِّيْ رَسُوْلُ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٤٦﴾ فَلَمَّا

او دَ دهٔ دَ سردارانو طرفته | نو دهٔ ووئیل | بیشکه زهٔ | پیغمبر | دَ پروردګار | دَ عالمونو یم | بیا هر کله چه

ته مو ولیږلو نو هغهٔ ورته ووئیل چه زهٔ دَ رب العٰلمین رسول یم. بیا چه موسیٰ ورته

جَآءَهُمْ بِاٰيٰتِنَآ اِذَا هُمْ مِّنْهَا يَضْحَكُوْنَ ﴿٤٧﴾ وَمَا نُرِيْهِمْ

هغه راغے دوئ ته | زمونږ دَ نخښو سره | نو ناګهانه دوی دَ دغه نخښو پورے | خندا کانے کولے | او نهٔ ښودله مونږ دوئ ته

زمونږ ورکړے نخښے پیش کړے نو هغوئ ورپورے خندا کانے شروع کړے. او مونږ چه به ورته کومه

مِّنْ اٰيَةٍ اِلَّا هِيَ اَكْبَرُ مِنْ اُخْتِهَا ۫ وَاَخَذْنٰهُمْ بِالْعَذَابِ

هیڅ نخښه | مګر هغه (به وه) | لویه | له وړومبئ نخښے نه | او ونیول مونږ دوی | په عذاب سره

نخښه ښودله نو هغه به دَ بلے نه غټه وه ، او مونږ دغه خلق په عذاب کښے راونیول

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَقَالُوْا يٰۤاَيُّهَ السّٰحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ

شاید چه دوی | رجوع وکړی | او دوی ووئیل | اے جادوګره ! | دُعا وکړه | مونږ دَپاره | دَ خپل رب نه

چه هغوئ (دَ خپلو حرکتونو نه) منع شي. او هغوئ ووئیل چه اے جادوګره ! ته مونږ دَپاره خپل رب ته دُعا وکړه

بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ۚ اِنَّنَا لَمُهْتَدُوْنَ ﴿٤٩﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ

چه دَ وعده کړے ده | تاسره | بیشکه مونږ خو | لاره موندونکي یو | بیا هر کله چه | لرے به کړو مونږ | له دوی نه

دَ کومے خبرے چه هغهٔ تاسره وعده کړے ده نو مونږ به ضرور سمے لارے ته راواوړو ، نو بیا چه مونږ ترے نه عذاب

الْعَذَابَ اِذَا هُمْ يَنْكُثُوْنَ ﴿٥٠﴾ وَنَادٰى فِرْعَوْنُ فِيْ قَوْمِهٖ

عذاب | نو ناګهانه به | دوی | وعده ماتوله | او آواز وکړو | فرعون | په خپل قوم کښے

لرے کړو نو هغوئ (په هغه ساعت) خپل لوظ مات کړو او فرعون په خپل قوم کښے اعلان وکړو

قَالَ يٰقَوْمِ اَلَيْسَ لِيْ مُلْكُ مِصْرَ وَهٰذِهِ الْاَنْهٰرُ تَجْرِيْ

دُے ووئیل | اے زما قومه ! | آیا نهٔ دے | ما دَپاره | حکومت دَ مصر | او دا | نهرونه | چه بهیږی

(او) دائے ووئیل چه اے زما قومه ! آیا دَ مصر سلطنت زمانهٔ دے ؟ او دا ټول نهرونه چه زما دَ بنسپو

مِن تَحْتِي ۚ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ۝٥١ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ

زما لاندې | پس ایا تاسو نهٔ گورئ؟ | بلکه زهٔ | غوره یم | له هغه سړی نه | چه دے

لاندې نهٔ بهیږی؟ نو ایا تاسو دا نهٔ وینئ؟ بلکه زهٔ دَدے سړی (یعنی موسیٰؑ) نه ډیر غوره یم چه دَ دهٔ هیڅ

مَهِينٌ ۝ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ۝٥٢ فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّن ذَهَبٍ

بے قدره | او هغه واضحه خبره هم نهٔ شی کولے | نو ولے نهٔ | غورزولے شول | په دهٔ باندې | باهوکان | دَ سرو زرو

قدر رنشته۔ او چه سمے واضحه خبرے هم نهٔ شی کولے؟ نو دهٔ ته دَ سرو زرو باهوکان ولے اچولے شوی نهٔ دی

أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ۝٥٣ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ

یا راشی | دَ دهٔ سره | فرښتے | جمع کړے شوے | پس دهٔ بے وقوف جوړ کړو | خپل قوم

یا فرښتے ورسره ولے قطار قطار راغلے نهٔ دی؟ دغه شان دهٔ خپل قوم بے وقوفه جوړ کړو

فَأَطَاعُوهُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝٥٤ فَلَمَّا آسَفُونَا

نو دوئ دَ دهٔ اطاعت وکړو | بیشکه دوئ | وُو | خلق نافرمانه | بیا هر کله چه | دوئ مونږ غصه کړو

نو دَ هغهٔ په خبرو کښے راغلل۔ بیشکه هغوئ نافرمانه خلق وو۔ بیا هر کله چه هغوئ مونږ ناراضه کړو

انتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ۝٥٥ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا

نو بدله واخسته مونږ | له دوئ نه | بیا غرق کړل مونږ دوئ | ټول | بیا جوړ کړل مونږ دوئ | پیشوایان | او نمونه

نو مونږ دَ هغوئ نه انتقام واخستو بیا مونږ هغوئ ټول غرق کړل۔ نو دَ نورو (راتلونکو) خلقو دَ پاره مشران او (دَ عبرت)

لِّلْآخِرِينَ ۝٥٦ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ

دَ روستنو خلقو دَ پاره | او | هر کله چه | بیان کړے شو | دَ ځوئے دَ مریم | مثال | نو ناڅاپه قوم ستا

نمونے مو کړل او څهٔ وخت چه دَ بی بی مریمؑ دَ ځوئے مضمون واورولے شو نو ناڅاپه ستا قوم په دے باندې

مِنْهُ يَصِدُّونَ ۝٥٧ وَقَالُوا أَآلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ ۚ مَا ضَرَبُوهُ

دے پورے | (په خوشحالئ) چغے وهی | او دوئ وویل | آیا معبودان زمونږ | ښهٔ دی | یا عیسیٰؑ؟ | بیان نهٔ کړو دوئ دا مثال

(خوشحالئ نه) چغے وهل شروع کړل۔ او وے ویل چه آیا زمونږ معبودان غوره دی یا هغه (یعنی عیسیٰؑ)؟ دوئ دا خبره محض

لَكَ إِلَّا جَدَلًا ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ۝٥٨ إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ

تا ته | مګر په طریقه دَ جګړے | بلکه | دوئ | خلق دی | جګړه مار | نهٔ دے دے (عیسیٰؑ) | مګر بنده دے

دَ جګړے په غرض کړے ده بلکه دا خلق هسے هم جګړه مار دی۔ عیسیٰؑ خو (معبود نهٔ وو) زمونږ یو (نیک) بنده

أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ ۝٥٩ وَلَوْ نَشَاءُ

چه انعام کړے دے مونږ | په دهٔ | او جوړ کړو مونږ دے | یو مثال | بنی اسرائیلو دَ پاره | او که چرے | مونږ غوښتلے

وو چه مونږ پرے فضل کړے او هغه مو دَ بنی اسرائیلو دَ پاره (دَ خپل قدرت) نمونه جوړه کړے وه او که چرے مونږ غوښتلے

لَجَعَلْنَا مِنكُم مَّلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ ۝٦٠ وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ

نو پیدا کړے به وے مونږ | له تاسو نه | فرښتے | چه په زمکه کښے به | دوی خلیفه وے | او بیشکه دے | یوه نخښه ده

نو تاسو نه به مو فرښتے راپیدا کړے وے چه په زمکه باندې به یو بل پسے اوسیدلے۔ او عیسیٰؑ په قیامت باندې دَ یقین راوستلو

لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُوْنِ ۭ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ۝۶۱

دَ قیامت | پس تۀ شک مۀ کوه | دَ دې په رالتو کښې | او زما پیروي کوه | هم دا دَه | لاره | سمه

ذریعه ده نو تاسو په دې حقله شک مۀ کوئ او په ما پسې روان شئ ، دا سمه نیغه لاره ده -

وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ ۚ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ۝۶۲ وَلَمَّا جَاۗءَ عِيْسٰى

او منع دې نۀ کړے شي تاسو | شیطان | بیشکه دے | ستاسو | دُښمن دے | ښکاره | او هرکله چه | راغے | عیسیٰؑ

او شیطان دې تاسو (په حقه لاره تلو نه) هیڅ کله منع نۀ کړي ، بیشکه هغه ستاسو ښکاره دُښمن دے. او څۀ وخت چه عیسیٰؑ ښکاره

بِالْبَيِّنٰتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِاُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ

دَ معجزو سره | نو ده ووئیل | چه ما راوړے دے تاسو ته | حکمت | او چه واضحه کړم | تاسو باندې | ځنې

نخښې راوړے نو خلقو ته ئې ووئیل چه تاسو له مې دَ حکمت خبرې راوړے دي او ځکه (راغلے یم) چه تاسو ته ځنې خبرې صفا

الَّذِيْ تَخْتَلِفُوْنَ فِيْهِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ۝۶۳ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ

هغه (خبرې) | چه تاسو اختلاف کوئ | په هغې کښې | پس ووېرېږئ | دَ الله نه | او ومنئ زما حکم | بیشکه | هم الله

کړم چه تاسو په کښې اختلاف کوئ نو دَ الله نه ووېرېږئ او زما خبرې ومنئ - بیشکه الله زما هم

رَبِّيْ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ۭ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ۝۶۴ فَاخْتَلَفَ

زما رب | او ستاسو رب دے | پس عبادت کوئ دَ ده | هم دا دَه | لاره | سمه | پس اختلاف وکړو

رب دے او ستاسو هم رب دے نو یوازے دَ هغۀ عبادت کوئ هم دا سمه نیغه لاره ده - نو بیا (په دې پسې هم)

الْاَحْزَابُ مِنْۢ بَيْنِهِمْ ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْ عَذَابِ

ډیرو جماعتونو | په خپل مینځ کښې | پس تباهي ده | هغو خلقو دَپاره | چه ظلم ئې وکړو | له عذاب نه

مختلفو ډلو په خپل مینځ کښې اختلاف پیدا کړو - نو ظالمانو خلقو له دَ دردناکې ورځې دَ عذاب دَ لاسه (غټه) تباهي

يَوْمٍ اَلِيْمٍ ۝۶۵ هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً

دَ ورځې | دردناکې | دوئ انتظار نۀ کوي | مګر صرف دَ قیامت | چه را به شي دوئ ته | ناګهانه

پرته ده - دا خلق بس دَ قیامت دَ ورځې انتظار کوي چه ناګهانه ورته راشي

وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝۶۶ اَلْاَخِلَّاۗءُ يَوْمَىِٕذٍۢ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ

او دوئ به | خبر نۀ وي | ټول دوستان به | په دغه ورځ | دَ یو بل

او دوئ پرے خبر قدرله نۀ وي ټول دوستان به په دغه ورځ دَ یو بل دښمنان

عَدُوٌّ اِلَّا الْمُتَّقِيْنَ ۝۶۷ ع يٰعِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ

دښمنان وي | سیوا | دَ پرهیزګارو نه | اے زما بندګانو! | نشته | څۀ ویره | په تاسو باندې

شي سیوا دَ پرهیزګارو خلقو نه - اے زما بندګانو! نن ورځ په تاسو هیڅ ویره

الْيَوْمَ وَلَآ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ۝۶۸ اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا

نن ورځ | او نۀ به | تاسو | غمژن شئ | کومو خلقو | چه ایمان راوړو | زمونږ په آیتونو | او دوی دو

نشته او نۀ به در باندې څۀ غم راځي، دا هغه کسان دي چه زمونږ په آیتونو باندې ایمان راوړے وو او زمونږ

مُسْلِمِيْنَ ﴿٦٩﴾ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُوْنَ ﴿٧٠﴾

مسلمانان | داخل شئ | جنت ته | تاسو | او ستاسو ښځې | چه عزت به درکولے شی

فرمان ئے منلے وو تاسو هم او ستاسو بیبیانے هم جنت ته خوشحاله ورننوزئ ـ

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَّاَكْوَابٍ وَفِيْهَا مَا

گرځولے به شی | په دوی باندِ | رکیبئ | دَ سرو زرو | او گلاسونه (هم) | او په هغے کښے به وی هغه څه

په هغے کښے به دَ سرو زرو دَ رکیبو او گلاسونو دور چلیږی او هغه ټول څیزونه به

تَشْتَهِيْهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ وَاَنْتُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٧١﴾

چه غواړی ئے | نفسونه | او چه ښه لگی | په سترگو | او تاسو به | په دے کښے | همیشه یئ ـ

ورکیدے چه څه ئے زړه غواړی او سترگے پرے خوشحالیږی او تاسو به په کښے تل ترتله وُسیږئ ـ

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِيْٓ اُوْرِثْتُمُوْهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٧٢﴾

او هم دا دے | هغه جنّت | دَ کوم چه | تاسو وارثان جوړ کړے شوئ | په بدله (دَ هغه عملونو) | چه تاسو به کول ـ

او دا هغه جنت دے چه تاسو دَ خپل عمل په سبب دَ هغے مالکان کړے شوئ

لَكُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ كَثِيْرَةٌ مِّنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿٧٣﴾ اِنَّ الْمُجْرِمِيْنَ

تاسو دَ پاره | په دے کښے | میوے دی | ډیرے | چه له دے نه به | تاسو خورئ | بیشکه | گناهگاران به

په دِے کښے تاسو دَ پاره ډیر قسمه میوے دی چه خوراکونه به ترے ته کوئ نافرمانه خلق به همیشه په

فِيْ عَذَابِ جَهَنَّمَ خٰلِدُوْنَ ﴿٧٤﴾ لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيْهِ

په عذاب کښے | دَ دوزخ | همیشه وی | نهٔ به شی سپکولے | له دوی نه | او دوی به | په هغے کښے

دوزخ کښے پراتهٔ وی ـ عذاب به ترے نه سپکولے نهٔ شی او مایوسه به پکښے

مُبْلِسُوْنَ ﴿٧٥﴾ وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْا هُمُ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٧٦﴾

مایوسه پراتهٔ وی | او مونږ په دوی ظلم ونهٔ کړو | او لیکن | دوی وو | ظالمان

پراتهٔ وی او مونږ پرے هیڅ ظلم نهٔ دے کړے خو دوئ پخپله (دَ ځان دَ پاره) ظالمان وو

وَنَادَوْا يٰمٰلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ اِنَّكُمْ مّٰكِثُوْنَ ﴿٧٧﴾

او آواز به وکړی | اے مالک (نوم فرښتے!) | کار دِ تمام کړی | زمونږ | ستا رب | دے به ووائی | بیشکه تاسو | همیشه اُوسیدونکی یئ

او دوئ به آواز وکړی چه اے مالکه! ستا رب دِ زمونږ دَ ژوند کار خلاص کړی هغه به ووائی تاسو به همیشه دلته پراتهٔ یئ

لَقَدْ جِئْنٰكُمْ بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كٰرِهُوْنَ ﴿٧٨﴾ اَمْ اَبْرَمُوْٓا

مونږ راوړے دے تاسو ته | حق دین | او لیکن | اکثرو به له تاسو نه | دَ حق نه | نفرت کولو | آیا دوئ کلک قصد کړے دے

مونږ تاسو ته رښتینے دین راوړ سولو خو په تاسو کښے اکثر خلق دَ حق دین نه بیزاره شول آیا دوئ خپل (ځان له)

اَمْرًا فَاِنَّا مُبْرِمُوْنَ ﴿٧٩﴾ اَمْ يَحْسَبُوْنَ اَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ

دَ یو کار | پس بیشکه مونږ هم | کلک قصد کوونکی یو | آیا دوئ خیال کوی | بیشکه مونږ | نهٔ اَورو | راز دَ دوی

بند و بست کړے دے؟ نو مونږ ورته هم خپل انتظام دَ ستا ساتلے دے آیا دَ دوئ دا خیال دے چه مونږ دَ دوئ پټے او دَ سرگوشئ خبرے

وَنَجْوٰىهُمْ ؕ بَلٰى وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُوْنَ ٨٠ قُلْ اِنْ كَانَ

او دَ دوی مشوره | ولے نه | اوزمونږ لیږلے شوے (فرښتے) | دوی سره | لیکی | وُوایه | کهٔ چرے وی

نهٔ اورُو ؟ ولے نه ! حالانکه زمونږ لیږلے (فرښتے) دوئ سره دی چه لیکل کوی (اے نبیؐ!) ووایه کهٔ چرے دَ رحمان

لِلرَّحْمٰنِ وَلَدٌ ۖ فَاَنَا اَوَّلُ الْعٰبِدِيْنَ ٨١ سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ

دَ رحمٰن | څهٔ اولاد | پس زهٔ به | دَ ټولو نه وړومبے | (دَدهٔ) عبادت کوونکے یم | پاک دے | رب | دَ آسمانونو

(خدائے) اولاد وے نو دَ ټولو نه وړاندِ ما به دَ هغهٔ عبادت کولو ، پاک دے دَ آسمانونو او دَ زمکے

وَالْاَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ٨٢ فَذَرْهُمْ يَخُوْضُوْا

او د زمکے | مالک | دَ عرش | له هغه څهٔ نه | چه دوی ئے بیانوی | پس پریږده دوی | چه مشغول وی

ربّ دَ عرش مالک دَ هغه ټولو خبرو نه چه دوی ئے بیانوی ، نو دوئ په خپلو شغلونو او په لوبو کښے پرانږ

وَيَلْعَبُوْا حَتّٰى يُلٰقُوْا يَوْمَهُمُ الَّذِىْ يُوْعَدُوْنَ ٨٣ وَهُوَ الَّذِىْ

او لوبے کوی | تردے چه | وګوری | دوی هغه ورځ دَ کومے چه | دوی سره وعده کولے شی | او دے | هغه ذات دے چه

پریږده تردے چه هغه ورځ راشی دَ کومے چه دوئ سره وعده شوے ده . او الله هغه ذات دے چه

فِى السَّمَآءِ اِلٰهٌ وَّفِى الْاَرْضِ اِلٰهٌ ؕ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْعَلِيْمُ ٨٤

په آسمان کښے (هم) | معبود دے | او په زمکه کښے (هم) | معبود دے | او هم دے دے | حکمت والا | علم والا

په آسمان کښے هم معبود دے او دَ زمکے په مخ هم معبود دے او دے دَ حکمتونو خاوند دے په هرڅهٔ پوهه دے

وَتَبٰرَكَ الَّذِىْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ

او ډیر بابرکت دے | هغه ذات چه | دَ دهٔ ده | بادشاهی | دَ آسمانونو | او دَ زمکے | او دَ هغه څهٔ چه | دَ دے دواړو په مینځ کښے دی

او الله ډیر بابرکته ذات دے چه دَ آسمانونو او دَ زمکے او دَ دواړو ترمینځه دَ څیزونو بادشاه دے .

وَعِنْدَهٗ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ٨٥ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِيْنَ

او هم دهٔ سره دے | علم | دَ قیامت | او هم دَ دهٔ طرف ته | به تاسو واپس کړے شئ | او اختیار نهٔ لری | هغه کسان چه

او دهٔ ته (د) قیامت (وخت) معلوم دے او تاسو ټول به ورته پسته ورځئ . او دوئ چه دَ الله تعالیٰ نه سیوا

يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ

دوئ ئے عبادت کوی | سیوا له دهٔ نه | دَ سفارش | مګر | هغه څوک | چه ګواهی ئے ورکړی وی | دَ حق | او دوی

دَ کومو معبودانو عبادت کوی هغوئ ته دَ سفارش کولو هیڅ اختیار نشته خو هغهٔ ! چاچه دَ حقے خبرے اقرار کړے وی او په هغے

يَعْلَمُوْنَ ٨٦ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ

پوهیږی | او کهٔ چرے | ته تپوس وکړے له دوئ نه | چه چا | پیدا کړل دوئ | نو ضرور به وائی دوئ | الله

یقین لرلے وی . (نو هغوئ به شفاعت کولے شی) او کهٔ ته دَ دوئ نه تپوس وکړے چه تاسو چا پیدا کړی یئ ؟ نو ضرور به وائی چه الله (پیدا کړی

فَاَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ٨٧ وَقِيْلِهٖ يٰرَبِّ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ٨٨

نو بیا کوم خوا | دوئ اړولی روان دی | او قسم دَ دے وینا | چه اے زما ربه ! | چه بیشکه دا داسے | خلق دی | چه ایمان نهٔ راوړی

یو) نو بیا کوم خوا دوئ اړولی روان دی او الله ته (دَ رسولؐ) دا وینا هم معلومه ده چه اے ربه ! دا داسے خلق دی چه په هیڅ وجه ایمان نهٔ راوړی

وقف لازم

ع ۷/۱۴ فَاصۡفَحۡ عَنۡهُمۡ وَقُلۡ سَلٰمٌ ؕ فَسَوۡفَ يَعۡلَمُوۡنَ ﴿۸۹﴾ ع

پس مخ واړوه | له دوی نه | او ووایه | سلام دے | پس زر به | دوی پوهه شي

نو (اے نبیؐ!) ته د دوی نه مخ واړوه او ورته ووایه چه زهٔ درته سلام کوم نو زر دے چه حقیقت به ورته معلوم شی۔

سُوۡرَةُ الدُّخَانِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ تِسۡعٌ | بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ | وَّخَمۡسُوۡنَ اٰيَةً وَّثَلٰثُ رُكُوۡعَاتٍ

سورهٔ دخان په مکه کښے نازل شوے دے | شروع کوم په نوم د الله چه لوئے مهربان دیر زیات رحم کوونکے دے | او په دے کښے ۵۹ ایتونه او درے رکوع دی

د الله په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

مع ۱۲ حٰمٓ ﴿۱﴾ ۚۛ وَالۡكِتٰبِ الۡمُبِيۡنِ ﴿۲﴾ ۙۛ اِنَّاۤ اَنۡزَلۡنٰهُ فِىۡ لَيۡلَةٍ مُّبٰرَكَةٍ

حٰمٓ | قسم دے په کتاب | واضحه | بیشکه مونږ | نازل کړو دا | په شپه | مبارکه کښے

حٰمٓ ۔ په دے واضحه کتاب باندے قسم دے۔ مونږ دا کتاب په یوه برکتی شپه کښے راکوز کړے دے۔

اِنَّا كُنَّا مُنۡذِرِيۡنَ ﴿۳﴾ فِيۡهَا يُفۡرَقُ كُلُّ اَمۡرٍ حَكِيۡمٍ ﴿۴﴾ ۙ اَمۡرًا

بیشکه مونږ یو | ویرونکی | په دے کښے | فیصله کولے شی | د هر | کار | حکمت والا | په وحی کولو سره

بیشکه مونږ (له عذابه) ویرونکی یو ۔ په دے شپه کښے هر د حکمت معامله زمونږ په حکم سره فیصله کیږی. (او دا) حکمونه زمونږ

مِّنۡ عِنۡدِنَا ؕ اِنَّا كُنَّا مُرۡسِلِيۡنَ ﴿۵﴾ ۚ رَحۡمَةً مِّنۡ رَّبِّكَ ؕ اِنَّهٗ هُوَ

له طرفه خپل نه | بیشکه مونږ یو | رالیږونکی | په سبب د رحمت | ستا د رب | بیشکه هم دے

د بارګاه نه جاری کیږی ولے چه مونږ رالیږونکی یو ۔ دا ستا د رب مهربانی ده بیشکه هغه هر څهٔ

وقف لازم السَّمِيۡعُ الۡعَلِيۡمُ ﴿۶﴾ ۙ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ وَمَا بَيۡنَهُمَا ۘ اِنۡ كُنۡتُمۡ

آوریدونکے | پوهه دے | رب دے | د آسمانونو | او د زمکے | او څهٔ چه | د دے دواړو په مینځ کښے دی | که چرے یئ تاسو

آوری په هر څهٔ پوهه دے، د آسمانونو او د زمکے او د دے ترمینځهٔ د څیزونو رب دے که تاسو پرے

مُّوۡقِنِيۡنَ ﴿۷﴾ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحۡىٖ وَيُمِيۡتُ ؕ رَبُّكُمۡ وَرَبُّ

یقین کوونکی | نشته هیڅ معبود | سیوا د دهٔ نه | چه ژوندی کوی | او مړهٔ کوی | رب دے ستاسو | او رب دے

یقین راوستل غواړئ د هغهٔ نه سیوا هیڅوک د عبادت لائق نشته هم دے ژوندی کوی او مرګ راولی، ستاسو او ستاسو د پلارانو

اٰبَآئِكُمُ الۡاَوَّلِيۡنَ ﴿۸﴾ بَلۡ هُمۡ فِىۡ شَكٍّ يَّلۡعَبُوۡنَ ﴿۹﴾ فَارۡتَقِبۡ يَوۡمَ

ستاسو د پلارانو | پخوانو | بلکه | دوی | په شک کښے دی | لوبے کوی | نو ته انتظار کوه | د هغے ورځے

نیکونو تولو رب دے ۔ لیکن دا خلق خو په شک کښے پراته دی په لوبو کښے اخته دی۔ نو د هغے ورځے انتظار

تَاۡتِى السَّمَآءُ بِدُخَانٍ مُّبِيۡنٍ ﴿۱۰﴾ ۙ يَّغۡشَى النَّاسَ ؕ هٰذَا عَذَابٌ اَلِيۡمٌ ﴿۱۱﴾

چه رابه وړی | آسمان | لوګے | ښکاره | چه پټ به کړی | خلق | هم دا دے | عذاب | دردناک

کوه چه د آسمان د غاړے نه یو څرګند لوګے ښکاره شی۔ چه په خلقو به راخورشی، دغه به ډیر دردناک عذاب وی

رَبَّنَا اكۡشِفۡ عَنَّا الۡعَذَابَ اِنَّا مُؤۡمِنُوۡنَ ﴿۱۲﴾ اَنّٰى لَهُمُ الذِّكۡرٰى

اے زمونږه ربه! | لرے کړه له مونږ نه | دا عذاب | بیشکه مونږ | ایمان راوړے دے | کوم ځائے به وی | دوی د پاره | نصیحت

اے زمونږ ربه! زمونږ نه دا عذاب لرے کړه ، مونږ به ایمان راوړو ۔ دوئ کله نصیحت قبلوی؟

وَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوْا مُعَلَّمٌ

حال دا دے چه راغلے وو دوی ته | يو رسول | ښکاره | بيا دوی مخ واړولو | له هغه نه | او وے ويل | دا ته ښودنه شوے ده

حال خو دا دے چه واضحه بيان کوونکے پيغمبر ورته راغلے دے۔ نو دوی ترے نه مخ وګرځولو او دا ئے وويل چه دا ته زده کړه شوے ...

مَّجْنُوْنٌ ﴿١٤﴾ اِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابِ قَلِيْلًا اِنَّكُمْ عَآئِدُوْنَ ﴿١٥﴾

ليونے دے | بيشکه مونږ | لرے کوونکی يو | د عذاب | لږ ساعت | بيشکه تاسو | بيا راګرځيدونکی يئ۔

ليونے دے۔ مونږ به دا عذاب څه لږ موده له لرے کړو ، خو تاسو به خپل زوړ حالت ته وګرځئ۔

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰى ۚ اِنَّا مُنْتَقِمُوْنَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا

په کومه ورځ چه | نيول به وکړو مونږ | نيول | ډير سخت | بيشکه مونږ | انتقام اخستونکی يو | او بيشکه امتحان کړے وو مونږ

په کومه ورځ چه به مونږ ډير سخت نيول کوو مونږ به خامخا بدله اخلو او مونږ د دوی نه

قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَآءَهُمْ رَسُوْلٌ كَرِيْمٌ ﴿١٧﴾ اَنْ اَدُّوْٓا

له دوی نه وړاندې | د قوم | د فرعون | او راغے دوی ته | پيغمبر | عزتمند | چه | حواله کړئ

وړومبے د فرعون قوم آزمائيلے وو او هغوی ته يو عزتمند پيغمبر راغلے وو۔ چه د خدائے

اِلَيَّ عِبَادَ اللّٰهِ ؕ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿١٨﴾ وَّاَنْ لَّا تَعْلُوْا

ماته | بندګان د الله | بيشکه زه | تاسو د پاره | يو رسول يم | امانتدار | او دا چه | تاسو سرکشی مه کوئ

بندګان ما ته حواله کړه ، زه تاسو ته راليږلے شوے امانت دار پيغمبر يم۔ او دا چه تاسو د الله تعالیٰ په مقابله

عَلَى اللّٰهِ ۚ اِنِّيْٓ اٰتِيْكُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿١٩﴾ وَاِنِّيْ عُذْتُ بِرَبِّيْ

د الله خلاف | بيشکه زه راغلے يم تاسو ته | په دليل | ښکاره سره | او بيشکه زه | پناه غواړم | د رب خپل

کښے سرکشی مه کوئ ، زه تاسو ته يو څرګند دليل پيش کوم ، او بيشکه زه ستاسو او د خپل رب پناه

وَرَبِّكُمْ اَنْ تَرْجُمُوْنِ ﴿٢٠﴾ وَاِنْ لَّمْ تُؤْمِنُوْا لِيْ فَاعْتَزِلُوْنِ ﴿٢١﴾

او د رب ستاسو | (له دے نه) چه تاسو سنګسار کړئ ما | او که چرے | تاسو ايمان نه راوړئ | زما (په خبره) | نو له ما نه جدا شئ

غواړم له دے خبرے نه چه تاسو ما سنګسار کړئ او که چرے تاسو په ما ايمان نه راوړئ نو زما نه بيرته په ډډه شئ

فَدَعَا رَبَّهٗٓ اَنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُوْنَ ﴿٢٢﴾ فَاَسْرِ بِعِبَادِيْ

نو دعا وکړه | خپل رب ته | چه دا خلق | مجرمان دی | پس بوځه | بندګان زما

بيا موسیٰ خپل رب ته دعا وکړه چه دا خو ډير غټ مجرمان خلق دی، نو (حکم وشو چه اے موسیٰ!) ته زما بندګان د

لَيْلًا اِنَّكُمْ مُّتَّبَعُوْنَ ﴿٢٣﴾ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا ؕ اِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُوْنَ ﴿٢٤﴾

په وخت د شپے | بيشکه ستاسو | تعاقب به کولے شی | او پريږده | سمندر | په قلار | بيشکه دوی | لښکر دے | ډوبيدونکے۔

شپے شپے (د مصر نه) او باسه تعاقب به درپسے کيږی او درياب غلے په قلار پريږده ، د دوی ټول لښکر به ډوبيږی

كَمْ تَرَكُوْا مِنْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿٢٥﴾ وَّزُرُوْعٍ وَّمَقَامٍ كَرِيْمٍ ﴿٢٦﴾

ګومره | دوی پريښودل | باغونه | او چينے | او فصلونه | او محلونه | ښائسته

نو دغه خلقو ګومره باغونه او چينے پريښودے ؟ او فصلونه او ښه ښائسته محلونه

وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَٰكِهِينَ ۝٢٧ كَذَٰلِكَ ۖ وَأَوْرَثْنَٰهَا قَوْمًا ءَاخَرِينَ ۝٢٨

اونعمتونه | چه وو به دوی په هغے کښے | مزه اخستونکی | دغه شان | اومونږ وارث کړو دَهغے | یوبل قوم

اودَ آرام ساماتونه چه دوئ به پکښے اوسیدل ۔ هم دغسے وُشوه اومونږ یوبل قوم دَهغے ټولو څیزونو مالک کړو

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ ٱلسَّمَآءُ وَٱلْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ ۝٢٩ وَلَقَدْ نَجَّيْنَا ع ١ ٢٩ ١٤

پس وُنهٔ ژړل | په دوی باندِ | آسمان | او زمکے | او نهٔ په دوی ته مهلت ورکولے شی | اومونږ نجات ورکړو

نو نهٔ خو پرے آسمان او زمکے ژړا وُکړه او نهٔ ورته مهلت ورکړے شو ۔ اومونږ بنی اسرائیل

بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ مِنَ ٱلْعَذَابِ ٱلْمُهِينِ ۝٣٠ مِن فِرْعَوْنَ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ

بنی اسرائیلو ته | له عذاب | سپکوونکی نه | (یعنی) دَ فرعون نه | بیشکه هغه | وو

دَ سپکوونکی عذاب نه خلاص کړل ۔ یعنی دَ فرعون نه هغه ډیر سرکښه وو

عَالِيًا مِّنَ ٱلْمُسْرِفِينَ ۝٣١ وَلَقَدِ ٱخْتَرْنَٰهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ ۝٣٢

سرکښه | له حد نه تیریدونکو نه | او بیشکه مونږ غوره کړی وو دوئ | په پوهه سره | په عالمونو باندِ

دَ حد نه وړاندِ تیریدونکے وو او مونږ په خپل علم سره بنی اسرائیلو له په ټول مخلوق باندِ فضیلت ورکړو ۔

وَءَاتَيْنَٰهُم مِّنَ ٱلْءَايَٰتِ مَا فِيهِ بَلَٰٓؤٌا۟ مُّبِينٌ ۝٣٣ إِنَّ هَٰٓؤُلَآءِ

اومونږ ورکړے دوئ ته | نخښے | چه په هغے کښے وو | آزمیښت | ښکاره | بیشکه | دا خلق

اومونږ هغوئ له داسے نخښے ورکړے وے چه پکښے واضح آزمیښت وو ۔ بیشکه دا (کفار)

لَيَقُولُونَ ۝٣٤ إِنْ هِىَ إِلَّا مَوْتَتُنَا ٱلْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ۝٣٥

وائی | نهٔ دے دا | مگر زمونږ مرګ | وړومبے | او نهٔ به یُو مونږ | راپاڅولی شوی

وائی چه بس دغه دَ دنیا مرګ (زمونږ آخری انجام) دے او بیا به نهٔ راژوندی کیږو ۔

فَأْتُوا بِـَٔابَآئِنَآ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ ۝٣٦ أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ

پس راولئ | زمونږ پلار نیکهٔ | که چرے یئ تاسو | رښتینی | آیا دوی | غوره دی | یا

نوکهٔ تاسو پیغمبران رښتینی یئ نو زمونږ پلاران نیکونه راواپس کړئ ۔ آیا (په قوت او طاقت کښے) دا خلق بهتر دی یا

قَوْمُ تُبَّعٍ وَٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ أَهْلَكْنَٰهُمْ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا

قوم | دَ تُبّع | او هغه خلق | چه له دوی نه وړاندِ وو | مونږ هلاک کړل دوی | بیشکه دوی | وو

دَ تُبّع قوم او هغه خلق چه له دوئ نه وړاندِ تیر شوی دی ، مونږ دغه ټول هلاک کړل ، بیشکه هغوئ لوئے

مُجْرِمِينَ ۝٣٧ وَمَا خَلَقْنَا ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا

مجرمان خلق | او نهٔ دی پیدا کړی مونږ | آسمانونه | او زمکه | او څهٔ چه | دَ دے دواړو په مینځ کښے دی

مجرمان وو او مونږ آسمانونه او زمکه او څهٔ چه دَ دے دواړو په مینځ کښے دی

لَٰعِبِينَ ۝٣٨ مَا خَلَقْنَٰهُمَآ إِلَّا بِٱلْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝٣٩

لوبے کوونکی | مونږ نهٔ دی پیدا کړی دا دواړه | مگر | دَ حکمت لاندِ | او لیکن | اکثر په دوی کښے | نهٔ پوهیږی ۔

بے کاره نهٔ دی جوړ کړی ، مونږ دا دواړه په ډیر حکمت پیدا کړی دی لیکن په دوی کښے اکثر نهٔ پوهیږی ۔

اِنَّ یَوۡمَ الۡفَصۡلِ مِیۡقَاتُهُمۡ اَجۡمَعِیۡنَ ﴿۴۰﴾ۙ یَوۡمَ لَا یُغۡنِیۡ مَوۡلًی

بیشکه | ورځ | دَ فیصلې | دَ دوی وعده ده | دَ ټولو | په کومه ورځ چه به | په کار نهٔ راځی | څوک دوست

بیشکه چه دَ فیصلې ورځ دَ دې ټولو مقرره نیټه ده، په دغه ورځ به هیڅ یو دوست دَ بل

عَنۡ مَّوۡلًی شَیۡـًٔا وَّ لَا هُمۡ یُنۡصَرُوۡنَ ﴿۴۱﴾ۙ اِلَّا مَنۡ رَّحِمَ اللّٰهُ ؕ

دَ بل دوست | هیڅ هم | اونهٔ به دوی ته | امداد ملاویږی | مګر | په چا چه | رحم وکړو | الله

دوست هیڅ په کار نهٔ راځی او نهٔ به ئې امداد کیږی مګر په چا چه الله تعالیٰ رحم وکړی

اِنَّهٗ هُوَ الۡعَزِیۡزُ الرَّحِیۡمُ ﴿۴۲﴾ۧ اِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّوۡمِ ﴿۴۳﴾ۙ طَعَامُ

بیشکه هم دے | غالب | مهربان دے | بیشکه | اُونه | دَ زقوم | طعام

بیشکه هغه ډیر زبردست دے مهربان دے. بیشکه دَ زقوم اُونه به دَ ګناهګارو

الۡاَثِیۡمِ ﴿۴۴﴾ۚۛ کَالۡمُهۡلِ ۚۛ یَغۡلِیۡ فِی الۡبُطُوۡنِ ﴿۴۵﴾ۙ کَغَلۡیِ الۡحَمِیۡمِ ﴿۴۶﴾

دَ ګناهګارو دے | په شان دَ ویلی شوے تانبے | جوش به وهی | په خیټو کښے | په شان دَ جوشیدو | دَ ګرمو اُوبو

خوراکه وی، لکه ویلی شوے تانبه. په ګیډو کښے به (هم دغه شان) یشیږی لکه ګرمے اوبهٔ چه یشیږی.

خُذُوۡهُ فَاعۡتِلُوۡهُ اِلٰی سَوَآءِ الۡجَحِیۡمِ ﴿۴۷﴾ۖۚ ثُمَّ صُبُّوۡا فَوۡقَ رَاۡسِهٖ

وُنیسئ دے | بیا دا کاږئ دے | دَ دوزخ مینځ پورے | بیا | واړوئ | دَ ده دَ سر دَ پاسه

(حکم به وُشی) دے راونیسئ او دَ دوزخ مینځ ته ئې راکاږئ. بیا ورله په سر باندې تکلیف رسوونکے

مِنۡ عَذَابِ الۡحَمِیۡمِ ﴿۴۸﴾ؕ ذُقۡ ۚۙ اِنَّکَ اَنۡتَ الۡعَزِیۡزُ الۡکَرِیۡمُ ﴿۴۹﴾ اِنَّ هٰذَا

عذاب | دَ یشیدلو اُوبو | وُڅکه | بیشکه تهٔ | لوئے یئے | قدرمند یئے | بیشکه دا دی

ګرمے اُوبهٔ توئے کړئ. (وُبه ویلے شی) دَ دے خوند واخله تهٔ خو ډیر عزتمند او دروند سړے وے! . دا هغه عذاب

مَا کُنۡتُمۡ بِهٖ تَمۡتَرُوۡنَ ﴿۵۰﴾ اِنَّ الۡمُتَّقِیۡنَ فِیۡ مَقَامٍ اَمِیۡنٍ ﴿۵۱﴾ۙ

هغه څهٔ چه په هغے کښے | تاسو شک کولو | بیشکه | پرهیزګاران به | په ځائے | دَ امن کښے وی

دے چه تاسو به دَ دې په حقله شکمن وئ. بیشکه پرهیزګار خلق به دَ امن په ځائے کښے دیره وی.

فِیۡ جَنّٰتٍ وَّ عُیُوۡنٍ ﴿۵۲﴾ۚۙ یَّلۡبَسُوۡنَ مِنۡ سُنۡدُسٍ وَّ اِسۡتَبۡرَقٍ

په باغونو کښے | او چینو کښے | اغوندی به | له باریکو ریښمو نه | او دَ پیړو ریښمو نه

په باغونو او په چینو کښے به (ناست) وی. دَ ریښمو نرئ او غټے جامے به اغوندی، یو بل ته

مُّتَقٰبِلِیۡنَ ﴿۵۳﴾ۚۙ کَذٰلِکَ ۟ وَ زَوَّجۡنٰهُمۡ بِحُوۡرٍ عِیۡنٍ ﴿۵۴﴾ؕ یَدۡعُوۡنَ

یو بل ته مخامخ به وی | هم دغه شان (به وی) | او مونږ به بیبیانے جوړے کړو دَ دوی | حورے | دَ غټو سترګو والا | دوی به راغواړی

مخامخ به ناست وی، دا خبره هم دغسے ده او مونږ به ورته سرے سپینے دَ غټو غټو سترګو میرمنے ښځے وادهٔ کړو

فِیۡهَا بِکُلِّ فَاکِهَةٍ اٰمِنِیۡنَ ﴿۵۵﴾ۙ لَا یَذُوۡقُوۡنَ فِیۡهَا الۡمَوۡتَ اِلَّا

په دے کښے | دَ هر قسم | میوے | په امن سره | نه به څکی | هلته | (مزه) دَ مرګ | سیوا

هر رنګ میوے به په اطمینان راغواړی. دَ دنیا دَ وړومبنی (تیرشوی) مرګ نه بغیر بل

الْمَوْتَةَ الْاُوْلٰى ۚ وَوَقٰهُمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ ﴿٥٦﴾ فَضْلًا

دَ ړومبي مرګ نه | او (الله) به وساتي دوی | له عذاب | دَ دوزخ نه | دا به فضل وی

مرګ به نهٔ وی ، او الله تعالیٰ به ئے دَ دوزخ دَ عذا نه بچ کړی . داټول ستا دَ

مِّنْ رَّبِّكَ ۗ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٥٧﴾ فَاِنَّمَا يَسَّرْنٰهُ

ستا دَ رب | هم داده | هغه | کامیابي | ډیره لویه | پس بیشکه | آسان کړو مونږ قرآن

رب فضل دے او هم دغه غټه کامیابي ده . نو مونږ دا قرآن ستا

بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٥٨﴾ فَارْتَقِبْ اِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُوْنَ ﴿٥٩﴾ ع

ستا په ژبه کښے | ښائيږي چه دوی | نصیحت حاصل کړی | پس ته انتظار کوه | بیشکه دوی هم | انتظار کوونکی دی

په ژبه آسان کړے دے چه دوی نصیحت قبول کړی نو ته هم انتظار کوه او دوی هم انتظار کوی ـــ

ع ٣ ١٧/١٦

سُوْرَةُ الْجَاثِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ سَبْعٌ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | وَّثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعُ رُكُوْعَاتٍ

سورة جاثيه په مکه کښے نازل شوا وپه | شروع کوم په نوم دَ الله چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | دے کښے ٣٧ آیتونه او ٤ رکوع دی

دَ الله په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم خاوند دے

حٰمٓ ﴿١﴾ ۚ تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿٢﴾

حٰمٓ | نازل کړے شوے دے | دا کتاب | له طرفه دَ الله | چه ډیر زبردست | حکمت والا دے

حٰمٓ دَ دے کتاب نازلیدل دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه دی چه زبردست دے دَ حکمتونو خاوند دے .

اِنَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٣﴾ ۗ وَ فِيْ خَلْقِكُمْ

بیشکه | په آسمانونو کښے | او په زمکه کښے | دَ ایمان والو دَ پاره | نخښے دی | او | ستاسو په پیدا وښت کښے

په آسمانونو او زمکه کښے دَ ایماندارو خلقو دَ پاره ډیرے نخښے دی - او په خپله ستاسو او دَ دے

وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَآبَّةٍ اٰيٰتٌ لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿٤﴾ ۙ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ

او څه چه هغه خوروی | له ځناورو نه | نخښے دی | دَ پاره دَ هغه قوم چه یقین کوی | او په ټولو راتلو | دَ شپے

ځناورو په پیدا وښت کښے دَ یقین خاوندانو له ډیرے نخښے پرتے دی - او دَ شپے ورځے په پرله پسے

وَالنَّهَارِ وَمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ رِّزْقٍ فَاَحْيَا

او دَ ورځے کښے | او په هغه څه کښے | چه نازل کړے دے | الله | له آسمان نه | رزق (اوبه) | بیا ئے ژوندۍ کړه

تګ راتګ کښے او په هغه روزۍ کښے چه الله تعالیٰ دَ آسمان نه راکوزه کړه نو زمکه ئے پرے

بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيْفِ الرِّيٰحِ اٰيٰتٌ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿٥﴾

په دے سره | زمکه | پس له مړه کیدلو دَ هغے نه | او په ګرځیدلو | دَ بادونو کښے | نخښے دی | عقلمندو دَ پاره

دَ اوچیدو نه پس بیا را ژوندۍ کړه او دَ بادونو په اوړیدو راوړیدو کښے دَ هوښیارانو دَ پاره ډیرے نخښے دی

تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۚ فَبِاَيِّ

دا | آیتونه دی | دَ الله | چه تلاوت کوو مونږ دَ دے | په تا | په حق سره | پس په کوم

دا دَ الله تعالیٰ آیتونه دی چه مونږ ئے تا ته سم سم اوروو - بیا دا (خلق)

حَدِيْثٍۭ بَعْدَ اللّٰهِ وَاٰيٰتِهٖ يُؤْمِنُوْنَ ۝٦ وَيْلٌ لِّكُلِّ اَفَّاكٍ

خبره | پس دَ الله | او دَ دهٔ دَ آیتونو نه | دوی ایمان راوړی | تباهی ده | دَ هر | دروغژن

دَ الله تعالیٰ او دَ دهٔ دَ آیتونو نه پس به په کومه خبره ایمان راوړی؟ هر دروغژن نافرمان له تباهی

اَثِيْمٍ ۝٧ يَّسْمَعُ اٰيٰتِ اللّٰهِ تُتْلٰى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ

گناهګار دَ پاره | چه آورې | آیتونه دَ الله | چه لوستلے شی | په دهٔ | بیا | اصرار کوی

مقرر ده چه دَ الله تعالیٰ آیتونه کوم چه دهٔ ته آورولے شی آورې او بیا هم په خپل غرور کښے

مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَّمْ يَسْمَعْهَا ۚ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝٨

په تکبر کولو سره | لکه چه | دهٔ هغه آورېدلی نهٔ وی هغه | پس زیرے ورکړه دهٔ ته | دَ عذاب | دردناک

داسے نښتے پروت وی لکه چه هغه و آورېدلی ئے نهٔ وی نو تهٔ داسے کس له دَ دردناک عذاب زیرے ورکړه

وَاِذَا عَلِمَ مِنْ اٰيٰتِنَا شَيْئَا ۨاتَّخَذَهَا هُزُوًا ۗ اُولٰٓئِكَ

او هر کله چه | دے پوهه شی | زمونږ له آیتونو نه | په څهٔ څیز | نو نیسی دے هغه | په مسخره | هم دا خلق دی

او څهٔ وخت چه زمونږ په آیتونو کښے دَ یو آیت نه خبر شی نو خندا کانے ورپورے شروع کړی داسے خلقو

لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ۝٩ ۗ مِنْ وَّرَآئِهِمْ جَهَنَّمُ ۚ وَلَا يُغْنِيْ عَنْهُمْ

چه دوی دَ پاره | عذاب دے | سپکوونکے | دَ دوئی په وړاندې | دوزخ دے | او په کار به رانشی | دَ دوی

له سپکوونکے عذاب مقرر دے - دوئی ته وړاندې دوزخ تیار پروت دے - او دا خپله (دنیوی) ګټه به ورته

مَّا كَسَبُوْا شَيْئًا وَّلَا مَا اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْلِيَآءَ ۚ وَلَهُمْ

څه چه دوی ګټلی | هیڅ هم | او نهٔ | هغه چه دوی نیولی | سیوا | دَ الله نه | دوستان | او دوی دَ پاره

هیڅ فائده ورنهٔ کړی ، او نهٔ هغه معبودان چه دَ خدائے نه سیوائے ځان له نیولی دی او هغوئ دَ

عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۝١٠ ۗ هٰذَا هُدًى ۚ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ

عذاب دے | لوئے | دا | هدایت دے | او کوم خلق چه | منکران دی | دَ آیتونو دَ رب خپل | هغوئ دَ پاره

پاره لوئے عذاب مقرر دے دا (قرآن سراسر) هدایت دے، او څوک چه دَ خپل رب آیتونه نهٔ منی هغوئی له دَ

عَذَابٌ مِّنْ رِّجْزٍ اَلِيْمٌ ۝١١ ۧ اَللّٰهُ الَّذِيْ سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ

عذاب دے | له دردناک عذاب نه | الله هغه ذات دے | چه تابع ئے کړو | تاسو دَ پاره | دریاب | چه چلیږی

سختئ نه ډک (او) دردناک عذاب مقرر دے۔ الله هغه ذات دے چه تاسو له ئے سمندر تابع کړے دے چه کشتئ

الْفُلْكُ فِيْهِ بِاَمْرِهٖ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝١٢ ۚ

کشتئ | په هغے کښے | دَ دهٔ په حکم | او چه تاسو ولټوئ | دَ دهٔ فضل | او دَ پاره دَ دے چه تاسو | شکر وکړئ

پکښے دَ هغهٔ په حکم چلیږی او دَ پاره دَ دے چه تاسو دَ هغهٔ دَ فضل تلاش وکړئ او چه شکر ادا کړئ۔

وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا

او تابع کړل دهٔ | تاسو دَ پاره هغه څهٔ | چه په آسمانونو کښے دی | او هغه څهٔ | چه په زمکه کښے دی | ټول

او څومره څیزونه چه په آسمانونو او په زمکه کښے پراته دی هغه ټول ئے درته دَ خپل طرف نه

مِّنْهُ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ۱۳ قُلْ لِّلَّذِيْنَ

دَ خپل اړخ نه | بیشکه | په دے کښے | نخښے دی | دَ هغه خلقو دَ پاره | چه فکر کوی | ووایه | هغه خلقو ته

تابع کړل - په دے کښے دَ فکر دَ خاوندانو دَ پاره نخښے پرتے دی. ته مؤمنانو ته ووایه چه هغه خلق

اٰمَنُوْا يَغْفِرُوْا لِلَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ اَيَّامَ اللّٰهِ لِيَجْزِىَ قَوْمًا

چه ایمان ئے راوړو | چه معاف کړی | هغوته چه | اُمید نه لری | دَ ورځو دَ الله | دَ پاره دَ دے چه سزا ورکړی دے | یو قوم ته

دَ خپل اړخ نه) معاف وکړی چه دَ الله تعالیٰ په معاملو یقین نه ساتی (دَ پاره دَ دے) چه الله (په مخپله

بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۱۴ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ اَسَآءَ

دَ هغه څه چه دوی به کول | چاچه عمل وکړو | نیک | نو دَ خپل ځان دَ پاره | او چا چه بد کار وُکړو

یو قوم له دَ خپل عمل بدله ورکړی. چاچه دَ نیکئ کار وُکړو نو خپل ځان له ئے وُکړو او څوک چه بد کوی

فَعَلَيْهَا ؗ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُوْنَ ۱۵ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا

پس وبال ئے په دهٔ دے | بیا به | طرف دَ رب خپل ته | راجمع کوے شئ تاسو | او بیشکه | ورکړے وو مونږ

نو دَ خپل ځان سره بد کوی بیا ستاسو دَ ټولو دَ پاره خپل رب ته پستنه تګ مقرر دے. او مونږ بنی اسرائیلو ته کتاب

بَنِىْٓ اِسْرَآءِيْلَ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ

بنی اسرائیلو ته | کتاب | او حکومت | او نبوت | او مونږ روزی ورکړه دوی ته | له پاکیزه څیزونو نه

حکمت او نبوت ورکړے وو ، او بنهٔ پاکیزه خوراکونه مو ورته نصیب کړی وُو -

وَفَضَّلْنٰهُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۱۶ وَاٰتَيْنٰهُمْ بَيِّنٰتٍ مِّنَ الْاَمْرِ ۚ

او بزرګی ورکړه مونږ دوئی ته | په عالمونو باندِ | او ورکړے وے مونږ دوئی ته | نخښے واضحه | په باره دَ دین کښے

او په ټول جهان مو ورته فضیلت ورېخښلے وو - او هغوئی ته مو دَ دین په حقله څرګند دلیلونه ورکړی دو -

فَمَا اخْتَلَفُوْٓا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ ۙ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ؕ

پس اختلاف ونهٔ کړو دوی | مګر پس له دے نه چه | راغے دوئی ته | علم | په وجه دَ ضد | په خپل مینځ کښے

نو دغه خلقو دَ سم علم دَ راتلو نه پس دَ خپل ضد په وجه اختلاف شروع کړو

اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِىْ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ

بیشکه ستا رب به | فیصله وکړی | دَ دوئی په مینځ کښے | په ورځ | دَ قیامت | په هغه څهٔ کښے | چه دوی به په هغے کښے

بیشکه چه ستا رب به دَ هغوئی تر مینځهٔ دَ قیامت په ورځ دَ اختلافی خبرو په حقله فیصله

يَخْتَلِفُوْنَ ۱۷ ثُمَّ جَعَلْنٰكَ عَلٰى شَرِيْعَةٍ مِّنَ الْاَمْرِ فَاتَّبِعْهَا

اختلاف کولو | بیا | مونږ کړے ته | په یوه خاص طریقه | دَ دین | نو پیروی کوه ته دَ هغے

وُکړی - بیا (اے پیغمبره!) مونږ ته دَ دین په یوه خاصه طریقه روان کړے نو ته په دے طریقه روان وُسیږه

وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ۱۸ اِنَّهُمْ لَنْ يُّغْنُوْا عَنْكَ

و پیروی مهٔ کوه | دَ خواهشونو | دَ هغو خلقو چه | نهٔ پوهیږی | بیشکه دوی به | هیڅ کله په کار نهٔ راځی | ستا

او دَ دے جاهلانو په خواهشونو پسے مه ځه - دوئی دَ الله تعالیٰ په مقابله کښے ستا هیڅ

مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ۚ وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ وَاللّٰهُ

دَالله په مقابله کښے | هيڅ هم | او بيشکه | ظالمان خلق | ځينې له دوی نه | دوستان دی دَ ځينو | او الله

په کار راتلے نۀ شی ، او ظالمان خلق په خپل مينځ کښے دَ يو بل دوستان وی او الله تعالیٰ دَ

وَلِيُّ الْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۹﴾ هٰذَا بَصَآئِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ

دوست دے | دَ پرهيزګارانو | دا (قرآن) | دليلونه واضح دی | دَ پاره دَ خلقو | او هدايت دے | او رحمت دے

پرهيزګارانو دوست دے دا قرآن عامو خلقو دَ پاره دَ هوښيارتيا او دَ هدايت ذريعه ده او دَ يقين کوونکو

لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿۲۰﴾ اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ اجْتَرَحُوا السَّيِّاٰتِ

دَ هغه قوم دَ پاره | چه يقين کوی | آيا خيال کوی | هغه خلق | چه وے کړل | جُرمونه

دَ پاره لوئے رحمت دے آيا څوک چه بد کاروونه کوی دَ هغوئ دا خيال دے چه

اَنْ نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ سَوَآءً مَّحْيَاهُمْ

چه کړو به مونږ دوی | په شان دَ هغه خلقو | چه ايمان ئے راوړو | او عمل ئے وکړو | نيک | برابر شان به وی | ژوندون دَ دوی

مونږ به ئے دَ هغو خلقو سره برابر وګڼړو چه ايماندار دی او دَ نيکئ کاروونه کوی ، چه دَ دے ټولو ژوند او مرګ

وَمَمَاتُهُمْ ۚ سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿۲۱﴾ وَخَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ ع ۲ ۱۸

او مرګ کيدل دَ دوی | بد دے | کوم چه | دوی فيصله کوی | او پيدا کړل | الله | آسمانونه | او زمکه

به برابر شی؟ دا خو دوئ ډيره خرابه فيصله کوی۔ او الله تعالیٰ آسمانونه او مزکه په حکمت سره پيدا

بِالْحَقِّ وَلِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍۢ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿۲۲﴾

په حکمت سره | او چه جزا ورکړے شی | هر نفس ته | دَ هغه څۀ | چه دۀ وکړل | او په دوئ به | هيڅ ظلم نۀ کيږی۔

کړی دی او دا چه هر چا ته به دَ خپل عمل بدله ورکړے شی او په هغوئ به هيڅ ظلم نۀ کيږی۔

اَفَرَءَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰـهَهٗ هَوٰىهُ وَاَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلٰى عِلْمٍ

آيا تا نۀ دی ليدلی | هغه چا ته چه وُ ئے نيولو | خپل معبود | خپل خواهش | او ګمراه کړو هغه | الله | سره دَ علمه

آيا تا دَ هغے چا حالت نۀ کتلی دی چه دَ خپل نفس خواهش ئے خپل معبود جوړ کړے دے او الله دَ غه کس سره دَ پوهے ګمراه کړے دے

وَّخَتَمَ عَلٰى سَمْعِهٖ وَقَلْبِهٖ وَجَعَلَ عَلٰى بَصَرِهٖ غِشٰوَةً ۚ فَمَنْ

او مُهر ئے وُ وهلو | دَ دۀ په غوږونو | او دَ دۀ په زړۀ | او واچوله | دَ دۀ په سترګو | پرده | نو څوک به

او دَ هغۀ په غوږونو او په زړۀ ئے مهر لګولے دے او په سترګو ئے ورله پرده اچولے ده نو دَ الله تعالیٰ

يَّهْدِيْهِ مِنْۢ بَعْدِ اللّٰهِ ۚ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿۲۳﴾ وَقَالُوْا مَا هِيَ اِلَّا

لاره وُښائی دۀ ته | پس دَ الله نه | نو آيا تاسو غور نۀ کوئ | او دوئ ووئيل | نۀ دے دا ژوند | مګر

(دَ پريښودو) نه پس به ورته څوک لار وُښودے شی؟ نو آيا تاسو غور نۀ کوی؟ او دا خلق وائی چه زمونږ (ژوند) خو بس

حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوْتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَآ اِلَّا الدَّهْرُ ۚ وَمَا لَهُمْ

ژوند زمونږ | دَ دنيا | چه مونږ مړه کيږو | او ژوندی کيږو | او نۀ هلاکوی مونږ | مګر | زمانه | او نشته دوی ته

هم دا دَ دنيا ژوند دے چه مونږ مرو او پيدا کيږو او بس دغه زمانه ده چه مونږ وژنی ، او دوئ سره په دے

بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۚ اِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّوْنَ ﴿٢٤﴾ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ

دِ دے (خبرے) | څۀ علم | نۀ دی دوی | مگر | گمان کوی | او هر کله چه | لوستے شی | په دوی باندې

خبره هيڅ دليل نشته . دوی خو محض دَ وهم او گمان نه کار اخلی ، او څۀ وخت چه ورته زمونږ څرګندې آيتونه

اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ اِلَّآ اَنْ قَالُوا ائْتُوْا بِاٰبَآئِنَآ

زمونږ آيتونه | چه واضحه دی | نو نۀ وی | دَ دوی څۀ (بل) دليل | سيوا دَ دے نه چه دوی وائی | راولئ | پلاران زمونږ

ولوستے شی ، نو دوی سره دَ دے نه سيوا بل هيڅ جواب نۀ وی چه دا وائی چه کۀ تاسو رښتينی يئ نو زمونږ

اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُ يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ

کۀ چرے يئ تاسو | رښتينی | ووايه | الله | ژوندی کوی تاسو | بيا به مړۀ کړی تاسو | بيا به جمع کړی تاسو

(مړۀ) پلاران نيکونه را مخامخ کړئ . ورته ووايه چه هغه خدائے دے چه تاسو ژوندی ساتی بيا تاسو له مرګ راولی ، بيا به هم هغه تاسو

اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ

په ورځ | دَ قيامت | نشته (څۀ) شک | په دے کښے | ليکن | اکثر | خلق

دَ قيامت په ورځ را جمع کړی چه په دِ دے کښے هيڅ شک نشته خو اکثر خلق (په دومره خبره هم) نۀ

لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَيَوْمَ تَقُوْمُ

نۀ پوهيږی | او الله دَ پاره دَه | بادشاهی | دَ آسمانونو | او دَ زمکے | او په کوم ورځ چه به | قائم شی

پوهيږی - او دَ آسمانونو او دَ زمکے بادشاهی صرف دَ الله تعالیٰ دَه ، او په کومه ورځ چه قيامت

السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَّخْسَرُ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿٢٧﴾ وَتَرٰى كُلَّ اُمَّةٍ

قيامت | په دغه ورځ به | تاوانيان شی | اهل باطل | او وُبه وينے تۀ | هر يو اُمّت

قائم شی نو په هغه ورځ به دَ باطل ملګری په غټ تاوان کښے پريوځی . او تۀ به هره يوه فرقه وُوينے چه په

جَاثِيَةً ۫ كُلُّ اُمَّةٍ تُدْعٰٓى اِلٰى كِتٰبِهَا ۗ اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا

په گونډو پريوتی | هر يو اُمّت به | را بللے شی | خپلے عملنامے طرف ته | نن ورځ به | تاسو ته بدله درکولے شی | دَ هغه څۀ

گونډو به پريوتی وی ، هره يوه فرقه به خپلے عملنامے ته را مخامخ کړے شی . چه نن به تاسو ته دَ خپلو کارونو

كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٨﴾ هٰذَا كِتٰبُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ ۗ اِنَّا كُنَّا

چه تاسو به کول | دا | زمونږ کتاب دے | چه خبرے کوی | ستاسو په حقله | په حقه | بيشکه مونږ به

بدله درکيدے شی - دا زمونږ جوړ کړے دفتر دے چه ستاسو په مقابله کښے رښتيا رښتيا خبرے کوی ، مونږ خو به

نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٩﴾ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

ليکل | هغه څۀ چه | تاسو به کول . | پس هغه خلق چه | ايمان ئے راوړو | او عملونه ئے وکړل

ستاسو ټول کارونه (په فرښتو باندې) ليکل - نو چا چه ايمان راوړے وو ، او دَ نيکئ کارونه

الصّٰلِحٰتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِيْ رَحْمَتِهٖ ۗ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ﴿٣٠﴾

نيک | نو داخل به کړی دوی | دَ دوی ربّ | په خپل رحمت کښے | هم دا دَه | کاميابی | ښکاره

ئے کول ، نو دَ هغوئ رب به هغوئ په خپل رحمت کښے داخل کړی او ښکاره کاميابی هم دغه دَه -

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا ۟ أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ

او لیکن | کوم خلق چه | منکر شول | پس آیا نهٔ وو | زما آیتونه | چه لوستلے کیدل | په تاسو | پس لوئی وُکړه تاسو

او څوک چه کافران وو نو (هغوی ته به وویلے شی چه) آیا تاسو ته به زما آیتونه نهٔ لوستلے کیدل. خو تاسو لوئی وُکړه

وَكُنتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ

او وئ تاسو | قوم | ګناهګار | او هرکله چه به وُوئیلے شو | بیشکه | وعده دَ الله | رښتینې ده | او قیامت

او تاسو وئ نافرمانه خلق۔ او چه دا به وُوئیلے شو چه دَ الله تعالیٰ وعده حقه ده او (دَ) قیامت

لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُم مَّا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِن نَّظُنُّ إِلَّا

نشته هیڅ شک | په (راتلو دَ) دے کښې | نو وُبه وئیل تاسو | مونږ نهٔ پوهیږُو | چه څهٔ دے | قیامت؟ | مونږ خیال نهٔ کوو | مګر

(په راتلو) کښې هیڅ شک نشته نو تاسو به وئیل چه مونږ نهٔ پوهیږُو چه قیامت لا څهٔ څیز دے؟ مونږ خو دا محض

ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ ﴿٣٢﴾ وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا

یو ګمان غونډې | او مونږ نهٔ یُو | یقین کوونکی | او ښکاره به شی | دوی ته | بد یاتے | دَ هغه څهٔ | چه دوی به کولے

یو خیالی څیز ګنړو او زمونږ (په دے) هیڅ یقین نشته۔ او دوئ ته به خپل ټول بد عملونه راڅرګند شی، او

وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٣﴾ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسَاكُمْ

او راتاؤُ به شی | په دوئ | هغه (عذاب) | چه دوی به ورپورے | ټوقے کولے | او وُبه وئیلے شی | چه نن ورځ به | هیر کړو مونږ تاسو

په کوم څیز پورے چه به ئے خندا ګانے کولے هغه به ور باندې راتاؤ شی۔ او دا به ورته وویلے شی چه مونږ به مود اسے هیر کړو

كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم

لکه چه | هیر کړے وو تاسو | ملاقات | دَ دے ورځے خپلے | او ستاسو ټیکاڼه | دوزخ دے | او نشته تاسو دَپاره

لکه تاسو چه دا ورځ هیره کړے ده، او ستاسو ټیکاڼه دوزخ دے، او ستاسو هیڅوک

مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٣٤﴾ ذَٰلِكُم بِأَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ

څوک مدد ګار | دا (عذاب) | په وجه دَ هغے دے | چه نیولی وو تاسو | آیتونه دَ الله | په مسخرو سره | او دوکه درکړه تاسو ته

مدد ګار نشته۔ دا حُکم چه تاسو دَ الله تعالیٰ په آیتونو پورے خندا ګانے کولے او دَ دُنیا ژوند

الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٥﴾

ژوند | دَ دُنیا | پس نن ورځ به | دوئ نهٔ شی راویستلے کیدے | له دوزخ نه | او نهٔ به دوئ ته | دَ توبے موقع ملاوُ شی

په دوکه کښې غورزولی وئ نو نن ورځ به دوئ د دوزخ نه بهر نهٔ شی راایستلے او نهٔ به دَ دوئ توبه قبلولے شی

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾

نو الله دَپاره دی | ټول ستاینه | چه رب دے | دَ آسمانونو | او رب دے | دَ زمکے | (او) رب دے دَ ټولو جهانونو

نو ټول تعریفونه الله تعالیٰ دَپاره دی چه دَ آسمانونو، زمکے او دَ ټولو جهانونو رب دے۔

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾ ع ٤ / ٢٠

او هم دَ دهٔ دَپاره | لوئی ده | په آسمانونو کښې | او په زمکه کښې | او هم دے | زبردست | حکمت والا

او ټوله لوئی بوازے دَ هغهٔ ده هم په آسمانونو کښې او هم په زمکه کښې او هغه غالب دے دَ حکمت خاوند دے

سُوْرَةُ الْاَحْقَافِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | خَمْسٌ وَّثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعُ رُكُوْعَاتٍ

سورہ احقاف پہ مکہ کښے نازل شوا دہ | شروع کوم پہ نوم د الله چہ لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | پہ دے کښے ۳۵ آیتونہ او ۴ رکوع دی

د الله پہ نوم شروع کوم چہ لوئے مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے۔

حٰمٓ ۞ تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ۞

حٰمٓ | نازلیدل | د کتاب | د الله د طرف نہ | چہ ډیر غالب | حکمت والا دے

حٰمٓ۔ دا کتاب الله پاک رالیږلے دے چہ غالب د حکمتونو خاوند دے

مَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ

نہ دی پیدا کړی مونږ | آسمانونہ | او زمکہ | او څہ چہ | د دے دواړو پہ مینځ کښے دی | مګر | پہ حق سره

مونږه آسمانونہ او زمکہ او د دے دواړو ترمینځہ څیزونہ پہ ډیر حکمت سره او پہ یوه

وَّاَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَمَّآ اُنْذِرُوْا مُعْرِضُوْنَ ۞

او یو وخت | مقرر د پاره | او کوم خلق چہ | منکران دی | لہ هغہ څہ نہ | چہ دوی نہ ویرولے شول | مخ اړوونکی دی۔

ټاکلے نیټہ پیدا کړی دی۔ او څوک چہ کافران دی هغوی چہ د کوم څیزنہ ویرولے شی (هم) د هغے څیزنہ (پہ غفلت) مخونہ

قُلْ اَرَءَيْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَرُوْنِيْ مَاذَا

ووایہ | آیا کتلی دی تاسو هغہ څہ | چہ تاسو ئے عبادت کوئی | سیوا | د الله | وښایئ ماتہ | څہ څیز

اړوی۔ (اے نبی!) تہ ورتہ ووایہ چہ دا خو ووایئ چہ تاسو د الله تعالیٰ نہ بغیر د نورو کومو څیزونو عبادت کوئی نو ماتہ وښایئ

خَلَقُوْا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوٰتِ ؕ اِيْتُوْنِيْ

پیدا کړو دوی | لہ زمکے نہ | یا د دوی | (څہ) شراکت دے | پہ آسمانونو کښے | راوړئ ماتہ

چہ هغوی پہ زمکہ کښے کوم څیز پیدا کړے دے یا هغوی (د) آسمانونو (پہ جوړولو) کښے شریک دی۔ کہ چرے (د شرک

بِكِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ هٰذَآ اَوْ اَثٰرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ

یو کتاب | وړاندې | لہ دے (قرآن) نہ | یا څہ روایت | علمی | کہ چرے یئ تاسو

پہ حق کښے) تاسو سره څہ سابقہ آسمانی کتاب یا علمی آثار موجود وی نو ماتہ ئے راوړئ کہ تاسو

صٰدِقِيْنَ ۞ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ يَّدْعُوْا مِنْ دُوْنِ

رښتیا ویونکی | او څوک | زیات ګمراه دے | لہ هغہ چانہ | چہ بلی دے | سیوا

رښتینی یئ۔ او د هغہ چا نہ بہ غټ ګمراه بل څوک وی چہ د الله تعالیٰ نہ سیوا

اللّٰهِ مَنْ لَّا يَسْتَجِيْبُ لَهٗٓ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ

د الله نہ | هغہ څیز | چہ جواب نہ شی ورکولے | دہ تہ | تر ورځے | د قیامت | او دوی

د هغہ څیزونو عبادت کوی چہ تر قیامتہ پورے بہ ئے خبره وُنہ منی بلکہ د بلنے (د

عَنْ دُعَآئِهِمْ غٰفِلُوْنَ ۞ وَاِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوْا لَهُمْ اَعْدَآءً

د دوی لہ بلنے نہ | غافلہ دی | او هرکلہ چہ جمع کړے شی | خلق | نو هغوی بہ وی د دوی | دښمنان

نعرو سورو) نہ بہ ئے خبر قدرلہ هم نہ شی؟ او څہ وخت چہ ټول خلق (د قیامت پہ ورځ) راغونډ کړے شی نو دغہ معبودان بہ ئے دښمنان

وَكَانُوْا بِعِبَادَتِهِمْ كٰفِرِيْنَ ۝٦ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا

اووی به دوی | له عبادت دَدوی نه | انکارکوونکی | او هر کله چه | لوستلے شی | په دوی باندِ | زمونږ آیتونه

وُ خیژی او دَ دوئ دَ عبادت نه به (بیخی) منکرشی. او څهٔ وخت چه دَدوئ په وړاندِ زمونږ څرګند او واضحه آیتونه

بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ ۙ هٰذَا

واضحه | نو وائی | هغه خلق چه | انکارئے وکړو | دَ حق په باره کښے | هرکله چه هغه راغے دوی ته | چه داخو

وُلوستلے شی نو کافران خلق دَ دِے رښتینے خبرے په حقله وائی کوم چه ورته را رسیدلے دَه چه داخو

سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝٧ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۗ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهٗ

جادو دے | ښکاره | آیا دوی وائی | دهٔ دَ ځانه جوړکړے دَے دا | ووایه | کهٔ چرے ما دا دَ ځانه جوړکړے وی

ښکاره جادو دے. آیا دوی وائی چه دهٔ (پیغمبر) داکتاب ځان نه جوړکړے دَے؟ تهٔ ووایه چه کهٔ دا ما دَ ځان نه جوړکړے

فَلَا تَمْلِكُوْنَ لِيْ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ۗ هُوَ اَعْلَمُ بِمَا

نو تاسو اختیارنهٔ لرئ | زما (دَ بچ کولو) | دَ الله نه | دَ هیڅ څیز | هم دے | ښهٔ پوهه دے | په هغه خبرو

وی نو تاسو دَ الله تعالیٰ په معامله کښے زما هیڅ هم مدد نهٔ شئ کولے. تاسو چه دَ قرآن په حقله کومے خبرے جوړوئ

تُفِيْضُوْنَ فِيْهِ ۗ كَفٰى بِهٖ شَهِيْدًاۢ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۗ وَهُوَ الْغَفُوْرُ

چه تاسو ئے جوړوئی | دَ دے په حقله | دے کافی دے دَ دِے | ګواه | په مینځ زما او په مینځ ستاسو کښے | او دے | بخښونکے

په دے هغه ډیر ښهٔ پوهه دے، زما او ستاسو تر مینځه ګواهئ له پوازے هغه کافی دے او هغه (الله) ډیر بخښونکے

الرَّحِيْمُ ۝٨ قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَآ اَدْرِيْ مَا

مهربان دے | ووایه | نهٔ یم زهٔ | نوے راغلے | له پیغمبرانو نه | او زهٔ نهٔ پوهیږم | چه څهٔ به

زیات رحم کوونکے دے. اے نبی! تهٔ ووایه چه زهٔ په رسولانو کښے څهٔ نا آشنا رسول خو نهٔ یم، زهٔ خو په دِے هم نهٔ

يُفْعَلُ بِيْ وَلَا بِكُمْ ۗ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰٓى اِلَيَّ وَمَآ اَنَا

کولے شی | ماسره | او نهٔ تاسو سره | پیروی نهٔ کوم زهٔ | مګر دَ هغه څهٔ | چه وحی ئے کولے شی | زما طرف ته | او نهٔ یم زهٔ

پوهیږم چه ماسره به څهٔ (سلوک) کیږی او تاسو سره به څه؟ زهٔ خو بس په هغه (حکم) پسے روان یم دَ کوم چه راته وحی کیږی او زهٔ

اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝٩ قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَ

مګر ویروُنکے | ښکاره | ووایه | آیا کتلی دی تاسو | کهٔ چرے دا (قرآن) دَے | دَ الله دَ طرف نه | او

بس یو صفا صفا ویروُنکے یم. اے نبی! تهٔ ورته ووایه چه دا خو راته وُښایئ چه کهٔ دا قرآن دَ الله دَ طرف نه راغلے وی او

كَفَرْتُمْ بِهٖ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْۢ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ عَلٰى مِثْلِهٖ

تاسو انکار وکړو | په دے | او ګواهی ورکړه | یو ګـواه | له بنی اسرائیلو نه | هم دَ دے په شان

بیا تاسو ترے نه منکران شوی یئ او دَ بنی اسرائیلو یو ګواه دَ دے په شان په یو کتاب ګواهی ورکړی، او

فَاٰمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝١٠ ع ١

بیا دهٔ ایمان راوړو | او تاسو غـرور وُکړو | بیشکه الله | لارہ نهٔ ښائی | ظالمـانو خلقو ته

ایمان پرے راوړی او تاسو په خپل غرور کښے پاتے شئ (نو ستاسو انجام به څهٔ شی)؟ الله تعالیٰ بے انصافه خلقو ته هدایت نهٔ کوی

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا

وائی | هغه خلق | چه کفرے وکړو | هغه خلقو ته | چه ایمان ئے راوړے دے | که چرے وے دا (دین) | بهتر | (نو)

او (دا) کافران د مسلمانانو په حقله وائی چه که دا (قرآن) څه ښهٔ څیز وے نو دوی

سَبَقُوْنَآ اِلَيْهِ ۭ وَاِذْ لَمْ يَهْتَدُوْا بِهٖ فَسَيَقُوْلُوْنَ هٰذَآ

به دا ایله نهٔ وو کړے دوی په مونږ باندې | د طرف ته | او هر کله چه لاره بیا نهٔ موندله دوئی | په قرآن | نو اوس به دوئی وائی | (چه) دا (خو)

به پرے زمانه ور مخکښې شوی نهٔ وو او هر کله چه د قرآن نه دوئی ته هدایت نصیب نهٔ شو نو اوس به دا وائی چه

اِفْكٌ قَدِيْمٌ ⑪ وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتٰبُ مُوْسٰٓى اِمَامًا وَّرَحْمَةً ۭ وَهٰذَا

دروغ دی | پخوانی | او وړاندې له دے نه | کتاب | د موسیٰ (وو) | بیشوا | او رحمت | او دا

دا پخوانی دروغ دی ۔ او د دے (قرآن) نه وړاندې د موسیٰ کتاب هم لار ښودونکے او رحمت وو او دا

كِتٰبٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنْذِرَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ڰ وَبُشْرٰى

کتاب دے | تصدیق کوونکے | په عربئ ژبه کښے | چه وویروی | هغه خلق چه ظلم ئے وکړو | او د پاره د زیری ورکولو

کتاب د هغهٔ تصدیق کوی، په عربئ ژبه کښے راغلے دے چه ظالمان خلق وویروی او نیکانو خلقو ته

لِلْمُحْسِنِيْنَ ⑫ اِنَّ الَّذِيْنَ قَالُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوْا فَلَا خَوْفٌ

نیکانو ته | بیشکه | کومو خلقو چه ووئیل چه | زمونږ رب | الله دے | بیا | قائم پاتے شول | پس نشته هیڅ ویره

زیرے ورکړی ۔ چا چه دا ووئیل چه زمونږ رب الله دے بیا پرے ټینګ پاتے شول نو په هغوئی به نهٔ څهٔ

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ⑬ اُولٰۗئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ خٰلِدِيْنَ

په دوئی باندې | او نهٔ به دوئی | غمژن دی | هم دا خلق دی | جنتیان | همیشه به وی

ویره راځی او نهٔ به غمژن کیږی ۔ هم دغه جنتیان دی چه تل به پکښے مزے

فِيْهَا ۚ جَزَاۗءًۢ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ⑭ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ

په دے کښے | په بدله کښے | د هغه کارونو چه | دوی به کول ۔ | او حکم وکړو مونږ | انسان ته

کوی، دا جنت د هغه کارونو بدله ده چه هغوئی به کول ۔ او مونږ انسان ته حکم ورکړے دے

بِوَالِدَيْهِ اِحْسٰنًا ۭ حَمَلَتْهُ اُمُّهٗ كُرْهًا وَّوَضَعَتْهُ كُرْهًا ۭ

خپل مور او پلار سره | د نیکئ کولو | چه په خیټه کښے اوچت کړو دے | مور د دهٔ | په تکلیف سره | او و ئے زیږولو دے | په تکلیف سره

چه مور پلار سره ښهٔ سلوک ساته ۔ د دهٔ مور دے په ډیر تکلیف سره خیټه کښے وساتلو او په ډیر تکلیف سره ئے وزیږولو

وَحَمْلُهٗ وَفِصٰلُهٗ ثَلٰثُوْنَ شَهْرًا ۭ حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ اَشُدَّهٗ

او د دهٔ حمل | او له پیو نه خلاصول د دهٔ | دیرش ۳۰ | میاشتے (دی) | تر دے چه | هر کله دے ورسیدو | خپلے ځوانئ ته

او د دهٔ د حمل زمانه د تی نه خلاصیدل په دیرشو ۳۰ میاشتو کښے پوره شو ۔ هر کله چه دے خپلے پوره ځوانئ ته ورسیدو

وَبَلَغَ اَرْبَعِيْنَ سَنَةً ۙ قَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِيْٓ اَنْ اَشْكُرَ

او ورسیدو دے | څلویښتو | کالو ته | نو دهٔ ووئیل | اے زما ربه! | توفیق راکړه ما ته | چه زهٔ شکر وکړم

او د څلویښتو کالو عمر ته ورسیدو ، نو دهٔ ووئیل چه اے زما ربه! ما په دے خبره قائم پاتے کړے چه ستا د

نِعۡمَتَكَ الَّتِیۡۤ اَنۡعَمۡتَ عَلَیَّ وَعَلٰی وَالِدَیَّ وَاَنۡ اَعۡمَلَ
ستا دَ نعمت | هغه چه | انعام کړے دے تا | په ما باندِ | او زما په مور پلار باندِ | او چه زهٔ عمل وکړم
هغے نعمتونو شکریه اداکړم چه ماله او زما مور پلار له دِ ورکړی دی . او دا چه زهٔ دَ نیکئ
صَالِحًا تَرۡضٰىهُ وَاَصۡلِحۡ لِیۡ فِیۡ ذُرِّیَّتِیۡ ۚ اِنِّیۡ تُبۡتُ
نیک | چه راضی شے ته په هغے | او صلاحیت پیدا کړه | ما دَ پاره | زما په اولاد کښے | بیشکه ما | توبه وُکړه
کارونه کوم چه ته پرے رضا شے او زما اولاد زما په حقله سم صالح (نوے) کړے! زهٔ تا ته توبه وُباسم
اِلَیۡكَ وَاِنِّیۡ مِنَ الۡمُسۡلِمِیۡنَ ﴿١٥﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِیۡنَ نَتَقَبَّلُ عَنۡهُمۡ
ستا طرف ته | او بیشکه زهٔ | له مسلمانانو نه یم | هم دا هغه خلق دی | چه قبلوو مونږه له دوی نه
او ستا په فرمان منونکو (بندګانو) کښے شامل یم دا هغه کسان دی چه مونږ به دَ دوئ ښښهٔ ښښهٔ
اَحۡسَنَ مَا عَمِلُوۡا وَنَتَجَاوَزُ عَنۡ سَیِّاٰتِهِمۡ فِیۡۤ اَصۡحٰبِ الۡجَنَّةِ ؕ
هغه نیک عمل | کوم چه | دوی وُکړو | او مونږه معاف کوو | دَ دوئ ګناهونه | په جنتیانو کښے (به وی)
عملونه قبول کړو ، او ګناهونه به ورته معاف کړو په جنتیانو کښے به شامل شی
وَعۡدَ الصِّدۡقِ الَّذِیۡ كَانُوۡا یُوۡعَدُوۡنَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِیۡ قَالَ
رښتینی وعده (ده) | کومه چه | دوی سره کولے شی | او هغه څوک چه | وے وئیل
دا (دَ الله تعالیٰ) رښتینے وعده ده چه دوی سره (په دنیا کښے) کولے شی . او هغه کس چه مور پلار ته
لِوَالِدَیۡهِ اُفٍّ لَّكُمَاۤ اَتَعِدٰنِنِیۡۤ اَنۡ اُخۡرَجَ وَقَدۡ خَلَتِ
خپل مور پلار ته | افسوس دے په تاسو | آیا وعده راکوئ تاسو ما ته | چه زهٔ به دوباره راویستلے شم | حالانکه تیرشوی دی
وو ئیل چه افسوس دے په تاسو، آیا تاسو ما ویروئ چه زهٔ به (قبر نه دوباره) راپاڅولے شم او له ما نه وړاندِ
الۡقُرُوۡنُ مِنۡ قَبۡلِیۡ ۚ وَهُمَا یَسۡتَغِیۡثٰنِ اللّٰهَ وَیۡلَكَ اٰمِنۡ ۖ
امتونه | له ما نه وړاندِ | او دا دواړه | فریاد کوی | الله ته | اے ستا تباهی وُشه | ایمان راوړه
ډیر قومونه تیر شوی دی او دَ هغهٔ مور پلار الله ته فریاد کوی (او خپل څوئے ته وائی) چه اے بدبخته! ایمان راوړه!
اِنَّ وَعۡدَ اللّٰهِ حَقٌّ ۚ فَیَقُوۡلُ مَا هٰذَاۤ اِلَّاۤ اَسَاطِیۡرُ الۡاَوَّلِیۡنَ ﴿١٧﴾
بیشکه | وعده دَ الله | رښتینې ده | پس وائی دے | نهٔ دی دا | مګر | قصے | دَ پخوانو خلقو
بیشکه دَ الله تعالیٰ وعده رښتینے ده نو هغه (په جواب کښے) وائی چه دا دَ پخوانو خلقو قصے دی .
اُولٰٓئِكَ الَّذِیۡنَ حَقَّ عَلَیۡهِمُ الۡقَوۡلُ فِیۡۤ اُمَمٍ قَدۡ خَلَتۡ
هم دا هغه خلق دی | چه ثابته شوه | په دوی باندِ | وعده دَ (عذاب) | په اُمتونو کښے | چه تیرشوی دی
دا هغه خلق دی چه دَ دوئ په حقله دَ الله تعالیٰ وینا پوره شوه، دَ هغه کسانو سره چه دَ دوئ
مِنۡ قَبۡلِهِمۡ مِّنَ الۡجِنِّ وَالۡاِنۡسِ ؕ اِنَّهُمۡ كَانُوۡا خٰسِرِیۡنَ ﴿١٨﴾
له دوی نه وړاندِ | له پیریانو | او انسانانو نه | بیشکه دوی وو | نقصان موندونکی
نه پخوا تیرشوی دی که پیریان دی او که بنیادم دی ، دغه ټول خلق تاوانیان پاتے شول.

وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوْا ۚ وَلِيُوَفِّيَهُمْ اَعْمَالَهُمْ

اوهر يو دَ پاره | درجے دي | په سبب دَ هغه عملونو | چه دوئ په کول | چه الله پوره بدله ورکړي دوئ ته | دَ دوي دَ عملونو

او هر چا ته به دَ خپل خپل عمل په مطابق (جدا جدا) مرتبے ورکولے شي، دا ځکه چه دَ خپلو خپلو عملونو جزا ورته پوره ورکړي

وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَلَى النَّارِ ؕ

او په دوئ به هيڅ ظلم نهٔ کيږي | او په کومه ورځ چه | پيش کړے شي | هغه خلق چه | کافران دي | په اور

او په هغوئ به هيڅ ظلم نهٔ کيږي . او په کومه ورځ چه کافران (دَ دوزخ) اور ته وړاندے کړے شي

اَذْهَبْتُمْ طَيِّبٰتِكُمْ فِيْ حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا ۚ

تاسو ختم کړل | خپل دَ مزو شيزونه | دَ دُنيا په خپل ژوند کښے | او فائده واخستله تاسو | په هغے

چه تاسو خو خپل (خوندونه) لذتونه په دُنيا کښے حاصل کړل او بنے مزے مو پورے وُکړے

فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ

پس نن ورځ به | تاسو ته درکولے شي | عذاب | دَ ذلّت | ځکه چه | تاسو به تکبّر کولو

نو نن به درته دَ ذلّت سزا درکولے شي ځکه چه تاسو په دُنيا کښے بے ځايه

فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُوْنَ ﴿٢٠﴾ ع وَاذْكُرْ ٣ع

په زمکه کښے | په ناحقه | او په دے وجه | چه تاسو به نافرمانی کوله | او ياد کړه

غرور کولو ، او نافرمانئ مو کولے . او (اے نبي!) ته دوئ ته دَ

اَخَا عَادٍ ؕ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهٗ بِالْاَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ

ورور | قوم دَ عاد | هر کله چه دهٔ وويرولو | خپل قوم | په (وادئ دَ) احقاف کښے | او تيرشوي دي | ويرونکي

عاديانو دَ ورور (هودؑ) ذکر وکړه چه هغهٔ خپل قوم چه په شګلوړے علاقه کښے وُسيدلو (دَ عذابهٔ) وُويرولو او دَ هغهٔ نه وړاندے

مِنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖٓ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ؕ اِنِّيْٓ

وړاندے له دهٔ نه | او وروستو له دهٔ نه | چه عبادت مهٔ کوئ (دَ چا) | سيوا دَ الله نه | بيشکه زهٔ

او وروستو نور هم ډير ويرونکي تيرشوي دي (او وئيل ئے) چه تاسو بے دَ الله نه دَ بل هيچا عبادت مهٔ کوئ ، ما سره ويره

اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٢١﴾ قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا

ويريږم | په تاسو | له عذاب نه | دَ ورځے لوئے | دوي ووئيل | آيا ته راغلے يے مونږ ته

ده چه په تاسو به دَ يوے لوئے (سختې) ورځے عذاب راشي . هغوئ ورته ووئيل چه آيا ته ځکه راغلے يے

لِتَاْفِكَنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا ۚ فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ

چه ته واړوے مونږ | زمونږ له معبودانو نه | پس راوله په مونږ | هغه (عذاب) | چه وعده ئے کوے ته مونږ سره

چه مونږ دَ خپلو معبودانو نه واړوے ؟ ، پس ته چه دَ کوم عذاب نه مونږ ويروے هغه راوله

اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٢٢﴾ قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ ۖ وَاُبَلِّغُكُمْ

که چرے يے ته | له رښتيا ويونکونه | دهٔ ووئيل | چه علم خو | دَ الله سره دے | او زهٔ رسوم تاسو ته

که ته رښتينے يے . (هودؑ) ووئيل چه دَ دے علم خو الله تعالیٰ ته دے او زهٔ خو تاسو ته هغه پيغام

مَّآ اُرْسِلْتُ بِهٖ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ﴿٢٣﴾ فَلَمَّا

هغه څه چه رالیږلے شوے یم زهٔ په هغې | او لیکن زهٔ | وینم تاسو | چه (تاسو) یو جاهل قوم یئ | بیا هر کله چه

(قدر) در رَسوم دَکوم دَپاره چه زهٔ رالیږلے شوے یم لیکن زهٔ دا وینم چه تاسو دَ جهالت خبرے کوئ، بیا هر کله چه

رَاَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ اَوْدِيَتِهِمْ ۙ قَالُوْا هٰذَا عَارِضٌ

ؤلیدلو دوی هغه | چه یوه وریځ | راتلونکے دهٔ | میدانونو دَ دوئ ته | نو دوئ ووئیل | دا وریځ ده

هغوئ ؤلیدل چه یوه وریځ دَ هغوئ دَ علاقے طرف ته راروانه ده نو دائے ووئیل چه دا خو وریځ ده چه

مُّمْطِرُنَا ۭ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهٖ ۭ رِيْحٌ فِيْهَا عَذَابٌ

وریدونکے په موږ | بلکه | دا هم هغه دے | چه په تَنَدئ غوښتلو تاسو هغه | باد دے | چه په هغې کښے | عذاب دے

راباندِ به ووریږی ۔ نهٔ بلکه دا خو هغه څیز دے دَکوم دَپاره چه تلوار کولو تاسو (دا هغه) سیلئ ده په کومه کښے چه دردناک

اَلِيْمٌ ﴿٢٤﴾ ۙ تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍۭ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوْا لَا يُرٰٓى

دردناک | برباد وی | هر یو څیز | په حکم | دَ خپل رب | پس شول دوئ | چه نهٔ شولیدے کیدے

عذاب دے، چه هر یو څیز به دَ خپل رب په حکم سره تباه کړی نو هغوئ داسے (تباه) شول چه دَ کورونو

اِلَّا مَسٰكِنُهُمْ ۭ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ مَكَّنّٰهُمْ

سیوا دَ دوئ دَ کورونو نه | دغه شان | موږ سزا ورکوو | مجرمانو خلقو ته | او موږ قدرت ورکړے ؤ دوی ته

نه بغیر نور هیڅ (نخښه) ئے لیدلے نهٔ شوه موږ مجرمانو له هم دغسے سزا ګانے ورکوو ۔ او موږ هغوئ له دومره زوراو

فِيْمَآ اِنْ مَّكَّنّٰكُمْ فِيْهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَّاَبْصَارًا

په هغه څیزونو کښے | چه موږ قدرت نهٔ دے درکړے تاسو | په هغې کښے | او ورکړی ؤ موږ | دوئ ته | غوږونه | او سترګے

قدرت ورکړے وو چه تاسو له مو درکړے نهٔ دے او هغوئ له مو غوږونه او سترګے او زړونه

وَّاَفْـِٕدَةً ۡ فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَآ اَبْصَارُهُمْ وَلَآ

او زړونه | پس نهٔ خو | په کار راغلل | دَ دوئ | غوږونه دَ دوئ | او نهٔ | سترګے دَ دوئ | او نهٔ

ورکړی وو خو نهٔ ورله غوږونو څهٔ کار ورکړو او نهٔ سترګو او نهٔ

اَفْـِٕدَتُهُمْ مِّنْ شَيْءٍ اِذْ كَانُوْا يَجْحَدُوْنَ ۙ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَحَاقَ

زړونه دَ دوئ | هیڅ هم | هر کله چه | دوئ انکار کولو | دَ آیتونو دَ الله | او راګیر کړل

زړونو (فائده ورکړه)۔ ځکه چه دَ الله تعالیٰ دَ آیتونو برخلاف به ضد ولاړ ؤو او په کوم

بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ

دوئ لره هغه څهٔ | چه هغې پورے به دوئ | توقے کولے | او بیشکه هلاک کړل موږ | چه | چاپیره ستاسو دی

(عذاب) پورے چه ئے ټوقے کولے هغه ترے نه راتاؤ شو ۔ او موږ تاسو نه ګیر چاپیره نور کلی هم

مِّنَ الْقُرٰى وَصَرَّفْنَا الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا

کلی | او اړول راړول موږ | نخښے | دَ پاره دَ دے چه دوئ | واپس راؤګرځی | پس ولے

تباه کړی دی او ځیلے نخښے مو ورته بیا بیا ښودلی دی دَ پاره دَ دے چه هغوئ راؤګرځی ۔ نو هغے کسانو

نَصَرَهُمُ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ قُرْبَانًا

مدد ورنکړو دوئ ته | هغه کسانو چه | نیولی ؤو دوئ | سیوا | دَ الله نه | (دَ دوئ) دَ قرب حاصلولو دَ پاره

ورسره وے امداد وُنه کړو کوم چه هغوئ دَ الله تعالیٰ دَ نزدیکت حاصلولو دَ پاره دَ دهٔ نه سیوا معبودان

اٰلِهَةً ۭ بَلْ ضَلُّوْا عَنْهُمْ ۚ وَذٰلِكَ اِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٨﴾

معبودان | بلکه | هغوئ ورک شول | له دوئ نه | او دا ؤو | دَ دوئ دروغ | او څهٔ چه | دوئ دروغ جوړول .

جوړ کړی وو بلکه هغه دَ دوئ نه ورک شول . او دغه خوښولے دَ دغے خلقو خپلے تراشلے او خپلے جوړے کړے خبرے وے .

وَاِذْ صَرَفْنَآ اِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُوْنَ الْقُرْاٰنَ ۚ فَلَمَّا

او هر کله چه مونږ راواړول | ستا طرف ته | یو ډله | له پیریانو نه | چه آوریدلو به دوئ | قرآن | پس هر کله چه

او هغه وخت رایاد کړه چه مونږ ستا طرف ته دَ پیریانو یو ټولګے راواړولو چه قرآن ته ئے غوږ وته ونیول ، بیا چه هغوئ

حَضَرُوْهُ قَالُوْٓا اَنْصِتُوْا ۚ فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا

دوئ حاضر شول قرآن ته | نو دوئ ووئیل | چپ شئ | پس هر کله چه | پوره کړے شو (لوستل) | نو دوئ واپس شول

قرآن ته راغلل نو داے ووئیل چه چپ شئ (واورئ) بیا چه (تلاوت) پوره شو نو هغوئ خپل

اِلٰى قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِيْنَ ﴿٢٩﴾ قَالُوْا يٰقَوْمَنَآ اِنَّا سَمِعْنَا كِتٰبًا اُنْزِلَ

خپل قوم طرف ته | دَ ویرولو دَ پاره | دوئ ووئیل | اے زمونږ قومه ! | بیشکه مونږ واوریدلو | یو کتاب | چه نازل شوے دے

قوم ته دَ ویرولو په غرض پسته لاړل . هغوئ ووئیل چه اے زمونږه قومه ! مونږ یو کتاب آوریدلے دے چه دَ موسیٰ

مِنْ بَعْدِ مُوْسٰى مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِيْٓ اِلَى الْحَقِّ

پس | له موسیٰ نه | تصدیق کوونکے دے | دَ هغه څهٔ | چه وړاندې له دهٔ نه وو | لاره ښائی | حق دین طرف ته

(دَ تورات) نه پس نازل کړے شوے دے چه له ځان نه دَ وړاندینو (کتابونو) تصدیق کوی او دَ حقو خبرو او دَ

وَاِلٰى طَرِيْقٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٣٠﴾ يٰقَوْمَنَآ اَجِيْبُوْا دَاعِيَ اللّٰهِ وَاٰمِنُوْا

او طرف دَ لارے | سمے ته | اے زمونږه قومه ! | قبوله کړئ (خبره) | دَ دعوت ورکوونکی دَ الله | او ایمان راوړئ

سمے لارے هدایت کوی . اے زمونږ قومه ! دَ الله طرف ته دَ بلونکی (نبی) خبره ومنئ او ایمان پرے

بِهٖ يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٣١﴾

په دهٔ | الله به وبخښی | تاسو دَ پاره | ستاسو ګناهونه | او بچ به کړی تاسو | له عذاب | دردناک نه

راوړئ ، الله تعالیٰ به در ته ګناهونه وبخښی او دَ دردناک عذاب نه به مو په امان وساتی

وَمَنْ لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللّٰهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْاَرْضِ

او څوک چه | قبوله نهٔ کړی (خبره) | دَ بلونکی | دَ الله | پس نهٔ دے | دے عاجزه کوونکے | په زمکه کښے

او چا چه دَ الله طرف ته دَ بلونکی (پیغمبر) خبره وُنه منله نو هغه دَ زمکے په مخ الله تعالیٰ عاجزه کولے نهٔ شی

وَلَيْسَ لَهٗ مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءُ ۭ اُولٰۗىِٕكَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٣٢﴾ اَوَلَمْ يَرَوْا

او نشته دهٔ دَ پاره | دَ دهٔ نه سیوا | څوک مددګار | هم دا خلق دی | په ښکاره ګمراهئ کښے | آیا دوئ نهٔ دی کتلی

او نهٔ به ئے دَ الله تعالیٰ نه سیوا څوک بل مددګار پیدا شی ، هم دغه خلق په ښکاره ګمراهئ کښے پراته دی ، آیا دوئ دے ته نهٔ کوری

اَنَّ اللّٰهَ الَّذِىْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَلَمْ يَعْىَ بِخَلْقِهِنَّ

چه بېشکه الله | چا چه | پيدا کړل | آسمانونه | او ځمکه | او ستړے نه شو | دَ دوی په پيدا کولو

چه الله تعالیٰ هغه ذات دے چه آسمانونه او ځمکه ئے پيدا کړی دی او دَ دِے په پيدا کولو ستړے شوے نه دے

بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ يُّحْیِۦَ الْمَوْتٰى ؕ بَلٰٓى اِنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ

دے قادر دے | په دے چه | ژوندی کړی | مړی | ولے نه! | بيشکه دے | په هر څيز باندِ

هغه په دِے هم قدرت لری چه مړی را ژوندی کړی ولے نه! هغه خو په هر څۀ باندِ پوره پوره قدرت

قَدِيْرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَلَى النَّارِ ؕ

قادر دے | او په کومه ورځ چه به | پيش کړے شی | هغه خلق چه | کافران دی | په اور

لری. او په کومه ورځ چه کافران (دَ دوزخ) اور ته وړاندِ کړے شی،

اَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّ ؕ قَالُوْا بَلٰى وَرَبِّنَا ؕ قَالَ

آيا نۀ دے دا (وعده) | حقه | دوی به وائی | ولے نه | قسم دے په رب زمونږ | دَ به فرمائی

چه (وائيئ کنه!) دا حقيقت دے کۀ نا؟ وائی به چه ولے نا قسم دے زمونږ په خپل رب (چه دا برحق دے) نو الله تعالیٰ به

فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿٣٤﴾ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ

پس وڅکئ | (دا) عذاب | په بدله دَ هغے | (چه) تاسو به انکار کولو | پس تۀ صبر کوه | لکه چه | صبر کړے وو

وفرمائی چه دَ خپل کفر په وجه دا عذاب وڅکئ. نو (اے پيغمبره!) تۀ صبر کوه لکه نورو دَ لوی

اُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَّهُمْ ؕ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ

دَ لوی همت | پيغمبرانو | او تلوار مۀ کوه | دَ دوی دَ پاره | گويا چه دوی | په کومه ورځ

همت خاوندانو پيغمبرانو چه به صبر کولو او دَ دوی په حقله تلوار مۀ کوه. دوی چه په کومه ورځ په خپله

يَرَوْنَ مَا يُوْعَدُوْنَ ۙ لَمْ يَلْبَثُوْٓا اِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ ؕ

وويني | هغه (عذاب) | چه دوی سره ئے وعده کولے شی | دوی نۀ وو پاتے شوی | مګر | يو ساعت | دَ ورځے

نامه تهٔ کلے عذاب وويني نو بالکل داسے به ورته ښکاری لکه چه (په دنيا کښے) په ورځ کښے يو ساعت قدر له پاتے شوی وی

بَلٰغٌ ۚ فَهَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٣٥﴾

(دا خو) رسول دی | نو آيا | (څوک بل به) هلاک کولے شی | سيوا | دَ نافرمانه خلقو نه؟

دَ دِے پيغام رسول (رسنا کار دے) اوس به هم هغه هلاک کولے شی چه نافرمانه وی.

سُوْرَةُ مُحَمَّدٍ مَّدَنِيَّةٌ وَّهِیَ ثَمَانٌ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | وَّثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعُ رُكُوْعَاتٍ

سورة محمد په مدينه کښے نازل شوا د | شروع کوم په نامه دَ الله چه لوئے مهربان دے ډير زيات رحم کوونکے دے | په دے کښے ٣٨ آيتونه او ٤ رکوع دی

دَ الله تعالیٰ په نامه شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډير زيات رحم خاوند دے

اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ﴿١﴾

کوم خلقو چه | انکار وُکړو | او منع ئے کړل (خلق) | دَ الله دَ لارے نه | (الله) ضائع کړل | عملونه دَ هغوی

څوک چه کافران وو او (خلق ئے) دَ الله تعالیٰ دَ لارے نه منع کړل نو الله تعالیٰ دَ هغوی عملونه برباد کړل

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاٰمَنُوْا بِمَا نُزِّلَ

او کوم خلق چه | ایمان راوړو | او عملونه ئے وکړل | نیک | او ایمان ئے راوړو | په هغه څه چه نازل شوی

او چا چه ایمان راوړو او د نیکئ کارونه ئے وکړل او په هغه (کتاب) ئے ایمان راوړو چه په محمدؐ باندې

عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۙ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ

په محمدؐ باندې | او هم دا حق دے | د دوی د رب له طرفه | الله به لرے کړی | له دوئ نه | د دوئ بدیانے

نازل شوے دے او هغه د دوئ د رب د طرف نه حق دے نو الله تعالیٰ به ورله گناهونه معاف کړی

وَاَصْلَحَ بَالَهُمْ ۝٢ ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ

او سم به کړی | د دوئ حال | دا ځکه چه | کوم خلق | منکران دی | هغوئ پیروی وکړه | د باطلو

او د هغوئ حالت به سم ؤساتی. دا ځکه چه کافران خو په غلطه لاره لاړل -

وَاَنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَّبِّهِمْ ؕ كَذٰلِكَ

او دا چه | کوم خلقو | ایمان راوړو | هغوئ پیروی وکړه | د حق | د خپل رب له طرف نه | دغه شان

او د ایمان خاوندانو د خپل رب د طرف نه راغلی حقه لاره غوره کړه.

يَضْرِبُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ ۝٣ فَاِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

بیانوی | الله | خلقو د پاره | مثالونه د دوئ | بیا هر کله چه | مقابله شئ | د هغو خلقو سره | چه کافران دی

الله تعالیٰ په دے شان خلقو ته د هغوئ حالتونه بیانوی ، نو هر کله چه کافرانو سره مو مقابله راشی

فَضَرْبَ الرِّقَابِ ؕ حَتّٰٓى اِذَآ اَثْخَنْتُمُوْهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ ۙ

نو وهئ | (د هغوئ) څټونه | تر دے چه | هر کله | د دوئ ډیرے وینے توئے کړئ | نو مضبوط کړئ (د دوئ) قید

نو څټونه ترے نه پریکوئ تر دے چه هغوئ په ښه شان سره ووژنئ نو (باقی) په ښه شان سره قید کړئ

فَاِمَّا مَنًّۢا بَعْدُ وَاِمَّا فِدَآءً حَتّٰى تَضَعَ الْحَرْبُ

بیا یا (خو) احسان وکړئ | پس له دے نه | او یا تاوان (واخلئ) | تر دے چه | کیږدی | جنګ

نو بیا یا خو ورسره احسان وکړئ یا ترے نه عوض واخلئ ، تر دے چه جنګ (کوونکی) خپله وسله کوزه

ع ١٣ اَوْزَارَهَا ۛ ذٰلِكَ ؕ وَلَوْ يَشَآءُ اللّٰهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلٰكِنْ

وسلے خپلے | هم دا دے (حکم) | او که چرے | الله غوښتلے | نو ضرور به ئے انتقام اخستے وو | له دوئ نه | او لیکن

کړی دا حکم هم دغسے دے ، او که د الله تعالیٰ خوښه وے نو د دوئ نه به ئے (پخپله) بدل اخستے وو خو دا (حکم

لِّيَبْلُوَا۟ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ ؕ وَالَّذِيْنَ قُتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَنْ

چه ئے ؤ ازمائی | ځنے له تاسو نه | په ځنو | او کوم خلق چه | ووژلی شول | په لاره د الله کښے | پس هیڅ کله

ئے) ځکه (درکړو) چه د یو بل په ذریعه ستاسو ازمیښت وکړی او څوک چه د الله تعالیٰ په لاره کښے ؤوژلے شی نو الله تعالیٰ د

يُّضِلَّ اَعْمَالَهُمْ ۝٤ سَيَهْدِيْهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ۝٥ وَيُدْخِلُهُمُ

الله ضائع نه کړی | عملونه د دوئ | لاره به ورښائی دوئ ته | او درست به کړی | حال د دوی | او داخل به کړی دوئ

هغوئ عملونه هیڅکله نه ضائع کوی ، الله تعالیٰ به هغوئ ته هدایت وکړی او د هغوئ حالت به درست ساتی او هغوئ به جنت ته

الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ⑥ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ تَنْصُرُوا

جنّت ته | چه دهٔ ښودلے دے دا | دوئ ته | اے ایمان والئو! | کهٔ چرے مدد وکړئ تاسو

داخلوی چه ورته یې ئے ښتهٔ په ګوته کړی اے مؤمنانو! کهٔ چرے تاسو دَ الله تعالیٰ (دَ دین) مدد وکړئ

اللّٰهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ اَقْدَامَكُمْ ⑦ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَتَعْسًا لَّهُمْ

دَ الله | دے به مدد وکړی ستاسو | او ثابت به کړی | قدمونه ستاسو | او هغه خلق چه | کفر ئے وکړو | نو تباهی ده | دوئ دَ پاره

نو هغه به ستاسو مدد وکړی او ستاسو ښپے به ټینګے ساتی. او څوک چه کافران دی نو هغوئ له بربادی مقرره

وَاَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ⑧ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَرِهُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ

او دهٔ ضائع کړل | دَ دوئ عملونه | دا | ځکه چه دوئ ناخوښه کړو | هغه څیز | چه نازل کړو الله

ده او الله تعالیٰ دَ هغوئ عملونه برباد کړل. دا په دے وجه چه څهٔ الله تعالیٰ نازل کړل هغه دوئ ناخوښه کړل نو

فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ⑨ اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ

نو دهٔ ضائع کړل | دَ دوئ عملونه | آیا دوئ نهٔ دی ګرځیدلی | په زمکه کښے | چه دوئ وکوری | چه څنګه

الله تعالیٰ دَ هغوئ عملونه ضائع کړل آیا دا خلق دَ زمکے په مخ ګرځیدلی نهٔ دی چه دا ئے کتلے وے چه دَ دوئ

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ دَمَّرَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ۡ وَلِلْكٰفِرِيْنَ

شو | انجام | دَ هغو خلقو | چه له دوئ نه وړاندِ وو | تباهی راوستله | الله | په دوئ باندِ | او کافرانو دَ پاره

نه دَ مخکښو خلقو انجام څنګه شو؟ الله تعالیٰ هغوئ هلاک کړل او دے کافرانو سره

اَمْثَالُهَا ⑩ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ مَوْلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَاَنَّ الْكٰفِرِيْنَ

هم دا (سزاګانے) دی | دا | ځکه چه الله | کارساز دے | دَ هغه خلقو | چه ایمان ئے راوړو | او دا چه | کافران (چه دی)

هم دغسے معامله کیدونکے ده. دا ځکه چه الله تعالیٰ دَ مؤمنانو ملګرے دے او دَ کافرو هیڅوک

لَا مَوْلٰى لَهُمْ ⑪ اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

څوک کارساز نشته دَ دوی | بیشکه | الله به | داخل کړی | هغه خلق چه | ایمان ئے راوړو | او عملونه ئے وکړل نیک

ملګرے نشته. بیشکه الله تعالیٰ به دَ ایمان او دَ نیک عمل خاوندان داسے باغونو

جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۭ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَتَمَتَّعُوْنَ

په باغونو کښے | بهیږی به | لاندِ دَ هغے نه | نهرونه | او کوم خلق چه | کافران دی | دوئ فائده اخلی

ته ورننباسی چه دَ هغے لاندِ به ولے بهیږی. او کافران خلق (په دنیا کښے) څهٔ فائده اخلی

وَيَاْكُلُوْنَ كَمَا تَاْكُلُ الْاَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ⑫ وَكَاَيِّنْ

او دوئ خوری | څنګه چه | خوری | څاروی | او هم دوزخ | تیکاؤنړه ده | دوئ دَ پاره | او ډیر

او داسے خوراک (څښاک) کوی څنګه چه څاروی خوری (څښی) او (دَ دوزخ) اور ئے تیکاؤنړه ده او داسے ډیر

مِّنْ قَرْيَةٍ هِىَ اَشَدُّ قُوَّةً مِّنْ قَرْيَتِكَ الَّتِىْٓ اَخْرَجَتْكَ ۚ

کلی | چه هغه | زیات وو په طاقت کښے | ستا دَ کلی نه | کوم چه | تهٔ ایستلے یئے

کلی وو چه ستاسو دَ دغے کلی نه په زور کښے سیوا وو دَ کوم ځائے نه چه خلقو تهٔ را ایستلے یئے.

أَهْلَكْنٰهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ

هلاک کړل مونږ دوی | پس نشته هیڅوک مدد ورکوونکے | دَ دوئ | آیا څوک چه | وی | په واضحه دلیل

مونږ هغوئ هلاک کړل نو هیڅوک مددګارئے پیدا نهٔ شو۔ نو آیا څوک چه دَ خپل رب له طرف نه په ښکاره لاره

مِّنْ رَّبِّهٖ كَمَنْ زُيِّنَ لَهٗ سُوْٓءُ عَمَلِهٖ وَاتَّبَعُوْٓا

دَ خپل رب له طرف نه | په شان دَ هغه چا دے؟ | چه ښائسته کړے شوې دې دهٔ ته | دَ دهٔ بد عملونه | او دوئ پیروی وکړه

ولاړ وی هغوئ دَ داسے خلقو سره برابرکیدے شی چه خپله بد عملی ورته ښائسته ښکاری او په خپلو نفسانی

أَهْوَآءَهُمْ ﴿١٤﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِيْ وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ ؕ فِيْهَآ

دَ خپلو خواهشاتو | حال | دَ هغه جنّت | دَ کوم چه | وعده کولے شی | پرهیزګارانو سره | (دادے) چه په دے کښے به وی

خواهشونو پسے روان دی دَ کوم جنّت چه پرهیزګارو سره لوظ شوے دے هغه داسے جنت دے

أَنْهٰرٌ مِّنْ مَّآءٍ غَيْرِ اٰسِنٍ ۚ وَأَنْهٰرٌ مِّنْ لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهٗ ۚ وَأَنْهٰرٌ

نهرونه | دَ داسے اُوبو | چه خرابے به نهٔ وی | او نهرونه | دَ پیو | چه نهٔ به وی بدل شوے | خوند دَ هغے | او نهرونه دی

چه دَ (تازه) اُوبو نهرونه پکښے بهیږی چه هیچرے نهٔ سخاکیږی او دَ داسے شودو وے چه خوندئے بو پوتے نهٔ بدلیږی او دَ ښنو

مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِّلشّٰرِبِيْنَ ۚ وَأَنْهٰرٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى ؕ وَلَهُمْ

له شرابونه | خوند ورکوونکی | څښونکوته | او نهرونه دی | له شهد و صاف کړے شوو نه | او دوی دَ پاره

دَ پاره دَ خوند ناکو شرابو وے او دَ داسے شهدو نهرونه چه بالکل صفا به وی او هلته به ورله

فِيْهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ ؕ كَمَنْ

هلته | هرقسم | میوے به وی | او بخښنه | دَ خپل رب له طرف نه | (آیا دوی) په شان دَ هغه چا دی

دَ هر قسم میوے حاضرے وی او دَ خپل رب دَ طرف نه به ورته بخښنه وی۔ نو آیا داسے خلق دَ هغه

هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوْا مَآءً حَمِيْمًا فَقَطَّعَ أَمْعَآءَهُمْ ﴿١٥﴾

چه همیشه به وی | په اور کښے | او څښولے به شی په دوی | اوبهٔ | یشیدلے | چه ټکړے به کړی | کولمے دَ دوی

چا په شان کیدے شی چه تل به په اور کښے پرانهٔ وی او یشیدلے اوبهٔ به پرے څښولے شی چه کولمے به ورله ټوټے (ټکړے) وغورزوی

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۚ حَتّٰٓى إِذَا خَرَجُوْا مِنْ عِنْدِكَ

او ځنے له دوی نه | هغه دی | چه اَوری | ستا خبره | تردے چه | هرکله بهرته اُوځی | له نزد ستا نه

او ځنے خلق داسے دی چه تاته ئے غوږ نیولے وی خو چه ستا دَ مجلس نه بهر اُوځی،

قَالُوْا لِلَّذِيْنَ أُوْتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ اٰنِفًا ۚ أُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ طَبَعَ

نو وائی | هغه کسانو ته | کوموته چه ورکړے شوے دے | علم | چه څهٔ وویئیل پیغمبر | اوس اوس | هم دا هغه خلق دی | چه مهر لګولے دے

نو دَ علم دَ خاوندانو نه تپوس نه کوی چه دا اوس ئے څهٔ وویئیل دا هغه کسان دی چه الله ورله په زړونو

اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ وَاتَّبَعُوْٓا أَهْوَآءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذِيْنَ اهْتَدَوْا

الله | دَ دوئ په زړونو باندے | او دوئ پیروی وکړه | دَ خپلو خواهشاتو | او هغه کسان چه | لاره ئے موندلے ده

باندے مهرونه لګولی دی، او په خپلو خواهشونو پسے روان دی او څوک چه په سمه لاره روان دی

زادهم هدى وآتاهم تقواهم (١٧) فهل ينظرون إلا

زیات کړو الله دوی ته | هدایت | او ورکړه دوئ ته | د دوئ پرهیزگاري | پس دوئ انتظار نهٔ کوي | سیوا

لو الله هغوئ ته نور زیات هدایت کوی او د پرهیزګارئ (نور نور) توفیق ورکوی ، نو دا خلق بس د قیامت په انتظار

الساعة أن تأتيهم بغتة فقد جاء أشراطها فأنى لهم

د قیامت نه | چه هغه په دوئ راشي | ناګهانه | نو راغلي دي | د دے نخښے | پس کوم ځائے به وي | دوی د پاره

کښے ناست دی چه ناګهانه پرے راشي نو د هغے نخښے خو رابښکاره شوے دی او څهٔ وخت چه هغه په خپله

إذا جاءتهم ذكراهم (١٨) فاعلم أنه لا إله إلا الله واستغفر

هر کله چه (قیامت) راشي په دوی | نصیحت | پس یقین وکړه | چه نشته هیڅ معبود | سیوا | د الله نه | او معافي وغواړه ته

ورته مخے ته راشي نو بیا به د پوهے وخت چرته وی . نو (اے نبي!) ته یقین سا نه چه د الله نه سیوا بل معبود نشته او د خپلے خطائی

لذنبك وللمؤمنين والمؤمنات والله يعلم متقلبكم

د خپلے ګناه | او د پاره د مؤمنانو سړو | او د مؤمنانو ښځو | او الله | پیژني | ستاسو د تګ راتګ ځائے

په حقله معافي غواړه او د مؤمنانو سړو او د مؤمنانو ښځو د پاره هم' او الله تعالیٰ ته ستاسو د تګ راتګ او د استوګنے ځایونه

ومثواكم (١٩) ويقول الذين آمنوا لولا نزلت سورة فإذا ع

او د استوګنے ځائے | او وائي | هغه خلق چه | ایمان ئے راوړو | ولے نازل نهٔ شو | یو سورت | پس هر کله چه

ټول ډیر ښه معلوم دی . او د ایمان والا وائي چه (د جهاد په حقله) یو نوے سورت ولے نازل نهٔ شو ؟ بیا هر کله چه

أنزلت سورة محكمة وذكر فيها القتال رأيت الذين

نازل کړے شو | یو سورت | محکم | او ذکر کړے شو | په هغے کښے | د جنګ | نو وینے ته | هغه خلق چه

داسے سورت را نازل شي ، چه په هغے کښے د جهاد ذکر وی نو ته هغه خلقو ته ګورے

في قلوبهم مرض ينظرون إليك نظر المغشي عليه

په زړونو د دوئ کښے | بیماري ده | دوئ ګوري | ستا طرف ته | لکه چه ګوري | هغه کس چه بے هوشي راغلې وي | په هغهٔ

د کومو په زړو نو کښے چه (د نفاق) بیماري ده هغوئ ستا طرف ته د هغه چا په شان ګوري په چا چه د مرګ بے هوشي

من الموت فأولى لهم (٢٠) طاعة وقول معروف فإذا عزم

د مرګ | پس تباهي ده دوی د پاره | حکم منل | او خبره | نیکه کول (لازم دي) | بیا هر کله چه | اراده وکړے شي

خوره وی ، پس هغوئ د پاره هلاکت دے ، فرمانبرداري کول پکار دي او ښهٔ خبره کول پکار دي خو چه (د جهاد) فیصله

الأمر فلو صدقوا الله لكان خيرا لهم (٢١) فهل عسيتم

د کار | پس کهٔ چرے | دوی رښتیني شول | الله سره | نو بهتره ده | دوئ د پاره | پس آیا | تاسو نه دا امید دے

وشوه نو کهٔ دغه وخت هم دوئ د الله تعالیٰ سره رښتیني وے نو ورله به ډیره ښهٔ وه بیا له تاسو نه دا هم توقع ده

إن توليتم أن تفسدوا في الأرض وتقطعوا أرحامكم (٢٢) أولئك

کهٔ چرے تاسو مخ واړوئ | نو فساد به وکړئ | په زمکه کښے | او پرے به کړئ | خپلے رشتے | هم دا ډله

کهٔ چرے تاسو (د جهاد او ایمان نه) مخ واړوئ چه د زمکے په مخ فساد خور کړئ او د خپلولئ تعلقات ختم کړئ ، دغه خو هغه

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فَاَصَمَّهُمْ وَاَعْمٰٓى اَبْصَارَهُمْ ﴿٢٣﴾ اَفَلَا يَتَدَبَّرُوْنَ

هغه خلق دي | چه لعنت وکړو په دوی | الله | پس کاڼه ئے کړل دوی | او ړندے ئے کړلے | سترگے د دوی | نو آیا دوی غور نه کوی

کسان دی چه الله تعالیٰ پرے لعنتونه ورولی دی نو کاڼه کړی ئے دی او سترگے ئے ورله ړندے کړی دی. نو آیا دوی په قرآن مجید کښے

الْقُرْاٰنَ اَمْ عَلٰى قُلُوْبٍ اَقْفَالُهَا ﴿٢٤﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ ارْتَدُّوْا

په قرآن کښے | یا په زړونو باندې | د دوی تالے پرتے دی | بیشکه کوم خلق چه | اپوته وگرځیدل

فکر نه کوی یا د دوی په زړونو باندې تالے لگیدلے دی؟ بیشکه هغه خلق چه د هدایت

عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى ۙ الشَّيْطٰنُ

په شاگانو خپلو | پس له دے نه | چه ښکاره شوه | دوی ته | لاره د هدایت | شیطان

د ښکاره کیدو نه پس هم مرتد شول، شیطان د دوی (عملونه)

سَوَّلَ لَهُمْ ۭ وَاَمْلٰى لَهُمْ ﴿٢٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لِلَّذِيْنَ

(دا کار) ښائسته کړو | دوی ته | او مهلت ئے ورکړو دوی ته | دا | ځکه چه دوی به | وئیل | هغه خلقو ته

د دوی په نظر کښے ښائسته کړل او دوی لهٔ اوږده اُمیدونه ورکړل، دا په دے وجه چه دوی هغو خلقو ته کوم چه

كَرِهُوْا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ سَنُطِيْعُكُمْ فِيْ بَعْضِ الْاَمْرِ ۚ

چه ناخوښه ئے کړل | هغه څهٔ چه نازل کړل | الله | چه ډیر زر به مونږ ستاسو خبره ومنو | په څنے | کار کښے

د الله تعالیٰ د نازل کړی کتاب نه بیزاره دی، دا وئیل چه مونږ به ستاسو څنے خبرے ومنو.

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾ فَكَيْفَ اِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ

او الله | پوهیږی | د دوی په پټو خبرو | پس څهٔ حال به وی | هرکله چه د دوی روح قبض کوی | فرښتے

او الله تعالیٰ د دوی په پټو خبرو ښهٔ پوهه دے. نو هغه وخت به د دوی څهٔ حال وی چه فرښتے به ترے روحونه اخلی

يَضْرِبُوْنَ وُجُوْهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اتَّبَعُوْا مَآ

چه وهی به | مخونه د دوی | او شاگانے د دوی | دا | په دے وجه چه دوی | پیروی وکړه | د هغه خبرے

او مخونه او شاگانے به ورله وهی. دا ځکه چه دوی په هغه لاره لاړل چه الله تعالیٰ

اَسْخَطَ اللّٰهَ وَكَرِهُوْا رِضْوَانَهٗ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾ ع ٣ ٩ ٧

چه ناراضه ئے کړو | الله | او دوی ناخوښه کړه | د ده رضامندی | نو ده برباد کړل | د دوی عملونه

پرے ناراضه شو، او د هغهٔ د رضا (د کارونو) نه بیزاره شول نو الله تعالیٰ د دوی عملونه برباد کړل.

اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ اَنْ لَّنْ يُّخْرِجَ اللّٰهُ اَضْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾

آیا | خیال وکړو | هغه کسانو چه | په زړونو د هغوی کښے | بیماری ده | چه هیڅ کله به ښکاره نه کړی | الله | کینے د دوی

آیا د چا په زړونو کښے چه مرض پروت دے هغوی داگمان کوی چه الله به هیچرے د هغوی دښمنئ نهٔ رابرسیره کوی؟

وَلَوْ نَشَآءُ لَاَرَيْنٰكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيْمٰهُمْ ۭ

او که چرے غوښتلے مونږ | نو ښودلی به وو مونږ تا ته دوی | پس خامخا به پیژندلی وو تا دوی لاره | د دوی د شکل نه

او که چرے مونږ غوښتلے نو مونږ به تا ته هغه خلق ښودلی وو نو تا به د هغوی د مخونو نه هغوی پیژندلی وو

وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ

او خامخا به ته ئې پېژنې دوی | دَ طرز کلام نه | او الله | پېژني | عملونه ستاسو | او خامخا به مونږ آزمېښت وکړو په تاسو

او دَ خبرو په طرز خو به ئې دِ هسې هم) وپېژنې او الله تعالیٰ ته ستاسو دَ ټولو عملونه په ښه شان معلوم دی او مونږ به ضرور ستاسو

حَتّٰى نَعْلَمَ الْمُجٰهِدِيْنَ مِنْكُمْ وَالصّٰبِرِيْنَ وَنَبْلُوَا أَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾

تر دې چه | مونږ معلوم کړو | مجاهدین | له تاسو نه | او صبر کوونکی | او وُ آزمایو | ستاسو حالات

آزمېښت کوو چه مجاهدین او (په میدان کښې) ټینګ او دریدونکی درکښې څرګند وُ پېژنو او ستاسو دَ حالت اندازه واخلو۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَشَآقُّوا الرَّسُوْلَ

بیشکه | کوم خلق چه | انکار وکړو | او منع ئې کړل (خلق) | دَ لارې نه | دَ الله | او مخالفت ئې وکړو | دَ پیغمبر

څوک چه کافران شول ، او خلق ئې دَ الله تعالیٰ دَ لارې نه منع کړل ، او دَ رسول مخالفت ئې وکړو

مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدٰى ۙ لَنْ يَّضُرُّوا اللّٰهَ شَيْئًا ۗ

پس له دې نه چه | واضحه شوه | په دوی | سمه لاره | دوی به هیڅکله ضرر ونه رسوی | الله ته | دَ څۀ څیز

پس له دې نه چه سمه لاره هغوئ ته واضحه شوه ، نو هغوئ به الله تعالیٰ ته هیڅ ضرر ورنه کړې شي۔

وَسَيُحْبِطُ أَعْمَالَهُمْ ﴿٣٢﴾ يٰأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا أَطِيْعُوا اللّٰهَ وَأَطِيْعُوا

او دَ به زر ضائع کړی | دَ دوئ عملونه | اے ایمان والوُ ! | حکم منئ | دَ الله | او حکم منئ

او الله تعالیٰ به دَ دوئ عملونه برباد کړی ۔ اے مؤمنانو ! دَ الله تعالیٰ حکمونه منئ او دَ رسول په

الرَّسُوْلَ وَلَا تُبْطِلُوْا أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٣﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا

دَ رسول | او مۀ ضائع کوئ | خپل عملونه | بیشکه | هغه خلق چه | انکار ئې وکړو | او منع ئې کړل (خلق)

وینا عمل کوئ او خپل عملونه مۀ بربادوئ ۔ بیشکه څوک چه کافران شول او خلق ئې دَ الله تعالیٰ

عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ مَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾

دَ لارې نه | دَ الله | بیا دوی مړۀ شول | او دوی کافران وو | نو هیڅ کله به وُنۀ بخښی | الله | دوی لره

دَ لارې نه منع کړل ، بیا هم دَ غسې کافران مړۀ شول نو الله تعالیٰ به هغوئ هیڅکله وُنۀ بخښی۔

فَلَا تَهِنُوْا وَتَدْعُوْا إِلَى السَّلْمِ ۖ وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ ۖ وَاللّٰهُ

پس تاسو سُستی مۀ کوئ | او دعوت مۀ ورکوئ | صلحې طرف ته | او هم تاسو به | غالب یئ | او الله

نو تاسو همت مۀ بائیلئ او (دَ ځان نه) دَ روغې جوړې دعوتونه مۀ ورکوئ او هم تاسو به غالب یئ ۔ او الله تعالیٰ

مَعَكُمْ وَلَنْ يَّتِرَكُمْ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٥﴾ اِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ

تاسو سره دے | او دے به هیڅکله نقصان درنۀ کړی تاسو ته | ستاسو عملونو کښې | بیشکه | ژوند | دَ دُنیا | لوبې

ستاسو ملګرے دے او ستاسو په عملونو کښې به هیڅ کمے نۀ راولی ۔ دَ دُنیا دا ژوند خو بس لوبې تماشې

وَلَهْوٌ ۗ وَإِنْ تُؤْمِنُوْا وَتَتَّقُوْا يُؤْتِكُمْ أُجُوْرَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ

او تماشه ده | او که چرے تاسو ایمان راوړئ | او پرهیزګاری وکړئ | نو دربه کړی تاسو ته | ستاسو اجر | او نۀ به غواړی له تاسو نه

دی ، او که تاسو ایمان راوړو او پرهیزګار پاتې شوئ نو الله تعالیٰ به تاسو ته اجرونه درکړی او هغه تاسو نه مالونه

اَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾ اِنْ يَّسْـَٔلْكُمُوْهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوْا وَيُخْرِجْ

ستاسو مالونه | که چرې دوی وغواړي له تاسو هغه (مال) | بيا تنګ کړي تاسو | نو تاسو به شومتيا وکړئ | اورا وبه باسي

نو، غواړي که هغه درنه مالونه وغواړي او ترينګه بسه ئے درنه غواړي نو تاسو به شومتيا وکړئ او په دے به

اَضْغَانَكُمْ ﴿٣٧﴾ هٰٓاَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ

پټے کينے ستاسو | واورئ! تاسو خو | هغه (خلق) يئ | چه تاسو بللے شئ | چه خرڅ وکړئ | په لاره کښے | دَ الله

ستاسو خفګانونه راښکاره کړي هو! تاسو داسے خلق يئ چه څۀ وخت درته دَ الله په لاره کښے دَ مال لګولو بلنه درکولے شي

فَمِنْكُمْ مَّنْ يَّبْخَلُ ۚ وَمَنْ يَّبْخَلْ فَاِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَّفْسِهٖ ؕ

پس څۀ له تاسو نه | هغه دے چه بخل کوي | او څوک چه | بخل کوي | نو بيشکه | هغه بخل کوي | دَ خپل ذات خلاف

نو څۀ درکښے داسے شته چه شومتيا وکړي او څوک چه شومتيا وکړي نو هغه دَ خپل ځان سره شومتيا کوي

وَاللّٰهُ الْغَنِيُّ وَاَنْتُمُ الْفُقَرَآءُ ۚ وَاِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا

او الله | غني دے | او تاسو | محتاج يئ | او که چرے مخ واړوئ تاسو | نو په بدل کښے به راولي الله | يو بل قوم

او الله تعالیٰ غني (بادشاه) دے او تاسو ورته حاجتمند يئ او که تاسو مخ واړولو نو ستاسو په ځائے به يو بل قوم

غَيْرَكُمْ ۙ ثُمَّ لَا يَكُوْنُوْٓا اَمْثَالَكُمْ ﴿٣٨﴾ ع

تاسو نه علاوه | بيا به | هغه نۀ وی | په شان ستاسو |

راپيدا کړي چه هغوئ به ستاسو په شان (مخ اړونکي) نۀ وي -

سُوْرَةُ الْفَتْحِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ تِسْعٌ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعُ رُكُوْعَاتٍ

سورة فتح په مدينه کښے نازل شوا و | شروع کوم په نوم دَ الله چه لوئے مهربان ډير زيات رحم کوونکے دے | په دے کښے ٢٩ آيتونه او ۴ رکوع دي

دَ الله پاک په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډير زيات رحم خاوند دے

اِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِيْنًا ﴿١﴾ لِّيَغْفِرَ لَكَ اللّٰهُ مَا تَقَدَّمَ

بيشکه مونږ فتح درکړه | تاته | فتح | ښکاره | چه معاف کړي | تا دَ پاره | الله | هغه څۀ چه وړاندې تېر شوي دي

بيشکه مونږ تاله جاري باري فتح درکړه - چه الله تعالیٰ ستا وړاندينئ او وروستنئ تهولے

مِنْ ذَنْۢبِكَ وَمَا تَاَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ

له ګناه ستا نه | او هغه څۀ چه وروستو پاتے شوي وي | او پوره کړي | خپل نعمت | په تا باندې | او چه وښائي تاته

خطا ګانے معاف کړي ، او خپل نعمتونه درباندې پوره کړي او په سمه نيغه

صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿٢﴾ وَّيَنْصُرَكَ اللّٰهُ نَصْرًا عَزِيْزًا ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ

لاره | سمه | او مدد درکړي تاته | الله | مدد | زبردست | هم دے | چا چه | نازل کړه

لاره دِ بوځي - او الله تعالیٰ درله په عزت سره برے درکړي - الله تعالیٰ هغه ذات دے چه

السَّكِيْنَةَ فِيْ قُلُوْبِ الْمُؤْمِنِيْنَ لِيَزْدَادُوْٓا اِيْمَانًا مَّعَ اِيْمَانِهِمْ ؕ

اطمينان | په زړونو کښے | دَ مؤمنانو | چه نور زيات شي | په ايمان کښے | دَ خپل ايمان سره

دَ مؤمنانو په زړونو کښے ئے اطمينان پيدا کړو چه دَ هغوئ دَ خپل وړومبني ايمان سره نور ايمان هم سېرا شي.

وَلِلّٰهِ جُنُوْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۝٤

اوالله دَپاره دی | لښکرے | دَ آسمانونو | او دَ زمکے | او دے | الله | پوهه | خاوند دَحکمت

او دَ آسمانونو او دَ زمکے ټولے لښکرے دَالله تعالیٰ دی اوالله تعالیٰ په هرڅهٔ پوهه دۓ دَ حکمتونو خاوند دے

لِّيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ

چه داخل کړی الله | مؤمنان سړی | او مؤمنانے ښځے | په باغونو کښے | چه بهیږی به | لاندې دَهغے نه | نهرونه

چه الله تعالیٰ مؤمنان سړی او مؤمنانے ښځے داسے باغونو ته ورننباسی چه دَ هغے لاندې به ویلے بهیږی

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ ۭ وَكَانَ ذٰلِكَ عِنْدَ اللّٰهِ فَوْزًا

همیشه به وی | په هغے کښے | او لرےبه کړی | له دوی نه | بدیانے دَدوی | او دَه | دا | په نزد دَ الله | کامیابی

تل به پکښے اوسیږی او چه ګناهونه ورنه معاف کړی او دغه دَ الله تعالیٰ په نزد غټه

عَظِيْمًا ۝٥ وَّيُعَذِّبَ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْمُشْرِكِيْنَ وَالْمُشْرِكٰتِ

لویه | او دے به عذاب ورکړی | منافقانو سړو | او منافقانو ښځو | او مشرکانو سړو | او مشرکانو ښځوته

کامیابی دَه او الله تعالیٰ به سزا ورکړی منافقانو سړو او منافقانو ښځو او مشرکانو سړو او مشرکانو ښځو له

الظَّاۗنِّيْنَ بِاللّٰهِ ظَنَّ السَّوْءِ ۭ عَلَيْهِمْ دَاۗىِٕرَةُ السَّوْءِ ۚ وَغَضِبَ

چه ګمان کوونکی دی | په الله | ګمان بد | هم په دوئ دے | چکر | بد | او غضب وکړو

چه دَ الله تعالیٰ په حقله بدګمانی کوی ، په هغوئ باندې بده ورځ راتلونکے دَه ، او الله تعالیٰ به

اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَاَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ۭ وَسَاۗءَتْ مَصِيْرًا ۝٦

الله | په دوئ باندې | او لعنت ئے وکړو په دوئ | او تیار کړے ئے دے | دوئ دَپاره | دوزخ | او بد ځائے دے | دَ واپس کیدو

ورته ورقهریږی او دَ خپل رحمت نه به ئے لرے وساتی او دوزخ ئے ورله تیار ساتلے دے او دغه ډیره خرابه تیکاؤنره دَه

وَلِلّٰهِ جُنُوْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ۝٧

اوالله دَپاره دی | لښکرے | دَ آسمانونو | او دَ زمکے | او دے | الله | غالب | دحکمت خاوند

او دَ آسمانونو او دَ زمکے ټولے لښکرے دَالله تعالیٰ دی او الله تعالیٰ زبردست دے دَحکمتونو خاوند دے۔

اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ۝٨ لِّتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ

بیشکه مونږ راولیږلے ئے ته | ګواه | او زیرے ورکوونکے | او ویروونکے | چه ایمان راوړئ تاسو | په الله | او دَده په رسول

بیشکه چه مونږه ته ګواهی کوونکے او زیرے ورکوونکے او (دَ بدو کے ته) ویروونکے (پیغمبر) لیږلے یې چه (اے خلقو!) تاسو په الله او دَده په رسول

وَتُعَزِّرُوْهُ وَتُوَقِّرُوْهُ ۭ وَتُسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ۝٩ اِنَّ الَّذِيْنَ

او دَده مدد وکړئ | او دَده عزت وکړئ | او دَالله تسبیح وکړئ | صبا | او | ماښام | بیشکه | هغه کسان چه

ایمان راوړئ او دَ ده (دَ دین) مدد کوئ او دَده تعظیم کوئ او سحر ماښام دَ ده پاکی بیانوئ ، ثوک چه تا نه لاس نیوے

يُبَايِعُوْنَكَ اِنَّمَا يُبَايِعُوْنَ اللّٰهَ ۭ يَدُ اللّٰهِ فَوْقَ اَيْدِيْهِمْ ۚ فَمَنْ

بیعت کوی له تاسره | بیشکه چه | دوئ بیعت کوی | الله سره | لاس دَ الله دے | دَپاسه دَ لاسونو دَ دوئ | پس څوک چه

کوی هغوئ (په حقیقت کښے) دَالله سره بیعت کوی ، دَالله تعالیٰ لاس دَ هغوئ دَلاسونو دَپاسه پروت دے ، نو بیا څوک

نَّكَثَ فَاِنَّمَا يَنْكُثُ عَلٰى نَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ اَوْفٰى بِمَا عٰهَدَ عَلَيْهُ

ماته کړی (وعده) | نو بیشکه دے ئے ماتوی | دَ خپل ځان خلاف | او څوک چه پوره کړی | هغه څهٔ | چه وعده ئے کړے ده په هغے

چه خپل لوظ مات کړی نو دَ ده دَ دے لوظ ئے سزا به هم ده ته ملاویږی او څوک چه دا لوظ کوم چه ده دَ الله سره کړے

ع اللّٰهَ فَسَيُؤْتِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا ۝ ۱۰ سَيَقُوْلُ لَكَ الْمُخَلَّفُوْنَ

دَ الله سره | پس زر به ورکړی ده ته | اجر | لوئے | زر به ووائی | تا ته | وروستو پاتے شوی خلق

دے پوره کړی نو الله به ډیر زر ده ته ډیر لوئے اجر ورکړی. کوم بانډیخیان چه (په دے سفر کښے) وروستو پاتے شوی

مِنَ الْاَعْرَابِ شَغَلَتْنَآ اَمْوَالُنَا وَاَهْلُوْنَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا ۚ

له بانډو دَ خلقو نه | مشغول کړو مونږ | مالونو زمونږ | او اهل زمونږ | پس بخښنه وُغواړه | دَ پاره زمونږ

دو هغوی به درته ووائی چه مونږ زمونږ مال او بال بچ مشغول وُساتلو (او په جهاد کښے شریک نهٔ شو) نو زمونږ دَ پاره (دَ الله نه

يَقُوْلُوْنَ بِاَلْسِنَتِهِمْ مَّا لَيْسَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ ۚ قُلْ فَمَنْ يَّمْلِكُ

دوی وائی | په ژبو خپلو | هغه څهٔ | چه نهٔ دی | په زړونو دَ دوی کښے | ووایه | چه څوک | اختیار لری

معافی وُغواړه دوی په خپلو ژبو باندِ هغه خبرے کوی چه دَ دوی په زړو نو کښے نشته، تپوس وکړه چه هغه څوک دی چه دَ الله

لَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا اِنْ اَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا ۭ

تاسو دَ پاره | دَ الله مخکښے | دَ څهٔ څیز | که چرے | دے وغواړی تاسوته نقصان رسول | یا وغواړی | تاسو ته | فائده رسول

په معامله کښے تاسو دَ پاره څهٔ اختیار وُلری که چرے هغه تاسو ته څهٔ نقصان رسول وغواړی یا تاسو ته فائده درکول وُغواړی (څوک

بَلْ كَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ۝ ۱۱ بَلْ ظَنَنْتُمْ اَنْ

بلکه | دے الله | په هغه څهٔ | چه تاسو ئے کوئی | خبردار | (نه) بلکه | خیال کړے وو تاسو | چه

څهٔ کولے نهٔ شی) نه! بلکه الله تعالیٰ ستاسو دَ ټولو دَ عملونو نه خبر دے. تاسو خو یقین کړے وو چه دا رسول او

لَّنْ يَّنْقَلِبَ الرَّسُوْلُ وَالْمُؤْمِنُوْنَ اِلٰٓى اَهْلِيْهِمْ اَبَدًا وَّزُيِّنَ

هیڅ کله به واپس نهٔ کوځی | رسول | او مؤمنان | خپل کور والو ته | همیشه | او ښهٔ ښکاره شو

(په جهاد کښے شریک) مؤمنان به چرے هم خپلو کورونو ته واپس رانهٔ شی او دا خبره درته په

ذٰلِكَ فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ ۚ وَكُنْتُمْ قَوْمًا ۢبُوْرًا ۝ ۱۲

دا خبره | ستاسو زړونو ته | او تاسو گمان وکړو | گمان بد | او شوئ تاسو | قوم | هلاک شوے

خپلو زړونو کښے ښائسته ښکاره شوے وه او تاسو ډیره بدگمانی کړے وه او هم په خپله برباد شوئ

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ فَاِنَّآ اَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ

او څوک چه | نهٔ | راوړی ایمان | په الله | او دَ ده په رسول | نو بیشکه مونږ تیار کړے دے | دَ کافرانو دَ پاره

او څوک چه په الله تعالیٰ او دَ ده په رسول باندِ ایمان نه راوړی نو مونږ دَ کافرانو دَ پاره دَ دوزخ اور تیار

سَعِيْرًا ۝ ۱۳ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ

اور | او الله دَ پاره دے | حکومت | دَ آسمانونو | او دَ زمکے | بخښنه کوی هغه چاته | چه وغواړی

کړے دے. او دَ آسمانونو او دَ زمکے بادشاهی یوازے دَ الله تعالیٰ ده، دَ چا په حقله چه وغواړی بخښنه ورکړی

وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٤﴾ سَيَقُوْلُ

اوعذاب ورکوی دے | چاته چه غواړی | او دے الله | بخښونکے | مهربان | زر به ووائی

او چاله چه وغواړی په عذاب لے اخته کړی ، او الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے - دغه وروستو پاتے کیدونکی

الْمُخَلَّفُوْنَ اِذَا انْطَلَقْتُمْ اِلٰى مَغَانِمَ لِتَاْخُذُوْهَا ذَرُوْنَا نَتَّبِعْكُمْ

وروستو پاتے شوی خلق | هرکله چه | روان شئ تاسو | د غنیمتونو طرف ته | چه تاسو را واخلئ هغه | پریږدئ مونږ | چه روان شو مونږ تاسو پسے

خلق (چه په جهاد کښے شریک نه ؤو) به درته ووائی ، څه وخت چه تاسو په غنیمتونو اخستو پسے روان شئ چه مونږ هم پریږدئ

يُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّبَدِّلُوْا كَلٰمَ اللّٰهِ ۭ قُلْ لَّنْ تَتَّبِعُوْنَا كَذٰلِكُمْ

دوی غواړی | چه بدل کړی | حکم د الله | ووایه | هیڅ کله به پیروی نه کوئ تاسو زمونږ | هم دغه شان

چه درپسے درشو ، دوی غواړی چه د الله تعالیٰ حکم بدل کړی (اے نبی !) ته ووایه چه تاسو هیچرے مونږ سره تلے نه شئ

قَالَ اللّٰهُ مِنْ قَبْلُ ۚ فَسَيَقُوْلُوْنَ بَلْ تَحْسُدُوْنَنَا ۭ بَلْ كَانُوْا

د فرمائیل | الله | له دے نه وړاندے | پس دوی به ووائی | چه (نه) بلکه | تاسو حسد کوئ مونږ سره | (نه) بلکه | دوی

الله تعالیٰ د وړاندے نه د غسے فرمان کړے دے په دے خبره به دوی ووائی چه نه ! بلکه تاسو مونږ سره کینه ساتئ ، رشتیا خبره

لَا يَفْقَهُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿١٥﴾ قُلْ لِّلْمُخَلَّفِيْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ

نه پوهیدل | مګر | لږ | ووایه | وروستو پاتے شوو ته | له بانډو د خلقونه

داده چه دوی په سمه خبره کم کوز پوهیږی - (اے نبی !) ته وروستو پاتے کیدونکو بانډه یځیانو ته ووایه چه

سَتُدْعَوْنَ اِلٰى قَوْمٍ اُولِيْ بَاْسٍ شَدِيْدٍ تُقَاتِلُوْنَهُمْ

چه ډیر زر به تاسو راوبللے شئ | د یو قوم طرف ته | چه په جنګ کښے | ډیر سخت دی | چه جنګ به کوئ تاسو د هغوی سره

ډیر زر به تاسو د یو داسے قوم مقابلے کولو ته راوبللے شئ چه هغوی به ډیر سخت جنګیالی خلق وی (نو) یا به ورسره لګیا یئ

اَوْ يُسْلِمُوْنَ ۚ فَاِنْ تُطِيْعُوْا يُؤْتِكُمُ اللّٰهُ اَجْرًا حَسَنًا ۚ وَاِنْ تَتَوَلَّوْا

یا به هغوی اسلام قبول کړی | بیا که چرے | تاسو حکم ومنئ | نو درکړی به تاسو ته | الله | اجر | نیک | او که چرے تاسو مخ واړوئ

جنګونه کوئ او یا به هغوی مسلمانان شی - بیا که چرے تاسو حکم ومنئ نو الله به تاسو له ښه اجر درکړی او که چرے تاسو مخ واړوئ نو

كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿١٦﴾ لَيْسَ

لکه څنګه چه | تاسو مخ اړولے وو | له دے نه وړاندے | (نو) دے به عذاب درکړی تاسو ته | عذاب | دردناک | نشته دے

لکه څنګه چه مو وړاندے مخ اړولے وو نو الله تعالیٰ به تاسو له دردناک عذاب درکړی - نه په ړوند

عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْمَرِيْضِ

په ړوند باندے | څه ګناه | او نه | په شل باندے | څه ګناه | او نه | په بیمار باندے

باندے څه ګناه شته ، او نه په ګډ شل باندے څه ګناه شته او نه په بیمار باندے څه ګناه

حَرَجٌ ۭ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ يُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا

څه ګناه | او څوک چه | حکم ومنی | د الله | او د ده د رسول | داخل به کړی دے | په باغونو کښے | چه بهیږی به | لاندے د هغے نه

شته او څوک چه د الله تعالیٰ او د ده د رسول خبره ومنی نو هغه به دے داسے باغونو ته ورداخل کړی چه د هغے لاندے به د

الْاَنْهٰرُ ۚ وَمَنْ يَّتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَضِيَ اللّٰهُ

نهرونه | او څوک چه | مخ واړوی | نو دے به عذاب ورکړی دهٔ ته | عذاب | دردناک | بیشکه | راضی شو | الله

بهیږی ، او څوک چه ترے نه مخ واړوی نو هغهٔ له به دردناک عذاب ورکړی ، بیشکه الله تعالیٰ د مؤمنانو نه

عَنِ الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ يُبَايِعُوْنَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا

له مؤمنانو نه | کوم وخت چه | دوی بیعت وکړو تاسره | لاندِ | دَ ونے | پس عالم وو الله | په هغه څهٔ

رضا شو څهٔ وخت چه هغوئی ستا په لاس دَ ونے لاندِ بیعت کولو ، او الله تعالیٰ ته دَ هغوئی دَ

فِيْ قُلُوْبِهِمْ فَاَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ عَلَيْهِمْ وَاَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيْبًا ﴿١٨﴾

چه دَ دوئی په زړونو کښے وو | پس نازل کړو دهٔ | اطمینان | په دوئی باندِ | او په بدله کښے ئے ورکړه دوئی ته | فتح نزدے

زړونو خبرے (په ښهٔ شان) معلومے دی نو الله تعالیٰ ورله اطمینان نصیب کړو او هغوئی ته ئے یوه نزدے (دیریا) کټه ورکړه .

وَّمَغَانِمَ كَثِيْرَةً يَّاْخُذُوْنَهَا ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿١٩﴾ وَعَدَكُمُ

او غنیمتونه | ډیر | چه دوی اخلی هغه | او دے الله | ډیر غالب | دَ حکمت خاوند | وعده کړے وه تاسو سره

او (ورسره) ډیر غنیمتونه چه دا خلق ئے اخلی . او الله تعالیٰ زبردست دے دَ حکمتونو خاوند دے ، الله تعالیٰ تاسو

اللّٰهُ مَغَانِمَ كَثِيْرَةً تَاْخُذُوْنَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هٰذِهٖ وَكَفَّ

الله | دَ غنیمتونو | ډیرو | چه حاصلوئی به تاسو هغه | پس دغه ئے په تندئی درکړو | تاسو ته | دا | او دهٔ منع کړل

سره دَ (نورو) ډیرو غنیمتونو وعده کړے دهٔ چه تاسو به ئے اخلئی، نو دَ هغے نه) دا یوه (کټه) ئے لاس په لاس درکړه ، او له تاسو

اَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ ۚ وَلِتَكُوْنَ اٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ وَيَهْدِيَكُمْ

لاسونه | دَ خلقو | له تاسو نه | او دَ پاره دَ دے چه وی | نخښه | دَ مؤمنانو دَ پاره | او چه وښائی تاسو ته

ئے دَ خلقو لاسونه منع کړل ، او دا ځکه چه دَ مؤمنانو دَ پاره یوه نمونه شی ، او چه تاسو په

صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿٢٠﴾ وَّاُخْرٰى لَمْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهَا قَدْ اَحَاطَ اللّٰهُ

لار ه | سمه | او دویمه (هغه فتح) | چه تاسو لا قابو نهٔ دے موندلے په هغے | احاطه کړے دهٔ | الله

سمه نیغه لار ه واچوی ، او یوه بله (کټه) هم (نزدے) دهٔ چه لا ستاسو قابو کښے نهٔ دهٔ راغلے دغه کټه الله په خپله

بِهَا ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرًا ﴿٢١﴾ وَلَوْ قٰتَلَكُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

په هغے | او دے | الله | په هر څیز باند | قادر | او که چرے | جنګیدلے تاسو سره | هغه خلق | چه کافران دی

احاطه کښے اخستے دهٔ او الله تعالیٰ په هر څیز باندِ قدرت لری . او که دا کافران تاسو نه جنګ نه راوړاندِ شوی دے

لَوَلَّوُا الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُوْنَ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿٢٢﴾ سُنَّةَ اللّٰهِ الَّتِيْ

نو خامخا به کړځولے وے دوی | شاګانے | بیا به | نهٔ وو موندلے دوی | څوک دوست | او نهٔ څوک مدد ګار | (دا) دَ الله دستور دے | چه

نو په شا به تښتیدلی وُو ، بیا به ئے نهٔ څوک دوست موندلے وو او نهٔ څوک مدد ګار . الله تعالیٰ هم دغه دستور ه

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ﴿٢٣﴾ وَهُوَ الَّذِيْ

تیر شوے دے | له دے نه وړاندِ | او هیڅکله به بیا نهٔ مومے ته | دَ الله په دستور کښے | تبدیلی | او هم دے دے | هغه ذات چه

ساتلے دهٔ چه پخوا راسے جاری راغلے دهٔ او ته به دَ الله تعالیٰ په دستور کښے هیڅ تبدیلی بیا نهٔ مومے . او الله تعالیٰ هغه ذات دے

كَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ اَنْ

چه منع ئې کړل | لاسونه دَدوی | له تاسونه | او ستاسو لاسونه | له هغوئی نه | دَ مکې په وادئ کښې | پس له هغې نه چه

چه دَ هغوئی لاسونه ئې تاسونه او ستاسو لاسونه ئې دَ هغوئی نه دَ مکې په سرحد بانډې وتیول ، دَ هغې نه پس چه

اَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرًا ﴿٢٤﴾ هُمُ

دۀ غالب کړئ تاسو | په دوئی بانډې | او دے الله | په هغه څۀ چه تاسو ئې کوئ | بینا | هم دا هغه خلق دی

تاسو له ئې په هغوئی بانډې قابو درکړو ، او الله تعالیٰ ستاسو کارونه لیدل کتل ۔ دا هغه خلق دی

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ مَعْكُوْفًا

کوم چه | انکار وکړو | او منع ئې کړئ تاسو | له مسجد حرام نه | او قربانی | را منع کړے شوے

چه کفر ئې وکړو او تاسو ئې دَ مسجد حرام نه منع کړئ ، او دَ قربانئ څاروی ئې خپل

اَنْ يَّبْلُغَ مَحِلَّهٗ ۭ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُوْنَ وَنِسَآءٌ مُّؤْمِنٰتٌ

(له دې نه) چه ورسیږی | ځائے خپل ته | او که چیرته نه وے | سړی | مؤمنان | او ښځې | مؤمنانې

ځائے ته دَ رسیدو نه منع کړل او که چیرے دا اندیښنه نه وے چه ډیر مؤمنان سړی او ډیرے مؤمنانے ښځے

لَّمْ تَعْلَمُوْهُمْ اَنْ تَطَـُٔوْهُمْ فَتُصِيْبَكُمْ مِّنْهُمْ مَّعَرَّةٌۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ

چه نۀ پیژنئ تاسو هغوئی | چه پائمال به کړئ تاسو دوی | پس وُ به رسیږی تاسو ته | په وجه دَ دوئی | نقصان | په بے خبرئ کښې

به تاسو دَ بنپولانډې چخړی کړئ دَ کوم په وجه چه به (پس له هغې نه) تاسو ته خفګان رسیدو (نو تاسو له به ئې اوس فتح درکړے وه)

لِيُدْخِلَ اللّٰهُ فِيْ رَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُوْا لَعَذَّبْنَا

دَ پاره دَ دې چه داخل کړی | الله | په خپل رحمت کښې | څوک چه | دے وغواړی | که چیرے دا خلق جدا او وے | نو خامخا به عذاب ورکړے مونږ وو

الله تعالیٰ چه دَ چا په حقله وُغواړی هغوئی په خپل رحمت کښې داخل کړی۔ که دغه (بے کسه) مسلمانان بیوا ړخ ته شوی

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿٢٥﴾ اِذْ جَعَلَ الَّذِيْنَ كَفَرُوا

هغه خلقو ته | چه کافران دی | له دوی نه | عذاب | دردناک | هر کله چه (پوخ) کړو | هغه خلقو چه | کافران دی

وے نو مونږ به کافرانو له دردناک عذاب ورکړے وو۔ څۀ وخت چه کافرانو په خپلو

فِيْ قُلُوْبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَاَنْزَلَ اللّٰهُ

په خپلو زړونو کښې | ضد | ضد | دَ جاهلیت (دَ زمانې) | بیا نازل کړو | الله

زړونو کښې دَ جاهلیت دَ زمانې په شان دَ ضد پخه اراده وکړه ، نو الله تعالیٰ خپل رسول

سَكِيْنَتَهٗ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ

اطمینان خپل | په خپل رسول بانډې | او په مؤمنانو بانډې | او لازمه ئې کړه په دوئی بانډې | خبره

او مؤمنانو ته دَ تحمّل او برداشت طاقت ورکړو او دوئی ئې دَ پرهیزګارئ په خبره

التَّقْوٰى وَكَانُوْٓا اَحَقَّ بِهَا وَاَهْلَهَا ۭ وَكَانَ اللّٰهُ

دَ پرهیزګارئ | او | وُو دوی | زیات حقدار | دَ دے | او اهل دَ دے | او دے | الله

ټینګ کړل او هم دوئی دَ تولو نه زیات دَ دے څیز حقدار او اهل وو ، او الله تعالیٰ په هر څیز

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿٢٦﴾ لَقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُوْلَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ ع ۳

په هر شیز باندې | پوهه | بیشکه | رښتیا ښکاره کړه | الله | خپل رسول ته | خوب | په حق سره

پوره پوره پوهه دے۔ بیشکه چه الله تعالیٰ خپل رسول ته رښتینے خوب ښودلے دے۔

لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ اٰمِنِيْنَ ۙ مُحَلِّقِيْنَ

چه خامخا به داخل شئ تاسو | مسجد | حرام ته | که چرے الله وغواړی | په امن سره | خرَیُونکی

که الله تعالیٰ ته منظوره وه نو تاسو به مسجد حرام ته په اطمینان سره ورننوزئ، سرونه

رُءُوْسَكُمْ وَمُقَصِّرِيْنَ ۙ لَا تَخَافُوْنَ ؕ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوْا

د سرونو خپلو | او وینبتهٔ پریکوُنکی | تاسو به نهٔ ویریږئ | پس دهٔ معلومه کړه | هغه خبره چه | تاسو ته نهٔ وه معلومه

خرَیُونکی او ویښتهٔ پریکوُنکی چه هیڅ اندیښنه به موندٔ وی نو الله تعالیٰ ته هغه هرڅهٔ معلوم وو چه تاسو ترے نه

فَجَعَلَ مِنْ دُوْنِ ذٰلِكَ فَتْحًا قَرِيْبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهُ

نو ورکړه دهٔ | وړاندې له دے نه | فتح نزدے | هم دے دے هغه ذات چه | راوئ لیږلو | خپل رسول

خبرنهٔ وئ نو الله تعالیٰ د هغے نه وړاندې یوه نزدے کټه درکړه۔ هم دغه (الله) خودے چه خپل رسول (محمدؐ) ئے د

بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ ؕ وَكَفٰى

په هدایت | او حق دین سره | د پاره د دے چه غالب کړی دا | په دینونو | ټولو | او کافی دے

(کتاب د) هدایت او د حق دین سره راولیږلو چه دا دین په نورو ټولو دینونو باندې غالب کړی او د حق د ګواهئ

بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿٢٨﴾ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ ؕ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗٓ اَشِدَّآءُ عَلَى الْكُفَّارِ

الله | ګواه | محمّد | رسول دے | د الله | او کوم خلق چه | د دهٔ سره دی | سخت دی | په کافرانو

د پاره الله تعالیٰ کافی دے۔ محمّد د الله تعالیٰ رسول دے او کوم خلق چه ورسره ملګری دی هغوئ کافرانو د پاره سخت

رُحَمَآءُ بَيْنَهُمْ تَرٰىهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَّبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ

مهربان دی | په خپل مینځ کښے | ته ئے وینے دوی | رکوع کوونکی سجده کوونکی | دوی لټوی | فضل | د الله

او په خپل مینځ کښے مهربان دی، ته ئے وینے ګورے چه کله په رکوع ټیټ وی او کله په سجده پراتهٔ وی، د الله تعالیٰ فضل او رضامندی

وَرِضْوَانًا ز سِيْمَاهُمْ فِيْ وُجُوْهِهِمْ مِّنْ اَثَرِ السُّجُوْدِ ؕ ذٰلِكَ

او رضامندی | نخښه د دوی | په مخونو د دوئ کښے ده | د سجدو له اثر نه | دا

غواړی، د هغوئ په مخونو کښے د سجدو د اثر نخښے څرګندے ښکاری، دا په

مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرٰىةِ ۛۖ وَمَثَلُهُمْ فِي الْاِنْجِيْلِ ۛ۫ كَزَرْعٍ

مثال د دوی دے | په تورات کښے | او مثال (صفت) د دوی دے | په انجیل کښے | په شان د فصل دے

تورات کښے د هغوئ اوصاف راغلی دی او د هغوئ هم دا اوصاف په انجیل کښے دی، لکه پټے چه تیغه

اَخْرَجَ شَطْئَهٗ فَاٰزَرَهٗ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوٰى عَلٰى سُوْقِهٖ

چه راوېستلے ئے ده | تیغه | بیائے دا قوی کړه | بیا هغه غټه شوه | بیا هغه ودریدله | په خپله تنه باندې

راوزی غونډه کړی، بیائے کلکه کړی، بیا هغه غټه شی نو په خپله تنه باندې تیغه ودریږی،

معانقة ۱۵

يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيْظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ ؕ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ

چه خوشحالوونکی دی | زمیندارانو | چه په غصه کړی | په دے سره | کافران | وعده وکړه | الله | هغه کسانو سره

چه زمیندارانو ته ښکلے ښکاری (دا ترقی د مسلمانانو ځکه وکړه) چه کافران پرے غصه کړی۔ الله تعالیٰ هغه خلقو سره چه

اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنْهُمْ مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۲۹﴾

چه ایمان ئے راوړو | او دوی عمل وکړو | نیک | له دوی نه | د بخښنے | او د اجر | لوئے

ایمان ئے راوړو او نیک کارونه ئے وکړل ، د بخښنے او د لوئے اجر لوظ کړے دے۔

سُوْرَةُ الْحُجُرٰتِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ ثَمَانِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | عَشْرَةَ اٰيَةً وَّفِيْهَا رُكُوْعَانِ

سوره حجرات په مدینه کښے نازل شوه او | شروع کوم په نوم د الله چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دے کښے ۱۸ آیتونه او ۲ رکوع دی

د الله په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم خاوند دے۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاتَّقُوا

اے ایمان والو! | مه وړاندې کیږئ | په مخکښے | د الله | او د ده د رسول | او وویریږئ

اے مسلمانانو ! تاسو د الله تعالیٰ او د رسول ﷺ نه (په هیڅ کار کښے) ځان وړاندې کوئ مه او د الله تعالیٰ نه ویریږئ

اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۱﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَرْفَعُوْۤا

د الله نه | بیشکه الله | آورېدونکے | پوهه دے | اے ایمان والو! | مه وچتوئ

ساتئ۔ الله تعالیٰ ډیر آورېدونکے بنه پوهه دے۔ اے مؤمنانو ! خپل آوازونه

اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوْا لَهٗ بِالْقَوْلِ

خپل آوازونه | د پاسه | د آواز | د نبی | او مه | په زوره خبره کوئ | د ده سره | په خبرو کښے

د نبی ﷺ د آواز د پاسه مه وچتوئ او مه هغه سره په زوره خبره کوئ

كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ اَعْمَالُكُمْ وَاَنْتُمْ

لکه چه په زوره (خبرے کوئ) | تاسو د یو بل سره | چه ضائع به شی | عملونه ستاسو | او تاسو ته به

لکه چه تاسو د یو بل سره په زوره خبرے کوئ هسے نه چه ستاسو ټول عملونه ضائع شی او تاسو پرے

لَا تَشْعُرُوْنَ ﴿۲﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَغُضُّوْنَ اَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ

خبر هم نه وی | بیشکه | کوم خلق چه | ښکته ساتی | آوازونه خپل | په نزد | د الله د رسول

خبر هم نه شئ۔ بیشکه کوم خلق چه د الله تعالیٰ د رسول په وړاندې خپل آوازونه ښکته ساتی

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ امْتَحَنَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ لِلتَّقْوٰى ؕ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ

هم دا هغه کسان دی | چه آزمائیلی دی | الله | زړونه د دوی | د پاره د پرهیزګارئ | د دوی د پاره | بخښنه

هم دا هغه خلق دی د کومو زړونه چه الله تعالیٰ د پرهیزګارئ آزمائیلی دی۔ هغوئ له بخښنه او ډیر

وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿۳﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يُنَادُوْنَكَ مِنْ وَّرَآءِ الْحُجُرٰتِ

او اجر | لوئے دے | بیشکه | کوم خلق چه | آواز کوی تا ته | له وروستو | د کوټو نه

لوئے اجر مقرر دے خوک چه تا ته د کوټو د بهر نه چغې وهی

اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ④ وَلَوْ اَنَّهُمْ صَبَرُوْا حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ

اکثرله دوی نه | نهٔ پوهیږي | اوکهٔ چیرے دوئ | صبرکړے وے | تردے چه | تهٔ بهر راوتلے وے | دوئ ته

په هغوی کښے اکثر کسان بے عقله دی. اوکهٔ دوی لږ صبرکولے تردے چه تهٔ پخپله ورته بهر راوتلے

لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۚ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ⑤ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنْ

نو دا به | بهتره | دوی دپاره | او الله | بخښونکے | مهربان دے | اے ایمان والو ! | کهٔ چرے

نو دا به د دوی په حق کښے بهتره وه او الله تعالیٰ بخښونکے ډیر رحم کوونکے دے اے مؤمنانو ! کهٔ یو شریر

جَآءَكُمْ فَاسِقٌۢ بِنَبَاٍ فَتَبَيَّنُوْۤا اَنْ تُصِيْبُوْا قَوْمًاۢ

راوړی تاسو ته | (ځوک) بدکار | څهٔ خبر | نو تحقیق وکړئ | چه نقصان به ورسوئ تاسو | یو قوم ته

سړے در ته څهٔ خبر راوړی نو ښهٔ تحقیق کوئ هسے نه چه په ناپوهئ کښے یو قوم ته

بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوْا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ نٰدِمِيْنَ ⑥ وَاعْلَمُوْۤا اَنَّ فِيْكُمْ

په ناپوهئ سره | بیا به شئ تاسو | په هغه څهٔ چه وے کړئ تاسو | پښیمانه | او پوهه شئ چه | بیشکه | په تاسو کښے

نقصان ورسوئ او بیا په خپلو کړو باندې پښیمانه شئ. او په دے خبره ځان پوهه کړئ چه په

رَسُوْلَ اللّٰهِ ۚ لَوْ يُطِيْعُكُمْ فِيْ كَثِيْرٍ مِّنَ الْاَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلٰكِنَّ

رسول الله دے | کهٔ چرے | دے ستاسو وینا ومنی | په ډیرو | کارونو کښے | نو تکلیف به در ته ورسیږی | لیکن

تاسو کښے د الله رسول موجود دے، ډیرے خبرے داسے وی چه کهٔ هغه په کښے ستاسو وینا کانے ومنی نو تکلیف به درته ورسی خو

اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ الْاِيْمَانَ وَزَيَّنَهٗ فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَكَرَّهَ

الله | خوښ کړو | تاسو دپاره | ایمان | او ښائسته ئے کړو دا | ستاسو په زړونو کښے | او کرکه ئے واچوله

الله تعالیٰ تاسو ته د ایمان محبت درنصیب کړے دے او هغه ئے ستاسو په زړونو کښے ښائسته کړے دے، او کفر

اِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوْقَ وَالْعِصْيَانَ ۚ اُولٰٓئِكَ هُمُ الرّٰشِدُوْنَ ۙ⑦

په تاسو کښے | د کفر | او ګناه | او نافرمانئ ته | هم دا خلق دی | لاره موندونکی

او بدعملی او نافرمانئ ئے در ته بدا ښکاره کړی دی هم دغه خو په سمه لاره روان خلق دی.

فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً ۚ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ⑧ وَاِنْ

د الله په فضل | او نعمت سره | او الله | پوهه | د حکمت خاوند دے | او کهٔ چرے

د الله تعالیٰ په فضل او په انعام، او الله تعالیٰ ښهٔ پوهه د حکمتونو خاوند دے. او کهٔ چرے

طَآئِفَتٰنِ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اقْتَتَلُوْا فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا ۚ فَاِنْۢ

دوه ډلے | د مؤمنانو | جنګ کوی د یو بل سره | نو صلح کوئ | د دوئ په مینځ کښے | پس کهٔ چرے

د مؤمنانو دوه ټولګی په خپل مینځ کښے جنګیږی نو د هغوئ تر مینځ روغه کوئ نو بیا کهٔ چرے

بَغَتْ اِحْدٰىهُمَا عَلَى الْاُخْرٰى فَقَاتِلُوا الَّتِيْ تَبْغِيْ حَتّٰى

زیاتے وکړی | په دے دواړو کښے یوه | په بله باندې | نو جنګ وکړئ تاسو | هغے سره چه | زیاتے کوی | تردے چه

یو ټولګے په بل باندې زور زیاتے کوی ، نو تاسو هغه ټا سره جنګ کوئ چه زیاتے کوی تردے چه

تَفِيْٓءَ اِلٰٓى اَمْرِ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ فَآءَتْ فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ

چه رجوع وکړی | دَ الله دَحکم طرف ته | پس که چرې | رجوع ئې وکړه | نو صلح وکړئ | دَ دې دواړو په مینځ کښې | په انصاف سره

هغه دَ الله تعالیٰ دَ حکم طرف ته راؤګرځي، نو که بیرته راؤګرځي نو دَ هغوئ ترمینځه په انصاف سره صلح وکړئ

وَ اَقْسِطُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ⑨ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ

او | انصاف کوئ | بیشکه الله | خوښوی | انصاف کوونکی | بیشکه | مؤمنان خلق

او (پوره) انصاف کوئ ، یقینًا انصاف دار دَ الله تعالیٰ خوښ وی ، بیشکه مؤمنان خو ورونړه

اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوْا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ

(دَ یو بل) ورونړه دی | پس صلح کوئ | دَ خپلو دوؤ ورونړو په مینځ کښې | او ویریږئ | دَ الله نه | چه په تاسو

ورونړه دی نو دَ خپلو دوؤ ورونړو ترمینځه روغه راولئ ، او دَ الله تعالیٰ نه ویره کوئ چه رحم درباندې

تُرْحَمُوْنَ ⑩ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسٰٓى

رحم وکړې شی | اے ایمان والؤ! | تو قے دِ نهٔ کوی | یو قوم | دَ بل قوم پورے | ممکنه ده

وکړې شی۔ اے مؤمنانو! یوه ډله دِ بلې ډلے پورے خندا نهٔ کوی کوُرے که

اَنْ يَّكُوْنُوْا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَآءٌ مِّنْ نِّسَآءٍ عَسٰٓى اَنْ يَّكُنَّ

چه هغه وی بهتر | له دوی نه | او نهٔ ښځې دِ | ښځو (پورے توقے کوی) | ممکنه ده | چه هغوئ وی

هغوئ له دوئ نه غوره وی او نهٔ ښځو له په ښځو پورے خندا مکانے پکاردی کیدے شی چه هغوئ

خَيْرًا مِّنْهُنَّ ۚ وَلَا تَلْمِزُوْٓا اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوْا بِالْاَلْقَابِ ؕ بِئْسَ

غوره | له دوئ نه | اومهٔ لګوئ عیب | په یو بل باندِ | او مهٔ بلئ یو بل | په (بدو) لقبونو | بد

ترے نه غوره وی او په یو بل باندِ عیب مهٔ لګوئ او مهٔ یو بل ته خراب نومونه اخلئ ، دَ ایمان

الِاسْمُ الْفُسُوْقُ بَعْدَ الْاِيْمَانِ ۚ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ

نوم دے | فاسقی | پس له ایمان نه | او څوک چه توبه ونهٔ کړی | نو هم داخلق

نه پس دَ ګناه نوم (لګول) هم خرابه خبره ده ، او څوک چه اوس هم توبه وُنهٔ کړی نو هم دغه

الظّٰلِمُوْنَ ⑪ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اجْتَنِبُوْا كَثِيْرًا

ظالمان دی | اے | ایمان والؤ! | ځانونه وُساتئ | له ډیرو

کسان ظالمان دی۔ اے مؤمنانو! دَ ګمان (زغلولو) نه ځان ډیر

مِّنَ الظَّنِّ ۫ اِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ اِثْمٌ وَّلَا تَجَسَّسُوْا

بدو ګمانونو نه | بیشکه | ځنې | ګمان | ګناه ده | او جاسوسی مهٔ کوئ

بچ سا تئ۔ یقینًا ځنې بد ګمانونه ګناه وی ، او دَ چا راز مهٔ معلوموئ

وَلَا يَغْتَبْ بَّعْضُكُمْ بَعْضًا ؕ اَيُحِبُّ اَحَدُكُمْ اَنْ يَّاْكُلَ

او غیبت دِ نهٔ کوی | ځنې له تاسو نه | دَ ځنو | آیا خوښوی | څوک له تاسو نه | چه هغه خوری

او هیڅوک دِ دَ هیچا غیبت نهٔ کوی ۔ آیا په تاسو کښے به څوک دا خوښه کړی چه دَ خپل

لَحْمَ اَخِيْهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوْهُ ۭ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ

غوښه | دَ ورور خپل | چه مړوی | پس کرکه کوئی تاسوله هغې نه | او وویریږئ دَ الله نه | بیشکه الله | توبه قبلوونکے

مړوورور غوښه دِ وُخوری نو دا کار خو ستاسو خوښ نهٔ وی او دَ الله تعالیٰ نه ویره کوئی، یقیناً الله توبه قبلوونکے

رَّحِيْمٌ ⑫ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنٰكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَّاُنْثٰى

مهربان دے | اے خلقو ! | بیشکه مونږ | پیدا کړئ تاسو | له یو سړی | او له یو ښځے نه

ډیر رحم کوونکے دے۔ اے خلقو ! مونږ تاسو ډ یو سړی او ډ یوے ښځے نه پیدا کړی یئ۔

وَجَعَلْنٰكُمْ شُعُوْبًا وَّقَبَآئِلَ لِتَعَارَفُوْا ۭ اِنَّ اَكْرَمَكُمْ

او جوړ کړل مونږ ستاسو | قامونه | او قبیلے | دَ پاره دَ دے چه تاسو یو بل وپیژنئ | بیشکه | زیات عزت والا له تاسو نه

او مختلف قامونه او قبیلے مو درکښے جوړے کړے چه یو بل وُ پیژندے شئ۔ په تاسو کښے الله سره

عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰىكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ ⑬ قَالَتِ الْاَعْرَابُ

دَ الله په نزد | هغه دے چه له تاسو نه زیات پرهیزګار وی | بیشکه الله | پوهه | خبردار دے | وُ وئیل | دَ کلو خلقو

زیات عزتمند هغه دے چه زیات پرهیزګار دے الله تعالیٰ په هر څهٔ پوهه زیات خبردار دے۔ (دا څنی) کلی وال خلق وائی

اٰمَنَّا ۭ قُلْ لَّمْ تُؤْمِنُوْا وَلٰكِنْ قُوْلُوْٓا اَسْلَمْنَا وَلَمَّا

مونږ ایمان راوړو | وُ وایه | تاسو ایمان نهٔ دے راوړے | او لیکن | وایئ | چه مونږ اسلام راوړے دے | او لا نهٔ دے

چه مونږ ایمان راوړو، تهٔ وُوایه چه تاسو ایمان نهٔ دے راوړے هو! دا سے وایئ چه مونږه (سرکیښود) تابع شو او ایمان خو

يَدْخُلِ الْاِيْمَانُ فِيْ قُلُوْبِكُمْ ۭ وَاِنْ تُطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ

داخل شوے ایمان | ستاسو په زړونو کښے | او که چرے | تاسو حکم ومنئ | دَ الله | او دَ دهٔ دَ رسول

لا تر اوسه ستاسو په زړونو کښے داخل هم نهٔ دے او که تاسو دَ الله تعالیٰ او دَ دهٔ دَ رسول ﷺ خبره وُمنئ

لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ اَعْمَالِكُمْ شَيْــًٔـا ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ⑭

(نو) دے به کم نهٔ کړی | ستاسو له عملونو نه | څهٔ څیز | بیشکه | الله | بخښونکے | مهربان دے

نو الله تعالیٰ به ستاسو په عملونو کښے دَ ذرے هومره کے هم رانهٔ ولی، بیشکه الله تعالیٰ بخښونکے ډیر رحم کوونکے دے

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوْا

بیشکه مؤمنان | هغه خلق دی | چه ایمان ئے راوړو | په الله | او دَ دهٔ په رسول ﷺ | بیا | هغوئ شک ونهٔ کړو

بیشکه مومنان (خو) هغه خلق دی چه الله تعالیٰ او دَ دهٔ په رسول ﷺ باندِ ایمان راوړی، بیا شک نه کوی

وَجٰهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ اُولٰٓئِكَ هُمُ

او جهاد ئے وکړو | په خپلو مالونو سره | او په خپلو ځانونو سره | په لار کښے | دَ الله | هم دا خلق دی

او دَ الله تعالیٰ په لاره کښے په خپلو مالونو او په خپلو ځانونو سره جهاد کوی، هم دغه خلق

الصّٰدِقُوْنَ ⑮ قُلْ اَتُعَلِّمُوْنَ اللّٰهَ بِدِيْنِكُمْ ۭ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ

رښتیا ویونکی | وُ وایه | آیا تاسو خبروروکوئ | الله ته | په دین خپل | او الله | پوهیږی

رښتینی دی۔ تهٔ وُوایه آیا تاسو الله تعالیٰ ته دَ خپلے دینداریٔ خبرورکول غواړی؟ سره دَ دے چه الله تعالیٰ

مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ⑯

په هغه څهٔ چه په آسمانونو کښې دي | او څهٔ چه | په زمکه کښې دي | او الله | په هر | څيز | ښهٔ پوهه دے

او الله تعالىٰ ته (دَدے نه علاوه هم) هر څهٔ معلوم دي دَ آسمانونو او دَ زمکے دَ هر څيز نه خبر دے ،

يَمُنُّوْنَ عَلَيْكَ اَنْ اَسْلَمُوْا ۭ قُلْ لَّا تَمُنُّوْا عَلَيَّ اِسْلَامَكُمْ ۚ

دوی احسان کوی | په تا باندِ | دَ دے چه دوی مسلمانان شوی دی | ووايه | احسان مهٔ کوئ | په ما باندِ | دَ خپل اسلام راوړو

دا خلق په تا احسان کوی چه مونږ اسلام راوړے دے ته ورته وايه چه دَ خپل اسلام راوړو احسان په ما مهٔ کوئ

بَلِ اللّٰهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ اَنْ هَدٰىكُمْ لِلْاِيْمَانِ اِنْ كُنْتُمْ

بلکه | الله | احسان لری | په تاسو باندِ | دَ دے چه | دهٔ هدايت وکړو تاسو ته | دَ ايمان | که چرے يئ تاسو

بلکه دا خو دَ الله تعالىٰ په تاسو احسان دے چه دهٔ دَ ايمان طرف ته ستاسو رهنمائی وکړه ، که چرے تاسو

صٰدِقِيْنَ ⑰ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ

رښتيني | بيشکه | الله | پوهيږی | په پټو خبرو | دَ آسمانونو | او دَ زمکے

رښتيني يئ۔ بيشکه الله تعالىٰ دَ آسمانونو او دَ زمکے په ټولو پټو خبرو باندِ پوهيږی

وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ⑱ ع

او الله | کوری | هغه څهٔ | چه تاسو ئے کوئ۔

او الله تعالىٰ ستاسو عملونه وينی ــــ کوری

سُوْرَةُ قٓ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ خَمْسٌ وَّ	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	اَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثُ رُكُوْعَاتٍ
سورهٔ قٓ په مکه کښے نازل شوا و په	شروع کوم په نوم دَ الله چه لوئے مهربان ډير زيات رحم کوونکے دے	دے کښے ۴۵ آيتونه او درے رکوع دی

دَ الله په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډير زيات رحم خاوند دے

قٓ ۚ وَالْقُرْاٰنِ الْمَجِيْدِ ① بَلْ عَجِبُوْٓا اَنْ جَاۗءَهُمْ مُّنْذِرٌ

قٓ | قسم دے په قرآن | چه خاوند دَ لوئے شان دے | بلکه | دوی تعجب کوی | چه راغے دوی ته | ويروونکے

قاف۔ په قرآن مجيد باندِ قسم دے (چه مونږ ته پيغمبر کړے يئے) خو دا خلق په دے خبره حيران دی چه دوی ته

مِّنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ هٰذَا شَيْءٌ عَجِيْبٌ ② ءَاِذَا مِتْنَا

هم له دوی نه | نو دوی وئيل | کافرانو | دا | يو څيز دے | عجيبه | آيا هر کله چه مونږ مړهٔ شو

دَ خپل قوم نه يو ويروونکے راغے نو کافران وائی چه دا خو ډيره عجيبه خبره ده۔ آيا مونږ چه يو ځل مړهٔ شو

وَكُنَّا تُرَابًا ۚ ذٰلِكَ رَجْعٌۢ بَعِيْدٌ ③ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ

او شُو مونږه | خاوړے | دا | دوباره بيرته کرځيدل | (دَ عقل نه) لرے دی | بيشکه پوهيږو مونږه | په هغه څهٔ | چه کموی ئے

او (خاوړو سره) خاوړے شو (نو لا بيا به راژوندی کيږو؟) دا واپسی خو (دَ عقل نه) ډيره لرے ده) مونږ ته خو دَ دوی هغه (ټول اجزا)

الْاَرْضُ مِنْهُمْ ۚ وَعِنْدَنَا كِتٰبٌ حَفِيْظٌ ④ بَلْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ

زمکه | له دوی نه | او مونږ سره | يو کتاب دے | ساتندونکے | بلکه | دوی دروغ وګڼړلو | حق

معلوم دی چه دَ زمکے خاوره ئے ترے نه راژوی او مونږ سره خو پوره رجسټر سنبال پروت دے بلکه دوی حقه خبره دروغ وګڼړله